

Απόφαση ΕΠΑ 13/2019

Αρ. Φακέλου 11.17.015.21

**ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΙ 2008 ΕΩΣ 2014
(Νόμος Αρ. 13(Ι)/2008)**

Καταγγελία των κ.κ. Κ. Μ. και Α. Μ. εναντίον του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού:

κα Λουκία Χριστοδούλου	Πρόεδρος
κ. Ανδρέας Καρύδης	Μέλος
κ. Παναγιώτης Ουστάς	Μέλος
κ. Άριστος Αριστείδου Παλούζας	Μέλος
κ. Πολυνείκης-Παναγιώτης Χαραλαμπίδης	Μέλος

Ημερομηνία απόφασης: 12/3/2019

ΑΠΟΦΑΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο της υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο υπόθεσης αποτέλεσε η καταγγελία των κ.κ. Κ. Μ. η και Α. Μ. (εφεξής οι «καταγγέλλοντες»), ημερομηνίας 23/12/2015, εναντίον του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών (εφεξής το «ΚΣΚ/καταγγελλόμενο») που παρελήφθη από την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού (εφεξής η «Επιτροπή») στις 24/12/2015, αναφορικά με πιθανολογούμενες από μέρους του παραβάσεις του Νόμου.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Η Επιτροπή, σε συνεδρία της στις 15/1/2016, αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο της καταγγελίας, ομόφωνα αποφάσισε ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι ικανοποιητικές για την εξέταση της υποβληθείσας καταγγελίας και ενεργώντας στη βάση των διατάξεων του άρθρου 35 του Νόμου, έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία να διεξάγει προκαταρκτική έρευνα για πιθανολογούμενες παραβάσεις του άρθρου 3 και 6 του Νόμου που περιέχονται στην καταγγελία.

Η Επιτροπή, υπό νέα σύνθεση, σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως οι αποφάσεις του ημερομηνίας 16/4/2013, 24/5/2013 και 2/2/2016, εξέτασε την υπόθεση σε συνεδρία της στις 22/4/2016 υπό το φως της απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου, ημερομηνίας 29/1/2016, στην Προσφυγή με αρ. 5651/2013 (Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου κ.α. και 1. Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού και 2. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού) με την οποία κρίθηκε ότι η συγκρότηση της Επιτροπής ήταν κακή λόγω της συμμετοχής σε αυτήν του κ. Χρίστου Τσίγκη, ο οποίος ήταν ταυτόχρονα και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΔΗΚΟ, καθότι τούτο παραβίαζε την αρχή της διάκρισης των εξουσιών.

Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι αποφάσεις της σχετικά με την πιο πάνω υπόθεση, λήφθηκαν με τη συμμετοχή του κ. Χρίστου Τσίγκη στη σύνθεση της Επιτροπής, γεγονός που κρίθηκε από το Διοικητικό Δικαστήριο στην εν λόγω απόφαση ότι συνιστά κακή συγκρότηση της Επιτροπής, καθιστώντας τις ληφθείσες αποφάσεις παράνομες.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε όπως ανακαλέσει όλες τις αποφάσεις που έλαβε, έχοντας στη σύνθεσή της τον κ. Χρίστο Τσίγκη και όπως εξετάσει εξ' υπαρχής την υπόθεση, δίδοντας ταυτόχρονα σχετικές οδηγίες για έρευνα στην Υπηρεσία.

Επίσης, η Επιτροπή κατά την προαναφερόμενη συνεδρία της έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία να κάνει χρήση του εντός του διοικητικού φακέλου της καταγγελίας υλικού που συλλέχθηκε κατά την προκαταρκτική έρευνα και δεν αποτελούσε υποκειμενικό στοιχείο κρίσης, αλλά καθαρά αντικειμενικό στοιχείο, το οποίο και δύνατο να χρησιμοποιηθεί και αξιολογηθεί κατά την επανεξέταση της υπόθεσης.

Τα εμπλεκόμενα μέρη της υπόθεσης ενημερώθηκαν σχετικά με την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής με επιστολή ημερομηνίας 3/6/2016.

Η Επιτροπή, υπό νέα σύνθεσή της, σε συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 12/6/2017 εξέτασε την υπόθεση υπό το φως της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση με αρ. 2/2016, με την οποία ανατράπηκε η απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 29/1/2016 στην Προσφυγή με αρ.5651/2013 (Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου κ.α. και 1. Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού και 2. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού), με την οποία κρίθηκε ότι η συγκρότηση της Επιτροπής ήταν κακή λόγω της συμμετοχής σε αυτήν του κ. Χρίστου Τσίγκη. Η Επιτροπή, στην υπό αναφορά συνεδρία της, αποφάσισε την ανάκληση της ανακλητικής απόφασης της ημερομηνίας 22/4/2016, καθώς και όλων των μετέπειτα ληφθεισών αποφάσεων, με το μέλος, κ. Θεοφάνη Κωνσταντινίδη, προς ενεργό συμμεόρφωση με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση με αρ. 2/2016. Ως εκ τούτου, σύμφωνα και με τη σχετική νομολογία, με την απόφαση της Επιτροπής αναβιώνουν όλες οι ληφθείσες αποφάσεις που προηγούνται της ανακληθείσας, ήτοι οι αποφάσεις της Επιτροπής που είχαν ληφθεί με τη συμμετοχή του κ. Τσίγκη.

Το νέο Μέλος της Επιτροπής κ. Παναγιώτης Ουστάς, ως ο διορισμός του από το Υπουργικό Συμβούλιο στις 5/9/2016, αφού ενημερώθηκε πλήρως σχετικά με όλες τις αποφάσεις που λήφθηκαν στο πλαίσιο εξέτασης της παρούσας υπόθεσης και οι οποίες προηγήθηκαν της ανακληθείσας ανακλητικής απόφασης ημερομηνίας 22/4/2016 και έλαβε γνώση όλων των σχετικών με αυτές στοιχείων, τα οποία είναι αναγκαία για το χειρισμό της υπόθεσης, τη διαμόρφωση γνώμης και άποψης επί αυτής και τη λήψη αποφάσεων, συμφώνησε με τις αποφάσεις της Επιτροπής που λήφθηκαν έχοντας στη σύνθεσή της τον κ. Τσίγκη και υιοθέτησε αυτές, συμπεριλαμβανομένης της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 15/1/2016 με την οποία αποφασίστηκε η διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας αναφορικά με τις πιθανολογούμενες παραβάσεις που περιέχονται στην καταγγελία.

Η Επιτροπή, κατά την εν λόγω συνεδρία, έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία να κάνει χρήση του εντός του διοικητικού φακέλου της καταγγελίας υλικού που συλλέχθηκε μετά από την ανακληθείσα ανακλητική απόφαση και αποτελούσε αντικειμενικό στοιχείο, το οποίο και δύνατο να χρησιμοποιηθεί και αξιολογηθεί.

Στις 6/7/2017, τα εμπλεκόμενα μέρη ενημερώθηκαν αναφορικά με την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής.

Μετά τη διεξαγωγή της δέουσας προκαταρκτικής έρευνας της υπόθεσης, η Υπηρεσία κατέθεσε στην Επιτροπή σημείωμα ημερομηνίας 9/3/2018.

Η Επιτροπή, σε συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 10/7/2018, υπό τη νέα σύνθεσή της, σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως οι αποφάσεις του ημερομηνίας 24/4/2018 και 21/5/2018, συνήλθε για να εξετάσει το χειρισμό της υπόθεσης. Τα νέα μέλη της Επιτροπής, κ.κ. Πολυνείκης-Παναγιώτης Χαραλαμπίδης και Άριστος Αριστείδου Παλούζας, δήλωσαν ότι είναι πλήρως ενημερωμένοι σχετικά με όλες τις αποφάσεις που λήφθηκαν στο πλαίσιο εξέτασης της παρούσας υπόθεσης και πως συμφωνούν με όλες τις αποφάσεις της Επιτροπής που λήφθηκαν έχοντας στη σύνθεσή της τον κ. Χρήστο Τσίγκη και τον κ. Παναγιώτη Ουστά και υιοθετούν αυτές, συμπεριλαμβανομένης και της απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 15/1/2016, με την οποία αποφασίστηκε η διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας αναφορικά με τις πιθανολογούμενες παραβάσεις του άρθρου 3 και 6 του Νόμου, που περιέχονται στην καταγγελία. Επίσης, η Επιτροπή, αφού μελέτησε τα στοιχεία της δέουσας προκαταρκτικής έρευνας που βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, καθώς και το σημείωμα της Υπηρεσίας ημερομηνίας 9/3/2018, ομόφωνα αποφάσισε ότι εκ πρώτης όψεως στοιχειοθετείται πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου από μέρους του καταγγελλόμενου ΚΣΚ.

Η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε ότι εκ πρώτης όψεως στοιχειοθετείται πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου από μέρους του καταγγελλόμενου ΚΣΚ, καθώς το ΚΣΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά της παροχής νερού προς τους καταναλωτές για οικιακή

χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου, την οποία εκμεταλλεύτηκε καταχρηστικά με τη συμπεριφορά του και τις πρακτικές του με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης, που επιβάλλει προς τους καταγγέλλοντες, για την παροχή νερού για οικιστικούς σκοπούς εντός των τουριστικών αναπτύξεων στην περιοχή Κουκλιών.

Υπό το φως όλων των αναλυθέντων στοιχείων και μέσα από την αξιολόγηση και συνεκτίμηση των στοιχείων της προκαταρκτικής έρευνας, που βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, η Επιτροπή, έχοντας καταλήξει στην εκ πρώτης όψεως διαπίστωση, ομόφωνα αποφάσισε στη βάση του άρθρου 17(2) του Νόμου να καταρτίσει γραπτή έκθεση προς ενημέρωση του καταγγελλόμενου ΚΣΚ περί της αιτίας που διατυπώνεται σε βάρος του. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε όπως καταρτιστεί Έκθεση Αιτίας αναφορικά με την εκ πρώτης όψεως πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου από μέρους του ΚΣΚ.

Η Επιτροπή, κατά την ίδια συνεδρία της, όσον αφορά την κατ' ισχυρισμό παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου από μέρους των καταγγελλόντων και τον ισχυρισμό αυτών περί διακριτικής μεταχείρισης από μέρους του ΚΣΚ με τη διαφορετική τιμολόγηση των τουριστικών περιοχών από τον πυρήνα, ομόφωνα κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι δεν στοιχειοθετήθηκε οποιαδήποτε παράβαση από μέρους του καταγγελλόμενου ΚΣΚ.

Επίσης, όσον αφορά την κατ' ισχυρισμό παράβαση του άρθρου 3(1) του Νόμου, η Επιτροπή ομόφωνα κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι, στη βάση των όσων αναλύθηκαν, οι ισχυρισμοί των καταγγελλόντων, που αναφέρονται σε παραβάσεις του άρθρου 3(1) του Νόμου, όπου «συμφωνία» αναφέρεται στη νομοθεσία για τα ύδατα και ως μέρη της συμφωνίας αυτής, ήτοι επιχειρήσεις, θεωρούνται το ΚΣΚ, η Κυβέρνηση, το ΤΑΥ και ο Έπαρχος, δεν δύναται να εξετασθεί καθότι, σύμφωνα και με τους ορισμούς του άρθρου 2 του Νόμου, η σχετική με τα ύδατα νομοθεσία δεν αποτελεί συμφωνία στο πλαίσιο του ανταγωνισμού. Εξάλλου, καταγγελλόμενο μέρος στην καταγγελία αποτελεί το ΚΣΚ και όχι το ΤΑΥ, η Κυβέρνηση και ο Έπαρχος. Περαιτέρω, στη βάση των όσων αναφέρθηκαν για την έννοια της «Επιχείρησης», τα δύο τελευταία αναφερόμενα μέρη δεν δύναται να θεωρηθούν επιχείρηση αναφορικά με τις αποφάσεις τους και τις εγκρίσεις που δίδουν για θέματα υδατοπρομήθειας, εφόσον αυτές οι λειτουργίες και δραστηριότητές τους αποτελούν μέρος της δημόσιας εξουσίας και εξυπηρετούν σκοπούς δημοσίου συμφέροντος.

Τέλος, όσον αφορά τους ισχυρισμούς των καταγγελλόντων για παράβαση του άρθρου 6(2) του Νόμου, η Επιτροπή ομόφωνα κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι η παράλληλη εφαρμογή και εξέτασή του με το άρθρο 6(1) του Νόμου, για τις ίδιες κατ' ισχυρισμό καταχρηστικές πρακτικές από μέρους μίας επιχείρησης, που αναφέρονται στα ίδια γεγονότα και δεδομένα και που το καταγγελλόμενο ΚΣΚ κατέχει δεσπίζουσα θέση στη σχετική αγορά, παρέλκει.

Η Επιτροπή, στη συνεδρία της ημερομηνίας 2/8/2018, ομόφωνα αποφάσισε και κατήρτισε το κείμενο της Έκθεσης Αιτιάσεως, μετά από διεξοδική συζήτηση, αποφασίζοντας παράλληλα την άμεση κοινοποίησή του και ειδοποίηση των εμπλεκομένων μερών, η οποία πραγματοποιήθηκε με την δια χειρός και μέσω τηλεομοιοτύπου παράδοση της Έκθεσης Αιτιάσεων προς το καταγγελλόμενο ΚΣΚ στις 3/10/2018 και την ίδια μέρα και προς τους καταγγέλλοντες με τηλεομοιότυπο και ταχυδρομείο. Την ίδια μέρα απεστάλη προς τους καταγγέλλοντες και επιστολή αναφορικά με τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής της μη στοιχειοθέτησης των ισχυρισμών τους αναφορικά με παραβάσεις των άρθρων 3(1)(α) και (δ) και 6(1)(γ) και 6(2) του Νόμου, δίδοντάς τους είκοσι μία (21) ημέρες, από την ημερομηνία της εν λόγω επιστολής, να θέσουν εγγράφως τις απόψεις και θέσεις τους επ' αυτών των συμπερασμάτων της Επιτροπής.

Το καταγγελλόμενο ΚΣΚ υπέβαλε τις γραπτές του παραστάσεις στις 3/10/2018. Οι καταγγέλλοντες δεν υπέβαλαν οποιεσδήποτε γραπτές παρατηρήσεις επί της Έκθεσης Αιτιάσεως ή/και άλλες γραπτές θέσεις.

Η Επιτροπή, σε συνεδρία της στις 4/10/2018 σημείωσε τις θέσεις που απεστάλησαν από το δικηγόρο του ΚΣΚ, ημερομηνίας 3/10/2018.

Στη συνεδρία της Επιτροπής που πραγματοποιήθηκε στις 9/10/2018 παρουσιάστηκαν ενώπιον της όλα τα εμπλεκόμενα μέρη - τους καταγγέλλοντες αντιπροσώπευσε ο αδελφός τους, κ. Γ. Μ.-, αναφορικά με τη διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας για την πιθανολογούμενη εκ πρώτης όψεως παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, βάσει της Έκθεσης Αιτιάσεως που κοινοποιήθηκε προς το καταγγελλόμενο ΚΣΚ και έκθεσαν τις θέσεις τους.

Η Επιτροπή, στη συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 5/11/2018 αφού μελέτησε το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, ομόφωνα αποφάσισε κατ' εφαρμογή του άρθρου 42(2) του Νόμου όπως ειδοποιηθεί το καταγγελλόμενο ΚΣΚ για την πρόθεσή της να του επιβληθεί διοικητικό πρόστιμο, ενημερώνοντάς το για τους λόγους για τους οποίους προτίθεται να ενεργήσει τοιούτοτρόπως και παρέχοντάς του το δικαίωμα υποβολής γραπτών παραστάσεων επί του ύψους του προστίμου, εντός τριάντα ημερών (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασής της. Η σχετική ενημέρωση έγινε στις 21/12/2018.

Στις 14/1/2019, η Επιτροπή μελέτησε το περιεχόμενο της επιστολής ημερομηνίας 3/1/2019 που απεστάλη από τους νομικούς εκπροσώπους του καταγγελλόμενου, με την οποία υποβλήθηκε αίτημα για παράταση υποβολής γραπτών παραστάσεων. Η Επιτροπή αποφάσισε όπως εγκριθεί εν μέρει το υποβληθέν αίτημα και όπως καλέσει το καταγγελλόμενο ΚΣΚ να αποστείλει τις γραπτές του παρατηρήσεις έως τις 14/2/2019.

Το ΚΣΚ ενημερώθηκε με επιστολή για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής στις 15/1/2019.

Οι γραπτές παρατηρήσεις του καταγγελλόμενου ΚΣΚ αναφορικά, με την πρόθεση επιβολής διοικητικού προστίμου της Επιτροπής παρελήφθησαν στις 14/2/2019.

Στις 15/2/2019, η Επιτροπή, σε συνεδρία της, αφού σημείωσε την παραλαβή των γραπτών παραστάσεων του καταγγελλόμενου, ομόφωνα αποφάσισε όπως αναβάλει την περαιτέρω συζήτηση ή και λήψη απόφασης, για επόμενη συνεδρία.

Στις 22/2/2019, η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της, αφού μελέτησε το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, στην κατ' ιδίαν συζήτηση της υπόθεσης εστίασε την προσοχή της στις γραπτές παραστάσεις του ΚΣΚ ημερομηνίας 14/2/2019 και αφού έλαβε υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 24(α) του Νόμου, ομόφωνα έκρινε ότι απαιτούνται οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του ΚΣΚ για το οικονομικό έτος 2018, ήτοι για το προηγούμενο της απόφασης της Επιτροπής οικονομικό έτος. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ομόφωνα αποφάσισε όπως αποσταλεί επιστολή προς το ΚΣΚ ζητώντας του τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του για το οικονομικό έτος 2018.

Το ΚΣΚ ενημερώθηκε σχετικά με την εν λόγω απόφαση της Επιτροπής με επιστολή ημερομηνίας 25/2/2019. Οι σχετικές ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του ΚΣΚ για το έτος 2018 παρελήφθησαν την 1/3/2019.

Η Επιτροπή, κατά τη συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 12/3/2019, σε κατ' ιδίαν συζήτηση της υπόθεσης, μελέτησε ενδελεχώς τις θέσεις που υπέβαλλε το καταγγελλόμενο ΚΣΚ, καθώς και το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και αφού ενημερώθηκε πλήρως από τα στοιχεία και δεδομένα τα οποία εμπεριέχονται σε αυτόν κατά τον ουσιώδη χρόνο, ομόφωνα έλαβε την απόφασή της ως ακολούθως:

3. ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

3.1 Κ.κ. Κ. Μ. και Α. Μ. (Καταγγέλλοντες)

Οι κύριοι Κ. Μ. και Α. Μ. είναι φυσικά πρόσωπα, ιδιοκτήτες εξοχικής κατοικίας στο Aphrodite Hills Resort, το οποίο ευρίσκεται στην Κοινότητα Κουκλιών. Λόγω του γεγονότος ότι οι καταγγέλλοντες διαμένουν στο εξωτερικό, για σκοπούς της παρούσας καταγγελίας αντιπροσωπεύθηκαν από τον αδελφό τους κ. Γ. Μ..

3.2 Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών (Καταγγελλόμενο)

Το ΚΣΚ είναι η Αρχή Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία ασχολείται με τη διοίκηση και διαχείριση της κοινότητας και είναι ο μοναδικός παροχέας νερού στην περιοχή Κουκλιών. Το ΚΣΚ συστάθηκε το 1964 και μέχρι το 1990 λειτουργούσε ως Συμβούλιο Βελτιώσεως, οπότε και τροποποιήθηκε η νομοθεσία και μετεξελίχθηκε σε Κοινοτικό Συμβούλιο.

Το ΚΣΚ εφαρμόζει τους περί Κοινοτήτων Νόμους του 1999 έως 2001 και τους Κανονισμούς του Κοινοτικού Συμβουλίου Κοκκινοτριμιθιάς, που διέπουν τη λειτουργία και τη διαχείριση του

προμηθευτή πόσιμου νερού στις Κοινότητες. Στην Κοινότητα και τις δύο τουριστικές αναπτύξεις του Aphrodite Hills και του Venus Rock Estates, ο μοναδικός παροχέας νερού είναι το ΚΣΚ.

4. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Οι καταγγέλλοντες, στην καταγγελία την οποία υπέβαλαν προς την Επιτροπή στις 24/12/2015, ανέφεραν ότι το ΚΣΚ είναι ο μοναδικός παροχέας νερού στην περιοχή Κουκλιών και το προϊόν που επηρεάζεται από τις παραβάσεις είναι το πόσιμο νερό που παρέχει η κοινότητα προς το Aphrodite Hills Resort. Επομένως, το ΚΣΚ έχει μονοπωλιακή διαχείριση του αγαθού.

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών προχώρησε παράνομα και αυθαίρετα σε τεράστια αύξηση της τιμολόγησης του νερού και ότι η τεράστια αύξηση της τιμολόγησης συνεπάγεται τον μαρασμό του κήπου της εξοχικής κατοικίας τους, την αποφυγή χρήσης του εξοχικού και σε τελική ανάλυση την αναγκαστική πώληση του σε σημαντικά μειωμένη τιμή. Όπως αναφέρθηκε, το ίδιο ισχύει για όλους τους ιδιοκτήτες ακίνητης περιουσίας στο Aphrodite Hills Resort.

Σύμφωνα με την καταγγελία, το ΚΣΚ προχώρησε, τον Ιούνιο 2015, σε αύξηση της τιμολόγησης νερού ως ακολούθως:

Πάγιο: €7.00

Πρώτοι 90 τόνοι νερό: €0,56/τόνο

Επόμενοι 60 τόνοι νερό: €5,0/τόνο

Επόμενοι 50 τόνοι νερό: €10,0/τόνο

Επόμενοι 50 τόνοι νερό: €15,0/τόνο

Στη συνέχεια: €20,0/τόνο

Ακολούθως αναφέρεται ότι, μετά από έντονα παράπονα των κατοίκων του Aphrodite Hills Resort, το ΚΣΚ επανήλθε, Νοέμβριο 2015, μειώνοντας την τιμολόγηση, χωρίς να έχει διευκρινιστεί εάν θα ήταν μόνιμη ή προσωρινή, ως ακολούθως:

Πάγιο: €7,00

Πρώτοι 90 τόνοι νερό: €0,56/τόνο

Επόμενοι 60 τόνοι νερό: €2,5/τόνο

Επόμενοι 50 τόνοι νερό: €5,0/τόνο

Στη συνέχεια: €10,0/τόνο

Παρά ταύτα, στην καταγγελία διευκρινίζεται ότι η αναθεωρημένη τιμολόγηση εξακολουθεί να είναι ψηλότερη από την αρχική τιμολόγηση, η οποία ήταν:

Πάγιο: €6,85

Πρώτος τόπος νερό: €11,15/τόνο

Επόμενοι 30 τόνοι νερό: €0,35/τόνο

Επόμενοι 20 τόνοι νερού: €2,00/τόνο

Επόμενοι 30 τόνοι νερού: €3,40/τόνο

Στη συνέχεια: €5,0/τόνο.

Στις κατ' ισχυρισμό παραβάσεις του Νόμου, οι καταγγέλλοντες αναφέρονται σε παραβάσεις του άρθρου 3(1)(δ) του Νόμου και του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου καταγράφοντας ότι: «στη περίπτωση μας οι αυξήσεις στην τιμολόγηση άρδευσης έγιναν μόνο για τις περιοχές Aphrodite Hills Resort & Harotami και όχι σε ολόκληρη την κοινότητα Κουκλιών. Η ίδια λογική ισχύει και στον Περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης του Κόστους των Υπηρεσιών ύδατος (ΚΔΠ 128/2014) όπου γίνεται αναφορά σε ενιαία τιμολογιακή πολιτική για την υπηρεσία παροχής νερού ύδρευσης.»

Επίσης, οι καταγγέλλοντες κάνουν αναφορά στο άρθρο 3(1)(α) του Νόμου, αναφέροντας ότι: «Η Κοινότητα Κουκλιών έχει Μονοπωλιακή δυνατότητα παροχής νερού στην κοινότητα με αποτέλεσμα να ελέγχει τις τιμές.» και στο άρθρο 6(1)(α) αναφέροντας ότι: «Η νέα τιμολόγηση ξεπερνά το 300% από τα αντίστοιχα περσινά επίπεδα και πέραν των 500% από τις τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων.».

Ακολούθως, γίνεται αναφορά και στο άρθρο 6(2) του Νόμου και ισχυρίζονται ότι: «Στην περίπτωσή μας, η Κοινότητα Κουκλιών έχει Μονοπωλιακή δυνατότητα και οι κάτοικοι των περιοχών έχουν οικονομική εξάρτηση έναντι τους. [...]» Στη περίπτωση μας η αύξηση της τιμολόγησης ήταν αιφνίδια διότι είχε άμεση εφαρμογή, ανακοινώθηκε τον Ιούνιο με άμεση εφαρμογή. Αυτό είναι ενάντια και στον Περί Καταναλωτικής Πίστης Νόμου όπου θα πρέπει να δίδεται μια προειδοποίηση στον πελάτη για να μπορεί να λαμβάνει τα μέτρα του. Έχουμε πληροφορηθεί, χωρίς να είμαστε σε θέση να το τεκμηριώσουμε, ότι άτομα που περικλείουν το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών και είχαν έγκαιρη και προνομιακή πρόσβαση στην επικείμενη αύξηση της τιμολόγησης να προχώρησαν με μεταφορά νερού με βαρέλες στα εξοχικά που έχουν στο Χάποταμι, με αποτέλεσμα να εξοικονομήσουν σοβαρό ποσό χρημάτων, σε βάρος των υπόλοιπων που πληροφορήθηκαν για την αύξηση αργότερα.»

Περαιτέρω, οι καταγγέλλοντες, αναφορικά με τις παραβάσεις του άρθρου 6(2) του Νόμου, ισχυρίζονται ότι: «Με βάση το Άρθρο 6 απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση οικονομικής εξάρτησης που μπορεί να συνίσταται στην αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων. Στην περίπτωση μας η αύξηση της τιμολόγησης ήταν αδικαιολόγητη για δυο λόγους:

- Δεν δικαιολογείται η τεράστια διαφορά μεταξύ του κόστους του αγαθού €0,56/Κυβ.μ. από το Τμήμα Υδάτων της Κυβέρνησης σε σύγκριση με την πώληση του €0,56 - €20/κυβ. μ. στους καταναλωτές.
- Την ίδια ώρα, με βάση των περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης του Κόστους των Υπηρεσιών ύδατος (ΚΔΠ 128/2014) το χρηματοοικονομικό κόστος των υπηρεσιών ύδατος

αποτελείται από τα εξής στοιχεία: κόστος κεφαλαίου, λειτουργικό κόστος, κόστος συντήρησης και κόστος διοίκησης. Η Κοινότητα Κουκλιών δεν δικαιολογεί πως διαφοροποιήθηκαν τα υπό αναφορά κόστη έτσι ώστε να προκύψει η τεράστια αύξηση στην τιμολόγηση από τις προηγούμενες περιόδους.

Η αδικαιολόγητη τιμολόγηση του νερού επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών, μετά την έντονη αντίδραση των ιδιοκτητών προχώρησε σε σημαντικές αλλαγές στη τιμολόγηση. Αυτό φανερώνει ότι η τιμολόγηση του νερού δεν γίνεται δικαιολογημένα και με αποδεδειγμένα αλλά με άλλα κριτήρια.»

Τέλος, οι καταγγέλλοντες αναφέρουν ότι υπέστησαν άμεση οικονομική βλάβη λόγω της τεράστιας αύξησης της τιμολόγησης του νερού και οι επιπρόσθετες αρνητικές συνέπειες αυτού ήταν να χρησιμοποιούν την κατοικία τους αραιά για να μην καταναλώνουν νερό, να αποξηράνουν τον κήπο και η αξία του ακινήτου τους μειώθηκε, όπως και όλων των κατοίκων.

Καταλήγοντας, οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι το ΚΣΚ εκμεταλλεύτηκε τα κενά που έχει ο περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος, με αποτέλεσμα να αποφασίζει αυθαίρετα και καταχρηστικά, καθότι ο εν λόγω νόμος δεν καθορίζει ανώτατη τιμή χρέωσης ή/και ποσό αύξησης επί της προηγούμενης εγκεκριμένης τιμής ή/και την υποχρέωση του προμηθευτή νερού για ειδοποίηση ή/και τη δικαιολόγηση της όποιας τιμολόγησης σε σχέση με το κόστος.

5. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Στο πλαίσιο της όλης εξέτασης της καταγγελίας, η Επιτροπή διεξήλθε με προσοχή το υλικό, τα στοιχεία και τις πληροφορίες που συλλέχθηκαν κατά τη δέουσα προκαταρκτική έρευνα και βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και, από τις δηλώσεις και τα στοιχεία που απεστάλησαν από τα εμπλεκόμενα μέρη της υπόθεσης, κατά την προκαταρκτική έρευνα μέσω σχετικών ερωτηματολογίων της, η Επιτροπή παραθέτει κατωτέρω τα σημαντικότερα στοιχεία που λήφθηκαν ξεχωριστά από τα εμπλεκόμενα μέρη, όπως επίσης και τις σχετικές νομοθεσίες που αφορούν την καταγγελία.

5.1 Στοιχεία που υπέβαλε κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνας το καταγγελλόμενο ΚΣΚ

Το καταγγελλόμενο Συμβούλιο, απέστειλε τις απαντήσεις του σε ερωτηματολόγιο με ημερομηνία 15/6/2016, στις 4/7/2016 και ανέφερε συνοπτικά τα κάτωθι:

- «Με την ΚΔΠ 294/2002 Κεφάλαιο 3 Υδατοπρομήθεια καθορίζει τις υποχρεώσεις που έχει προς του καταναλωτές αλλά και τα δικαιώματα που έχει να εκδίδει τέλη ώστε το Συμβούλιο να μπορεί να ανακτά το κόστος Άντλησης ή αγοράς και μεταφοράς και διαχείρισης και συντήρησης. Υποχρέωση του Συμβουλίου είναι η κάλυψη των υδρευτικών αναγκών των κατοίκων της

Περιοχής Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας παρέχοντας τους κατάλληλο νερό και εξασφαλίζοντας την υγιεινή ποιότητα και διασφαλίζοντας έτσι την δημόσια υγεία.»

- Το ΚΣΚ ανέφερε ότι από το 1969 που τοποθέτησε υδρευτικό δίκτυο ύδρευσης, διατηρεί δική του πηγή και υδροδοτεί την κοινότητα. Το 2001, μετά από την αδειοδότηση της Τουριστικής Ανάπτυξης στο APHRODITE HILLS και VENUS ROCK ESTATES, με την έγκριση του Επάρχου και του Τμήματος Υδάτων, κατασκευάστηκε αντλητικό σύστημα και ντεπόζιτα για την παροχή νερού στις τουριστικές αναπτύξεις.
- Το Τμήμα Υδάτων τους πωλεί νερό από την πηγή και αυτοί αναλαμβάνουν το κόστος μεταφοράς άντλησης μέχρι τα ντεπόζιτα και στη συνέχεια μέσα στα resorts. Το ΚΣΚ αγοράζει νερό από το Τμήμα Υδάτων στην τιμή των €0.56 τον τόνο χωρίς ΦΠΑ.
- Το Aphrodite Hills Resort έχει σχεδιαστεί και κατασκευαστεί από το 2004 περίπου με συντελεστή δόμησης 8% με αποτέλεσμα να κτιστούν μικρές επαύλεις αλλά με μεγάλους κήπους. Το δίκτυο είναι μόνο το πόσιμο, το οποίο καλείται να καλύψει τις υδρευτικές ανάγκες της περιοχής που συνέχεια μεγαλώνει αλλά και τις αρδευτικές ανάγκες. Η εταιρεία Λανίτης, που ήταν ο ιδιοκτήτης της γης και έκανε την Ανάπτυξη, προνόησε μόνο τις δικές τις ανάγκες για το Γκόλφ και τα δημόσια πράσινα, χωρίς να καλύπτει τα ιδιωτικά πράσινα.
- Το ΚΣΚ ανέφερε ότι οι ποσότητες νερού που θα του παραχωρούσε το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων (εφεξής το «ΤΑΥ»), με βάση μελέτες, θα κάλυπτε τις ανάγκες και των δύο Resort με ημερήσιο 1500 τόνους κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, όμως με την κάλυψη του 90% του Resort και με μια βλάβη στο αντλητικό σύστημα ξέμεναν από νερό για μέρες και έτσι αποφάσισε να τροποποιήσει τα τέλη, ώστε να γίνεται «*με φειδώ η κατανάλωση*» και να μην χρειάζεται να μεταφέρουν νερό με βυτιοφόρα. Το ΚΣΚ ανέφερε ότι πίστευε πως οι ψηλές χρεώσεις όπως και οι παρακινήσεις του Τμήματος Υδάτων θα βοηθούσαν στη μείωση της σπατάλης. Επ' αυτού, το ΚΣΚ σημείωσε ότι από έρευνα διαφάνηκε ότι τους αγνοούσαν και πριν αλλάξουν τα τέλη, τα οποία δεν εφαρμόστηκαν αμέσως, αλλά το επόμενο καλοκαίρι του 2015, τα γνώριζαν.
- Αναφορικά με τα τέλη, το ΚΣΚ ανέφερε ότι: «*Τα τέλη αυτά καλύπτουν ολόκληρη την περιοχή η μόνη διαφορά είναι για την κοινότητα το κόστος άντλησης ήταν €0,45 και για τις Τουριστικές Αναπτύξεις αγορά από (ΤΑΥ) €0,56 και γι' αυτό μέχρι τους 90 τόνους χρεώνοντο και οι δύο μόνο με το κόστος άντλησης και αγοράς. Για τις χρεώσεις πέραν των τόνων όλοι χρεωνόντουσαν το ίδιο.*»

ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Σ (€)

1-40=0,35

τον τόνο

RESORT-VENUS/ΧΑΡΟΤΑΜΙ (€)

1-40=0,56

τον τόνο

41-90=0,45	//	41-90=0,56	//
90-150=5,00	//	91-150=5,00	//
151-200=10,00	//	151-200=10,00	//
201-250=15,00	//	201-250=15,00	//
251+=20,00	//	251+=20,00	//

- Τα πρακτικά της απόφασης του Συμβουλίου για τα τέλη του νερού, αποστέλλονται στον οικείο Έπαρχο για έλεγχο νομιμότητας και με την έγκριση των νέων τελών, δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του και αποστέλλονται με το προηγούμενο τιμολόγιο του νερού.
- Σύμφωνα με το ΚΣΚ, η μέθοδος υπολογισμού της τιμολόγησης του νερού βασικά είναι να καλύπτει το κόστος αγοράς, άντλησης, μεταφοράς, διαχείρισης και συντήρησης του δικτύου. Όμως υπάρχει περιορισμός της ποσότητας νερού που εξασφαλίζει το ΤΑΥ. Το ΚΣΚ ανέφερε ότι δεν έχει άλλη λύση εξασφάλισης νερού από άλλες πηγές και η ημερήσια παροχή νερού κατά τους καλοκαιρινούς μήνες βρίσκεται σε οριακά επίπεδα.
- Το ΚΣΚ σημείωσε ότι παρότρυνε τους κατοίκους της περιοχής να γεμίζουν τις πισίνες τους και να κάνουν το πότισμα των κήπων τους με βυτιοφόρο, αλλά όταν η τιμή νερού πέραν των 130 τόνων ήταν 5 Ευρώ τον τόνο και του βυτιοφόρου 12 Ευρώ τον τόνο, αυτοί χρησιμοποιούσαν το πόσιμο. Επομένως, σύμφωνα με το ΚΣΚ ο μόνος τρόπος για να ευαισθητοποιηθούν ήταν οι ψηλές ταρίφες.
- Το Συμβούλιο λόγω των αντιδράσεων μιας μερίδας κατοίκων του Aphrodite Hills Resort σε συνεδρία του στις 18/11/2015, αρ. Πρακτικού 13/2015, τροποποίησε τα τέλη για τις υψηλές καταναλώσεις πάνω από 150 τόνους νερού. Επίσης έδωσε το δικαίωμα σε όσους κάνουν ένσταση μέχρι τις 18/12/2015 να επωφεληθούν τα νέα τέλη από την 1^η Ιουλίου και όχι από την 1^η Οκτωβρίου. Η νέα τιμολόγηση που εφαρμόστηκε ήταν ως εξής:

<u>ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ (€)</u>		<u>RESORT-VENUS/ΧΑΡΟΤΑΜΙ (€)</u>	
1-40=0,35	τον τόνο	1-40=0,56	τον τόνο
41-90=0,45	//	41-90=0,56	//
91-130=2,50	//	91-130=2,50	//
131-250=5,00	//	131-250=5,00	//
251+=10,00	//	251+=10,00	//

Πάγιο Τέλος 7 ευρώ.

- Το ΚΣΚ παρουσίασε την Κατάσταση Εσόδων Υδατοπρομήθειας για τα έτη 2013-2015:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΕΣΟΔΑ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ:

	2013	2014	2015
	€	€	€
Έσοδα	795.532,04	947.226,92	877.716,65
Κόστος Αγοράς νερού ΤΑΥ	228.065,94	414.203,99	355.127,88
Κόστος Ρεύμα Pumping station A/Hills	113.245,46	114.030,42	103.193,50
Κόστος ρεύματος για κοινοτική γεώτρηση	14.757,92	15.257,93	15.864,94
Κόστος Προσωπικού	50.486,12	50.486,12	51.281,15
Έξοδα διανομής και Ταχυδρομεία	6.736,38	8.781,77	8.290,09
Άλλα άμεσα έξοδα	17.820,48	14.532,20	48.892,89
Κόστος απόσβεσης έργου	50.000,00	50.000,00	50.000,00
Μεικτό κέρδος/(ζημιά)	314.419,74	279.934,49	245.066,20
Έξοδα διοίκησης	30.630,15	30.630,15	30.630,15
Συνολικό κέρδος/ζημιά	283.789,59	249.304,34	215.031,85

Περαιτέρω, ζητήθηκαν διευκρινίσεις από το ΚΣΚ με ερωτηματολόγιο στις 11/11/2016, το οποίο κατόπιν παρατάσεων απαντήθηκε στις 30/12/2016. Σημειώνονται συνοπτικά τα ακόλουθα στοιχεία που αναφέρθηκαν:

- Η τιμολογιακή πολιτική του ΚΣΚ ως προς την υδατοπρομήθεια ήταν ανέκαθεν άρρηκτα συνδεδεμένη με το κόστος αγοράς του νερού από το ΤΑΥ, σε συνδυασμό με το κόστος ηλεκτρικού ρεύματος άντλησης του νερού, συντήρησης και γενικά διοχέτευσης του νερού στους καταναλωτές.
- Το ΚΣΚ απέρριψε τους ισχυρισμούς για εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές και εξήγησε ότι το ΚΣΚ έχει την ευθύνη κάλυψης της υδροδότησης τόσο του πυρήνα της κοινότητας όσο και των παραθεριστικών περιοχών και/ή τουριστικών αναπτύξεων ARHRODITE HILLS και VENUS ROCK ESTATES (ΧΑ-ΠΟΤΑΜΙ). Όμως, το κόστος αγοράς και γενικότερα της διοχέτευσης του νερού στους καταναλωτές των εν λόγω παραθεριστικών περιοχών και/ή τουριστικών αναπτύξεων είναι δυσανάλογα ψηλότερο με το κόστος νερού για

την υπόλοιπη περιοχή της κοινότητας. Συνεπώς, η υδροδότηση και κατ' επέκταση τιμολόγηση για την προμήθεια νερού σε καταναλωτές στον πυρήνα της κοινότητας και σε καταναλωτές στις εν λόγω παραθεριστικές περιοχές και/ή τουριστικές αναπτύξεις δεν συνιστούν ισοδύναμες συναλλαγές.

- Το κέρδος που αποφέρει η τιμολόγηση της υδατοπρομήθειας ενσωματώνεται στα γενικότερα έσοδα του ΚΣΚ, τα οποία δαπανώνται σε αναπτυξιακά έργα όπως βελτίωση και συντήρηση παλαιού οδικού δικτύου και/ή πεζοδρομίων, κατασκευή αρδευτικών έργων, κάλυψη φθορών και/ή αντικατάσταση ντεπόζιτων νερού και/ή βυτιοφόρων, έργα εξωραϊσμού της κοινότητας όπως χώροι πρασίνου κ.ά.. Σημειώνεται ότι τα αναπτυξιακά έργα αφορούν τόσο τις περιοχές του πυρήνα της κοινότητας όσο και τις παραθεριστικές περιοχές και/ή τουριστικές αναπτύξεις.
- Επιπλέον, το ΚΣΚ στο ερώτημα κατά πόσο η τιμολογιακή πολιτική του τύγχανε αποδοχής και/ή έγκρισης από την Επαρχιακή Διοίκηση επισύναψε τις ακόλουθες δύο επιστολές:

A) Επιστολή του ΤΑΥ προς το ΚΣΚ, ημερομηνίας 14/2/2014, με την οποία το ΤΑΥ συστήνει ότι λόγω της παρατεταμένης ανομβρίας θα πρέπει η χρέωση του νερού «να είναι κλιμακωτή ενώ σε μεγάλες καταναλώσεις (πέραν των 30κ.μ./μήνα) να είναι ψηλή για να λειτουργεί αποτρεπτικά ως μέτρο εξοικονόμησης. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι όλα τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας και αρκετές Κοινότητες έχουν υιοθετήσει τέλος τουλάχιστον €5/κ.μ. για την κατανάλωση πέραν των 30κ.μ./μήνα.». Επίσης, καλεί το ΚΣΚ να ενημερώσει τους καταναλωτές του ότι «θα πρέπει να χρησιμοποιούν το νερό με σύνεση», καθώς λόγω των περιορισμών των δαπανών στους προϋπολογισμούς δεν μπορούν να διεξαχθούν έργα για ενίσχυση της υδατοπρομήθειας κοινοτήτων.

B) Επιστολή της Επαρχιακής Διοίκησης προς το ΚΣΚ, ημερομηνίας 4/3/2014, στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι η τιμολόγηση του νερού στις δύο περιοχές, δηλαδή Παραθεριστικής και υπόλοιπου τμήματος της κοινότητας, στην ίδια βάση, αποβαίνει σε βάρος της Τοπικής Αρχής αφού το κόστος νερού της Παραθεριστικής περιοχής είναι δυσανάλογα ψηλότερο με αυτό της άλλης περιοχής της κοινότητας. Έτσι, επισημαίνεται ότι «το εισπραττόμενο τέλος/ποσό θα πρέπει να είναι τουλάχιστο όχι λιγότερο από το απαιτούμενο κόστος» και θέτει την άποψη της ότι: «Το Κοινοτικό Συμβούλιο θα μπορούσε, αφού σταθμίσει και/ή συνυπολογίσει όλα τα δεδομένα και όλες τις παραμέτρους (αγορά νερού, συντηρήσεις, ρεύματα, λειτουργικά έξοδα κλπ), κατά τέτοιο τρόπο που θα τεκμηριώνει και ή θα αποδεικνύει πέραν κάθε αμφιβολίας τη διαφορετική/ξεχωριστή τιμολόγηση, να καταλήξει σε ποια τιμολόγηση θα προβεί στην κάθε μια από τις πιο πάνω αναφερόμενες δύο περιοχές. Τονίζεται επίσης ότι η όποια απόφαση ήθελε ληφθεί από το Συμβούλιο θα αφορά και/ή θα έχει εφαρμογή για όλους ανεξαιρέτα τους καταναλωτές της κάθε περιοχής χωρίς διαχωρισμούς και διακρίσεις.»

Στις 3/2/2017 απεστάλησαν νέες διευκρινίσεις από το ΚΣΚ, κατόπιν ερωτηματολογίου ημερομηνίας 20/1/2017, όπου καταγράφηκαν τα ακόλουθα:

- Ο πίνακας των εσόδων-εξόδων του ΚΣΚ απεστάλη διορθωμένος και αναφέρθηκε ότι το ποσό των €40.130,74, που αφορά έξοδα συντήρησης και βελτίωσης υδατοπρομήθειας (βλ. ετήσια έκθεση του 2014) είναι ποσό, το οποίο εκ παραδρομής δεν είχε συμπεριληφθεί στα έξοδα του συνοπτικού πίνακα που είχε αποσταλεί με την επιστολή ημερομηνίας 04/07/2016. Επίσης, το ποσό των €15.864,94, το οποίο αναγραφόταν στο συνοπτικό πίνακα ημερομηνίας 04/07/2016, αφορά κόστος ρεύματος της υδραντλίας και εσφαλμένα αναγράφηκε ξεχωριστά, εφόσον αυτό συμπεριλαμβάνεται στο ποσό των €103.194,00 ως κόστος ρεύματος για αντλίες για το έτος 2015. Το ίδιο ισχύει και για τα ποσά που στον ίδιο πίνακα αναγράφονται ως κόστος ρεύματος για κοινοτική γεώτρηση για τα έτη 2013 και 2014.
- Σχετικά απεστάλη ο κάτωθι πίνακας:

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΕΣΟΔΑ - ΕΞΟΔΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΟΥΚΛΙΩΝ

	2013 €	2014 €	2015 €
ΕΣΟΔΑ	795.532,04	947.226,92	877.716,65
ΕΞΟΔΑ			
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ	228.055,00	414.353,00	355.128,00
ΑΗΚ ΚΟΣΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΛΙΕΣ	128.003,38	129.288,00	103.194,00
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ	13.207,71	40.130,74	30.369,00
ΑΓΟΡΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΞΟΔΑ	4.612,77	14.384,00	18.523,00
ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ)	50.486,12	50.486,12	51.281,15
ΕΞΟΔΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ	6.736,38	8.781,77	8.290,09
ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	30.630,15	30.630,15	30.630,15
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	50.000,00	50.000,00	50.000,00

- Περαιτέρω, το ΚΣΚ απέστειλε πίνακα διαχωρίζοντας τα Έσοδα-Έξοδα του Πυρήνα με την Τουριστική Ανάπτυξη και ανέφερε ότι σε σύνολο 1600 υδρομετρητών, οι 400 βρίσκονται στον πυρήνα και οι 1200 βρίσκονται στην τουριστική περιοχή:

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ
	2013 €	2013 €	2014 €	2014 €	2015 €	2015 €
ΕΣΟΔΑ	A596.649,03	A198.883,01	A710.420,19	A236.806,73	A658.287,48	A219.429,16
ΕΞΟΔΑ						
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ	228.065,00		414.353,00		355.128,00	
ΑΗΚ ΚΟΣΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΛΙΕΣ	113.245,46	14.757,92	114.030,42	15.257,93	87.328,56	15.864,94
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ	A9.905/78	A3.301,92	A30.098,25	A10.032,75	A22.776,75	A7.592,25
ΑΓΟΡΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΞΟΔΑ	A3.459,57	A1.153,19	A10.788,80	A3.596,00	A13.892,25	A4.630,75
ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ)	A37.864,59	A12.621,53	A37.864,59	A12.621,53	A38.460,86	A12.820,28
ΕΞΟΔΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ	A5.052,28	A1.684,09	A6.586,32	A2.195,44	A6.217,56	A2.072,52
ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	A22.972,61	A4.657,53	A22.972,61	A4.657,53	A22.972,61	A4.657,53
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	A37.500,00	A12.500,00	A37.500,00	A12.500,00	A37.500,00	A12.500,00

* Όπου Α μπροστά από το ποσό, αυτό εξ υπακούει για μεν τον πυρήνα το ¼ του συνολικού ποσού, για δε την τουριστική τα ¾ του συνολικού ποσού. Το κόστος προσωπικού περιλαμβάνει τους μισθούς του υδραυλικού και του υπεύθυνου υδατοπρομήθειας που ασχολούνται αποκλειστικά γι' αυτό τον σκοπό.

- Στα έξοδα διοίκησης περιλαμβάνεται αναλογία για συντήρηση, επιδιόρθωση οχημάτων και μηχανημάτων, καύσιμα, στολές προσωπικού, μηχανογράφηση, γραφικά και τηλέφωνα.
- Σε ερώτηση αναφορικά με τα ποσά που παρουσιάζονται ως αποσβέσεις στους λογαριασμούς και ποιο περιουσιακό στοιχείο αφορούν, αναφέρθηκε ότι «το υδρευτικό σύστημα το οποίο αποτελείται από αντλίες νερού, σωληνώσεις, ντεπόζιτα, φίλτρα και άλλο εξειδικευμένο εξοπλισμό, προκειμένου να διασφαλίζει την ομαλή παροχή νερού στον τελικό καταναλωτή, συνιστά μεταξύ άλλων το σημαντικότερο πάγιο περιουσιακό στοιχείο του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων τις εξής παραμέτρους:

(α) το αρχικό κόστος διαμόρφωσης του δικτύου ύδρευσης

(β) το κόστος αντικατάστασης του δικτύου ύδρευσης

(γ) το κόστος βελτίωσης του δικτύου ύδρευσης στα πλαίσια τεχνολογικής αναβάθμισης ή/και βέλτιστης εφαρμογής της ορθολογικής χρήσης των υδάτων, αποφάσισε όπως εφαρμόσει την πολιτική Μεθόδου Σταθερής Απόσβεσης συνολικού εκτιμώμενου σταθερού ετήσιου ποσού ύψους €50.000,00.-»

- Αναφορικά με τον τρόπο που υπολογίστηκαν τα ποσά των χρεώσεων για την κατανάλωση νερού στις κλίμακες από 91 τόνους και πάνω αναφέρεται ότι: «Το κόστος για την παροχή νερού στις τουριστικές περιοχές, σε σύγκριση με τον πυρήνα, είναι σημαντικά αυξημένα. Αυτό, συνοπτικά, οφείλεται στην ανάγκη χρήσης εξειδικευμένου εξοπλισμού, π.χ. ειδικές αντλίες, συστήματα και των αυξημένων πάγιων εξόδων (π.χ. ηλεκτρισμός). Το Συμβούλιο στα πλαίσια εφαρμογής πολιτικής συνετούς χρήσης των υδάτων σε συνδυασμό με την κρατική πολιτική διαχείρισης του προβλήματος της λειψυδρίας, για την κατηγορία από 0 - 90 αποφάσισε όπως η τιμολόγηση, ως κίνητρο για την αντιμετώπιση του πιο πάνω προβλήματος, να μην υπερβαίνει το κόστος αγοράς του νερού από την υδατοπρομήθεια. [...] Συγκεκριμένα, το κόστος άντλησης του νερού ανέρχεται σε €0,56 σεντ/ m³. Το αντίστοιχο ποσό χρέωσης τόσο στην τουριστική περιοχή αλλά και στον πυρήνα, δεν υπερβαίνει το συγκεκριμένο ποσό. Σημειώνεται ότι για την κατανάλωση πέραν των 91 m³ η τιμολόγηση είναι η ίδια τόσο στον πυρήνα, όσο και στην τουριστική περιοχή.»
- Σε σχετική ερώτηση να δοθεί εξήγηση πως η χρέωση μέχρι 40 τόνους κατανάλωσης νερού ανέρχεται σε €0,35 για την Κοινότητα, εφόσον αναφέρεται ως κόστος αγοράς τα €0,45, το ΚΣΚ αναφέρει ότι: «πολιτική του Συμβουλίου, στα πλαίσια συνετούς χρήσης των υδάτων, είναι η παραχώρηση του οικονομικού κινήτρου στην κατηγορία χαμηλής κατανάλωσης, σε αντίθεση με τις κατηγορίες στις οποίες υπάρχει αυξημένη κατανάλωση νερού προκειμένου ο τελικός καταναλωτής να εφαρμόσει από μόνος του και συνειδητά τους απαραίτητους μηχανισμούς διασφαλίζοντας την ορθολογική χρήση των υδάτων.»
- Αναφορικά με το κόστος της διοχέτευσης του νερού στους καταναλωτές των παραθεριστικών περιοχών και/ή τουριστικών αναπτύξεων στη βάση οικονομικών στοιχείων, το ΚΣΚ αναφέρει ότι το νερό διοχετεύεται με τη βοήθεια αντλίας, μέσω αγωγού 250μμ, σε ντεπόζιτο χωρητικότητας 500 m³, σε απόσταση 2540μμ. Από εκεί, για μεν το Χα Ποτάμι διοχετεύεται με αντλία, μέσω αγωγού 200μμ, μήκους 700 μ., σε ντεπόζιτο 500 m³ και από εκεί με αντλία μέσω αγωγού 200μμ και σε απόστασή 1614μ. σε άλλο ντεπόζιτο 500 m³. Για το APHRODITE HILLS, συνεχίζει με βαρύτητα μέσω αγωγού 315μ.μ. για 2200μ. και μετά με αντλία μέσω αγωγού 200μ.μ., φθάνει μετά από 3000μ. στο ντεπόζιτο χωρητικότητας 3000 m³.
- Οι χρεώσεις της υδατοπρομήθειας από το 2009 έως το 2015 ήταν οι ίδιες. Η ανάγκη μεταγενέστερης αναθεώρησης των τιμολογήσεων προέκυψε από συζητήσεις και αλληλογραφία επί του θέματος τόσο με το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, όσο και με την

Επαρχιακή Διοίκηση Πάφου.

- Στην κοινότητα Κουκλιών, η μέση τριμηνιαία κατανάλωση νερού ανά υποστατικό είναι $44,11\text{m}^3$ και στις δύο τουριστικές αναπτύξεις η μέση τριμηνιαία κατανάλωση νερού ανά υποστατικό είναι $67,33\text{m}^3$.
- Για το 2013: πυρήνας 124.140m^3 και τουριστικές αναπτύξεις 556.130m^3 , για το 2014: πυρήνας 109.711m^3 και τουριστικές αναπτύξεις 497.582m^3 , για το 2015: πυρήνας 115.537m^3 και τουριστικές αναπτύξεις 546.218m^3 .
- Το ΚΣΚ απέστειλε σχετικό τιμολόγιο υδατοπρομήθειας για την πρώτη τριμηνία του 2014, όπου στην πίσω όψη του καταγράφονται περιοριστικά μέτρα της χρήσης νερού ως απόδειξη των ενεργειών του για εξοικονομήσεις την κατανάλωση νερού.
- Σε ερώτηση που υποβλήθηκε για να εξηγήσει το λόγο που το κέρδος της υδατοπρομήθειας χρησιμοποιείται σε άλλα αναπτυξιακά έργα, το ΚΣΚ ανέφερε ότι «*Η τιμολόγηση του νερού διέπεται από Κανονισμούς για εφαρμογή της Ευρωπαϊκής και της Εθνικής Νομοθεσίας. Πρόκειται για τους «Περί Τιμολόγησης και Ανάκτησης του Κόστους των Υπηρεσιών Νερού» κανονισμούς (Κ.Δ.Π. 128/2014), οι οποίοι, μεταξύ άλλων, καθορίζουν τις αρχές που πρέπει να διέπουν τα τέλη του νερού που παρέχονται από τις Τοπικές Αρχές. Το Άρθρο 22 των Κ.Δ.Π. 128/2014 προνοεί πως κάθε πάροχος που παρέχει υπηρεσίες νερού ύδρευσης από κυβερνητικά υδατικά έργα, έχει υποχρέωση τα έσοδα του από τα τέλη νερού να τα δαπανά κατά προτεραιότητα για σκοπούς προμήθειας και διαχείρισης του νερού και των εγκαταστάσεων ύδρευσης. Αυτή η προτεραιότητα δίδεται από το Συμβούλιο και το υπόλοιπο των εσόδων διοχετεύεται σε άλλα αναπτυξιακά έργα της Κοινότητας και/ή συνήθης δαπάνες.*»

Στις 14/2/2017 ζητήθηκε από το ΚΣΚ η ετοιμασία οικονομικών καταστάσεων βάσει διεθνών λογιστικών προτύπων για τα έτη 2013-2015. Το ΚΣΚ απάντησε στις 31/3/2017 ότι η ετοιμασία των εν λόγω οικονομικών καταστάσεων, κατόπιν παρέμβασης και μεσολάβησης της Επαρχιακής Διοίκησης Πάφου, έχει ανατεθεί στο γραφείο του Γενικού Ελεγκτή. Το ΚΣΚ ανέφερε ότι θεωρεί πως η τιμολογιακή πολιτική που ακολούθησε τύγχανε αποδοχής έγκρισης από την Επαρχιακή Διοίκηση Πάφου και το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων. Αναφορικά με το αίτημα για ετοιμασία ορθού διαχωρισμού κάθε εσόδου και εξόδου ανά περιοχή με κατάλληλους περιορισμούς, το ΚΣΚ σημείωσε ότι λόγω της υφιστάμενης υποδομής του δικτύου δεν μπορεί να αποτυπωθεί τέτοιος διαχωρισμός.

Επίσης έγινε αναγνώριση της υπόδειξης λάθους εκ μέρους τους σχετικά με την κατανάλωση νερού σε κ.μ. και έγινε διευκρίνιση της σωστής κατανάλωσης νερού ως εξής:

2013		2014		2015	
ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ
124,140 κ.μ.	556,130 κ.μ.	109,711 κ.μ.	497,582 κ.μ.	115,537 κ.μ.	546,218 κ.μ.

Στις 12/4/2017, αποστάλθηκαν διευκρινίσεις επί της προηγούμενης επιστολής του δικηγόρου του ΚΣΚ και παράλληλα ζητήθηκαν με βάσει τις απαντήσεις που είχαν ληφθεί, νέες διευκρινίσεις. Συγκεκριμένα ζητήθηκε να αποσταλούν οικονομικά στοιχεία από το ΚΣΚ σε δεδουλευμένη βάση και όχι σε ταμειακή βάση ως είχαν αποσταλεί για υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους της επιχείρησης και επίσης ζητήθηκαν διάφορα άλλα στοιχεία διευκρινιστικά.

Το ΚΣΚ απέστειλε τις απαντήσεις του στις 9/5/2017 και κατέγραψε τα ακόλουθα:

- Σημείωσε ότι με την επιστολή του ημερομηνίας 30/12/2015 αναφέρθηκε ήδη στο γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε αποτραπεί από το να μισθώσει υπηρεσίες λογιστή και να προβεί σε ετοιμασία οικονομικών καταστάσεων βάσει διεθνών λογιστικών προτύπων για τα έτη 2009 μέχρι 2015 και ότι οι υφιστάμενες οικονομικές καταστάσεις του Συμβουλίου είχαν ήδη παραδοθεί στην Ελεγκτική Υπηρεσία της Δημοκρατίας για το σχετικό έλεγχο.
- Το ΚΣΚ είχε τη γνώμη ότι μέσω των ερωτηματολογίων, τίθεντο ερωτήματα τα οποία περιλαμβάνουν μια διαδικασία ελέγχου των οικονομικών καταστάσεων κατά τρόπο όμοιο με αυτό που αναμένεται να πράξει η Ελεγκτική Υπηρεσία. Το ΚΣΚ ισχυρίστηκε ότι οι διαπιστώσεις για κατ' ισχυρισμό εσφαλμένα και/ή αντιφατικά νούμερα και/ή στοιχεία δεν μπορούσαν να τύχουν οποιουδήποτε σχολιασμού εκ μέρους του, καθώς είχε ήδη διαβιβάσει οτιδήποτε είχε στην κατοχή του σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα και ότι είχε τοποθετηθεί ήδη με τρόπο ολοκληρωμένο και εξαντλητικό. Επίσης ανέφερε ότι στην απουσία ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων, εκφεύγει του πλαισίου, δίκαιης μεταχείρισης του Συμβουλίου, η υποβολή σε αυτό κατ' ισχυρισμό εσφαλμένων και/ή συγκεχυμένων και/ή ακατάλληλων μεθόδων και/ή υπολογισμών και ως εκ τούτου το Συμβούλιο αρνήθηκε να δώσει οποιεσδήποτε περαιτέρω απαντήσεις.

Στη συνέχεια απεστάλη στο ΚΣΚ από την Υπηρεσία της Επιτροπής απαντητική επιστολή με ημερομηνία 26/5/2017, η οποία σημείωσε το γεγονός ότι, το ΚΣΚ δεν ήταν σε θέση να ετοιμάσει λογαριασμούς σε δεδουλευμένη βάση και ότι δεν είχε ολοκληρωθεί ο έλεγχος των οικονομικών καταστάσεων. Παρόλα αυτά, αναφέρθηκε ότι το ΚΣΚ ήταν σε θέση να απαντήσει ερωτήσεις, οι οποίες αποστάλθηκαν σε ερωτηματολόγιο στις 12/4/2017 και οι οποίες αφορούσαν στοιχεία τα οποία ήταν στην κατοχή του ΚΣΚ. Επίσης, αναφέρθηκε ότι εφόσον το ΚΣΚ δεν ήταν σε θέση να ετοιμάσει λογαριασμούς σε δεδουλευμένη βάση, τότε βάσει αυτών που ήδη έχουν κατατεθεί, θα θεωρηθεί ότι

το ΚΣΚ τηρεί τις υποχρεώσεις του προς τήρηση ακριβούς λογαριασμού για όλα τα χρηματικά ποσά που εισπράττονται και πληρώνονται και κατάλληλους λογαριασμούς σύμφωνα με τις ενδεδειγμένες λογιστικές αρχές και πρότυπα σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία (Νόμος αρ. 86(Ι)/1999, ως έχει τροποποιηθεί).

Το ΚΣΚ απέστειλε απαντητική επιστολή με ημερομηνία 1/6/2017 αναφέροντας ότι πιστεύει πως για να εξαλειφθεί ο κίνδυνος παραπληροφόρησης θα ήταν καλύτερα οποιαδήποτε συμπεράσματα στηριχθούν σε λογαριασμούς που έχουν ελεγχθεί από τους αρμόδιους ελεγκτές. Περαιτέρω ζητήθηκε χρόνος δύο βδομάδων για να απαντήσει αναφορικά με το ερώτημα 1, (ζητήθηκαν οικονομικά στοιχεία του ΚΣΚ όπως συμπληρωθούν σε πίνακα του ερωτηματολογίου ημερομηνίας 12/4/2017), ο οποίος δόθηκε με επιστολή στις 6/6/2017.

Σε συνέχεια της εν λόγω επιστολής, το ΚΣΚ με επιστολή του με ημερομηνία 20/6/2017 ανέφερε ότι τηρεί τις υποχρεώσεις του για τήρηση ακριβούς λογαριασμού για όλα τα χρηματικά ποσά που εισπράττονται και πληρώνονται και κατάλληλους λογαριασμούς σύμφωνα με τη νομοθεσία, ωστόσο τα αρχεία που τηρούνται σε σχέση με τα έσοδα και έξοδα κάθε έτους για τις περιοχές του πυρήνα και της τουριστικής ανάπτυξης αλλά και η πρακτική που εφαρμόζαν και εξακολουθούσαν να εφαρμόζουν για τον υπολογισμό τους, δημιουργεί πρακτική δυσκολία για το διαχωρισμό τους με τον τρόπο που υποδείχτηκε. Σύμφωνα με το ΚΣΚ, η δυσκολία αυτή ήταν ανυπέρβλητη.

Απεστάλη απαντητική επιστολή της Υπηρεσίας, με ημερομηνία 28/6/2017, με την οποία το ΚΣΚ ενημερώθηκε ότι είχαν σημειωθεί οι θέσεις του αναφορικά με το ερώτημα αρ. 1 του ερωτηματολογίου με ημερομηνία 12/4/2017, σχετικά με το διαχωρισμό εσόδων/εξόδων των περιοχών του πυρήνα και της τουριστικής ανάπτυξης. Επιπροσθέτως επισημάνθηκε ότι αναμένετο από το ΚΣΚ να απαντήσει τα λοιπά ερωτήματα που τέθηκαν στο προαναφερόμενο ερωτηματολόγιο.

Το ΚΣΚ σε απαντητική επιστολή του με ημερομηνία 12/7/2017 ανέφερε τα εξής:

- Η ποσότητα του νερού το οποίο αγοράζεται από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων για την τουριστική περιοχή και διοχετεύεται στο δίκτυο υδατοπρομήθειας, καταναλώνεται για τα ποτίσματα των δημοσίων χώρων πρασίνων, τα οποία δεν μπορούν να καταγραφούν επακριβώς και δεν καταγράφονται στους υδρομετρητές των καταναλωτών. Επίσης, ανέφερε ότι μέρος της ποσότητας νερού δεν καταγράφεται από τους υδρομετρητές των καταναλωτών λόγω ανακριβειών, λανθασμένων ενδείξεων των υδρομετρητών και απωλειών (διαρροές).
- Ακόμα ανέφερε ότι για τις κλίμακες πέραν των 91 κμ, η χρέωση δεν γίνεται βάση λογιστικών προτύπων, αλλά στα πλαίσια εφαρμογής της πολιτικής συνετούς χρήσης των υδάτων σε συνδυασμό με την κρατική πολιτική διαχείρισης του προβλήματος λειψυδρίας με σκοπό την αποφυγή της άσκοπης κατανάλωσης πόσιμου νερού, πέραν από τη μέση κατανάλωση.
- Το ΚΣΚ ανέφερε ότι όσον αφορά το ποσό των €0,45 το οποίο αποτελεί το αρχικό έξοδο για

τον πυρήνα, αυτό αφορά μόνο κόστη μεταφοράς, συντήρησης και γενικότερων εξόδων, εφόσον ουσιαστικά η προμήθεια νερού γίνεται από ιδιόκτητη διάτρηση του ΚΣΚ, χωρίς κόστος για την αγορά του. Για σκοπούς εφαρμογής πολιτικής συνετούς χρήσης των υδάτων, το ΚΣΚ αποφάσισε την παραχώρηση του οικονομικού κινήτρου στην κατηγορία χαμηλής κατανάλωσης στον πυρήνα, με αποτέλεσμα να επιβάλλεται η χρέωση των €0,35 + ΦΠΑ ανά τόνο νερού για κατανάλωση μέχρι 40 τόνους νερό. Αντίθετα, σε ό,τι αφορά τις Τουριστικές περιοχές, το ΚΣΚ έχει αρχική δαπάνη κόστους €0,56 + ΦΠΑ ανά τόνο νερού, λόγω αγοράς του από το ΤΑΥ, με αποτέλεσμα το συνολικό κόστος, συμπεριλαμβανομένων των κοστών μεταφοράς, συντήρησης και γενικών εξόδων να ανέρχεται στο ποσό των €1,20. Ωστόσο, επιβάλλεται η χρέωση του ποσού των €0,56 μέχρι 40 τόνους κατανάλωσης.

5.2 Στοιχεία που υπέβαλαν κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνας οι καταγγέλλοντες

Σε συνέχεια της καταγγελίας, οι καταγγέλλοντες απέστειλαν στις 26/4/2016 ηλεκτρονικό μήνυμα, το οποίο ελήφθη στις 27/4/2016, στο οποίο προέβησαν σε ανάλυση αναφορικά με τις χρεώσεις που έχουν όλες οι Επαρχίες σε σχέση με την τιμολόγηση νερού στην Κοινότητα Κουκλιών, αναφέροντας τα εξής:

« 1. Ένας κάτοικος στην Κοινότητα Κουκλιών χρεωνόταν με €174 για κατανάλωση μέχρι 90 τόνους πριν την αλλαγή στην τιμολογιακή πολιτική της (Ιούνιος 2015) σε αντίθεση με μόλις €57,40 μετά την αύξηση.

2. Οι παρόμοιες χρεώσεις μέχρι 90 τόνους στις υπόλοιπες Επαρχίες είναι πολύ πιο ψηλές:

- Κούκλια €57,4
- Πάφος €156,3
- Λεμεσός €137,5
- Λευκωσία €228
- Λάρνακα €148,5

Κατά την άποψη μας τίθεται θέμα δεοντολογίας, ηθικής και Εταιρικής Διακυβέρνησης κατά πόσο τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου εσκεμμένα έλαβαν την απόφαση τους για αλλαγή των κλιμάκων και τιμολόγησης έτσι ώστε να μειώσουν/επιχορηγήσουν το κόστος εις βάρος των υπόλοιπων κατοίκων που έχουν κατανάλωση πέραν των 90 τόνων. [...] Τα πιο πάνω ερωτήματα θα πρέπει να απαντηθούν/δικαιολογηθούν από το ΚΣΚ. Εάν όντως ήθελαν να «τιμωρήσουν» τους καταναλωτές που παρουσιάζουν υπερκατανάλωση, γιατί δεν άφησαν τις κλίμακες κάτω από 90 τόνους τις ίδιες και να αλλάξουν μόνο τις χρεώσεις πέραν των 90 τόνων;»

Σε συνέχεια του ηλεκτρονικού μηνύματος, οι καταγγέλλοντες απέστειλαν δεύτερο ηλεκτρονικό μήνυμα στις 9/5/2016, με το οποίο κοινοποιήθηκε επιστολή προς τον Υπουργό Εσωτερικών και Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τουρισμού με θέμα «Καταχρηστική αύξηση της τιμολόγησης νερού από το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών». Στην επιστολή αυτή αναφέρονται τα παράπονα που είχαν προς το ΚΣΚ, όπως καταγράφονται στην καταγγελία προς την Επιτροπή.

Στις 26/5/2016, οι καταγγέλλοντες απέστειλαν ηλεκτρονικό μήνυμα στο ΚΣΚ, με κοινοποίηση στην Επιτροπή και ημερομηνία λήψης 27/5/2016 σχετικά με παράπονο που είχαν για αποκοπή του νερού στην κατοικία τους. Οι καταγγέλλοντες ανέμεναν την επίσημη θέση του ΚΣΚ, αφού είχαν ενημερώσει για την ένσταση την οποία είχαν υποβάλει στις αρμόδιες Κυβερνητικές Αρχές. Συγκεκριμένα αναφέρουν: *«Η πιο πάνω ενέργεια σας μας αναγκάζει: (1) Να πληρώνουμε, υπό διαμαρτυρία, την υπερχρέωση σας. (2) Να κινηθούμε νομικά εναντίον της απόφασης και παντός υπεύθυνου, με βάση τα πολλαπλά νομικά σημεία που τέθηκαν ενώπιον των αρμοδίων αρχών.»*

Στις 27/5/2016, οι καταγγέλλοντες απέστειλαν ηλεκτρονικό μήνυμα στην Επαρχιακή Διοίκηση Πάφου, με κοινοποίηση στην Επιτροπή και ημερομηνία λήψης 30/5/2016 με θέμα την καταχρηστική αύξηση της τιμολόγησης νερού από το ΚΣΚ. Σχετικά αναφέρονται σε συνεχιζόμενες αυθαίρετες αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών και ότι δεν είχαν άλλη επιλογή από το να απευθυνθούν στη Δικαιοσύνη. Επ' αυτού ζήτησαν τη γραπτή της θέση σε ερωτήματα, τα οποία ανέφεραν ότι θα παρουσιαστούν ως τεκμήρια σε Δικαστήριο. Σημειώνεται ότι οι καταγγέλλοντες απέστειλαν και νέο ηλεκτρονικό μήνυμα στις 30/5/2016 προς τον Έπαρχο και αναφέρονται σε διπλοχρεώσεις του ΚΣΚ στην τιμολόγηση του νερού για κάθε αλλαγή δικλίδας κατανάλωσης νερού όπως π.χ. στους 90 τόνους.

Στις 31/5/2016, οι καταγγέλλοντες κοινοποίησαν ηλεκτρονικό μήνυμα προς το ΚΣΚ, στο οποίο ενημέρωσαν ότι έχουν πληρώσει με διαμαρτυρία τα τέλη νερού για την περίοδο Ιουνίου 2015-Μαρτίου 2016, χωρίς να έχουν πληρώσει τις επιβαρύνσεις για καθυστέρηση πληρωμής των οφειλών.

Οι καταγγέλλοντες σε απαντήσεις τους που απέστειλαν στις 22/6/2016 σε ερωτηματολόγιο με ημερομηνία 15/6/2016 κάνουν αναφορά στα εξής:

- Αναφορικά με τους ισχυρισμούς τους για παράβαση των διατάξεων (α) και (δ) του άρθρου 3(1) του Νόμου, οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι το ΚΣΚ με τις διατάξεις που του δίνει ο σχετικός νόμος και την ανοχή και λόγω έλλειψης σωστής εποπτείας προχωρεί στην *«παρακώλυση, περιορισμό και νόθευση του ανταγωνισμού»* με τον καθορισμό αυθαίρετων χρεώσεων. Περαιτέρω, ανέφεραν ότι ως αποτέλεσμα παρατηρείται μια αταξία στις χρεώσεις ύδατος για όλους τους κατοίκους της Κύπρου. Σχετικά επισύναψαν συγκριτικό πίνακα των χρεώσεων από

Δήμους τεσσάρων Επαρχιών όπου φαίνονται οι μεγάλες διαφορές στον τρόπο τιμολόγησης μεταξύ των διαφόρων Αρχών.

- Επίσης έγινε αναφορά στους ακόλουθους Νόμους και ισχυρισμός περί μη τήρησης τους από το ΚΣΚ:
 - Στον περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμο, Άρθρο 9(5)(α) με το οποίο οι προμηθευτές νερού μπορούν να αυξομειώνουν τα τέλη τους ανάλογα με την αντίστοιχη αυξομείωση των δαπανών και εσόδων τους, χωρίς να χρειάζεται η προαναφερόμενη έγκριση, νοουμένου ότι η αυξομείωση αυτή δεν υπερβαίνει το ποσοστό του πέντε τοις εκατό (5%) επί της αμέσως προηγούμενης εγκεκριμένης τιμής. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, στην περίπτωση τους, δεν υπήρξε οποιαδήποτε αυξομείωση των δαπανών και εσόδων του ΚΣΚ, αλλά κυρίως η αύξηση τους υπερέβηκε κατά πολύ το 5%.
 - Άρθρο 16(8), σχετικά με την ανάκτηση του συνόλου του χρηματοοικονομικού κόστους του παρόχου και στο γεγονός ότι δεν τηρείται ο καθορισμός κλιμάκων τιμών για αποτροπή υπερβολικής κατανάλωσης.
 - Άρθρο 26(9)(β), σχετικά με τεκμηρίωση των προτεινόμενων ρυθμίσεων και στην προκειμένη περίπτωση το ΚΣΚ δεν τεκμηρίωσε στην αρμόδια αρχή το εύλογο των προτεινόμενων ρυθμίσεων.
 - Άρθρο 32, σχετικά με το οποίο το ΤΑΥ παρέχει στα Συμβούλια νερό με κόστος που καλύπτει πλήρως την ανάκτηση του συνολικού κόστους. Σε περίπτωση τροποποίησης των τελών του ΤΑΥ προς τα Συμβούλια, το ΤΑΥ οφείλει να δώσει περιθώριο μέχρι έξι μήνες στα Συμβούλια για να αναπροσαρμόσουν τα τέλη τους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ΤΑΥ δεν τροποποίησε τα τέλη του, τα κόστη του Συμβουλίου δεν διαφοροποιήθηκαν και δεν δόθηκε η απαραίτητη προειδοποίηση στους καταναλωτές. Επομένως, η συμφωνία μεταξύ των επιχειρήσεων παρουσιάζει κενά και δημιουργείται μια μονοπωλιακή κατάσταση για τους πολίτες. Η όποια παροχή νερού από εναλλακτικές λύσεις, όπως βαρέλες, δεν είναι βιώσιμες, αφού η αγορά νερού από την ιδιωτική αγορά προνοεί την παροχή πέραν των 20 τόνων, η οποία υπερβαίνει κατά πολύ τα ντεπόζιτα νερού στις οικίες (6-8 τόνους) και κοστίζει €5,2/τόνο.
- Καταλήγοντας, οι καταγγέλλοντες ανέφεραν ότι η συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων (ΚΣΚ και Κυβέρνηση, ΤΑΥ και Έπαρχο) παρουσιάζει κενά (π.χ. δεν καθορίζει ανώτατο όριο τιμολόγησης), έχει επιλεκτικά παρερμηνευτεί από το ΚΣΚ (π.χ. ο καθορισμός κλιμάκων τιμών για την αποτροπή της υπερβολικής κατανάλωσης), πρόνοιες έχουν παραγνωρισθεί και με την ανοχή/αδυναμίες των Εποπτικών Αρχών έχει επιτραπεί η νόθευση του ανταγωνισμού εντός

της Δημοκρατίας, με αποτέλεσμα οι κάτοικοι των περιοχών Aphrodite Hills & Harotami να υπερ-τιμολογούνται και να επιχορηγούν τους υπόλοιπους κατοίκους της κοινότητας Κουκλιών.

- Περαιτέρω, οι καταγγέλλοντες αναφέρθηκαν σε διάκριση εις βάρος των περιοχών Aphrodite Hills & Harotami και εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές. Σχετικά προσκόμισαν αντίγραφο της ιστοσελίδας του ΚΣΚ, που αναφέρονται σε χρεώσεις μόνο για τις περιοχές Aphrodite Hills & Harotami και αντίγραφο τιμολογίου τον Ιούλιο 2015.
- Ακόμα, έχει επισυναφθεί πίνακας κατανάλωσης νερού της κατοικίας των καταγγελλόντων και γίνονται αναφορές σε άλλους κατοίκους που αντιμετωπίζουν παρόμοιας φύσης προβλήματα υψηλής χρέωσης.
- Οι καταγγέλλοντες αναφέρθηκαν επίσης σε διπλο-χρεώσεις από μέρους του ΚΣΚ κάθε φορά που αλλάζει η κλίμακα χρέωσης και παραθέτουν πίνακα των κλιμάκων τιμολόγησης του νερού από το ΚΣΚ και το Δήμο Αραδίππου.

Στις 23/6/2016 απεστάλη νέο ηλεκτρονικό μήνυμα από τους καταγγέλλοντες στο οποίο αναφέρονται επιπρόσθετες πληροφορίες για την καταγγελία τους. Συγκεκριμένα γίνεται αναφορά σε παραβάσεις του άρθρου 6 του νόμου ισχυριζόμενοι ότι «[...] είναι πασιφανές ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών κρατά όμηρους τους κατοίκους και επιχειρήσεις της περιοχής, οι οποίοι δεν έχουν οποιαδήποτε εναλλακτική λύση και οι οποίοι είναι αναγκασμένοι να υποκύπτουν στην καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας του θέσης. Το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών παραβιάζει το άρθρο 6 του Νόμου (α) καθορίζοντας αθέμιτες τιμές αγοράς νερού σε βάρος των συγκεκριμένων περιοχών Aphrodite Hills και Χαποτάμι και (β) εφαρμόζοντας ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές (ήτοι χρεώνοντας εντελώς διαφορετικές τιμές για το νερό που προμηθεύει σε κάθε άλλη περιοχή την οποία προμηθεύει με νερό όπως για παράδειγμα το χωριό των Κουκλιών όπου επίσης ενοικιάζονται δωμάτια και λειτουργούν άλλες επιχειρήσεις όπως εστιατόρια), με συνέπεια οι επιχειρήσεις που λειτουργούν στο Aphrodite Hills και Χαποτάμι να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση. Περαιτέρω, το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών εκμεταλλεύεται καταχρηστικά όλους τους ιδιοκτήτες ακινήτων τα οποία ενοικιάζουν με σκοπό το κέρδος αλλά και άλλες επιχειρήσεις που λειτουργούν στο Aphrodite Hills και Χαποτάμι και της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκονται προς το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών όσον αφορά την προμήθεια νερού εφόσον δεν υπάρχει οποιαδήποτε ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών επιβάλλει αυθαίρετους όρους συναλλαγής.»

Επίσης, η Επιτροπή σημειώνει ότι οι καταγγέλλοντες έχουν αποστείλει αρκετά ηλεκτρονικά μηνύματα, τα οποία βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, στα οποία επισυνάπτουν αιτήματα (petition letters) και από άλλους κάτοικους της Κοινότητας των Κουκλιών που είναι ιδιοκτήτες εξοχικών κατοικιών στην περιοχή Aphrodite Hills Resort. Περαιτέρω, οι καταγγέλλοντες έχουν αποστείλει ηλεκτρονικά μηνύματα με δημοσιεύματα για τις πρακτικές των

Δήμων για τα αποχετευτικά και τις χρεώσεις τους, την κακοδιαχείριση κτλ. Και επίσης ηλεκτρονικά μηνύματα με επισυναπτόμενη έκθεση του Γενικού Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

Στις 22/5/2017, λήφθηκε νέο ηλεκτρονικό μήνυμα από τους καταγγέλλοντες, οι οποίοι ανέφεραν τα ακόλουθα:

- Το ΚΣΚ κοινοποίησε στην ιστοσελίδα του αλλαγές στις τιμές με ισχύ από 1/7/2017. Οι καταγγέλλοντες θεωρούν την επιβολή δυο διαφορετικών χρεώσεων για πυρήνα και τουριστικές αναπτύξεις ως διακριτική και φέρουν στην προσοχή της Υπηρεσίας το εξής απόσπασμα από την Έκθεση της Ελεγκτικής Υπηρεσίας της Δημοκρατίας: «*Άποψη της υπηρεσίας μας είναι ότι το νερό, ως κοινό αγαθό, θα πρέπει να είναι διαθέσιμο σε όλους τους πολίτες της Δημοκρατίας σε ομοιόμορφη τιμή προς διασφάλιση της ισότιμης μεταχείρισης των πολιτών, ανεξαρτήτως του τόπου διαμονής τους.*»
- Επίσης αναφέρουν ότι κατά τη δική τους γνώση, η υψηλότερη χρέωση που υπάρχει για οποιοδήποτε Κοινοτικό Συμβούλιο στη Δημοκρατία είναι €5 ανά μετρικό τόνο σε σύγκριση με €10 και τώρα €8 ανά μετρικό τόνο για το ΚΣΚ. Γίνεται επίσης ισχυρισμός ότι το ΚΣΚ έμμεσα παραδέχεται ότι επιδοτεί τις χαμηλότερες κλίμακες από τις υψηλότερες κλίμακες, αυξάνοντας τις χρεώσεις για τις δυο χαμηλότερες κλίμακες και μειώνοντας τις χρεώσεις για τις δυο υψηλότερες κλίμακες. Επισυνάφθηκε ο πίνακας με τις νέες χρεώσεις όπως αυτός δημοσιεύθηκε από το ΚΣΚ.

<u>ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ (€)</u>		<u>RESORT-VENUS/ΧΑΡΟΤΑΜΙ (€)</u>	
1-80 = 0,45	τον τόνο	1-80= 1,20	τον τόνο
81-100 = 0,55	//	81-100= 1,40	//
101-120=3,00	//	101-120=3,00	//
121-200=5,00	//	121-200 = 5,00	//
201 = 8,00	//	201 +=8,00	//

6. ΘΕΣΕΙΣ ΜΕΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

6.1 Γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις των καταγγελλόντων

Οι καταγγέλλοντες, που εκπροσωπήθηκαν από τον κ. Γ. Μ., κατά την ενώπιόν της Επιτροπής διαδικασία που πραγματοποιήθηκε στις 9/10/2018, δεν υπέβαλλαν οποιοσδήποτε γραπτές παρατηρήσεις επί της Έκθεσης Αιτιάσεως που είχε κοινοποιηθεί στα εμπλεκόμενα μέρη στις 3/9/2018.

Κατά την ενώπιον της Επιτροπής προφορική διαδικασία, ο κος Γ. Μ. -αδελφός των καταγγελλόντων, κ.κ. Κ. και Α. Μ.- που εκπροσώπησε αυτούς, ανέφερε σχετικά ότι τα γεγονότα όπως περιγράφονται στην έκθεση της Επιτροπής είναι πολύ σωστά. Πρόσθεσε επίσης ότι: «είναι ένα παράδειγμα κατάχρησης εξουσίας, ένα παράδειγμα το οποίο δοθήκαν εξουσίες και αρμοδιότητες σε μian Υπηρεσία η οποία δεν κατέχει τις γνώσεις ή εμπειρία ή τεχνογνωσία για να εκτελέσει σωστά την εργασία της και είναι ένα παράδειγμα για το οποίο δεν έχουν δουλέψει σωστά οι θεσμοί της εποπτείας [...]» Ο κος Μ. πρόσθεσε ότι: «[...] υπήρχε μια σχετική τιμολόγηση μέχρι τη δεδομένη στιγμή τον Ιούνιο του 2015 χωρίς να υπάρχει οποιαδήποτε διαφοροποίηση των κόστων χωρίς να υπάρχει επαναλαμβάνω υπήρχε μια τρομερή αύξηση και αυτό θα πρέπει να δικαιολογηθεί από το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών. [...] Άρα πρέπει να υπάρχει και εδώ μια δικαιολόγηση γιατί υπήρχε αυτή η απότομη αύξηση.» Περαιτέρω, αναφέρθηκε στην Έκθεση του Γενικού Ελεγκτή, βάσει της οποίας τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι όλα τα Κοινοτικά Συμβούλια στη Κύπρο δεν υπερβαίνουν τη τιμολόγηση πέραν των 5-6 ευρώ ανά τόνο.

Τέλος, ο κος Μ. συμφώνησε με τα ευρήματα της Επιτροπής και σημείωσε ότι στον πρόλογό του είχε κάνει δύο σχετικά ερωτήματα. Το ένα ήταν πώς δικαιολογείται αυτή η αύξηση. Απαντώντας την ερώτησή του, ανέφερε ότι: «μετά την πάροδο τόσης ώρας δεν άκουσα τίποτε παραπάνω εκτός του ότι για να εμποδίσουμε την υπερκατανάλωση του νερού αυτό ήταν το μόνο που άκουσα και ζήτησα επίσης να δω να καταλάβω, καλά στην Κύπρο μόνο το Aphrodite Hills υπάρχει δεν υπάρχουν άλλα εξοχικά projects; Εκεί υπάρχει διαφοροποίηση τιμολόγησης; [...] Άρα μιλούμε ότι η όποια αγόρευση έχει γίνει τουλάχιστον στα μάτια και στα αυτιά μου εμένα απέτυχε να απαντήσει δύο σημαντικά ερωτήματα. Το ένα είναι τι προέκυψε τον Ιούνιο του 2015 και έγινε όλη αυτή η τεράστια αύξηση; Τι το προκάλεσε; Και όπως ορθά έχετε πει υπάρχουν τα οικονομικά πρότυπα που πρέπει να τα δικαιολογήσεις είναι operationally ορθά εντοπίσετε ότι αφού τα κόστη είναι τα ίδια από άλλες χρονιές άρα τι άλλαξε. Τι άλλαξε νομίζω απέτυχαν να απαντήσουν αυτό το ερώτημα όπως απέτυχαν να απαντήσουν το ερώτημα είναι οι μοναδικοί στο Aphrodite Hills σε όλη την άλλη Κύπρο τι γίνεται υπάρχει τούτη η ανομοιομορφία; Αυτό είναι το ένα. Το δεύτερο είναι ότι υπήρχαν κάποιες παραδοχές από πλευράς της αγόρευσης. Η πρώτη παραδοχή ήταν «ναι χρησιμοποιούσαμε λανθασμένα πρότυπα». Χρησιμοποίησαν λανθασμένα πρότυπα υπάρχει παραδοχή.»

Ακολούθως, ο κος Μ. αναφέρθηκε σε τιμολόγιο, το οποίο για τη συγκεκριμένη περίοδο πλήρωσε 20.000 ευρώ για δύο μήνες κατανάλωσης νερού και διερωτήθηκε πού στη νομοθεσία υπάρχει ότι για πισίνες πρέπει να υπάρχει διαφορετική τιμολόγηση νερού ή για εξοχικά ή για κήπους. Ο κος Μ. πρόσθεσε ότι η ειδική υπηρεσία του Aphrodite Hills, τους επιβεβαίωσε ότι η κατανάλωση προκύπτει από τη συντήρηση του κήπου και όχι από το γέμισμα των πισινών. Ο κος Μ. ανέφερε ότι αντιλαμβάνεται την ανάγκη κλιμακωτών χρεώσεων για τη χρήση νερού, το οποίο και θεωρεί λογικό, αυτό που θεωρεί παράλογο είναι χρεώσεις του ύψους 20 ευρώ τον τόνο.

6.2 Γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις του Καταγγελλόμενου ΚΣΚ

Στις 3/10/2018, το ΚΣΚ απέστειλε τις γραπτές του παρατηρήσεις επί της Έκθεσης Αιτιάσεως, που είχε κοινοποιηθεί στα εμπλεκόμενα μέρη στις 3/9/2018.

Η Επιτροπή προχώρησε και μελέτησε ενδελεχώς το σύνολο των γραπτών παρατηρήσεων του ΚΣΚ, και παραθέτει, συνοπτικά, τα κύρια σημεία των παρατηρήσεων, που ανέπτυξε το ΚΣΚ, δεδομένου ότι ολοκληρωμένες οι θέσεις του βρίσκονται καταχωρισμένες εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης:

- Καταρχάς, το ΚΣΚ ισχυρίστηκε ότι: *«τόσο με το εσωτερικό υπόμνημα της Υπηρεσίας Ανταγωνισμού προς την ΕΠΑ, όσο και με την Έκθεση Αιτίασης δεν στοιχειοθετείται παραβίαση οποιοσδήποτε διάταξης των περί της Προστασίας Ανταγωνισμού Νόμων του 2008 και 2014 (εφεξής ο «Νόμος») για το ΚΣΚ.»*
- Σε σχέση με την αποκλειστική αρμοδιότητα του ΚΣΚ για παροχή νερού στην Κοινότητα των Κουκλιών, και δυνάμει των Κ.Δ.Π. 294/2002 και Κ.Δ.Π. 128/2014, το ΚΣΚ ισχυρίστηκε ότι: *«τίθεται υπό την διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου, τόσο η λήψη μέτρων για την Εξοικονόμηση Νερού (Α. 221) «τηρουμένων των προνοιών του Περί Εξοικονομήσεως Νερού (ειδικά μέτρα) Νόμου...», όσο και ο προσδιορισμός των τελών νερού ύδρευσης (Α.9 & Α.15) από το Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων».* Σύμφωνα με το ΚΣΚ, ο Κ.Δ.Π. 128/2014, περιέχει σχετικές πρόνοιες, αναφορικά με τους παράγοντες που πρέπει το ΚΣΚ να λαμβάνει υπόψη, με σκοπό τον καθορισμό των τελών και των κλιμακίων του παρεχόμενου νερού. Περαιτέρω, *«οι προτεινόμενες ρυθμίσεις τιμολογιακής χρέωσης νερού ύδρευσης υποβάλλονται προς έγκριση με την σύμφωνη γνώμη του Διευθυντή από τις Κοινότητες στον οικείο Έπαρχο, που εν προκειμένω είναι ο Έπαρχος Πάφου (9^ο του Κ.Δ.Π. 128/2014)».* Δυνάμει των εν λόγω εξουσιών, το ΚΣΚ, δύναται να καθορίζει την τιμή πώλησης του νερού στην Κοινότητα Κουκλιών και να προβαίνει στην κατανομή των καταναλώσεων σε κλιμάκια.
- Σύμφωνα με το ΚΣΚ, η αναφορά στους πιο πάνω κανονισμούς, σκοπό έχει την ενίσχυση της θέσης ότι το ΚΣΚ δεν προβαίνει αυθαίρετα στην τιμολόγηση του νερού, αλλά ακολουθεί την προβλεπόμενη διαδικασία, όπως ορίζουν οι σχετικοί Κανονισμοί.
- Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του ΚΣΚ, το δίκτυο του πυρήνα κατασκευάστηκε το 1969 και αντλεί νερό δωρεάν από ιδιωτική γεώτρηση, το κόστος του οποίου ανέρχεται κατά μέσο όρο στα 0,49 ευρώ ανά τόνο, για μεταφορά, συντήρηση και άλλα έξοδα.
- Το δίκτυο της τουριστικής ανάπτυξης κατασκευάστηκε το 2001 και προμηθεύεται νερό από το ΤΑΥ στην τιμή των 0,56 ευρώ/τόνο και το οποίο κοστίζει 1,10 ευρώ ανά τόνο μέχρι τον τελικό καταναλωτή.

- Ακολούθως, το ΚΣΚ σχολίασε τον Πίνακα 4 της Έκθεσης Αιτίας, όπου γίνεται ανάλυση των χρεώσεων του νερού για τα έτη 2014 και 2015, αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι «η πολιτική κοστολόγησης το 2014 ευνοούσε τις καταναλώσεις στις υψηλές κλίμακες αφού τιμολογούσε με ανώτατη τιμή τα 5 ευρώ άνω των 90 τόνων, και δεν ευνοούσε καθόλου τις χαμηλές κλίμακες συγκριτικά με τις τιμές που ακολούθησαν αργότερα. Το 2015 η αλλαγή στην τιμολόγηση ευνοούσε κατά πολύ τις χαμηλές κλίμακες προμηθεύοντας το νερό υπό του κόστους, ενώ χρέωνε 5 ευρώ τον τόνο για τους πρώτους 60 τόνους άνω των 90 και έφτανε κλιμακωτά στα 20 ευρώ τον τόνο για καταναλώσεις άνω των 250 τόνων το τρίμηνο. Αλλαγή ακολούθησε και πάλι μετά από παράπονα των κατοίκων σας 9/7/2015, οπότε και η νέα τιμολόγηση για τον Νοέμβριο του 2015 ευνοούσε και πάλι τις χαμηλές κλίμακες αλλά οι υψηλότερες κλίμακες μειώθηκαν κατά 50%».
- Το ΚΣΚ καταγράφει τις παραγράφους 71, 91 και 92 της Έκθεσης Αιτίας, που του κοινοποιήθηκε, οι οποίες αναφέρονται στην μεγάλη απόκλιση στη χρέωση από τους 90 τόνους στις επόμενες κλίμακες και στο γεγονός ότι από €0,56 η χρέωση ανεβαίνει σε €2,50, δηλαδή κατά 346,4% και ότι το ΚΣΚ γνωρίζει ότι ο πυρήνας καταναλώνει, ως επί το πλείστον, πολύ λιγότερες ποσότητες νερού που εμπίπτουν κυρίως στην πρώτη κλίμακα χρέωσης των €0,35, από τις τουριστικές περιοχές που καταναλώναν τους θερινούς μήνες νερό πέραν της κλίμακας των 90 κ.μ., λόγω των ιδιομορφιών της εν λόγω περιοχής. Επ' αυτών καταλήγει ότι «η ανωτέρω διαπίστωση, η οποία αποτελεί ουσιαστικά το μοναδικό κριτήριο και αιτιολογία της ΕΠΑ για πιθανή παράβαση από το ΚΣΚ του Άρθρου 6(1)(α) του Ν. 13(Ι)/2008 είναι επισφαλής και/ή εσφαλμένη και σε καμία περίπτωση, για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτουμε κατωτέρω, δεν ευσταθεί ή δύναται να στοιχειοθετήσει την παράνομη συμπεριφορά που προνοεί η εν λόγω διάταξη.»
- Ακολούθως, το ΚΣΚ ανέλυσε τις προϋποθέσεις της διάταξης 6(1)(α) του Νόμου, με αναφορές στη νομοθεσία και τη νομολογία, ισχυριζόμενος ότι με αυτό τον τρόπο στοιχειοθετείται και αιτιολογείται ο τρόπος δράσης του καθώς επίσης και η ανυπαρξία οποιασδήποτε κατάχρησης από μέρους του.
- Το ΚΣΚ αναφέρει ότι είναι μια Αρχή Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ασκεί δημόσια εξουσία και η κερδοσκοπία δεν αποτελεί πρωταρχικό σκοπό. Ωστόσο, λόγω του γεγονότος ότι εμφανίζει έσοδα και ο καθορισμός των τελών χρέωσης του νερού εναπόκειται στη διακριτική του ευχέρεια, το ΚΣΚ αποτελεί επιχείρηση που ασκεί διοικητική πολιτική.
- Αναφορικά με τον καθορισμό της σχετικής αγοράς, το ΚΣΚ, αναφερόμενο σε σχετική νομολογία, καταλήγει διαφωνώντας με την Επιτροπή και τον ορισμό της αγοράς που αυτή καθόρισε ως την αγορά παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στο ότι υφίστανται τέτοια στοιχεία και ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα σε ό,τι αφορά την προμήθεια, αλλά και τη

χρήση του νερού σε πυρήνα και τουριστικές αναπτύξεις που οδηγούν σε δύο ξεχωριστές αγορές, ήτοι, αυτή της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στον πυρήνα της Κοινότητας και αυτή της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση των τουριστικών περιοχών.

- Υποστηρίζοντας την πιο πάνω θέση του, το ΚΣΚ αναφέρει ότι, το δίκτυο του πυρήνα αντλεί νερό δωρεάν από ιδιωτική γεώτρηση, εν αντιθέσει με το δίκτυο της τουριστικής ανάπτυξης που αγοράζει νερό από το ΤΑΥ έναντι 0,56 ευρώ ανά τόνο. Ο λόγος που προκύπτει αυτή η διάκριση, ως εξήγησε είναι διότι: «δεν υφίσταται υποδομή και/ή οικονομικά βιώσιμη δυνατότητα ή έστω επιλογή σύνδεσης των τουριστικών περιοχών με το δίκτυο υδατοπρομήθειας του πυρήνα της Κοινότητας, που συνεπώς από άποψη (σημαντικού) κόστους και μόνο καθιστά μόνιμα διακριτές τις δύο υπηρεσίες υδατοπρομήθειας».
- Επιπρόσθετα, όπως υποστηρίζει το ΚΣΚ, «όλες οι οικίες στον πυρήνα της κοινότητας, είναι πρώτες κατοικίες/νοικοκυριά μόνιμων κατοίκων μεσαίων και χαμηλά εισοδηματικών τάξεων, σε αντίθεση με τις οικίες στις τουριστικές αναπτύξεις που οι πλείστες (μεταξύ των οποίων αυτές και των καταγγελλόντων) αποτελούν πολυτελείς εξοχικές επαύλεις με ιδιωτικές πισίνες. Ενδεικτικά, ο αριθμός των ιδιωτικών πισίνων στις τουριστικές περιοχές ξεπερνά τις 200. Επιπροσθέτως, όπως αναγνωρίζει και η ΕΠΑ στην Έκθεσης Αιτίας της, η χρήση της υδατοπρομήθειας στις τουριστικές περιοχές παρουσιάζει ραγδαία αύξηση σε βαθμό υπερκατανάλωσης σταθερά και μόνο τους θερινούς μήνες, στοιχείο και παρατήρηση που δεν εμφανίζεται ή σημειώνεται σε ότι αφορά τον πυρήνα της Κοινότητας».
- Το ΚΣΚ υποστήριξε ότι η ύπαρξη δυο διαφορετικών αγορών καθιστά εκ προοιμίου επιβεβλημένη την αξιολόγηση της τιμολογιακής πολιτικής στις δύο αυτές αγορές, με έμφαση στις αντικειμενικές συνθήκες και ιδίως τις καταναλωτικές ανάγκες που προκύπτουν στην κάθε μία εξ αυτών ξεχωριστά, παρά σε συγκριτικές μετρήσεις και αξιολογήσεις μεταξύ ανόμοιων αγορών. Βάσει αυτών, το ΚΣΚ καταλήγει πως «η εκ πρώτης όψεως κατάληξη της Επιτροπής για πιθανή παράβαση από το ΚΣΚ του Άρθρου 6(1)(α) του Νόμου εδράζεται σε εσφαλμένη και/ή μη δεόντως αιτιολογημένη οριοθέτηση της σχετικής αγοράς, με αποτέλεσμα η παρούσα καταγγελία, αντί να εξετάζεται με μόνη αναφορά τις αντικειμενικές καταναλωτικές συνθήκες στις τουριστικές αναπτύξεις,¹ να εκτείνεται σε αναφορές και μετρήσεις μίας άλλης (ανόμοιας) αγοράς κατά τρόπο που εσφαλμένα να μεγιστοποιούν ή να τείνουν να μεγιστοποιήσουν ως «αθέμιτες» τιμολογιακές αποκλίσεις αντικειμενικά και αναλογικά δικαιολογημένες.» Το ΚΣΚ πρότεινε σχετικά όπως

¹ Ως «αντικειμενικές καταναλωτικές συνθήκες» νοείται εν προκειμένω το σύνολο των παραγόντων που επηρεάζουν ή δέον να επηρεάσουν μία τιμολογιακή πολιτική υδατοπρομήθειας, όπως το κόστος άντλησης ή μεταφοράς, το είδος χρήσης (π.χ. κάλυψη βιοτικών αναγκών ή/και πολυτελών δραστηριοτήτων), η χρονική διάρκεια σταθερής κατανάλωσης ή υπερκατανάλωσης κοκ.

ληφθούν συγκριτικές μετρήσεις από άλλες παρόμοιες τουριστικής ανάπτυξης περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας και όχι από τον πυρήνα της Κοινότητας των Κουκλιών.

- Όσον αφορά την έννοια της δεσπόζουσας θέσης, το ΚΣΚ επιβεβαίωσε ότι κατέχει μονοπωλιακή θέση στην παρεχόμενη υπηρεσία υδατοπρομήθειας, σε σχέση όμως με τις δύο διακριτές αγορές, ως ανέλυσε.
- Αναφορικά με τη διάταξη του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, το ΚΣΚ παρέθεσε σχετική νομολογία υποστηρίζοντας ότι: «*το πότε μια τιμή είναι υπερβολική αποτελεί σύμφωνα τόσο με την θεωρία όσο και τη νομολογία άσκηση ιδιαίτερα δύσκολη και συνιστά εν πολλοίς υποκειμενική αξιολόγηση καθότι συντελείται στη βάση επιμέτρησης πολλών και πολυσχιδών παραγόντων και κριτηρίων όπως το μέγεθος της επιχείρησης, το αντικείμενό της, η περίπλοκη φύση της, η γεωγραφική έκταση των δραστηριοτήτων της, το αν παράγει ένα ή περισσότερα προϊόντα ή το αν παρέχει μία ή περισσότερες υπηρεσίες, το εύλογο περιθώριο κέρδους ή η εύλογη απόκλιση από την τιμή πώλησης σε άλλες αγορές κ.ά.²*» Καταλήγοντας, το ΚΣΚ υπέβαλε ότι, σε αντίθεση με τα ευρήματα και/ή καταλήξεις της Επιτροπής στην Έκθεση Αιτίας, ούτε υπερβολική χρέωση συντρέχει ούτε επιβολή μη δίκαιης τιμής.
- Αναφορικά με τη στοιχειοθέτηση καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας του θέσης, το ΚΣΚ υποστήριξε ότι, η νομική ανάλυση των προνοιών του Άρθρου 6(1)(α) του Νόμου άγει «στη διαπίστωση αφενός περί τυχόν υπερβολικών χρεώσεων και αφετέρου τυχόν μη δίκαιων τιμών από το ΚΣΚ προς τους καταγγέλλοντες.»
- Επί της μη υπερβολικής χρέωσης, το ΚΣΚ σημείωσε ότι: «*η αξιολόγηση του κατά πόσο συντρέχει υπερβολική χρέωση είναι άρρηκτα συνυφασμένη με την οικονομική αξία της υπηρεσίας που παρέχεται, ενώ προσμετρείται και συγκρίνεται ειδικότερα η τιμή πώλησης με το κόστος παραγωγής ώστε να διαπιστωθεί ενδεχόμενη υπερβολική τιμή συνεπεία πολύ υψηλού περιθωρίου κέρδους.*»
- Προς υποστήριξη αυτής της θέσης, το ΚΣΚ, αναφέρθηκε στις χρεώσεις του Νοεμβρίου του 2015 και παρατήρησε σχετικά τα εξής: «*Από την αξιολόγηση των ανωτέρω δεδομένων προκύπτει πως για τους πρώτους 90 τόνους το νερό παρεχόταν στην Τουριστική Ανάπτυξη υπό του κόστους, ενώ με την τιμολόγηση άνω των 90 τόνων καλύπτονταν και το αρχικό κόστος των πρώτων 90 τόνων. Ειδικότερα, αντί να τιμολογούνται οι πρώτοι 90 τόνοι με τουλάχιστον 1,10 ευρώ/τόνο, το ΚΣΚ επέλεξε να καλύψει το πραγματικό του κόστος ανά τόνο με μετακύληση της εισπρακτέας διαφοράς από την χαμηλή κλίμακα στην υψηλότερη. Κατ' αυτό τον τρόπο, το κόστος διάθεσης και προμήθειας του νερού μπορεί φαινομενικά να παρουσιάζει απόκλιση με την τιμή χρέωσης στις*

² Βλ. Απόφαση του ΔΕΕ της 14^{ης} Φεβρουάριου 1978, 27/76, *United Brands κατά Επιτροπής*, σκέψη 254. Δημήτριος Ν. Τζουγανάτος (επίμ.) Δίκαιο του Ελεύθερου Ανταγωνισμού (Νομική Βιβλιοθήκη 2013) σελ. 709.

υψηλότερες κλίμακες, ωστόσο σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει από υιοθέτηση υψηλού περιθωρίου κέρδους καθότι, ουσιαστικά, η υψηλότερη χρέωση σε αυτές τις κλίμακες καλύπτει τις απώλειες που επιφέρει η συνειδητή επιλογή/πολιτική της υπό του κόστους χρέωσης στις χαμηλότερες κλίμακες. Ήταν και είναι, εξάλλου, γενικότερη και σταθερή πολιτική του ΚΣΚ που έχει υπό τη διαχείριση του την υδατοπρομήθεια δύο ραγδαία αναπτυσσόμενων πολυτελών τουριστικών αναπτύξεων να ενθαρρύνει και να επιβραβεύει τις χαμηλές κλίμακες προμηθεύοντας νερό ακόμη και κάτω του κόστους. Αυτό σημειωτέον δεν παραβιάζει καμία αρχή του ανταγωνισμού αφού το ΚΣΚ είναι μονοπώλιο και δεν πληρείται η προϋπόθεση εκτοπισμού ανταγωνιστή από την σχετική αγορά.³ Εν συνεχεία, ήθελε να αποτρέψει την κατανάλωση στις υψηλές κλίμακες».

- Επί της επιβολής δίκαιης τιμής, το ΚΣΚ υποστήριξε ότι ακόμα και αν διαπιστωθεί υπερβολική χρέωση το διπλό τεστ που επιβάλλει η νομολογία στην υπόθεση *United Brands*, απαιτεί σωρευτικά και την επιβολή μη δίκαιης τιμής. Το κριτήριο της μη δίκαιης τιμής είναι κάτι που εξαρτάται από το αν η τιμή είναι δυσανάλογη προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής. Η οικονομική αξία καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, αλλά και μη κοστολογικά στοιχεία, όπως η ζήτηση.
- Το ΚΣΚ παρέπεμψε στην υπόθεση *Scandlines Sverige*,⁴ στην οποία όπως δήλωσε, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεώρησε, ότι, όταν οι χρήστες είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν παραπάνω για κάτι που θεωρούν ότι αξίζει ιδιαίτερα, αυτό θα πρέπει να συνεκτιμάται στην αξιολόγηση της οικονομικής αξίας μιας παροχής.
- Περαιτέρω, επί του ίδιου θέματος, το ΚΣΚ παρέπεμψε στην Κ.Δ.Π 128/2014⁵ αναφέροντας ότι ο εν λόγω Κανονισμός «ενσωμάτωσε την Ευρωπαϊκή Οδηγία- Πλαίσιο (2000/60/ΕΚ), η οποία, μεταξύ άλλων, όριζε πως «οι πολιτικές τιμολόγησης νερού πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις τοπικές συνθήκες (κοινωνικές οικονομικές, γεωγραφικές, κλιματικές) καθώς και τα αποτελέσματα που προκαλούνται από την ανάκτηση του κόστους» και επιπρόσθετα κάνει αναφορά στα άρθρα αυτού, 9 και 15(4), καταλήγοντας ότι «η τιμολογιακή του πολιτική εμπίπτει καθ' ολοκληρία και με τη δέουσα συνοχή εντός των ορίων που καθορίζει το εν λόγω κανονιστικό πλαίσιο». Επίσης, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το ΚΣΚ, «διασφαλίζει κατά τρόπο αναλογικό, συνολικό και δίκαιο την τιμολογιακή πολιτική τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος» και «δεν είναι εύλογο και δίκαιο υπό τις περιστάσεις να ληφθούν υπόψη υποκειμενικά κριτήρια, όπως αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 90 της Έκθεσης Αιτίασης, καθώς μια τέτοια εφαρμογή θα είχε ως

³ Απόφαση του ΔΕΕ της 3^{ης} Ιουλίου 1991, 062/86, *AKZO Chemie BV κατά Επιτροπής*. ECR 1-3359.

⁴ Απόφαση της Επιτροπής 23/7/2004, *Scandlines Sverige AB v. Port of Helsingborg* (COMP/A.36.568/D3).

⁵ Οι περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης Κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος Κανονισμοί του 2014, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 32 των περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμων του 2004 μέχρι 2012.

αποτέλεσμα την παραβίαση της Αρχής της Ισότητας και θα οδηγούσε σε ανεπίλυτα προβλήματα το ΚΣΚ». Σχετικά, το ΚΣΚ παραπέμπει στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, *Παγκύπρια Οργάνωση Πολυτέκνων εναντίον του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας*,⁶

- Εν κατακλείδι, το ΚΣΚ, αφού πρώτα έκανε αναφορά στο λεξικό της Κοινής Ελληνικής του Ιδρύματος Μανόλη Τριανταφυλλίδη στο οποίο «απαντώνται δύο πολύ ενδιαφέροντες ορισμοί σε σχέση με τα ρήματα «καταναλώνω» και «καταχρώμαι»» και στην θεωρία της Ιεράρχησης των Αναγκών που ανέπτυξε ο Αμερικανός ψυχολόγος, Abraham Harold Maslow (1908 - 1970), την οποία ακολούθως ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας εφάρμοσε στο νερό,⁷ καταλήγει υποστηρίζοντας ότι «στην υπό εξέταση υπόθεση ενήργησε καθόλα νόμιμα και εντός των ορίων του Νόμου και η συμπεριφορά και/ή οι ενέργειες του σε σχέση με τις χρεώσεις υδατοπρομήθειας ή και οτιδήποτε άλλο διαλαμβάνουν οι εις βάρος του καταγγελίες δεν συνιστούν επ' ουδενί κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης».

Κατά την ενώπιον της Επιτροπής προφορική διαδικασία που πραγματοποιήθηκε στις 9/10/2018, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ μέσω του νομικού του εκπροσώπου ανέπτυξε και προφορικά τις θέσεις και ενστάσεις του ΚΣΚ και παρέδωσε δορυφορικές φωτογραφίες της περιοχής που δραστηριοποιείται και την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *Scandlines Sverige AB v. Port of Helsingborg* και την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, *Παγκύπρια Οργάνωση Πολυτέκνων εναντίον του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας*.

Ο εκπρόσωπος του ΚΣΚ επανέλαβε και προφορικά τα πλείστα εκ των θεμάτων που είχαν καταγραφεί στις γραπτές του παρατηρήσεις προς την Επιτροπή και ανέφερε επίσης τα εξής, τα οποία λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή και παρατίθενται πιο κάτω συνοπτικά:

- Εν πρώτοις, ο εκπρόσωπος του ΚΣΚ ανέφερε συνοπτικά τι αφορά η καταγγελία, αναφέροντας ότι δεν είχαν οτιδήποτε γραπτό από την πλευρά των καταγγελλόντων, δεν τους δόθηκε τίποτε, οπότε ότι άκουγαν, τα άκουγαν εκείνη τη στιγμή από την πλευρά των καταγγελλόντων.
- Το ΚΣΚ προσκόμισε δορυφορικές φωτογραφίες των περιοχών του Google Earth, για τις οποίες ανέφερε ότι παρουσιάζουν περισσότερους χώρους πρασίνου στην περιοχή των τουριστικών αναπτύξεων από αυτή του πυρήνα ως επίσης και περισσότερες πισίνες. Συγκεκριμένα ανέφερε ότι στις τουριστικές αναπτύξεις διαφαίνονται περισσότερες από διακόσιες πισίνες, ενώ στο πυρήνα διακρίνονται μία ή δύο.

⁶ *Παγκύπρια Οργάνωση Πολυτέκνων v. Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας* (2007) 3 Α.Α.Δ. 456.

⁷ http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/tn9_how_much_water_en.pdf

- Το ΚΣΚ, κάνοντας αναφορά στα όσα ανέφερε ο κ. Μ., διόρθωσε αυτόν αναφορικά με το ότι το ΚΣΚ έχει προβεί σε κατάχρηση εξουσίας, προβάλλοντας ότι στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού εξετάζεται κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.
- Επίσης υποστήριξε ότι το ΚΣΚ δεν προέβη σε αυθαίρετες αυξήσεις, καθώς αυτό θα είχε τεράστιο αντίκτυπο στις τουριστικές του αναπτύξεις που είναι η κυριότερη πηγή εσόδων της κοινότητας και είναι ο τομέας στον οποίο στηρίζεται όλα αυτά τα χρόνια οικονομικά.
- Ο δικηγόρος του ΚΣΚ ανέφερε ότι, το ΚΣΚ λειτούργησε εντός του εποπτικού πλαισίου, αφού ενήργησε βάσει των επιστολών του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων (ΤΑΥ) με ημερομηνία 14/2/2014 και της Επαρχιακής Διοίκησης Πάφου ημερομηνίας 4/3/2014, οι οποίες απεστάλησαν και προς την Επιτροπή. Το ΤΑΥ είναι ο προμηθευτής νερού σε ό,τι αφορά τις τουριστικές αναπτύξεις, αφού για τον πυρήνα της κοινότητας η προμήθεια εξασφαλίζεται από γεώτρηση που ανήκει στο ΚΣΚ. Η επιστολή του ΤΑΥ, η οποία απευθύνεται στο Πρόεδρο του ΚΣΚ, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου σε ό,τι αφορά την εξοικονόμηση νερού λόγω της παρατεταμένης ανομβρίας. Η χρέωση του νερού πρέπει να είναι κλιμακωτή, ενώ σε μεγάλες καταναλώσεις πέραν των 30 κυβικών μέτρων ανά μήνα, η χρέωση να είναι ψηλή για να λειτουργεί αποτρεπτικά ως μέτρο εξοικονόμησης. Ενδεικτικά ανέφερε ότι όλα τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας και αρκετές κοινότητες έχουν υιοθετήσει τέλος τουλάχιστον 5 ευρώ ανά κυβικό μέτρο για την κατανάλωση πέραν των 30 κυβικών μέτρων ανά μήνα.
- Η Επαρχιακή Διοίκηση Πάφου επιβεβαίωσε ότι σε ό,τι αφορά την παραθεριστική περιοχή του Aphrodite Hills και το Χα Ποτάμι, οι απαιτούμενες ποσότητες νερού αγοράζονταν από το ΤΑΥ με κόστος αγοράς 0.56 πλέον Φ.Π.Α. ανά κυβικό μέτρο νερού και ότι το υπόλοιπο μέρος της Κοινότητας υδροδοτείται από υφιστάμενη κοινοτική γεώτρηση. Ανέφερε επίσης ότι: *«από τη στιγμή που πρόκειται για δυο περιοχές με ξεχωριστές πηγές ύδρευσης με τεράστια διαφορά κόστους μεταξύ τους έχω τη γνώμη ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο θα μπορούσε αφού σταθμίσει και συνυπολογίσει όλα τα δεδομένα και όλες τις παραμέτρους, αγορά νερού, συντηρήσεις, ρεύματα, λειτουργικά έξοδα κλπ να προβεί στην κάθε μια από τις πιο πάνω αναφερόμενες δύο περιοχές σε συγκεκριμένη τιμολόγηση.»*
- Σύμφωνα με το ΚΣΚ, για τους πρώτους 90 τόνους κατανάλωσης υπήρχε στην τιμολόγηση διαφοροποίηση μεταξύ πυρήνα και παραθεριστικών περιοχών. *«Το ΤΑΥ το περιόριζε στους 30 και από τους 30 και μετά να υπάρχει η αύξηση. Άρα για ένα περιθώριο 1-90 υπάρχει μια διαφοροποίηση, η οποία δικαιολογείται απόλυτα διότι ξεκινούμε με ένα κόστος σε ότι αφορά τις τουριστικές αναπτύξεις 0.54, ενώ το κόστος αγοράς μόνο του νερού για τον πυρήνα είναι 0. Οπότε ξεκινά για τον πυρήνα μια χρέωση 0.56 και ουσιαστικά με τις αυξήσεις στα λειτουργικά κόστη κλπ έξοδα σε ότι αφορά τις παραθεριστικές περιοχές φτάνει γύρω στο 1 ευρώ.»*

- Το ΚΣΚ υποστήριξε ότι, η αναφορά του κύριου Μ. ότι οι αυξήσεις έφτασαν σε καταχρηστικά επίπεδα δεν ισχύει, για το λόγο ότι από τους 90 τόνους και μετά οι κλιμακωτές αυξήσεις είναι ενιαίες. Κάνοντας αναφορά στην Έκθεση Αιτιάσεως και στο ότι οι τουριστικές αναπτύξεις λειτουργούν ως επί το πλείστον κατά τους θερινούς μήνες, όπως και η οικία των καταγγελλόντων, υποστήριξε ότι, όσον αφορά αυτήν την προσέγγιση για την υπερκατανάλωση στους θερινούς μήνες, είναι στοιχείο καθαρά υποκειμενικό.
- Επίσης το ΚΣΚ αναφέρθηκε στον ορισμό της σχετικής αγοράς και στο γεγονός ότι κατά τη γνώμη του η σχετική αγορά δεν μπορεί να είναι όλη η επικράτεια του. *«Είναι η μία αγορά υπηρεσίας υδατοπρομήθειας σε ότι αφορά τον πυρήνα και άλλη ξεχωριστή αγορά υπηρεσίας υδατοπρομήθειας στις τουριστικές αναπτύξεις. Διότι υπάρχουν τέτοια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και στη μία υπηρεσία και στην άλλη τα οποία ευδιάκριτα ξεχωρίζουν τις δύο περιοχές σε ότι αφορά το κομμάτι της υδατοπρομήθειας, [...] μία διαφοροποίηση ξεκάθαρη σε ότι αφορά τις ανάγκες της άλλης της περιοχής [...] όλη αυτή η ανάγκη να τροφοδοτηθούν με νερό για να λειτουργήσουν αυτές οι αναπτύξεις αυτόματα μιλούμε για μια αγορά η οποία ενέχει έντονα και ένα στοιχείο πολυτέλειας. Εξοχικές κατοικίες το οποίο στοιχείο δεν υπάρχει σε ότι αφορά τον πυρήνα όπου είναι χαμηλές και μεσαίες εισοδηματικής τάξης οικογένειες, πρώτες κατοικίες.»*
- Συνεχίζοντας το ΚΣΚ υποστήριξε ότι *«είναι δύο αγορές και ως δύο αγορές θεωρώ ότι δεν μπορεί να υπάρξει συγκρίσιμη προσέγγιση των δύο. Δεν μπορούμε δηλαδή, να κατηγορούμε το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών ότι έχει προβεί σε κατάχρηση σε ότι αφορά τη τιμολόγηση αθέμιτες τιμές στις τουριστικές αναπτύξεις όταν το μέτρο σύγκρισης μας είναι ο πυρήνας. Θα ανέμενα και θεωρώ ότι θα ήταν πιο υπό τις περιστάσεις πιο εποικοδομητικό να υπήρχαν συγκριτικές μελέτες σε αντίστοιχες τουριστικές αναπτύξεις στο νησί και όχι στο πυρήνα που διαφέρει.»*
- Το ΚΣΚ αναφέρθηκε στην νομολογία και τον κανόνα της υπόθεσης *United Brands* σημειώνοντας ότι αυτός *«επιτάσσει την αξιολόγηση δύο σωρευτικών προϋποθέσεων. Η πρώτη προϋπόθεση είναι αν έχουμε υπερβολική χρέωση που δεν αρκεί όμως διότι σωρευτικά επαναλαμβάνω εάν διαπιστώσουμε ότι έχει υπερβολική χρέωση πρέπει να πάμε και στη δεύτερη προϋπόθεση το δεύτερο σκέλος που είναι ότι η συγκεκριμένη χρέωση συνιστά και μη δίκαιη τιμή. Εάν έχουμε και τη δεύτερη προϋπόθεση τότε πληρούται ο κανόνας της *United Brands* και τότε μπορούμε να μιλούμε για κατάχρηση σε ότι αφορά μέσον καθορισμού αθέμιτων τιμών αγοράς.»*
- Ακολούθως, ο δικηγόρος του ΚΣΚ ανέφερε για τη χρέωση και τη διαφοροποίηση στις τιμές ότι: *«Κατ' αρχή είχαμε τις επιστολές που σας ανέφερα, οι οποίες κατεδείκνυαν το κατ' επείγον στο Κοινοτικό Συμβούλιο να αλλάξει την τιμολογιακή του πολιτική για τους λόγους που*

αναφέρατε όλοι στην Κύπρο ζούμε, ξέρουμε τους λόγους που καταγράφονται.», όπως το πρόβλημα της ξηρασίας. Και παρόλο που το ΤΑΥ ανέφερε ότι για χρεώσεις πέραν των 30 τόνων οι χρεώσεις θα πρέπει να λειτουργούν αποτρεπτικά, το ΚΣΚ αποφάσισε να ακολουθήσει μια ήπια τιμολογιακή πολιτική μέχρι τον εννεηκοστό τόνο, η οποία ήταν άκρως συμβατή και ανάλογη με το κόστος μεταφοράς στις τουριστικές αναπτύξεις.

- Επομένως κατέληξε σε ό,τι αφορά τον πρώτο κανόνα της νομολογίας ότι οι χρεώσεις του δεν ήταν υπερβολικές ούτε δυσανάλογες. Ακόμα και αν αναφερθεί το δεύτερο σκέλος που είναι η εξέταση της μη δίκαιης τιμής, το ΚΣΚ ανέφερε ότι το «μη δίκαιο είναι άρρηκτα συνυφασμένο με το στοιχείο της δικαιολόγησης δηλαδή πρέπει να έχουμε τιμή αδικαιολόγητα δυσανάλογη προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής άρα έχουμε ένα στοιχείο και σε ότι αφορά το αδικαιολόγητο αλλά και σε ότι αφορά να μου επιτρέψετε να πω την ισότητα. Διότι και στην Έκθεση Αιτιάσεων είδα αναφορές πολύ σωστά και για την αρχή της ισότητας γιατί όμως το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών κάθε άλλο παρά άνισα μεταχειρίστηκε τους πολίτες του.» Κάνοντας αναφορά στην απόφαση *Scandlines Sverige* ανέφερε ότι πριν δυο μήνες προκηρύχθηκε προσφορά από το ΚΣΚ μόνο για το Aφροδίτη Hills ποσό 70.000 το χρόνο για τη συντήρηση του χώρου πρασίνου, το οποίο είναι ασύλληπτο ποσό για μια κοινότητα όπως τα Κούκλια με 800 κατοίκους. Όπως επίσης και ο προϋπολογισμός των 5 εκατομμυρίων, ο οποίος είναι λόγω των τουριστικών αναπτύξεων.
- Σε σχετική ερώτηση μέλους της Επιτροπής για το κατά πόσον οι αυξήσεις στις χρεώσεις του νερού των Τουριστικών Αναπτύξεων σχετίζονται άμεσα με την κάλυψη εξόδων συντήρησης για χώρους πρασίνου, ο δικηγόρος του ΚΣΚ απάντησε ότι δεν υπάρχει καμία απόφαση ή μελέτη και κακώς κατά την άποψή του δεν υπάρχει αναλογιστική μελέτη, που να λέει ότι αυτό το ποσό θα το παίρνουν από τις χρεώσεις του νερού ή από άλλες πηγές, αλλά όπως ανέφερε, οι χώροι πρασίνου των τουριστικών αναπτύξεων είναι πολύ μεγαλύτεροι από αυτούς του πυρήνα.
- Σε επόμενη ερώτηση μέλους της Επιτροπής για την αναφορά του δικηγόρου του ΚΣΚ στην αναλογιστική μελέτη, ο δικηγόρος διευκρίνισε ότι συμφωνεί με τον κύριο Μ. που είπε για τον τρόπο που λειτουργούν τα Κοινοτικά Συμβούλια στην Κύπρο και που δεν κατέχουν τη γνώση, την εμπειρία, την τεχνογνωσία. Επ' αυτού διευκρίνισε ότι «σήμερα ο Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών είναι Πυροσβέστης και δύο από τα άλλα Μέλη του είναι Συνταξιούχοι άνω των εβδομήντα. Γεωργοί, Γεωργοκτηνοτρόφοι ούτε το Δημοτικό δεν το τελείωσαν.» Ακολούθως, ο δικηγόρος του ΚΣΚ ανέφερε ότι προκήρυξαν διαγωνισμό για την αγορά υπηρεσιών λογιστικών υπηρεσιών για να κλείσουν τα βιβλία των ετών 2009, 2010, 2011, 2012, αλλά όταν η προκήρυξη πήγε στην Επαρχιακή Διοίκηση για άσκηση ελέγχου νομιμότητας πληροφορήθηκαν ότι πρόκειται περί διασπάθισης δημοσίου χρήματος και ότι

έπρεπε να σταλθούν στο Γενικό Ελεγκτή να τα ελέγξει, πράγμα που έκαναν και ακόμα περιμένουν. *«Άρα οτιδήποτε σας στείλαμε είναι οικονομικές καταστάσεις οι οποίες έχουν ετοιμαστεί πάντοτε κρατώντας αυτή την επιφύλαξη ότι δεν είναι ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις διότι έγιναν αναφορές και σε λανθασμένα λογιστικά πρότυπα. Αυτά είναι γεγονότα τα οποία καταγράφονται αλλά να τα δούμε στο σύνολο της κατάστασης όπως σας την έχω περιγράψει.»*

- Στη συνέχεια, ερωτηθείς από Μέλος της Επιτροπής περί του κόστους του νερού για τον πυρήνα, ο δικηγόρος του ΚΣΚ εξήγησε ότι το κόστος αγοράς του νερού είναι 0, ενώ υπάρχει και κόστος μεταφοράς. Επίσης σε σχετική ερώτηση προς αυτόν ότι δεν αναφέρει πουθενά τα κριτήρια τα οποία λήφθηκαν υπόψη για να καλύπτονται τα όποια κόστη του ΚΣΚ τα οποία τελικά χρεώνει, όπως το κόστος, το κόστος του κεφαλαίου, το κόστος διοίκησης, το κόστος της λειτουργίας, το κόστος συντήρησης των υποδομών και αν ήταν απλά ότι έπρεπε να γίνει αποτροπή της υπερκατανάλωσης, ο δικηγόρος απάντησε ότι δεν υπάρχει μελέτη και η προσπάθεια ήταν να συμμορευτεί με τις υποδείξεις του Τμήματος Ανάπτυξης Υδάτων της Επαρχιακής Διοίκησης. Οπότε κατέληξε, όπως ανέφερε, σε μια διαφοροποίηση, *«διότι δεν είχαμε πρόβλημα πριν, δεν αντέδρασε κανένας πριν, έρχομαι τον Ιούνιο όταν είχα τούτα τα έγγραφα να διαφοροποιήσω την τιμολογιακή μου πολιτική και το πράττω καλόπιστα και με ένα τρόπο που θεωρώ ότι σέβεται και τις αρχές της ισότητας δεν συνιστά υπερβολική τιμολόγηση και ούτε δυσανάλογη.»*
- Επίσης, ερωτηθείς κατά πόσον η αύξηση του νερού στις τουριστικές περιοχές έγινε με σκοπό την καταπολέμηση του γεμίσματος της πισίνας με πόσιμο νερό, ο δικηγόρος απάντησε με τον ίδιο τρόπο, όπως είχε αναφέρει και στις γραπτές του θέσεις, ότι βάσει και των μελετών του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας περί ιεράρχησης των αναγκών του νερού υπάρχουν τρεις διαχωρισμοί. Ήτοι, το “short term survival”, το “medium term maintaining” και το “long term lasting solution”. Η πόση και το μαγείρεμα είναι στην πρώτη κατηγορία, το προσωπικό πλύσιμο, πλύσιμο ρούχων, καθάρισμα σπιτιού καλλιέργεια φυτών για προσωπική χρήση και διάθεση απορρίμματος στη μεσαία κατηγορία, και η επιχείρηση δηλαδή η καλλιέργεια για σκοπούς εμπορευματοποίησης αγροτικών προϊόντων η κτηνοτροφία και ο κήπος αναψυχής ανήκουν στη τρίτη κατηγορία δηλαδή στο long term lasting solution. Το γέμισμα πισινών δεν είναι ούτε καν στην τρίτη στην ιεράρχηση των αναγκών του νερού.
- Καταληκτικά, ο δικηγόρος του ΚΣΚ υποστήριξε ότι, εφόσον έκανε και η πλευρά των καταγγελλόντων επαφές με την Επαρχιακή Διοίκηση, δεν θεωρεί τυχαίο το ότι δεν τελεσφόρησε αυτή η επικοινωνία τους, αφού τα έγγραφα, τα οποία είναι στη διάθεση της Επιτροπής, μαρτυρούν γραπτώς με ξεκάθαρο τρόπο ποια είναι η θέση και του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων και της Επαρχιακής Διοίκησης. *«Δηλαδή, εγώ θεωρώ ότι έχετε ενώπιον*

σας σήμερα ένα ζήτημα το οποίο θα δημιουργηθεί ένα προηγούμενο σε ό,τι αφορά αυτές τις πολιτικές των Κοινοτικών Συμβουλίων Κουκλιών των Κοινοτικών Συμβουλίων γενικότερα και ο αντίλογος είναι ότι έχουμε εξοχικές κατοικίες και τιμολογούν μας πολλά και δεν ποτίζουμε τα λουλούδια μας και θα ξεραθούν. Δεν θεωρώ ότι θα φθάσουμε στο σημείο του να δημιουργήσουμε αυτή την κατάσταση με μοναδικό επιχείρημα το κόστος που έχουμε να διατηρούμε τους κήπους μας.»

7. ΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

7.1 Νομοθετικό πλαίσιο Υπηρεσιών Υδατοπρομήθειας

Η Επιτροπή κρίνει σκόπιμο όπως παραθέσει το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τις υπηρεσίες υδατοπρομήθειας:

7.1.1 Ο περί Κοινοτήτων Νόμος του 1999 (Ν. 86(Ι)/1999)

Το άρθρο 82(α) του Νόμου 86(Ι)/1999 προβλέπει ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο οφείλει να εκτελεί, μέσα στα όρια της κοινότητας και στο μέτρο των οικονομικών του δυνατοτήτων, το ακόλουθο καθήκον:

«Να παρέχει ή να φροντίζει για την παροχή κατάλληλης και επαρκούς υδατοπρομήθειας για οικιακούς σκοπούς, να διατηρεί ή να φροντίζει για τη διατήρηση καθαρών και σε καλή κατάσταση όλων των κρηνών, των οχετών και των υδραγωγών, καθώς και να τα προστατεύει από μόλυνση, να προνοεί για την κατασκευή, τη συντήρηση και τη λειτουργία συστημάτων υδρεύσεως της κοινότητας και να απαγορεύει ή να ρυθμίζει την προμήθεια ή τη χρήση οποιουδήποτε ύδατος για οικιακούς σκοπούς:

Νοείται ότι, τηρουμένης της υποχρέωσης επιθεώρησης του Συμβουλίου για προστασία του ύδατος από μόλυνση, καμιά από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην παράγραφο αυτή δεν παρεμποδίζει τον κύριο ύδατος που βρίσκεται στην κοινότητα από το να το χρησιμοποιεί για δικούς του οικιακούς σκοπούς.»

Σύμφωνα με το άρθρο 42(1) του Νόμου 86(Ι)/1999: «Αποτελεί καθήκον του κοινοτάρχη να τηρεί ή να φροντίζει να τηρούνται πρακτικά σε κάθε συνεδρία του Συμβουλίου. Τα πρακτικά καταχωρίζονται σε ειδικό βιβλίο που τηρείται για το σκοπό αυτό και επικυρώνονται στην επόμενη συνεδρία του Συμβουλίου. Μετά την επικύρωση υπογράφονται από τον κοινοτάρχη ή το μέλος που προεδρεύει της συνεδρίας και αμέσως μετά την υπογραφή τους τα πρακτικά γίνονται αποδεκτά ως μαρτυρία χωρίς παραπέρα απόδειξη. Ο κοινοτάρχης υποχρεούται να κοινοποιεί τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου σε όλα τα μέλη του και στον Έπαρχο πριν από την επόμενη τακτική συνεδρία και εν πάση περιπτώσει μέσα σε δεκαπέντε μέρες από τη συνεδρία:

Νοείται ότι ο Έπαρχος έχει την εξουσία να ασκεί έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων του Συμβουλίου.»

Ο Υπουργός Εσωτερικών, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σ' αυτόν δυνάμει του άρθρου 116, έκδωσε τους περί Διοίκησης των Τοπικών Υποθέσεων (Γενικούς) Κανονισμούς του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών αρ. Κ.Δ.Π. 351/2003.⁸

7.1.2 Οι περί Διοίκησης των Τοπικών Υποθέσεων (Γενικοί) Κανονισμοί του Κοινοτικού Συμβουλίου Κοκκινότριμιθιάς αρ. Κ.Δ.Π. 294/2002

Ο Κανονισμός 211 της Κ.Δ.Π. 294/2002 προβλέπει ότι:

«211. (1) Απαγορεύεται σε οποιοδήποτε ιδιοκτήτη ή κάτοχο οποιοδήποτε υποστατικού που κείται μέσα στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας να προμηθεύει ή να συντελεί ώστε να προμηθεύεται, ή να επιτρέπει ή ανέχεται να εφοδιάζεται το υποστατικό αυτό με οποιοδήποτε νερό άλλο από το κοινοτικό πόσιμο νερό, χωρίς να παίρνει προηγουμένως για κάθε έτος σχετική άδεια από το Συμβούλιο:

Νοείται ότι ο ιδιοκτήτης οποιοδήποτε νερού, άλλου από το κοινοτικό πόσιμο νερό που βρίσκεται μέσα στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας, μπορεί να χρησιμοποιεί τούτο για τους δικούς του και μόνο οικιακούς σκοπούς, υπό τον όρο ότι, πριν να το χρησιμοποιήσει, θα ικανοποιήσει το Συμβούλιο ότι το νερό τούτο δεν είναι μολυσμένο και/ή ότι είναι κατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση, τόσο από χημική όσο και από βακτηριολογική άποψη.

(2) Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου (1), η προμήθεια ή η χρήση οποιοδήποτε νερού σε οποιοδήποτε υποστατικό μέσα στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας, εκτός από το κοινοτικό πόσιμο νερό, απαγορεύεται.

[...].»

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 212 της Κ.Δ.Π. 294/2002, κάθε πρόσωπο που επιθυμεί την υδροδότηση ακίνητης ιδιοκτησίας του που βρίσκεται στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας, από την Υδατοπρομήθεια του Συμβουλίου θα πρέπει να υποβάλει σχετική αίτηση στο Συμβούλιο που θα περιέχει και δήλωση ότι εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο και του αναθέτει την τοποθέτηση των αναγκαίων αγωγών και σωλήνων παροχέτευσης νερού. Ακολούθως, το Συμβούλιο υπολογίζει τη δαπάνη και ειδοποιεί τον αιτητή για να καταβάλει τα ποσά.

Επιπλέον, ο Κανονισμός 213 της Κ.Δ.Π. 294/2002 προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο που ζητεί να μεταφερθεί κοινοτικό πόσιμο νερό από τον κύριο σωλήνα στην ακίνητη ιδιοκτησία του, οφείλει να

⁸ Το άρθρο 2, των περί Διοίκησης των Τοπικών Υποθέσεων (Γενικών) Κανονισμών του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών αρ. Κ.Δ.Π. 351/2003 προβλέπει ότι:

«Οι περί Διοίκησης των Τοπικών Υποθέσεων (Γενικοί) Κανονισμοί του Κοινοτικού Συμβουλίου Κοκκινότριμιθιάς του 2002 με εξαίρεση τον Κανονισμό 245 αυτών (οι οποίοι στο εξής θα αναφέρονται ως «οι πρότυποι Κανονισμοί Κοκκινότριμιθιάς») υιοθετούνται και θεωρούνται ως Κανονισμοί που θεσπίστηκαν από το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών, ενσωματώνονται στους παρόντες Κανονισμούς και έχουν εφαρμογή για την περιοχή της Κοινότητας Κουκλιών: Νοείται ότι η λέξη «Κοκκινότριμιθιάς» οπουδήποτε απαντάται στους υιοθετούμενους πρότυπους Κανονισμούς θα διαβάζεται ως αν αντί αυτής αναγράφεται η λέξη «Κουκλιών».».

καταθέσει προκαταβολικά στο ΚΣΚ ποσό ίσο με τις υπολογιζόμενες δαπάνες για την εν λόγω μεταφορά και τις υπολογιζόμενες δαπάνες που απαιτούνται για την επισκευή των σωλήνων και των δρόμων από τους οποίους θα γίνει η μεταφορά αυτή.

Ο Κανονισμός 216 της Κ.Δ.Π. 294/2002 ορίζει ότι, ο ιδιοκτήτης ή κάτοχος οποιουδήποτε οικήματος ή τόπου που προμηθεύεται κοινοτικό πόσιμο νερό θα πληρώνει τέλη σύμφωνα με την ποσότητα του νερού που καταναλώνει και που μετρείται με υδρομετρητή, όπως αυτά καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου που κοινοποιείται με Δημόσια Γνωστοποίηση. Επίσης, αναφέρεται ότι ο λογαριασμός για τα εν λόγω τέλη πρέπει να εξοφλείται μέχρι την ημερομηνία που ορίζεται πάνω στον λογαριασμό, αλλιώς μετά την πάροδο της ημερομηνίας αυτής η υδατοπρομήθεια θα διακόπτεται και για την επανασύνδεση θα επιβαρύνεται ο καταναλωτής.

Ο Κανονισμός 215 της Κ.Δ.Π. 294/2002, προνοεί ότι η σύνδεση του υποστατικού του καταναλωτή με τον υδρομετρητή που εγκαθιστά το Συμβούλιο σε θέση που αυτό προαποφασίζει και όλες οι αναγκαίες υδραυλικές εγκαταστάσεις γίνονται από τον καταναλωτή με δικά του έξοδα και υπό τον έλεγχο και έγκριση του Συμβουλίου. Η αξία του εν λόγω υδρομετρητή καταβάλλεται από τον καταναλωτή και αποτελεί περιουσία του Συμβουλίου. Όμως, ο καταναλωτής φέρει προσωπική ευθύνη για τη διατήρηση του υδρομετρητή. Σε περίπτωση που ο καταναλωτής αμφισβητεί την ακρίβεια του υδρομετρητή του, μπορεί να ζητήσει από το Συμβούλιο να ελεγχθεί. Αν αποδεχθεί ότι η ακρίβεια του υδρομετρητή διαταράχθηκε χωρίς την υπαιτιότητα του καταναλωτή, τότε το Συμβούλιο οφείλει να τον επιδιορθώσει ή και να τον αντικαταστήσει χωρίς οποιαδήποτε πληρωμή και να αποφασίσει ανάλογη μείωση των τελών υδατοπρομήθειας. Νοείται ότι σε περίπτωση που η υπερκατανάλωση νερού δεν οφείλεται στον υδρομετρητή ή σε υπαιτιότητα του καταναλωτή, το Συμβούλιο δύναται να μειώνει τα τέλη, τα οποία σε καμιά περίπτωση θα είναι λιγότερα από το κόστος του νερού.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 217 της Κ.Δ.Π. 294/2002, ο Γραμματέας του Συμβουλίου ή οποιοσδήποτε εξουσιοδοτημένος, από τον Πρόεδρο, υπάλληλος του Συμβουλίου μπορεί να εισέρχεται και να επιθεωρεί κατά εύλογο χρόνο οποιαδήποτε υποστατικά που υδροδοτούνται από την Υδατοπρομήθεια αυτών και να επιδιορθώνει ή αντικαθιστά οποιοσδήποτε σωλήνες παροχέτευσης νερού, συμπεριλαμβανομένων και του υδρομετρητή και του διακόπτη.

7.1.3 Οι περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης Κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος Κανονισμοί του 2014, αρ. Κ.Δ.Π. 128/2014

Οι Κανονισμοί που αναφέρονται ως οι περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης Κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος Κανονισμοί του 2014, σημειώνουν ως σκοπό τους τη ρύθμιση της ανάκτησης του κόστους υπηρεσιών ύδατος και τον καθορισμό κριτηρίων με βάση τα οποία καθορίζεται η πολιτική τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 3, «**πάροχοι υπηρεσιών νερού**» σημαίνει τους φορείς που έχουν εξουσία να διαχειρίζονται τις υπηρεσίες ύδατος και να προμηθεύουν νερό σύμφωνα με τις διατάξεις οποιουδήποτε εκάστοτε σε ισχύ νόμου και περιλαμβάνει το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας, τους Δήμους και τις Κοινότητες και τα Συμπλέγματα αυτών, τα Αρδευτικά Τμήματα και τους Αρδευτικούς Συνδέσμους, τα Συμβούλια Αποχετεύσεων και οποιαδήποτε άλλη αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης που έχει εξουσία να προμηθεύει νερό» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Επίσης, σύμφωνα με τον Κανονισμό 3, «**χρηματοοικονομικό κόστος των υπηρεσιών ύδατος**» σημαίνει το κόστος που εκτιμάται για όλα τα έργα, τις υποδομές και τις διαδικασίες των υπηρεσιών ύδατος που συνδυάζονται ώστε να παρέχεται το νερό ή η αποχέτευση στους τελικούς χρήστες και αποτελείται από τα εξής στοιχεία: (α) Κόστος κεφαλαίου, δηλαδή το κόστος απόσβεσης και οποιοδήποτε άλλο κόστος, (β) λειτουργικό κόστος, (γ) κόστος συντήρησης, και (δ) κόστος διοίκησης·

Σημειώνονται επίσης οι Κανονισμοί 14 και 15, αναφορικά με τον προσδιορισμό των τελών των παρόχων στον τελικό καταναλωτή όταν το νερό προμηθεύεται από κυβερνητικά υδατικά έργα και τα τέλη για οικιακή χρήση για την παροχή νερού ύδρευσης από κυβερνητικά υδατικά έργα:

«14. Το ύψος των τελών του νερού ύδρευσης, περιλαμβανομένης της σταθερής και της ογκομετρικής χρέωσης, που εφαρμόζεται από κάθε πάροχο νερού ύδρευσης, ο οποίος προμηθεύεται νερό από κυβερνητικά υδατικά έργα, καθορίζεται έτσι ώστε τα συνολικά έσοδα του παρόχου από τα τέλη του νερού ύδρευσης να καλύπτουν το σύνολο του χρηματοοικονομικού κόστους του συγκεκριμένου παρόχου συν τα έξοδα του παρόχου για την αγορά νερού από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων.

15. (1) Τα τέλη και τα κλιμάκια για οικιακή χρήση που επιβάλλονται από τους παρόχους του νερού ύδρευσης προς τον τελικό καταναλωτή καθορίζονται από κάθε πάροχο σύμφωνα με τη μέθοδο τιμολόγησης κατά αύξουσες κλίμακες. Τα τέλη του νερού ύδρευσης που καθορίζονται βάσει της μεθόδου αυτής, αποτελούνται από ένα σταθερό τέλος (x) και ένα μεταβλητό τέλος ανά μονάδα νερού (ογκομετρική χρέωση ανά κυβικό μέτρο κατανάλωσης νερού) (p).

(2) Το σταθερό τέλος (x) εκτιμάται έτσι ώστε να αντιπροσωπεύει επαρκώς το σταθερό κόστος του παροχέα και εφαρμόζεται με σταθερή χρέωση ανά μετρητή νερού.

(3) Για τον καθορισμό των μεταβλητών τελών ανά τιμή μονάδας νερού (p), ισχύει μία κύρια τιμή (p1) για μία κεντρική κλίμακα κατανάλωσης, η οποία εκτιμάται από κάθε πάροχο, έτσι ώστε εφαρμόζοντας αυτή να καλύπτονται όλα τα μεταβλητά έξοδα του παρόχου.

(4) Κάθε πάροχος, κατά την κρίση του, δύναται να προτείνει ένα ή περισσότερα κλιμάκια τιμών με ψηλότερες τιμές από την κύρια τιμή (p1), προκειμένου να αποτρέπεται η υπερβολική κατανάλωση, με πολύ υψηλότερες τιμές για τα κλιμάκια μεγάλων καταναλώσεων.

(5) Οι ποσότητες κατανάλωσης του νερού ύδρευσης που εντάσσονται στα επιμέρους κλιμάκια τιμών προτείνονται από κάθε πάροχο.

(6) Για σκοπούς ρύθμισης του συνολικού κόστους που προκαλείται από την αύξηση των τελών νερού ύδρευσης σε ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες ή σε πολυμελείς οικογένειες, κάθε πάροχος εφαρμόζει ειδικές ρυθμίσεις τιμολογιακής χρέωσης νερού με την επιβολή χαμηλότερης τιμής για την κεντρική κλίμακα κατανάλωσης ή με τη διεύρυνση της κεντρικής κλίμακας κατανάλωσης

(7) Οι ειδικές ρυθμίσεις που εφαρμόζονται δυνάμει της παραγράφου (6), δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη του στόχου της ανάκτησης του συνόλου του χρηματοοικονομικού κόστους του παρόχου και των εξόδων αυτού για την αγορά νερού από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων, όπως προβλέπεται στον Κανονισμό 14.

(8) Το σταθερό τέλος, καθώς και η κύρια τιμή (p_1) μονάδας νερού ορίζονται έτσι ώστε να εφαρμόζονται στη μεγάλη πλειοψηφία των καταναλωτών και να δημιουργούν την καθοριστική μάζα των εσόδων.

(9)(α) Οι προτεινόμενες από κάθε πάροχο ρυθμίσεις τιμολογιακής χρέωσης νερού ύδρευσης στον τελικό καταναλωτή υποβάλλονται προς έγκριση, με τη σύμφωνη γνώμη του Διευθυντή-

(i) από τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας στο Υπουργικό Συμβούλιο·

(ii) από τις Κοινότητες στον οικείο Έπαρχο·

(iii) από τους Δήμους στον Υπουργό Εσωτερικών.

(β) Οι αναφερόμενες στην υποπαράγραφο (α) προτάσεις συνοδεύονται από σχετική έκθεση αιτιολόγησης, όπου τεκμηριώνεται το εύλογο των προτεινόμενων ρυθμίσεων και η τήρηση των διατάξεων των παραγράφων (7) και (8).

(10) Κάθε πάροχος είναι υπεύθυνος για την καταγραφή των καταναλωτών του, των ποσοτήτων νερού ύδρευσης που διαθέτει σε κάθε καταναλωτή και τα έσοδα του από κάθε καταναλωτή, καθώς και τη χρήση ύδατος στην οποία ανήκει κάθε καταναλωτής.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Επίσης σημειώνεται ότι στον Κανονισμό 26, που αφορά τέλη για οικιακή χρήση για την παροχή νερού ύδρευσης εκτός κυβερνητικών υδατικών έργων, αναφέρονται τα εξής:

«26. (1) Τα τέλη και τα κλιμάκια για οικιακή χρήση νερού ύδρευσης από παρόχους που προμηθεύονται νερό εκτός κυβερνητικών υδατικών έργων προς τους τελικούς καταναλωτές καθορίζονται από κάθε πάροχο σύμφωνα με τη μέθοδο τιμολόγησης κατ' αύξουσες κλίμακες. Τα τέλη του νερού ύδρευσης που καθορίζονται βάσει της μεθόδου αυτής, αποτελούνται από ένα σταθερό τέλος (x) και ένα μεταβλητό τέλος ανά μονάδα νερού (ογκομετρική χρέωση ανά κυβικό μέτρο κατανάλωση νερού) (p).

(2) Το σταθερό τέλος (x) εκτιμάται ώστε να αντιπροσωπεύει επαρκώς το σταθερό κόστος κάθε παροχέα και εφαρμόζεται με σταθερή χρέωση ανά μετρητή νερού.

(3) Για τον καθορισμό των τελών ανά τιμή μονάδας νερού (p), ισχύει μία κύρια τιμή (p_1) για μία κλίμακα κατανάλωσης, η οποία εκτιμάται από κάθε πάροχο, έτσι ώστε εφαρμόζοντας αυτήν, να καλύπτονται όλα τα μεταβλητά έξοδα του παροχέα.

(4) Κάθε πάροχος δύναται, κατά την κρίση του, να εισάγει περισσότερα κλιμάκια με ψηλότερες τιμές από την κύρια τιμή (p_1), προκειμένου να αποτρέπεται η υπερβολική κατανάλωση, με πολύ υψηλότερες τιμές για τα κλιμάκια μεγάλων καταναλώσεων.

(5) Για σκοπούς ρύθμισης του συνολικού κόστους που προκαλείται από την αύξηση των τελών νερού ύδρευσης σε ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες ή σε πολυμελείς οικογένειες, κάθε πάροχος εφαρμόζει ειδικές ρυθμίσεις τιμολογιακής χρέωσης νερού με την επιβολή χαμηλότερης τιμής για την κεντρική κλίμακας κατανάλωσης ή με τη διεύρυνση της κεντρικής κλίμακας κατανάλωσης.

(6) Οι ποσότητες κατανάλωσης του νερού ύδρευσης που εντάσσονται στα επιμέρους κλιμάκια τιμών προτείνονται από κάθε πάροχο.

(7) Οι ειδικές ρυθμίσεις που εφαρμόζονται δυνάμει της παραγράφου (5) δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη του στόχου της ανάκτησης του συνολικού κόστους κάθε παρόχου, περιλαμβανομένου του περιβαλλοντικού κόστους και του κόστους πόρου.

(8) Το σταθερό τέλος και η κύρια τιμή (p_1) μονάδας νερού καθορίζονται έτσι ώστε να εφαρμόζονται στη μεγάλη πλειοψηφία των καταναλωτών και να δημιουργούν την καθοριστική μάζα των εσόδων του παρόχου.

(9)(α) Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις τιμολογιακής χρέωσης νερού ύδρευσης στον τελικό καταναλωτή από πάροχους νερού ύδρευσης που δεν εντάσσονται σε κυβερνητικά υδατικά έργα υποβάλλονται προς έγκριση, με τη σύμφωνη γνώμη του Διευθυντή:

(i) από τις Κοινότητες στον οικείο Έπαρχο·

(ii) από τους Δήμους στον Υπουργό Εσωτερικών.

(β) Οι αναφερόμενες στην παράγραφο (α) ρυθμίσεις τιμολογιακής χρέωσης συνοδεύονται από σχετική έκθεση αιτιολόγησης, όπου τεκμηριώνεται το εύλογο των προτεινόμενων ρυθμίσεων και η τήρηση των διατάξεων των παραγράφων (7) και (8).

(10) Κάθε πάροχος είναι υπεύθυνος για την καταγραφή των καταναλωτών του, των ποσοτήτων νερού ύδρευσης που διαθέτει σε κάθε καταναλωτή, τα έσοδα του από κάθε καταναλωτή, καθώς και τη χρήση ύδατος στην οποία ανήκει κάθε καταναλωτής.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

7.1.4 Ο περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος του 2003 (13(I)/2004)

Ο περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος του 2003 για τον οποίο κάνουν αναφορά οι καταγγέλλοντες, αποτελεί εναρμονιστικό νόμο με πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, βάσει του εν λόγω νόμου εκδίδονται σχετικοί κανονισμοί και διατάγματα όπως και η Κ.Δ.Π. 128/2014.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 αυτού, «**αρμόδια αρχή**» σημαίνει τον Υπουργό Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος·

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι το άρθρο 27 του εν λόγω νόμου κάνει αναφορά στην ανάκτηση του κόστους υπηρεσιών ύδατος:

«ΜΕΡΟΣ V ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ανάκτηση κόστους υπηρεσιών ύδατος

27.(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, η αρμόδια αρχή καθορίζει την πολιτική τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος στη Δημοκρατία και για το σκοπό αυτό λαμβάνει υπόψη την αρχή της ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος, συμπεριλαμβανομένου του κόστους για το περιβάλλον και τους φυσικούς πόρους καθώς επίσης την οικονομική ανάλυση που διενεργείται σύμφωνα με το Παράρτημα III και ειδικότερα σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

(2) Για σκοπούς εφαρμογής του εδαφίου (1), η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε μέχρι το 2010 -

(α) Οι πολιτικές τιμολόγησης του ύδατος να παρέχουν κατάλληλα κίνητρα στους χρήστες του ύδατος για να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά τους υδάτινους πόρους και να συμβάλλουν με τον τρόπο αυτό στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων του παρόντος Νόμου.

(β) να διασφαλιστεί ότι στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος, η οποία θα βασίζεται στην οικονομική ανάλυση που θα διενεργείται σύμφωνα με το Παράρτημα III και λαμβανομένης υπόψη της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», θα συμβάλλουν κατάλληλα οι διάφορες χρήσεις του ύδατος, οι οποίες θα πρέπει να διαχωριστούν τουλάχιστο σε χρήσεις στη βιομηχανία, στα νοικοκυριά και στη γεωργία.

(3) Κατά την εφαρμογή των ανωτέρω, η αρμόδια αρχή μπορεί να συνεκτιμά τις κοινωνικές, τις περιβαλλοντικές και τις οικονομικές επιπτώσεις της ανάκτησης καθώς και τις γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής ή των περιοχών που επηρεάζονται.

(4) Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει την μη εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (2) και κατά συνέπεια την μη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του εδαφίου (6)(α), εάν κρίνει ότι υφίστανται ιδιάζουσες συνθήκες που δικαιολογούν τούτο για συγκεκριμένη δραστηριότητα χρήσης ύδατος και νοουμένου ότι η απόφαση δεν επηρεάζει τους σκοπούς του παρόντος Νόμου και την επίτευξη των στόχων του.

(5) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν παρεμποδίζουν τη χρηματοδότηση συγκεκριμένων προληπτικών ή διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στην επίτευξη των στόχων του παρόντος Νόμου.

(6) Στο σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που καταρτίζεται με βάση το άρθρο 22, αναφέρονται -

(α) Οι προγραμματιζόμενες ενέργειες για την εφαρμογή των εδαφίων (1), (2) και (3) · και

(β) σε περίπτωση που λαμβάνεται απόφαση με βάση το εδάφιο (4), οι λόγοι στους οποίους στηρίζεται η απόφαση.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

7.1.5 Ο περί Υδατοπρομήθειας (Δημοτικές και Άλλες Περιοχές) Νόμος (Κεφ. 350)

Για τον περί Υδατοπρομήθειας (Δημοτικές και Άλλες Περιοχές) Νόμο κάνουν επίσης αναφορά οι καταγγέλλοντες. Στο άρθρο 2 αυτού αναφέρεται ότι: "**αρχή τοπικής διοίκησης**" περιλαμβάνει συμβούλιο περιοχής βελτίωσης που συστάθηκε δυνάμει των διατάξεων του περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) Νόμου και χωριστή αρχή που συστάθηκε δυνάμει των διατάξεων του περί Χωριστικών Αρχών Νόμου. Επίσης, στο ίδιο άρθρο "**δήμος**" σημαίνει δήμο που καθιδρύθηκε βάσει του περί Δήμων Νόμου, ή οποιουδήποτε Νόμου που τροποποιεί ή αντικαθιστά αυτόν και "**Συμβούλιο**" σημαίνει Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας που εγκαθιδρύθηκε βάσει του Νόμου αυτού.

Συγκεκριμένα, ο εν λόγω νόμος έχει εφαρμογή ως ορίζεται και στο άρθρο 3 αυτού:

«ΜΕΡΟΣ II ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Περιοχές προμηθειών και Συμβούλια

3.-*(1) Αν, σε σχέση με οποιαδήποτε περιοχή στη Δημοκρατία, περιλαμβανόμενης περιοχής εντός των ορίων δήμου, το Υπουργικό Συμβούλιο ικανοποιείται ότι η προμήθεια υδατοπρομηθειών για την περιοχή αυτή ή η διατήρηση υδάτινων πόρων προς το σκοπό της προμήθειας αυτής δύναται με αυτό να εξασφαλιστεί αποτελεσματικότερα, δύναται, με Διάταγμα, να ανακηρύξει την περιοχή αυτή ως περιοχή προμήθειας για τους σκοπούς του Νόμου αυτού και να εγκαθιδρύσει για την περιοχή αυτή Συμβούλιο για να εκτελεί καθήκοντα και να ασκεί εξουσίες όπως προνοείται στο Νόμο αυτό: Νοείται ότι, όταν η προτεινόμενη περιοχή προμήθειας περιλαμβάνει τα όρια δήμου ολικώς ή μερικώς, κανένα Διάταγμα δεν εκδίδεται βάσει του εδαφίου αυτού, εκτός με τη συναίνεση του συμβουλίου του ενδιαφερόμενου δήμου.*

(2) Διάταγμα που εκδόθηκε βάσει του άρθρου αυτού δύναται να περιέχει τέτοιες παρεμπίπτουσες, συνακόλουθες και συμπληρωματικές διατάξεις που το Υπουργικό Συμβούλιο ήθελε θεωρήσει απαραίτητες ή σκόπιμες για την αποτελεσματική εφαρμογή του διατάγματος.»

7.2 Έννομο συμφέρον

Βάσει του άρθρου 35(1) και (2) του Νόμου, δικαίωμα καταγγελίας πιθανών παραβάσεων του Νόμου, έχει οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει έννομο προς τούτο συμφέρον. Έννομο συμφέρον έχει αυτός που αποδεικνύει ότι υπέστη ή ότι υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να

υποστεί αισθητή οικονομική βλάβη ή να τεθεί σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, σαν αποτέλεσμα της παράβασης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, στη βάση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι, οι καταγγέλλοντες είχαν έννομο συμφέρον να υποβάλουν την υπό εξέταση καταγγελία καθότι, δύνανται να επηρεάζονται άμεσα ή/και έμμεσα από οποιαδήποτε πολιτική που ενδεχομένως εφαρμόζε το ΚΣΚ αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές και καθόσον υπήρχε ο κίνδυνος σοβαρής οικονομικής τους βλάβης.

7.3 Επιχείρηση

Το άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ως «Επιχείρηση» κάθε φορέα που ασκεί οικονομική δραστηριότητα ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τον διέπει και τον τρόπο χρηματοδότησής του.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής το «ΔΕΕ»), η έννοια επιχείρηση στο πλαίσιο του ανταγωνισμού συμπεριλαμβάνει «κάθε οντότητα που ασκεί οικονομικής ή εμπορικής φύσεως δραστηριότητες», ανεξάρτητα από τη νομική της υπόσταση και τον τρόπο με τον οποίο χρηματοδοτείται.⁹ Επιπλέον, ο όρος «οικονομικής φύσεως δραστηριότητα» εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά, ενώ είναι αδιάφορο αν οι δραστηριότητες έχουν σκοπό το κέρδος.¹⁰ Ο φορέας που ασκεί οικονομικές δραστηριότητες δεν ταυτίζεται με συγκεκριμένο υποκείμενο δικαίου αλλά έχει την έννοια οποιουδήποτε φορέα ασκεί οικονομικής φύσης δραστηριότητες. Συνεπώς, είναι αδιάφορο κατά πόσον ο φορέας που ασκεί δραστηριότητες οικονομικής φύσης υπάγεται στον ιδιωτικό ή τον δημόσιο τομέα ή σε τομέα μεικτής οικονομίας.

Η Επιτροπή έχει σημειώσει επί του θέματος τη θέση του ΚΣΚ ότι είναι Αρχή Τοπικής Αυτοδιοίκησης που ασκεί δημόσια εξουσία και η κερδοσκοπία δεν αποτελεί πρωταρχικό της σκοπό. Η Επιτροπή ακόμα σημείωσε την υπόθεση του ΔΕΕ, *F.F.S.A.*,¹¹ που το ΚΣΚ παρέθεσε, στην οποία το Δικαστήριο όρισε ότι, οικονομική δραστηριότητα είναι αυτή, η οποία δύναται να αναληφθεί στον ιδιωτικό τομέα ή εκείνη η οποία βρίσκεται τουλάχιστον σε ανταγωνιστική σχέση με παρόμοια δραστηριότητα που ασκείται από ιδιωτικές επιχειρήσεις. Συγκεκριμένα, το ΔΕΕ στην εν λόγω υπόθεση αποφάσισε ότι, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τη διαχείριση ενός εθελοντικού προγράμματος συνταξιοδότησης, κάτω από τους κανόνες των δημοσίων αρχών συνιστά επιχείρηση γιατί ασκεί μια δραστηριότητα, η οποία ανταγωνίζεται τις ασφαλιστικές εταιρείες. Οι πιο πάνω θέσεις

⁹ Υπόθεση C-41/90, *Hofner & Elser v. Macrotron*, [1991] ECR I-1979; Υπόθεση C-67/96, *Albany International BV κατά Stichting Bedrijfspensioenfonds Textielindustrie.*, [1999] ECR 1999 I-05751. Υπόθεση 170/83, *Hydrotherm v. Compact*, [1984] ECR 2999.

¹⁰ *Ibid.*

¹¹ Υπόθεση C-244/94, *Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie και Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs κατά Ministère de l'Agriculture et de la Pêche*, [1995], ECR I-04013, 4022.

επαναλαμβάνονται στη υπόθεση *Film purchases by German television stations*,¹² όπου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όρισε ότι, ο εν λόγω όρος καλύπτει κάθε δραστηριότητα, η οποία αφορά σε παροχή υπηρεσιών ή αγαθών ανεξάρτητα από τη νομική μορφή της επιχείρησης και ανεξάρτητα αν αποσκοπεί ή όχι στο κέρδος. Επομένως, η επιδίωξη κέρδους δεν είναι ουσιώδης προϋπόθεση της ύπαρξης οικονομικής δραστηριότητας. Το γεγονός ότι ένας οργανισμός δεν έχει ως κίνητρο το κέρδος, δεν τον αποκλείει από το να είναι επιχείρηση. Ούτε βεβαίως το γεγονός ότι εμφανίζει έσοδα, ως η θέση του ΚΣΚ, είναι αυτό που την καθιστά επιχείρηση.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η ερμηνεία της έννοιας «επιχείρηση» για τους σκοπούς του δικαίου του ανταγωνισμού είναι ευρεία και συνδέεται ευθέως με την οικονομική φύση των δραστηριοτήτων του φορέα που της πραγματοποιεί, και όχι με τη νομική φύση του.

Σημειώνεται ότι, κατά την κρατούσα άποψη στη νομολογία του ΔΕΕ, δραστηριότητες οι οποίες συνδέονται με την άσκηση προνομίων δημοσίας εξουσίας δεν θεωρούνται δραστηριότητες οικονομικής φύσης, και συνεπώς δεν προσδίδεται στον φορέα που τις πραγματοποιεί ο χαρακτηρισμός της επιχείρησης για τους σκοπούς του δικαίου του ανταγωνισμού.¹³ Όμως, το ΔΕΕ στην υπόθεση *Cali e Figli*¹⁴ αποφάσισε ότι μια οντότητα ασκεί δραστηριότητα δημόσιας εξουσίας όταν η εν λόγω δραστηριότητα εξυπηρετεί σκοπούς δημοσίου συμφέροντος, που συμπεριλαμβάνεται στις ουσιώδεις κρατικές λειτουργίες, και όταν η δραστηριότητα είναι συνδεδεμένη, εκ της φύσεώς της, του σκοπού της και των κανόνων στους οποίους αποτελεί αντικείμενο, με την άσκηση εξουσιών που συνήθως ασκούν οι δημόσιες αρχές. Άρα, η διάκριση αφορά περιπτώσεις κατά τις οποίες μία επιχείρηση ασκεί προνόμια δημόσιας εξουσίας και περιπτώσεις που ασκεί οικονομικές δραστηριότητες εμπορικής ή βιομηχανικής φύσης προσφέροντας προϊόντα ή υπηρεσίες εντός μίας ορισμένης αγοράς.

Επιπρόσθετα σημειώνεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, καθοριστικός παράγοντας της οικονομικής δραστηριότητας σε περιπτώσεις κρατικών φορέων είναι η αξιολόγηση της υπό εξέταση δραστηριότητας σε σχέση με τον ρόλο του κράτους, εάν και κατά πόσο αποτελεί η εν λόγω δραστηριότητα μέρος των ουσιαστικών λειτουργιών του κράτους. Δηλαδή, εάν είναι η δραστηριότητα σχετική με την άσκηση των καθηκόντων και δυνάμεων που είναι χαρακτηριστικά με εκείνα μιας δημόσιας αρχής.¹⁵ Για παράδειγμα, σε πολλές περιπτώσεις όπως σε υπηρεσίες κατά της

¹² Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: 89/536/ΕΟΚ, *Αγορά ταινιών από γερμανικά τηλεοπτικά ιδρύματα* (IV/3 1.734-Film purchases by German television stations), [1989] ΕΕ L 284, σ. 36 έως 44.

¹³ Βλ. σχετικά: Υπόθεση C-364/92, *SAT Fluggesellschaft mbH κατά Eurocontrol*, Συλλογή της Νομολογίας 1994 I-00043. Υπόθεση C-343/95 *Diego Cali & Figli v. Servizi ecologici porto di Genova SpA (SEPG) (Porto di Genova II)*, [1997] ECR I-1547.

¹⁴ *Ibid.*, Υπόθεση C-343/95.

¹⁵ Υπόθεση T-319/99, *FENIN v. Επιτροπής*, [2003] ECR C 112. Υπόθεση C-35/96, *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, [1998] ECR I-3851, σκέψη 36.

μόλυνσης,¹⁶ υπηρεσίες κηδειών,¹⁷ υπηρεσίες επίβλεψης εναέριου χώρου (air space),¹⁸ το ΔΕΕ αποφάσισε ότι, οι δραστηριότητες αυτές ήταν συνδεδεμένες με δραστηριότητες χαρακτηριστικές μιας δημόσιας αρχής και δεν αποτελούν οικονομικές δραστηριότητες.

Στην αντίθετη περίπτωση, στην υπόθεση *Aluminium Imports from Eastern Europe*,¹⁹ ένας εμπορικός οργανισμός, ο οποίος αποτελούσε μέρος ενός υπουργείου θεωρήθηκε επιχείρηση για τον σκοπό της εφαρμογής του άρθρου 81 ΣυνθΕΚ (νυν άρθρο 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής η «ΣΛΕΕ»)). Καθοριστικός παράγοντας είναι ο έλεγχος της φύσης της εν λόγω δραστηριότητας. Δηλαδή, κατά πόσον συνιστά δραστηριότητα οικονομικής ή εμπορικής φύσεως ή κατά πόσον αφορά στην άσκηση δημόσιας εξουσίας.

Συνεπώς, για να γίνει εφικτός ο εν λόγω διαχωρισμός πρέπει να διερευνηθεί η φύση των δραστηριοτήτων της υπό εξέταση οντότητας και συγκεκριμένα, το κατά πόσον αυτές αποτελούν μέρος των τυπικών δραστηριοτήτων που εκτελούν δημόσιοι φορείς και άρα δεν μπορούν να εκτελέσουν ιδιωτικοί φορείς. Με άλλα λόγια, κατά πόσον οι υπό εξέταση δραστηριότητες δύνανται να αναληφθούν από ιδιωτικούς φορείς, ώστε να βρίσκονται σε ανταγωνιστική σχέση με τους αντίστοιχους δημόσιους.²⁰

Είναι χαρακτηριστικό ότι, στην υπόθεση *Corine Bodson*,²¹ η διενέργεια τελετών είχε εκ του νόμου ανατεθεί στις τοπικές κοινότητες και το ΔΕΕ αποφάσισε ότι αυτές δεν αποτελούσαν δραστηριότητες οικονομικής φύσης, άρα το άρθρο 101 της ΣΛΕΕ δεν μπορούσε να τύχει εφαρμογής. Το ίδιο σκεπτικό ακολουθήθηκε και στην υπόθεση *Eurocontrol*,²² όπου το ΔΕΕ έκρινε ότι δραστηριότητες σχετικές με τον έλεγχο και εποπτεία του διαστήματος ανάγονταν σε τυπικές δραστηριότητες δημοσίων αρχών και ως εκ τούτου δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοστούν οι σχετικοί κοινοτικοί κανόνες του ανταγωνισμού.

Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει ότι όταν ένα κράτος-μέλος της Ε.Ε. παραχωρεί κανονιστικές εξουσίες σε κάποιο φορέα, μεριμνά για τον καθορισμό των κριτηρίων γενικού συμφέροντος και των ουσιαδών αρχών με τις οποίες πρέπει να συνάδει η ρύθμιση του φορέα, καθώς και για τη διατήρηση της εξουσίας του (του Κράτους-Μέλους) να λαμβάνει αποφάσεις σε τελευταίο βαθμό. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, η ρύθμιση να διατηρεί τον κρατικό χαρακτήρα και να μην εμπίπτει στους κανόνες της ΣΛΕΕ που ισχύουν για τις επιχειρήσεις.²³ Τα ενδεχόμενα αντι-ανταγωνιστικά αποτελέσματα μιας

¹⁶ Υπόθεση C-343/95, *Diego Cali and Figli Srl Servizi ecologici porto de Genova Spa (SEPG)*, [1997] ECR I-547.

¹⁷ Υπόθεση 30/87, *Corine Bodson v. SA Pompes Funebres des Regions Liberees*, [1988] ECR 2479.

¹⁸ Βλ. *supra* υποσ. 13, *Eurocontrol*.

¹⁹ Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, *Aluminium Imports from Eastern Europe*, [1985] OJ L92/1.

²⁰ *Supra* υποσ.9, C-41/90.

²¹ *Supra* υποσ. 17, Υπόθεση 30/87, παρά. 35.

²² *Supra* υποσ.13, C-364/92.

²³ Υπόθεση C-309/99, *Wouters v. Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten*, [2002] ECR I-1577, σκ. 57 και 68.

ρύθμισης δεν ελέγχονται ως τέτοια αν η ρύθμιση κινείται στο πλαίσιο το οποίο είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της προσήκουσας άσκησης της δημόσιας λειτουργίας.²⁴

Το ΚΣΚ στις γραπτές του παρατηρήσεις υποστήριξε πως λόγω του ότι εμφανίζει έσοδα και ο καθορισμός των τελών χρέωσης του νερού εναπόκειται στη διακριτική του ευχέρεια, καθίσταται επιχείρηση που ασκεί διοικητική πολιτική. Σχετικά με το θέμα αυτό, το ΚΣΚ παραπέμπει σε απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, *Παγκύπρια Οργάνωση Πολυτέκνων ν. Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας* (2007) 3 Α.Α.Δ. 456.

Όσον αφορά τους πιο πάνω ισχυρισμούς του ΚΣΚ, η Επιτροπή, με βάση την ήδη παρατεθείσα σχετική νομολογία, τονίζει ότι δεν αποτελεί προϋπόθεση η ύπαρξη εσόδων, ώστε να χαρακτηριστεί ένας φορέας στο πλαίσιο του ανταγωνισμού ως επιχείρηση. Όσον αναφορά το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού του ΚΣΚ, ότι δηλαδή καθίσταται επιχείρηση που ασκεί διοικητική πολιτική διότι καθορίζει τα τέλη χρέωσης του νερού βάσει της διακριτικής του ευχέρειας, η Επιτροπή παρατηρεί μέσα από τη νομολογία του ΔΕΕ ότι, θεωρείται σκόπιμο κατά την εκτίμηση της έννοιας «*επιχείρηση*», η διερεύνηση των διαχειριστικών όψεών της, σχετικά με το ποιες είναι οικονομικής φύσης και ποιες αμιγώς διοικητικής.²⁵ Όσον αφορά την οικονομική φύση των δραστηριοτήτων μίας επιχείρησης, θα πρέπει να διαχωριστεί ποιες είναι στην πραγματικότητα αυτές οι οποίες εφαρμόζονται κατ' αυτονομία από την εξεταζόμενη επιχείρηση και ποιες όχι.

Σύμφωνα με το ΔΕΕ, στην υπόθεση *ΜΟΤΟΕ*,²⁶ ένα νομικό πρόσωπο, που για μέρος των δραστηριοτήτων του, δεν θεωρείται επιχείρηση, λόγω άσκησης προνομίων δημόσιας εξουσίας, ως προς άλλο μέρος των δραστηριοτήτων του είναι δυνατόν να χαρακτηρίζεται και να θεωρείται επιχείρηση εάν ασκεί οικονομικές δραστηριότητες, ανεξάρτητες από την άσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο ανέφερε τα εξής: «25. Όσον αφορά τις πιθανές συνέπειες της ασκήσεως των προνομίων δημόσιας εξουσίας για τον χαρακτηρισμό ενός νομικού προσώπου όπως η ΕΛΠΑ ως επιχειρήσεως κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού, πρέπει να τονισθεί, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 49 των προτάσεών της, ότι το γεγονός και μόνον ότι ένας φορέας διαθέτει, για την άσκηση ενός μέρους των δραστηριοτήτων του, προνομίες δημόσιας εξουσίας δεν εμποδίζει τον χαρακτηρισμό του ως επιχειρήσεως κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού ως προς τις λοιπές οικονομικές δραστηριότητές του (απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2002, C-82/01 P, *Αéroports de Paris* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-9297, σκέψη 74). Ειδικότερα, ο χαρακτηρισμός ως δραστηριότητας εμπίπτουσας στην άσκηση των

²⁴ *Ibid*, σκ. 108-110.

²⁵ Υπόθεση T-128/98, *Αéroports de Paris* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 2000 σελίδα II-03929, σκ. 110, 112.

²⁶ Υπόθεση C-49/07, *Μοτοσυκλετιστική Ομοσπονδία Ελλάδος ΝΠΙΔ (ΜΟΤΟΕ)* κατά Ελληνικού Δημοσίου, [2008] ECR I - 04863, παρά. 25.

προνομίων δημόσιας εξουσίας ή ως οικονομικής δραστηριότητας πρέπει να πραγματοποιείται ξεχωριστά για την κάθε δραστηριότητα ενός δεδομένου φορέα.»

Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση η Επιτροπή, καθοδηγούμενη από τη νομολογία του ΔΕΕ, θεωρεί ότι, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον η παροχή υπηρεσιών υδατοπρομήθειας στους καταναλωτές εκ μέρους του ΚΣΚ, συνιστά δραστηριότητα βάσει της οποίας να δύναται να χαρακτηριστεί το ΚΣΚ ως «επιχείρηση» για τους σκοπούς του Νόμου.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, σύμφωνα με τον Ν. 86(Ι)/1999, το ΚΣΚ οφείλει να παρέχει ή να φροντίζει για την παροχή κατάλληλης υδατοπρομήθειας. Ταυτόχρονα, η Κ.Δ.Π. 294/2002 ορίζει ότι ο ιδιοκτήτης ή κάτοχος οποιουδήποτε οικήματος ή τόπου που προμηθεύεται κοινοτικό πόσιμο νερό θα πληρώνει τέλη, σύμφωνα με την ποσότητα του νερού, που καταναλώνει και που μετρείται με υδρομετρητή.

Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο Alexander GEE, Directorate-General Competition, Unit B-1,²⁷ σε σχετικό σύγγραμμά του αναφορικά με τον «Ανταγωνισμό και τον τομέα του νερού» (Competition and the water sector) ανέφερε τα εξής: «**Water is subject to national and EC competition rules: The EC competition rules apply to all undertakings where there is an effect on trade between Member States. The ECJ has consistently held that the concept of undertaking covers any entity engaged in an economic activity, and any activity consisting of offering goods and services on a given market is an economic activity. On this basis it seems that the provision of water and waste water services would be considered to be an economic activity, except possibly for domestic consumers in Ireland where the local authorities pay for water through taxation. [...]**»

Η Επιτροπή σημειώνει πως η δραστηριότητα παροχής υδροδότησης θα μπορούσε να παρασχεθεί ή αναληφθεί από κάποιο ιδιώτη. Το γεγονός ότι στην προκείμενη περίπτωση το Συμβούλιο διαχειρίζεται τη συγκεκριμένη δραστηριότητα, δεν αλλάζει τη φύση της παρεχόμενης υπηρεσίας.

Επίσης, το γεγονός ότι το ΚΣΚ καθορίζει τα τέλη χρέωσης του νερού βάσει της διακριτικής του ευχέρειας δεν το καθιστά επιχείρηση που ασκεί διοικητική πολιτική στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, ως ο ισχυρισμός του δικηγόρου του. Πέραν των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη από τη σχετική νομολογία για το χαρακτηρισμό μίας επιχείρησης στο πλαίσιο του ανταγωνισμού και που ήδη έχουν καταγραφεί, αξίζει να σημειωθεί επιπρόσθετα, ότι ο χαρακτηρισμός μιας οντότητας ως επιχείρησης είναι ανεξάρτητος από τον ενδεχομένως κοινωνικό της χαρακτήρα και την άσκηση δημόσιας εξουσίας από αυτήν.

Επομένως, η Επιτροπή, στη βάση όλων όσων προαναφέρθηκαν και έχοντας σημειώσει τη νομολογία του ΔΕΕ, ομόφωνα θεωρεί ότι το ΚΣΚ, παρέχοντας υπηρεσίες υδροδότησης για τις οποίες

²⁷ http://ec.europa.eu/competition/publications/cpn/2004_2_38.pdf

οι ιδιοκτήτες υποστατικών πληρώνουν τα οριζόμενα τέλη, δύναται να χαρακτηριστεί ως επιχείρηση, καθότι προσφέρει υπηρεσίες και ασκεί καθ' όλα δραστηριότητες οικονομικής φύσεως.

7.4 Σχετική Αγορά

7.4.1 Σχετική αγορά Προϊόντων/Υπηρεσιών

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφορικά με τον τρόπο οριοθέτησης της σχετικής αγοράς για σκοπούς του ενωσιακού δικαίου του ανταγωνισμού (97/C 372/03):

«η αγορά του σχετικού προϊόντος περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή και τις υπηρεσίες που είναι δυνατό να εναλλάσσονται ή να υποκαθίστανται αμοιβαία από τον καταναλωτή, λόγω των χαρακτηριστικών, των τιμών και της χρήσης για την οποία προορίζονται».²⁸

Η εναλλαξιμότητα ή η υποκατάσταση δεν εκτιμάται μόνον από την άποψη των αντικειμενικών χαρακτηριστικών των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά λαμβάνονται κυρίως υπόψη οι συνθήκες ανταγωνισμού και η διάρθρωση της ζήτησης και προσφοράς στην αγορά.²⁹

Με τον ορισμό της σχετικής αγοράς προσδιορίζονται τα όρια εντός των οποίων ασκείται ο ανταγωνισμός μεταξύ επιχειρήσεων και καθορίζεται το πλαίσιο εντός του οποίου εφαρμόζεται η εθνική και η ενωσιακή πολιτική ανταγωνισμού. Επίσης, κύριος σκοπός του προσδιορισμού της σχετικής αγοράς, είναι να διαπιστώσει η Επιτροπή τους ανταγωνιστικούς περιορισμούς τους οποίους αντιμετωπίζουν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις. Προκειμένου δε, περί εφαρμογής του άρθρου 6(1) του Νόμου, ο ορισμός της αγοράς αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για να εξεταστεί αν υπάρχει δεσπόζουσα θέση σε αυτήν την αγορά.

Συνεπώς, όπως προκύπτει από την εν λόγω ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον καθορισμό της σχετικής αγοράς για σκοπούς εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, η αγορά του σχετικού προϊόντος περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή/και υπηρεσίες που είναι δυνατό να εναλλάσσονται, ή να υποκαθίστανται αμοιβαία από τον καταναλωτή, λόγω των αντικειμενικών τους χαρακτηριστικών, των τιμών, και της χρήσης για την οποία προορίζονται.

Η υπό εξέταση υπόθεση αφορά τις υπηρεσίες υδατοπρομήθειας που προσφέρονται από το ΚΣΚ της επαρχίας Πάφου προς τους καταναλωτές.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *VIVENDI/US FILTER*,³⁰ παρατηρεί ότι ο σχεδιασμός και η παροχή του νερού και των συστημάτων επεξεργασίας των αποβλήτων νερού μπορούν να διαχωριστούν σε δύο κύριες σχετικές αγορές προϊόντος: συστήματα για βιομηχανικούς σκοπούς και συστήματα για δήμους. Περαιτέρω, η αγορά των δήμων

²⁸ Βλ. Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον καθορισμό της σχετικής αγοράς, ΕΕ C 372 της 3.12.1997.

²⁹ Υπόθεση 322/81, *NV Nederlandshe Banden Industrie Michelin κατά Επιτροπής*, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 1983 σελ.3461,παρ.37.

³⁰ Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 29/4/1999, *VIVENDI / US FILTER* (IV/M. 1514), ΕΕ C 152, σ. 3.

περιλαμβάνει συστήματα για δήμους και εγκαταστάσεις νερού που επεξεργάζονται το «ακατέργαστο» νερό από φυσικές πηγές (υπόγεια ή επιφανειακά ύδατα) προκειμένου να καταστεί κατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση και τα λύματα νερού για την αφαίρεση φυσικών και οργανικών ρύπων πριν την απόρριψη του στο περιβάλλον.

Σε σχετικές αποφάσεις της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε ότι μια χωριστή αγορά προϊόντος για την παροχή νερού περιλαμβάνει την παραγωγή, επεξεργασία και διανομή του νερού στους τελικούς πελάτες/καταναλωτές.³¹ Συγκεκριμένα, στην απόφασή της *Société Lyonnaise des Eaux/Sociétés de distribution d'eau et d'assainissement*,³² ανέφερε ότι οι κοινοτικές αρχές και οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού θεωρούν ότι η κατ' ανάθεση διαχείριση του πόσιμου νερού αποτελείται από δύο διακριτές αγορές υπηρεσιών: πρώτον, τη διανομή του νερού, που περιλαμβάνει τις υπηρεσίες από την παραγωγή νερού για διανομή στον τελικό καταναλωτή, και, δεύτερον, την αποχέτευση. Επίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφέρει ότι αυτή η διάκριση δικαιολογείται από την ανάθεση δύο ξεχωριστών συμβάσεων για τις υπηρεσίες αυτές.

Επίσης, σημειώνεται ότι η Ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού³³ σε σχετική απόφασή της καθόρισε τη σχετική αγορά προϊόντος ως την αγορά υπηρεσίας, η οποία συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης. Επιπλέον, και το Γαλλικό Συμβούλιο Ανταγωνισμού σε υποθέσεις του αναφέρεται στη σχετική αγορά των υπηρεσιών διανομής του νερού και σε παροχή νερού προς τους καταναλωτές, ως ξεχωριστή αγορά.³⁴

Περαιτέρω, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και τη σχετική νομοθεσία, που ήδη αναλύθηκε, και συγκεκριμένα, την Κ.Δ.Π. 128/2014, η οποία κάνει αναφορά στους Κανονισμούς 15 και 26 για: «*Τέλη για οικιακή χρήση για την παροχή νερού ύδρευσης από κυβερνητικά υδατικά έργα (ή εκτός κυβερνητικών υδατικών έργων)*».

Η Επιτροπή σημειώνει τα όσα ανέφερε ο ΚΣΚ στις γραπτές του παρατηρήσεις αναφορικά με τη σχετική αγορά προϊόντος/υπηρεσίας, που κατ' ουσία επαναλαμβάνει τη θέση της Επιτροπής στην Έκθεση Αιτιάσεως που του κοινοποιήθηκε στις 3/9/2018.

³¹ Βλ. σχ. Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 13/09/1999, COMP/M.1633, *RWE Umwelt/Vivendi/Berliner Wasserbetriebe*, http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m1633_de.pdf Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 23/06/2009, COMP/M.5467, *RWE / ESSENT* EE C 222 της 15.9.2009, σ. 1.

³² Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 18/03/2010, COMP/M.5812, *Société Lyonnaise des Eaux/Sociétés de distribution d'eau et d'assainissement (II)*, http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/M5812_20100318_20310_260919_FR.pdf

³³ Απόφαση της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού, Αριθμ. 350/V/2007 - Καταγγελία των εταιρειών με την επωνυμία «ΒΑΦΕΙΑ ΦΙΝΙΡΙΣΤΗΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.», «ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ Α.Ε.», «ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΕΒΕ» και «ΑΜΠΑΤΖΗΣ Α.Ε.» κατά της εταιρείας με την επωνυμία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.», ημερομηνίας 16/5/2007.

³⁴ CONSEIL DE LA CONCURRENCE, Décision n° 02-D-44 du 11 juillet 2002 relative à la situation de la concurrence dans les secteurs de l'eau potable et de l'assainissement, notamment en ce qui concerne la mise en commun des moyens pour répondre à des appels à concurrence. CONSEIL DE LA CONCURRENCE, Décision n° 05-D-58 du 3 Novembre 2005 relative à des pratiques relevées dans le secteur de l'eau potable en Ile-de-France.

Δεδομένων των πιο πάνω, η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και στηριζόμενη στη σχετική νομολογία και νομοθεσία, στα δεδομένα της υπόθεσης και συγκεκριμένα, στο ότι η αγορά που αφορά την παρούσα καταγγελία, στην οποία υπάρχει δραστηριοποίηση του ΚΣΚ, αφορά την παροχή ύδρευσης προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση, ομόφωνα καταλήγει ότι ως σχετική αγορά προϊόντος/υπηρεσιών στην παρούσα καταγγελία ορίζεται η αγορά παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση.

7.4.2 Σχετική Γεωγραφική Αγορά

Η σχετική αγορά προϊόντων/υπηρεσιών πρέπει να οριοθετηθεί ως προς τη γεωγραφική της διάσταση. Σύμφωνα με την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όσον αφορά τον προσδιορισμό της σχετικής αγοράς για σκοπούς του Ευρωπαϊκού δικαίου του ανταγωνισμού,

«η γεωγραφική αγορά περιλαμβάνει την περιοχή όπου οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συμμετέχουν στην προμήθεια και τη ζήτηση προϊόντων ή υπηρεσιών και οι όροι του ανταγωνισμού είναι επαρκώς ομοιογενείς και η οποία μπορεί να διακριθεί από γειτονικές κυρίως περιοχές, διότι στις εν λόγω περιοχές οι όροι του ανταγωνισμού διαφέρουν σημαντικά.»³⁵

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τη σχετική Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,³⁶ η γεωγραφική αγορά οριοθετείται στην περιοχή εκείνη όπου οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται οικονομικά με ομοιογενείς συνθήκες ανταγωνισμού. Προκειμένου να οριοθετηθεί γεωγραφικά η αγορά, θα πρέπει να διερευνηθεί κατά πόσο οι καταναλωτές των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων θα μπορούσαν να στραφούν βραχυπρόθεσμα και χωρίς ιδιαίτερο κόστος σε επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλη γεωγραφική περιοχή για την προμήθεια του σχετικού προϊόντος.

Σύμφωνα με τις γραπτές θέσεις του ΚΣΚ υποστηρίζεται ότι στην παρούσα υπόθεση, υφίστανται δυο ξεχωριστές αγορές, ήτοι, αυτή της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στον πυρήνα της Κοινότητας και αυτή της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση των τουριστικών περιοχών. Το ΚΣΚ, ανέπτυξε τη συγκεκριμένη θέση υποστηρίζοντας ότι, *«υφίστανται τέτοια στοιχεία και ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα σε ό,τι αφορά την προμήθεια αλλά και τη χρήση του νερού σε πυρήνα και τουριστικές αναπτύξεις που οδηγούν σε δύο ξεχωριστές αγορές [...]»* Περαιτέρω, το ΚΣΚ υποστηρίζει ότι το νερό στον πυρήνα αντλείται δωρεάν, ενώ στην τουριστική ανάπτυξη αγοράζεται νερό από το ΤΑΥ σε τιμή 0,56 ευρώ/τόνο και βάσει αυτού του στοιχείου δεν υφίσταται εναλλάξιμη υπηρεσία. Επιπρόσθετα, το ΚΣΚ ισχυρίστηκε ότι, *«όλες οι οικίες στον πυρήνα της Κοινότητας είναι πρώτες κατοικίες/νοικοκυριά*

³⁵ *Supra* υποσ. 28, Ανακοίνωση Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον καθορισμό της σχετικής αγοράς.

³⁶ Βλ. *Ibid*, σκ.29.

μόνιμων κατοίκων μεσαίων και χαμηλά εισοδηματικών τάξεων, σε αντίθεση με τις οικίες στις τουριστικές αναπτύξεις που οι πλείστες (μεταξύ των οποίων αυτές και των καταγγελλόντων) αποτελούν πολυτελείς εξοχικές επαύλεις με ιδιωτικές πισίνες. Ενδεικτικά, ο αριθμός των ιδιωτικών πισίνων στις τουριστικές περιοχές ξεπερνά τις 200. Επιπροσθέτως, όπως αναγνωρίζει και η ΕΠΑ στην Έκθεση Αιτίασης της, η χρήση της υδατοπρομήθειας στις τουριστικές περιοχές παρουσιάζει ραγδαία αύξηση σε βαθμό υπερκατανάλωσης σταθερά και μόνο τους θερινούς μήνες, στοιχείο και παρατήρηση που δεν εμφανίζεται ή σημειώνεται σε ό,τι αφορά τον πυρήνα της Κοινότητας».

Στις δε προφορικές θέσεις, κατά την ενώπιον της Επιτροπής διαδικασία στις 9/10/2018, το ΚΣΚ επανέλαβε τα όσα κατέγραψε στις γραπτές του παρατηρήσεις, επισημαίνοντας επίσης ότι: «η σχετική αγορά δεν μπορεί να είναι όλη η επικράτεια του Κοινοτικού Συμβουλίου Κουκλιών. Η μία αγορά είναι της υπηρεσίας υδατοπρομήθειας σε ό,τι αφορά τον πυρήνα και η άλλη ξεχωριστή αγορά είναι της υπηρεσίας υδατοπρομήθειας στις τουριστικές αναπτύξεις, [...] διότι υπάρχουν τέτοια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και στη μία υπηρεσία και στην άλλη τα οποία ευδιάκριτα ξεχωρίζουν τις δύο περιοχές σε ό,τι αφορά το κομμάτι της υδατοπρομήθειας.»

Η Επιτροπή μελέτησε ενδελεχώς τη θέση του ΚΣΚ. Επισημαίνει ως προς τούτο ότι η προαναφερόμενη Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για την οριοθέτηση της σχετικής αγοράς αναφέρει ότι, είναι απαραίτητο να προσδιοριστούν τα όρια εντός των οποίων ασκείται ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων, προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσο επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλες περιοχές αποτελούν πράγματι εναλλακτική πηγή εφοδιασμού υδατοπρομήθειας για τους καταναλωτές στην περιοχή Κουκλιών.³⁷ (Η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Η Επιτροπή διαπιστώνει στη βάση των ενώπιον της στοιχείων ότι οι καταναλωτές στην περιοχή Κουκλιών καλύπτουν τις ανάγκες τους όσον αφορά την υδατοπρομήθεια για οικιακή χρήση από το ΚΣΚ, καθότι είναι η μόνη επιχείρηση, η οποία δραστηριοποιείται στην παροχή υπηρεσιών υδατοπρομήθειας για οικιακή χρήση προς τους καταναλωτές της εν λόγω περιοχής. Επομένως, ακόμα και στην οποιαδήποτε μεταβολή των τιμών στην παροχή υδατοπρομήθειας για τα εξεταζόμενα έτη από το ΚΣΚ, οι κάτοικοι των Κουκλιών δεν ήταν σε θέση να στραφούν ούτε σε τρίτες επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλες περιοχές ούτε υπήρχε άλλη επιχείρηση εγκατεστημένη στην περιοχή των Κουκλιών.

Επίσης, σύμφωνα με την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, θα πρέπει να εντοπιστούν τα ενδεχόμενα εμπόδια και οι φραγμοί που απομονώνουν τις εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σε δεδομένη περιοχή από τις ανταγωνιστικές πιέσεις εταιρειών που είναι εγκατεστημένες εκτός της

³⁷ Ibid.

περιοχής αυτής, έτσι ώστε να προσδιοριστεί με ακρίβεια ο βαθμός διεισδυτικότητας των αγορών μεταξύ τους σε εθνικό, ευρωπαϊκό ή παγκόσμιο επίπεδο.³⁸

Ιδιαίτερα σημαντικός παράγοντας για την οριοθέτηση της σχετικής αγοράς αποτελεί μεταξύ άλλων το κόστος μεταφοράς του προϊόντος ή οι ενδεχόμενοι άλλοι νομοθετικοί περιορισμοί που συνδέονται με τη μεταφορά του προϊόντος.³⁹

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, η Επιτροπή επισημαίνει την ύπαρξη σχετικών, με τη δραστηριοποίηση του ΚΣΚ στην εν λόγω σχετική αγορά της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας, νομοθετικών ρυθμίσεων, οι οποίες έχουν άμεση επίδραση στις συνθήκες εισόδου στην σχετική αγορά τρίτων επιχειρήσεων. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή σημειώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 86(Ι)/1999, το Κοινοτικό Συμβούλιο οφείλει να παρέχει, μέσα στα όρια της κοινότητας, κατάλληλη και επαρκή υδατοπρομήθεια για οικιακούς σκοπούς. Περαιτέρω, ο Κανονισμός 211 της Κ.Δ.Π. 294/2002 απαγορεύει σε οποιοδήποτε ιδιοκτήτη ή κάτοχο οποιοδήποτε υποστατικού που κείται μέσα στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας να προμηθεύει ή να συντελεί, ώστε να προμηθεύεται, ή να επιτρέπει ή ανέχεται να εφοδιάζεται το υποστατικό αυτό με οποιοδήποτε νερό άλλο από το κοινοτικό πόσιμο νερό, χωρίς να παίρνει προηγουμένως για κάθε έτος σχετική άδεια από το Συμβούλιο. Η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση αποτελεί ουσιαστικά εμπόδιο εισόδου για τις νέες επιχειρήσεις, οι οποίες επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν στη συγκεκριμένη αγορά, εφόσον προϋποθέτει την εξασφάλιση άδειας, η οποία δίδεται από το ίδιο το Συμβούλιο.

Πέραν τούτων, η Επιτροπή, μελέτησε σχετική απόφαση της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού,⁴⁰ όπου συζητήθηκε το κατά πόσο η μονομερής αύξηση της τιμής του νερού από την εταιρεία με την επωνυμία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.» συνιστά κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά νερού και συγκεκριμένα στην αγορά υπηρεσίας, η οποία συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης, σημειώνει ότι σε αυτήν καθορίστηκε ως σχετική γεωγραφική αγορά ο Νομός Θεσσαλονίκης, καθότι ο καταναλωτής στο Νομό Θεσσαλονίκης δεν μπορούσε να αγοράσει την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας (ύδρευσης και αποχέτευσης) από άλλη επιχείρηση, πλην της Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε..

Επίσης, η Επιτροπή λαμβάνει καθοδήγηση και από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπου κρίθηκε ότι η παροχή νερού είναι περιφερειακής εμβέλειας.⁴¹

Συνεπώς, με βάση όλα τα ανωτέρω και σύμφωνα με τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία, καθίσταται σαφές ότι το ΚΣΚ δραστηριοποιείται ως η μοναδική επιχείρηση στην αγορά ήτοι, στην παροχή

³⁸ *Ibid* σκ.30.

³⁹ Γιώργος Σπ. Καρύδης, *Ευρωπαϊκό Δίκαιο Επιχειρήσεων και Ανταγωνισμού – Ι. Θεμελιώδεις Ελευθερίες – Ανταγωνισμός – Κρατικές Ενισχύσεις* (2001), Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, σελ. 128.

⁴⁰ *Supra* υποσ. 33, Απόφαση Αριθμ. 350/V/2007.

⁴¹ *Supra* υποσ. 30 & 31.

υδατοπρομήθειας στην κοινότητα Κουκλιών, η οποία περιλαμβάνει και τις τουριστικές αναπτύξεις και τον πυρήνα της Κοινότητας. Η θέση αυτή ισχυροποιείται από το γεγονός ότι οι κάτοικοι της κοινότητας Κουκλιών δεν μπορούν να προμηθευτούν τις εν λόγω υπηρεσίες από καμία άλλη επιχείρηση, εφόσον μόνο το ΚΣΚ δραστηριοποιείται στη συγκεκριμένη αγορά.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του ΚΣΚ, ότι ο πυρήνας και η τουριστική ανάπτυξη αποτελούν ξεχωριστές γεωγραφικές αγορές λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους σε ό,τι αφορά την προμήθεια, αλλά και τη χρήση του νερού, η Επιτροπή σημειώνει πως διαφωνεί με αυτούς, καθότι, όπως προαναφέρθηκε, η οριοθέτηση της γεωγραφικής αγοράς γίνεται για να προσδιορίζονται τα όρια εντός των οποίων ασκείται ο ανταγωνισμός μεταξύ επιχειρήσεων• στόχος είναι ο προσδιορισμός των πραγματικών ανταγωνιστών, οι οποίοι είναι σε θέση να επηρεάσουν τη συμπεριφορά των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και να τις εμποδίσουν να ενεργούν ανεξάρτητα από τις πιέσεις που επιβάλλει ο πραγματικός ανταγωνισμός.⁴² Επομένως, καθοριστικό και κρίσιμο είναι το κατά πόσο υπάρχουν άλλοι προμηθευτές στους οποίους θα μπορούσαν να στραφούν βραχυπρόθεσμα και χωρίς ιδιαίτερο κόστος οι καταναλωτές. Δηλαδή εάν υπήρχαν άλλες επιχειρήσεις και όχι το αν υπάρχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στην προμήθεια και τη χρήση του νερού από αυτούς. Το γεγονός ότι στον πυρήνα διαμένουν καταναλωτές μονίμων κατοικιών, μεσαίων και χαμηλών εισοδηματικών τάξεων σε αντίθεση με την τουριστική ανάπτυξη, όπου οι καταναλωτές διαμένουν σε εξοχικές επαύλεις με ιδιωτικές πισίνες, δεν αλλάζει το ότι ως προς τους όρους του ανταγωνισμού αυτοί είναι επαρκώς ομοιογενείς, εφόσον υπάρχει δραστηριοποίηση από μόνο μία επιχείρηση στην κοινότητα Κουκλιών, ήτοι το ΚΣΚ.

Επομένως, για τους λόγους που αναλύθηκαν, οι ισχυρισμοί περί δύο διαφορετικών γεωγραφικών αγορών από μέρους του ΚΣΚ, ήτοι αυτή της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στον πυρήνα της Κοινότητας και αυτή της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση των τουριστικών περιοχών, δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτοί.

Εν προκειμένω, η γεωγραφική αγορά περιλαμβάνει την περιοχή όπου το ΚΣΚ συμμετέχει στην προμήθεια παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας, ήτοι την κοινότητα Κουκλιών.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω, ομόφωνα καταλήγει ότι η σχετική αγορά της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση αφορά στην παρούσα καταγγελία τη γεωγραφική αγορά όπου δραστηριοποιείται το ΚΣΚ –δηλαδή την περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας Κουκλιών, η οποία περιλαμβάνει και τις τουριστικές αναπτύξεις του Aphrodite Hills και

⁴² *Supra* υποσ. 28, Ανακοίνωση Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον καθορισμό της σχετικής αγοράς, σκ. 2.

Venus Rock Estates (Χαποτάμι)- όπου οφείλει να παρέχει τις εν λόγω υπηρεσίες. Επομένως, στην παρούσα καταγγελία, η γεωγραφική αγορά αφορά την κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου.

7.5 Κατ' ισχυρισμό παραβάσεις του Νόμου στην καταγγελία

Οι καταγγέλλοντες, στην καταγγελία τους, καταγράφουν ισχυρισμούς για παραβάσεις από μέρους του ΚΣΚ, που αφορούν το άρθρο 3(1)(α) και (δ) και το άρθρο 6(1)(α), (γ) και (2) του Νόμου.

7.6 Άρθρο 3(1) του Νόμου

Αναφορικά με τις κατ' ισχυρισμό παραβάσεις του άρθρου 3(1)(α) του Νόμου, οι καταγγέλλοντες στην καταγγελία τους αναφέρουν ότι απαγορεύονται οι συμφωνίες, οι οποίες συνίστανται στον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό των τιμών αγοράς. Ακολούθως καταγράφουν ότι: *«Στην περίπτωση μας, η Κοινότητα Κουκλιών έχει Μονοπωλιακή δυνατότητα παροχής νερού στην κοινότητα με αποτέλεσμα να ελέγχει τις τιμές.»*

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς για παραβάσεις του άρθρου 3(1)(δ) του Νόμου, οι καταγγέλλοντες αναφέρουν ότι απαγορεύονται οι συμφωνίες, οι οποίες συνίστανται και στην εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις, όπως στην περίπτωση τους νοικοκυριά, να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση. Ακολούθως, καταγράφουν ότι: *«Στην περίπτωση μας οι αυξήσεις στην τιμολόγηση άρδευσης έγιναν μόνο για τις περιοχές Aphrodite Hills Resort & Harotami και όχι σε ολόκληρη την κοινότητα Κουκλιών. Η ίδια λογική ισχύει και στον Περί Τιμολόγηση και Μηχανισμών Ανάκτηση του κόστους των Υπηρεσιών ύδατος (Κ.Δ.Π. 128/2014) όπου γίνεται αναφορά σε ενιαία τιμολογιακή πολιτική για την υπηρεσία παροχής νερού ύδρευσης.»*

Σε διευκρινιστικές ερωτήσεις, που στάλθηκαν κατά την προκαταρκτική έρευνα, προς τους καταγγέλλοντες για τις αναφορές τους στο άρθρο 3(1) του Νόμου, με σκοπό να επεξηγηθεί σε ποια συμφωνία κάνουν αναφορά ως παράβαση του Νόμου από μέρους του ΚΣΚ, απάντησαν τα ακόλουθα: *«Στην περίπτωση μας, η επιχείρηση παροχής ύδατος (Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών) με τις διατάξεις που του δίνει ο σχετικός Νόμος, [...], την ανοχή (λόγω αδυναμίας της σχετικής νομοθεσίας) και έλλειψη σωστής εποπτείας που της παρέχει η συμβάλλουσα επιχείρηση (Κυβέρνηση, Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων και Έπαρχος) προχωρεί στην παρακώλυση, περιορισμό και νόθευση του ανταγωνισμού μεταξύ των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας (κατοίκων Aphrodite Hills Resort & Harotami και υπόλοιπων κατοίκων) με τον καθορισμό αυθαίρετων χρεώσεων. Οι παραβάσεις των διατάξεων 3(1)(α) και (δ), σε συνδυασμό με τις παραβάσεις του Άρθρου 6, κρατούν όμηρους τους κατοίκους της περιοχής, χωρίς ουσιαστικές εναλλακτικές λύσεις. Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω αδυναμιών στη νομοθεσία και στην επαρκή επίβλεψη, παρατηρείται μία αταξία στις χρεώσεις ύδατος μεταξύ των προμηθευτών ύδατος (τοπικές αρχές) για όλους τους κατοίκους της Κύπρου και αφορά την ορθολογιστική/επιστημονική τιμολόγηση του ύδατος, τον καθορισμό ανώτατου ποσού χρέωσης, τον καθορισμό ορθολογιστικής αύξησης στην τιμολόγηση κλπ. Με απλά λόγια, η*

εκάστοτε τοπική αρχή έχει την ευχέρεια να τιμολογεί όπως θέλει και θα μπορούσε να το πράξει οποιαδήποτε αρχή, π.χ. Δήμος Λευκωσίας.»

Περαιτέρω, οι καταγγέλλοντες ολοκληρώνοντας ανέφεραν: «η συμφωνία (σχετικός νόμος Περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος) μεταξύ των επιχειρήσεων (Κ.Σ. Κουκλιών και Κυβέρνηση, Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων και Έπαρχος) παρουσιάζει κενά (π.χ. δεν καθορίζει ανώτατο όριο τιμολόγησης), έχει επιλεκτικά παρερμηνευτεί από το Κ.Σ. Κουκλιών (π.χ. ο καθορισμός κλιμακίων τιμών για αποτροπή της υπερβολικής κατανάλωσης), πρόνοιες έχουν παραγνωρισθεί (όπως πιο πάνω) και με την ανοχή/αδυναμίες των Εποπτικών Αρχών, έχουν επιτρέψει την νόθευση του ανταγωνισμού εντός της Δημοκρατίας, με αποτέλεσμα οι κάτοικοι των περιοχών Aphrodite Hills Resort & Harotami να υπερ-τιμολοούνται και να επιχορηγούν τους υπόλοιπους κατοίκους της κοινότητας Κουκλιών.»

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «Σύμπραξη» σημαίνει οποιαδήποτε τυπική ή άτυπη, γραπτή ή άγραφη, εκτελεστή κατά νόμο ή μη συμφωνία δύο ή περισσότερων επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων [...].» Επίσης, ««συμφωνία» σημαίνει οποιαδήποτε διευθέτηση μεταξύ τουλάχιστον δύο επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, δυνάμει της οποίας το ένα από τα μέρη εκουσίως αναλαμβάνει την υποχρέωση να περιορίζει την ελευθερία του προς ενέργεια αναφορικά με ένα άλλο από τα μέρη.»

Η Επιτροπή, στη βάση των πιο πάνω καθώς και του γεγονότος ότι οι καταγγέλλοντες δεν τοποθετήθηκαν περαιτέρω επί των πιο πάνω θεμάτων, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή τους κοινοποίησε την προκαταρκτική της θέση επί αυτών με επιστολή της 3/9/2018 με την οποία τους δόθηκε προθεσμία είκοσι μία (21) ημερών για να πράξουν τούτο, ομόφωνα καταλήγει ότι οι ισχυρισμοί των καταγγελλόντων, που αναφέρονται σε παραβάσεις του άρθρου 3(1) του Νόμου δεν δύνανται να εξετασθούν. Επ' αυτού, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σύμφωνα και με τους ορισμούς που δόθηκαν ανωτέρω στο άρθρο 2 του Νόμου, η σχετική με τα ύδατα νομοθεσία δεν αποτελεί «συμφωνία» στο πλαίσιο του ανταγωνισμού. Εξάλλου, καταγγελλόμενο μέρος στην καταγγελία αποτελεί το ΚΣΚ και όχι το ΤΑΥ, η Κυβέρνηση ή/και ο Έπαρχος. Περαιτέρω, στη βάση των όσων αναφέρθηκαν και ανωτέρω στην έννοια της «Επιχείρησης», τα δύο τελευταία αναφερόμενα μέρη, ήτοι η Κυβέρνηση ή/και ο Έπαρχος δεν δύνανται να θεωρηθούν «επιχείρηση» αναφορικά με τις αποφάσεις τους και τις εγκρίσεις που δίδουν για θέματα υδατοπρομήθειας, εφόσον αυτές οι λειτουργίες και δραστηριότητές τους βάσει της εν λόγω κείμενης νομοθεσίας αποτελούν μέρος της δημόσιας εξουσίας και εξυπηρετούν σκοπούς δημοσίου συμφέροντος.

Η Επιτροπή στη συνέχεια προχωρεί στην εξέταση των ισχυρισμών των καταγγελλόντων για παραβάσεις του άρθρου 6(1)(α), (γ) και (2) του Νόμου:

7.7 Άρθρο 6(1) του Νόμου

Υπό το πρίσμα των ισχυρισμών της καταγγέλλουσας εταιρείας, η Επιτροπή επικέντρωσε την προσοχή της στις πρόνοιες του άρθρου 6(1) του Νόμου, το οποίο καθορίζει τα κάτωθι:

6.-(1) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων, που κατέχει ή κατέχουν δεσπόζουσα θέση στο σύνολο ή μέρος της εγχώριας αγοράς ενός προϊόντος, ιδιαίτερα εάν η πράξη αυτή έχει ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα

-

(α) τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής

(β) τον περιορισμό της παραγωγής ή της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης, προς ζημιά των καταναλωτών

(γ) την εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση

(δ) την εξάρτηση της σύναψης συμφωνιών από την αποδοχή εκ μέρους των αντισυμβαλλόμενων πρόσθετων υποχρεώσεων, οι οποίες, εκ της φύσεώς τους ή σύμφωνα με τις εμπορικές συνήθειες, δεν έχουν σχέση με το αντικείμενο των συμφωνιών αυτών.

7.7.1 Δεσπόζουσα θέση

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου «δεσπόζουσα θέση», αναφορικά με επιχείρηση, περιλαμβάνει τη θέση οικονομικής δύναμης που απολαμβάνει η επιχείρηση, που την καθιστά ικανή να παρακλωύει τη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στη σχετική αγορά και της επιτρέπει να ενεργεί σε αισθητό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές και τους πελάτες της και σε τελική ανάλυση ανεξάρτητα από τους καταναλωτές».

Δεδομένου ότι για την εφαρμογή του άρθρου 6(1) του Νόμου, προϋποτίθεται, σε πρώτο στάδιο, η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης, θα πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο το υπό εξέταση ΚΣΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου.

Βασικό στοιχείο της έννοιας της δεσπόζουσας θέσης, είναι η ύπαρξη οικονομικής ισχύος, η οποία παρέχει στη δεσπόζουσα επιχείρηση ευχέρεια ανεξάρτητης συμπεριφοράς, την αποδεσμεύει δηλαδή από τους περιορισμούς που υπάρχουν σε μια ανταγωνιστική αγορά.

Η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης μπορεί να απορρέει από τον συνδυασμό διαφόρων παραγόντων, οι οποίοι από μόνοι τους δεν αποτελούν απαραίτητα επαρκή ένδειξη για την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης, αλλά όταν συνδυάζονται μεταξύ τους, οδηγούν στη δημιουργία αυτής. Τέτοιοι σημαντικοί παράγοντες, εκτός του μεριδίου αγοράς είναι (α) η ύπαρξη ανταγωνιστών στην ίδια σχετική αγορά

και το μερίδιο αγοράς που κατέχουν, (β) το εύρος του φάσματος των προϊόντων που προσφέρουν οι ανταγωνιστές και (γ) η δυνατότητα πρόσβασης αλλά και επιβίωσης των νεοεισερχόμενων ανταγωνιστικών επιχειρήσεων.⁴³

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΔΕΕ, το μεγάλο ποσοστό συμμετοχής της επιχείρησης στη συγκεκριμένη αγορά αποτελεί τη σημαντικότερη ένδειξη για την απόδειξη δεσπόζουσας θέσης. Όταν μάλιστα η θέση της επιχείρησης στην αγορά είναι μονοπωλιακή ή σχεδόν μονοπωλιακή (ποσοστά της τάξης του 80% ως 100%), τότε αυτή η θέση είναι αρκετή για την απόδειξη δεσπόζουσας θέσης.⁴⁴

Περαιτέρω, σύμφωνα με νομολογία του ΔΕΕ, πολύ υψηλά μερίδια αγοράς, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, είναι αρκετά για την απόδειξη ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης. Μία επιχείρηση που διαθέτει πολύ υψηλό μερίδιο αγοράς για αρκετό χρονικό διάστημα βρίσκεται, λόγω του μεριδίου αυτού, σε κατάσταση ισχύος που την καθιστά υποχρεωτικό συνέταιρο και της εξασφαλίζει την ελευθερία συμπεριφοράς (freedom of action) έναντι των ανταγωνιστών.⁴⁵ Αντίθετα, όταν επιχείρηση δεν κατέχει μονοπωλιακή θέση στην αγορά, αλλά κατέχει ένα ποσοστό της τάξεως του 40-50% (μερίδιο αγοράς), θεωρείται ότι αποτελεί μία αξιόπιστη αλλά όχι επαρκή ένδειξη ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης και, επομένως, απαιτείται να ληφθούν υπόψη και άλλοι παράγοντες, προκειμένου να θεμελιωθεί η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης.⁴⁶

Επίσης, το υψηλό μερίδιο αγοράς που μπορεί να κατέχει μια επιχείρηση στην αγορά θα μπορούσε πολύ γρήγορα να εξανεμιστεί, αν η αγορά είναι ανοιχτή και δεν υπάρχουν εμπόδια για την είσοδο άλλων ανταγωνιστών. Πρέπει, κατά συνέπεια, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης στην υπό εξέταση υπόθεση, να ληφθεί υπόψη ο δυνητικός ανταγωνισμός και να εξετασθούν πιθανά εμπόδια και περιορισμοί εισόδου νέων ανταγωνιστών στην αγορά, η ύπαρξη των οποίων απαγορεύει την αναδιάρθρωση και ανακατανομή της αγοράς σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Με βάση τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία προκύπτει ότι το ΚΣΚ είναι ο μοναδικός προμηθευτής του νερού στην κοινότητα Κουκλιών και έχει τη μονοπωλιακή διαχείριση του αγαθού. Επίσης προκύπτει ότι δεν υπάρχει ανταγωνισμός και ούτε η δυνατότητα για νέους ανταγωνιστές να εισχωρήσουν στην εν λόγω αγορά.

Σημειώνεται ότι το ΚΣΚ στις γραπτές του παρατηρήσεις υιοθετεί την κατάληξη της Επιτροπής περί ύπαρξης μονοπωλιακής θέσης του στην παρεχόμενη υπηρεσία υδατοπρομήθειας με την επιφύλαξη της διαφορετικότητας των δύο αγορών, ήτοι αυτής του πυρήνα και της τουριστικής ανάπτυξης.

⁴³ Υπόθεση T-24/93, T25/93, T/26/93 και T/28/93, *Campagie Maritime Belge Transports and other v Commission*, [1996] ECR 1996 II-01201.

⁴⁴ Υπόθεση 85/76, *Hoffmann- La Roche & Co. AG v. Commission*, [1979] ECR 461.

⁴⁵ *Ibid.*

⁴⁶ Υπόθεση 62/86, *Akzo Chemie κατά Επιτροπής*, [1991] Συλλογή της Νομολογίας 1991 I-03359, παρά.60-61.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 86(Ι)/1999, το ΚΣΚ οφείλει να παρέχει υπηρεσίες υδατοπρομήθειας μέσα στα όρια της κοινότητας, ήτοι στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας Κουκλιών. Επιπρόσθετα, η Κ.Δ.Π. 294/2002 (άρθρο 211) απαγορεύει την προμήθεια οποιουδήποτε νερού σε οποιοδήποτε υποστατικό μέσα στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας, εκτός από το κοινοτικό πόσιμο νερό, χωρίς την προηγούμενη άδεια από το ΚΣΚ. Αυτό σημαίνει ότι ουσιαστικά έχει δημιουργηθεί ένα νομικό πλαίσιο σε ό,τι αφορά την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας, το οποίο στην ουσία καθιστά το ΚΣΚ ως το μοναδικό προμηθευτή νερού.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή στη βάση των ενώπιον της στοιχείων, ομόφωνα καταλήγει ότι το ΚΣΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στην παροχή υπηρεσιών υδατοπρομήθειας στην Κοινότητα των Κουκλιών της επαρχίας Πάφου.

7.7.2 Κατάχρηση Δεσπόζουσας Θέσης

Σύμφωνα με το Νόμο, καθώς και με την πάγια νομολογία του ΔΕΕ, η κατοχή δεσπόζουσας θέσης δεν είναι καθαυτή παράνομη. Κάτι τέτοιο θα ήταν παράδοξο αφού θα τιμωρούσε ουσιαστικά κάθε επιτυχημένη επιχείρηση. Μόνο η κατάχρηση της δεσπόζουσας αυτής θέσης στη σχετική αγορά μπορεί να οδηγήσει σε παράβαση του Νόμου.

Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ και τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κατάχρηση συνδέεται με τη συμπεριφορά της δεσπόζουσας επιχείρησης που επιδρά στη δομή της αγοράς, αποδυναμώνοντας τον ήδη ασθενή ανταγωνισμό, με τη χρήση μεθόδων που δεν αρμόζουν σε καθεστώς υγιούς ανταγωνισμού.⁴⁷ Σημειώνεται επίσης, το λεκτικό του ΔΕΕ, όπου οι επιχειρήσεις με δεσπόζουσα θέση στην αγορά ενός προϊόντος έχουν «**special responsibility**» (ιδιαίτερη ευθύνη), πράγμα που τις κάνει ακόμα πιο υπεύθυνες σε περίπτωση παραβίασης του Νόμου.⁴⁸

Στη δε υπόθεση *Tetra Pak International SA*,⁴⁹ η ιδιαίτερη ευθύνη επεκτείνεται ώστε το άρθρο 102 (πρώην 82) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής η «ΣΛΕΕ»), το αντίστοιχο 6(1) του Νόμου, να εφαρμόζεται και να απαγορεύει κάθε συμπεριφορά επιχειρήσεως, η οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση, ικανή να εμποδίσει τη διατήρηση ή την ανάπτυξη του ανταγωνισμού που υφίσταται ακόμη σε μια αγορά όπου, λόγω ακριβώς της παρουσίας αυτής της επιχειρήσεως, ο ανταγωνισμός είναι ήδη εξασθενημένος. Το Δικαστήριο ανέφερε τα εξής: «*Επομένως, για να καθοριστούν οι προϋποθέσεις αυτές, πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 86 της Συνθήκης βάσει του αντικειμένου του και του σκοπού του, όπως διευκρινίστηκαν από το Δικαστήριο, το οποίο έκρινε, με την προπαρατεθείσα απόφαση του Michelin κατά Επιτροπής (σκέψη 57), ότι το άρθρο αυτό επιρρίπτει σε επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση, ανεξάρτητα από τους λόγους*

⁴⁷ *Ibid*, παρ.60-61.

⁴⁸ Υπόθεση C-322/81, *Michelin v. Commission*, [1983] ECR 3461, παρ.52, 59.

⁴⁹ Υπόθεση T-83/91, *Tetra Pak International SA v. Commission* [1994] ECR II-755, παρά. 114.

μιας τέτοιας θέσεως, την ιδιαίτερη ευθύνη να μη θίγει με τη συμπεριφορά της την άσκηση πραγματικού και ανόθευτου ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, σύμφωνα με τον γενικό σκοπό του άρθρου 3, στοιχείο στ', της Συνθήκης όπως ίσχυε την εποχή εκείνη. Εμπίπτει έτσι στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 86 κάθε συμπεριφορά επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση ικανή να εμποδίσει τη διατήρηση ή την ανάπτυξη του ανταγωνισμού που υφίσταται ακόμη σε μια αγορά όπου, λόγω ακριβώς της παρουσίας αυτής της επιχειρήσεως, ο ανταγωνισμός είναι ήδη εξασθενημένος (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση *Hoffmann-La Roche* κατά Επιτροπής, σκέψη 91).»

Το άρθρο 6(1) του Νόμου μνημονεύει μια σειρά καταχρηστικών πρακτικών και όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Continental Can*,⁵⁰ η λίστα των καταχρηστικών πρακτικών είναι απλώς ενδεικτική όχι όμως εξαντλητική.

7.7.3 Πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου

Η Επιτροπή εξετάζει κατωτέρω την κατ' ισχυρισμό καταγγελλόμενη συμπεριφορά στο πλαίσιο του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, ως ο ισχυρισμός των καταγγελλόντων στην καταγγελία τους, όπου αναφέρονται στις υψηλές τιμολογήσεις του πόσιμου νερού της οικίας τους από μέρους του ΚΣΚ. Το άρθρο 6(1)(α) του Νόμου ορίζει ότι, καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστά οποιαδήποτε πράξη που έχει ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής.

Οι καταγγέλλοντες, στην παρούσα καταγγελία, ισχυρίζονται ότι η τιμολόγηση για το έτος 2015 ξεπερνά το 300% από τα αντίστοιχα επίπεδα του 2014 και πέραν των 500% από τις τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων. Περαιτέρω, οι καταγγέλλοντες επισυνάπτουν το λογαριασμό τιμολόγησης νερού για την περίοδο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2014, που ανέρχεται στις 2,555.7 Ευρώ (με το ΦΠΑ) για κατανάλωση 582κ.μ. και την αντίστοιχη περίοδο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2015, που ανέρχεται στις 11,536.77 Ευρώ (με το ΦΠΑ) για κατανάλωση 719κ.μ..

7.7.3.1 Άμεσος ή έμμεσος καθορισμός αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής - Άρθρο 6(1)(α) του Νόμου

(α) Νομολογία:

Το άρθρο 6(1)(α) μεταξύ άλλων απαγορεύει την 'άμεση ή έμμεση επιβολή υπερβολικά υψηλών τιμών πώλησης' από μια δεσπόζουσα επιχείρηση. Η χρέωση υπερβολικά υψηλών τιμών είναι από τα πλέον χαρακτηριστικά παραδείγματα καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης, η οποία μάλιστα γίνεται άμεσα κατανοητή από τους καταναλωτές, λόγω της άμεσης επίδρασης που έχει στα οικονομικά τους συμφέροντα.

⁵⁰ Υπόθεση 6/72, *Europemballage Corporation & Continental Can v. Commission*, [1973] ECR 215, παρά. 26.

Ένας από τους στόχους του δικαίου του ανταγωνισμού της Ε.Ε., είναι να διασφαλίσει ότι οι επιχειρήσεις με δεσπόζουσα θέση στην αγορά δεν εκμεταλλεύονται άμεσα τους πελάτες τους χρεώνοντας τους υπερ-ανταγωνιστικές τιμές και επιβάλλοντας τους άλλους αντί-ανταγωνιστικούς εμπορικούς όρους. Το άρθρο 102 στοιχ. α' της ΣΛΕΕ και το αντίστοιχο εθνικό άρθρο 6(1)(α) του Νόμου, προβλέπουν για αυτό το σκοπό ότι μία επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση καταχράται τη θέση της εάν η πράξη της έχει σαν αντικείμενο ή αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα τον καθορισμό μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής.

Η πρώτη περίπτωση του άρθρου 102 στοιχ. α' της ΣΛΕΕ, (συνεπώς και του άρθρου 6(1) του Νόμου), αναφέρεται κυρίως σε εκμεταλλευτικές καταχρήσεις, όπου η δεσπόζουσα επιχείρηση χρησιμοποιεί την ισχύ της για να επιτύχει οικονομικά πλεονεκτήματα που συνίστανται είτε στην απαίτηση υψηλών ή χαμηλών τιμών (ανάλογα αν λειτουργεί μονοπωλιακά ή μονοψωνιακά) ή στην επιβολή άλλων επαχθών όρων στους συναλλασσομένους με αυτήν. Το πιο σύνηθες είναι η κατηγορία αυτή να περιλαμβάνει την περίπτωση της υπερβολικής τιμολόγησης, όμως η θεωρία και η νομολογία εντάσσουν εκεί και παρεμποδιστικές πρακτικές τιμολογιακής φύσεως, όπως η ληστρική υποτιμολόγηση, η συμπίεση περιθωρίου κ.α.⁵¹

Αναφορικά με τις αθέμιτες τιμές αγοράς ή/και πώλησης, το ίδιο άρθρο απαγορεύει τον καθορισμό είτε άμεσα ή έμμεσα αθέμιτων τιμών αγοράς ή/και πώλησης που ενισχύουν με αυτό τον τρόπο τη θέση της δεσπόζουσας επιχείρησης στην αγορά εις βάρος των καταναλωτών.⁵² Σημειώνεται ότι καταχρηστική είναι η τιμολόγηση, όταν η τιμή είναι υπερβολικά υψηλή και χρησιμοποιείται ως μέσο για την εκμετάλλευση των αντισυμβαλλομένων της επιχείρησης με δεσπόζουσα θέση («εκμεταλλευτική κατάχρηση»).

Στην πρώτη απόφαση του ΔΕΕ, όπου τέθηκε το θέμα της καταχρηστικής τιμής, ήτοι την υπόθεση *United Brands*,⁵³ καθορίστηκαν τα κριτήρια για να εκτιμηθεί εάν μία τιμή δεν είναι δίκαιη κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, του αντίστοιχου άρθρου 6(1) του Νόμου. Το Δικαστήριο έκρινε σχετικά ότι υπερβολικές τιμές υφίστανται όταν η τιμή δεν έχει λογική σύνδεση με την οικονομική αξία του προϊόντος που παρέχεται. Η συνήθης τακτική για να εξαχθεί τέτοιο συμπέρασμα συμπεριλαμβάνει την ανάλυση της τιμής και του κόστους του προϊόντος.

Συγκεκριμένα, το ΔΕΕ κατέγραψε ότι:⁵⁴

⁵¹ Δημήτρης Τζουγανάτος, *Το Δίκαιο του Ελεύθερου Ανταγωνισμού*, (2013), Νομική Βιβλιοθήκη, σελ. 527- 528.

⁵² *Supra* υποσ. 50, *Continental Can κατά Επιτροπής*, παρ. 26. Συνεκδικασθείσες υποθέσεις 40 έως 48, 50, 54 έως 56, 111, 113 και 114/73, *Coöperatieve Vereniging "Suiker Unie" UA και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, Συλλογή της Νομολογίας 1975/00507, παρ. 526 και 527.

⁵³ Βλ. Υπόθεση 27/76, *United Brands Co and United Brands Continental Bv κατά της Επιτροπής*, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 1978.

⁵⁴ *Ibid.*

«249 Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί αν ο κατέχων τέτοια θέση χρησιμοποίησε τις δυνατότητες που του προσφέρει η θέση αυτή για να αρυσθεί εμπορικά πλεονεκτήματα που δεν θα μπορούσε να αποκτήσει σε περίπτωση κανονικού και αρκετά αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

250 Τέτοιου είδους κατάχρηση συνιστά, στην προκειμένη περίπτωση, η χρέωση υπερβολικής τιμής, δυσανάλογης προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής.

251 Η υπερβολή αυτή θα ήταν δυνατό, μεταξύ άλλων, να εκτιμηθεί αντικειμενικά αν μπορούσε να μετρηθεί συγκρίνοντας την τιμή πωλήσεως του εν λόγω προϊόντος με το κόστος παραγωγής του, σύγκριση από την οποία θα προέκυπτε το ύψος του περιθωρίου κέρδους. Η Επιτροπή όμως δεν έκανε τέτοια σύγκριση, καθώς δεν διέθετε ανάλυση της δομής των εξόδων της UBC.

252 Πρέπει λοιπόν να εκτιμηθεί αν υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ των δαπανών που πράγματι έγιναν και της τιμής που πράγματι ζητήθηκε και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, να εξετασθεί αν επιβλήθηκε μη δίκαιη τιμή, είτε κατ' απόλυτη έννοια είτε σε σύγκριση με τα ανταγωνιστικά προϊόντα.

253 Μπορούν να επινοηθούν και άλλες μέθοδοι —και η οικονομική επιστήμη δεν έχει παραλείψει να επινοήσει αρκετές — προκειμένου να καθορισθεί σε ποιες περιπτώσεις η τιμή ενός προϊόντος είναι μη δίκαιη.

254 Εκτιμώντας τις όχι αμελητέες και ενίοτε σημαντικότερες δυσχέρειες καθορισμού της τιμής κόστους παραγωγής, η οποία μπορεί ενίοτε να περιλαμβάνει κατανομή των έμμεσων δαπανών και των γενικών εξόδων κατ' ελεύθερη εκτίμηση και η οποία μπορεί να παρουσιάζει σημαντικές διαφορές ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης, το αντικείμενό της, την περίπλοκη φύση της, τη γεωγραφική έκταση των δραστηριοτήτων της, το αν παράγει ένα μόνο ή διάφορα προϊόντα, τον αριθμό των θυγατρικών της εταιριών και τις μεταξύ τους σχέσεις, η τιμή κόστους της μπανάνας δεν φαίνεται να παρουσιάζει ανυπέρβλητα προβλήματα.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Το Δικαστήριο, στην υπό αναφορά υπόθεση, έκρινε ότι αν η τιμή ενός προϊόντος είναι υπερβολική, θα μπορούσε, μεταξύ άλλων, να εκτιμηθεί κατά τρόπο αντικειμενικό, αν υπολογιστεί το ύψος της τιμής συγκρίνοντας ανάμεσα στην τιμή πώλησης του εν λόγω προϊόντος και του κόστους παραγωγής του, η οποία (σύγκριση) θα μπορούσε να αποκαλύψει το εύρος του περιθωρίου κέρδους και ακολούθως να διαπιστωθεί κατά πόσο αυτή καθ' αυτή είναι μη δίκαιη, ή συγκρινόμενη με τις τιμές των ανταγωνιστικών προϊόντων δύναται να κριθεί μη δίκαιη.

Στην ουσία, το ΔΕΕ ακολούθησε δύο σημεία για τον καθορισμό της υπερβολικής τιμολόγησης. Καταρχάς, για τη στοιχειοθέτηση της υπερβολικής τιμολόγησης πρέπει να καθορισθεί αν υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ των δαπανών (κόστους) που πράγματι έγιναν από τη δεσπίζουσα επιχείρηση και της τιμής που πράγματι ζητήθηκε από αυτήν και κατά δεύτερον, αν προκύπτει τέτοια

δυσαναλογία, να εξετασθεί αν η τιμή που επιβλήθηκε ήταν μη εύλογη, είτε αφεαυτή, είτε σε σύγκριση με τα ανταγωνιστικά προϊόντα.

Συνεπώς, μία σύγκριση μεταξύ τιμής και κόστους γίνεται κατ' αρχάς για να διαπιστωθεί το περιθώριο κέρδους που επιτυγχάνεται από τη δεσπόζουσα επιχείρηση. Εάν το καθαρό περιθώριο κέρδους βρεθεί ότι είναι «υπερβολικό», η τιμολογιακή πολιτική της δεσπόζουσας επιχείρησης πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω για να διαπιστωθεί εάν η τιμή είναι «μη δίκαιη».⁵⁵ Προκειμένου να πληρούνται το πρώτο σκέλος της νομολογίας *United Brands*, πρέπει η διαφορά μεταξύ κόστους και τελικής τιμής πωλήσεως του σχετικού προϊόντος ή της σχετικής υπηρεσίας να είναι ιδιαίτερα σημαντική, έτσι ώστε τα καθαρά περιθώρια κέρδους της δεσπόζουσας επιχείρησης να είναι εξαιρετικά υψηλά («μη εύλογα»).

Φυσικά το ΔΕΕ αναγνώρισε ότι μπορεί να υπάρξουν ορισμένες δυσκολίες καθορισμού του κόστους παραγωγής ιδιαίτερα έχοντας υπόψη ότι μια επιχείρηση μπορεί να λειτουργεί αποτελεσματικότερα και να έχει υψηλά ή σε αντίθετη περίπτωση μικρά κέρδη. Είναι γι' αυτό που όπως δήλωσε το ΔΕΕ στην υπό αναφορά υπόθεση πρέπει να δίδεται προσοχή στον καθορισμό του κόστους παραγωγής ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης, το αντικείμενο της δραστηριοποίησης της, αν παράγει ένα ή περισσότερα προϊόντα, τον αριθμό των θυγατρικών της και τη σχέση που υπάρχει μεταξύ τους.

Στην υπόθεση *General Motors*,⁵⁶ το Δικαστήριο αποδέχτηκε τη μεθοδολογία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διαπίστωση της ύπαρξης υπερβολικά υψηλής τιμολόγησης παρόλο που ακύρωσε την απόφασή της, γιατί η General Motors οικειοθελώς τερμάτισε την πιθανολογούμενη παράβαση μειώνοντας τις τιμές της και αποζημιώνοντας για το επιπρόσθετο ποσό που χρέωνε, μόλις αντιλήφθηκε ότι οι τιμές ήταν υπερβολικά υψηλές. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ήταν η σύγκριση της τιμής της *General Motors* για την έκδοση πιστοποιητικών με άλλες εταιρείες που παρείχαν την ίδια υπηρεσία. Το Δικαστήριο ξεκαθάρισε ότι η ύπαρξη υπερβολικής τιμολόγησης συνιστά κατάχρηση, όταν οι τιμές είναι υπερβολικές σε σχέση με την οικονομική αξία της υπηρεσίας που παρέχεται και αν το αποτέλεσμα θα ήταν ο περιορισμός του παράλληλου εμπορίου (οπότε και θα περιορίζεται η πιθανότητα ανταγωνισμού από χαμηλότερες τιμές, οι οποίες χρεώνονται από άλλες εταιρείες) ή της καταχρηστικής εκμετάλλευσης των πελατών.⁵⁷

⁵⁵ Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, *Scandlines Sverige AB/Port of Helsingborg* (COMP/A.36.568./D3), παρά. 158: "In any event, even if it were to be assumed that the profit margin of HHAB is high (or even "excessive"), this would not be sufficient to conclude that the price charged bears no reasonable relation to the economic value of the services provided. The Commission would have to proceed to the second question as set out by the Court in *United Brands*, in order to determine whether the prices charged to the ferry operators are unfair, either in themselves or when compared to other ports."

⁵⁶ Υπόθεση 26/75, *General Motors Continental vs Commission*, [1975] Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστήριο 1367, παρά.12.

⁵⁷ Βλ. σχετικά Faull & Nikpay "The EC Law of Competition", 2nd edition, 2007 Oxford, par. 4.366.

Στην προαναφερόμενη υπόθεση *United Brands*,⁵⁸ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χρησιμοποίησε ως βάση τις τιμές της Ιρλανδίας συγκρίνοντας τις με τις τιμές της UBC και την οικονομική αξία του προϊόντος για να καταλήξει ότι οι τιμές της UBC ήταν υπερβολικές σε σχέση με την οικονομική αξία του προϊόντος (30%-40% διαφορά με τις μη επώνυμες μπανάνες).⁵⁹ Το ΔΕΕ, στην εν λόγω υπόθεση έκρινε ότι τέτοια σύγκριση μπορεί να γίνει αποδεκτή μόνο όταν οι αγορές στα εν λόγω κράτη μέλη είναι αντικειμενικά συγκρίσιμες. Πέραν όμως αυτού, το Δικαστήριο επισήμανε ότι θα πρέπει να προηγηθεί λεπτομερής κοστολογική ανάλυση του προϊόντος, κάτι το οποίο δεν είχε γίνει από μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε προβεί μόνο σε σύγκριση των τιμών της UBC με τους ανταγωνιστές της για αυτό το λόγο, το ΔΕΕ ακύρωσε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με το σκεπτικό ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είχε προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις επί των πραγματικών περιστατικών, καθώς ούτε επί των εκτιμήσεων που την οδήγησαν στη διαπίστωση ότι η UBC είχε παραβεί το άρθρο 86 της Συνθήκης (νυν 102 της ΣΛΕΕ).

Στις πιο πρόσφατες αποφάσεις *Sundbusserne v. Port of Helsingborg*⁶⁰ και *Scandlines Sverige AB v. Port of Helsingborg*,⁶¹ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ακολούθησε τα σημεία που καταγράφηκαν στην υπόθεση *United Brands* από το Δικαστήριο. Παρόλα αυτά, στην απόφαση *Scandlines*, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεσήμανε μια σειρά από δυσκολίες. Συγκεκριμένα προβλήθηκε το επιχείρημα ότι ακόμη και αν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί ότι ένα περιθώριο κέρδους (price-cost margin) είναι υπερβολικό, υπάρχει περιορισμένη καθοδήγηση ως προς το αν μια τιμή είναι άδικη όταν γίνονται συγκρίσεις, αν είναι καθόλου δυνατόν να γίνουν τέτοιες συγκρίσεις.⁶²

Στη δε απόφαση *Sundbusserne*, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν επαρκείς αποδείξεις ότι οι τιμές δεν ήταν καθ' αυτές αθέμιτες⁶³ και ότι δεν υπήρχαν επαρκείς αποδείξεις ότι οι τιμές ήταν αθέμιτες συγκρινόμενες με τις τιμές που χρέωναν άλλα λιμάνια.

Στις προαναφερόμενες υποθέσεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν απεδέχθη την προσέγγιση “cost-plus approach” που πρόβαλαν οι καταγγέλλουσες, καθότι στην προκειμένη περίπτωση υπήρχε αβεβαιότητα ως προς το πραγματικό κόστος (κόστος παραγωγής) και αντί αυτού χρησιμοποιήθηκε κόστος κατά προσέγγιση (approximate cost allocation) στη βάση υποθέσεων. Επιπρόσθετα, η καταγγελλόμενη *Helsingborgs* δεν είχε υποβάλει ρεαλιστικό κοστολογικό μοντέλο (realistic cost model), οπότε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέτρεξε στους ελεγμένους οικονομικούς λογαριασμούς.

⁵⁸ *Supra* υποσ. 53.

⁵⁹ Βλ. Υπόθεση 389/87, *Ministere Public v Tournier* [1989] Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 2521, παρ. 38 και *Lucazeau v Societesdes Auteurs, Compositeurset Editeursde Musique* (SACEM) [1989] Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 2811 παρ. 21.

⁶⁰ Απόφαση της Επιτροπής 23/7/2004, *Sundbusserne v. Port of Helsingborg* (COMP/A.36.570/D3), http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/36570/36570_39_5.pdf

⁶¹ Απόφαση της Επιτροπής 23/7/2004, *Scandlines Sverige AB v. Port of Helsingborg* (COMP/A.36.568/D3) http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/36568/36568_44_4.pdf

⁶² *Ibid*, σκέψεις 163, 169 et seq.

⁶³ Βλ. σχετικά *supra* υποσ. 60, παρά. 220-222.

Τέλος, παρά τις οικονομικές αναλύσεις που είχαν πραγματοποιηθεί, διαπιστώθηκε ότι δεν υπήρχαν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι η τιμή καθ' αυτή ήταν υπερβολική.⁶⁴

Στην προαναφερόμενη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, *Scandlines*, διαπιστώθηκε ότι κατά τον υπολογισμό της οικονομικής αξίας του προϊόντος, αφενός πρέπει να γίνεται ανάλυση του πραγματικού κόστους παραγωγής και αφετέρου να συνυπολογίζονται και άλλα έξοδα, ήτοι non cost related factors.

(β) Οικονομική Ανάλυση:

i. Ανάλυση χρεώσεων νερού:

Η Επιτροπή, επισημαίνει ότι, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής έρευνας, πραγματοποιήθηκε οικονομική ανάλυση αναφορικά με την καταγγελία της υπερτιμολόγησης στη χρέωση του νερού από τον ΚΣΚ για οικιακή χρήση στην Τουριστική Ανάπτυξη Aphrodite Hills και Harotami με την αύξηση της χρέωσης για το έτος 2015 στη βάση των στοιχείων που συλλέχθηκαν λαμβανομένων υπόψη και των όσων απέστειλε το ΚΣΚ. Σημειώνεται ότι τα έσοδα και τα κόστη, αντιστοιχούν στις πραγματικές εισπράξεις⁶⁵ του ΚΣΚ που παρουσιάζονται κατωτέρω σε Πίνακες.⁶⁶

Περαιτέρω, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το ΚΣΚ δεν έχει καταθέσει οποιαδήποτε άλλα οικονομικά στοιχεία ή/και αναλύσεις πέραν των όσων είχαν δοθεί κατά την προκαταρκτική έρευνα και τα οποία βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, τα οποία και λαμβάνονται υπόψη στις πιο κάτω αναλύσεις.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ υποστήριξε στις θέσεις του μόνο ότι η ύπαρξη δύο διαφορετικών γεωγραφικών αγορών, ήτοι του πυρήνα και της τουριστικής ανάπτυξης, προϋποθέτει την αξιολόγηση της τιμολογιακής πολιτικής στις δυο αυτές αγορές «*με έμφαση στις αντικειμενικές συνθήκες και ιδίως καταναλωτικές ανάγκες που προκύπτουν στην κάθε μία εξ αυτών ξεχωριστά, παρά σε συγκριτικές μετρήσεις και αξιολογήσεις μεταξύ ανόμοιων - ως η θέση του ΚΣΚ - αγορών.*»

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι έχει ήδη μελετήσει τη θέση αυτή του ΚΣΚ για το διαχωρισμό της σχετικής αγοράς και έχει ομόφωνα καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι η γεωγραφική αγορά δεν δύναται να διαχωριστεί με βάσει τους παράγοντες των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και γνωρισμάτων του πυρήνα σε σχέση με την τουριστική ανάπτυξη, ως οι ισχυρισμοί του ΚΣΚ, αλλά βάσει των όσων αναλύθηκαν επ' αυτού και βασίζονται στη σχετική νομολογία του ΔΕΕ και την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.⁶⁷ Επομένως, η Επιτροπή κατέληξε ότι η σχετική αγορά στην εν προκειμένω

⁶⁴ Βλ. σχετικά *supra* υποσ. 60, παρά. 203.

⁶⁵ Όπως γίνεται στους ετήσιους λογαριασμούς των Κοινοτικών Συμβουλίων (Ετήσια Έκθεση Εισπράξεων και Πληρωμών).

⁶⁶ Από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και τη δέουσα προκαταρκτική έρευνα φαίνεται ότι τα Κοινοτικά Συμβούλια δεν ακολουθούν τα λογιστικά πρότυπα, που ακολουθούνται από εταιρείες.

⁶⁷ Βλ. *supra* υποσ. 28.

υπόθεση αφορά την παροχή υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου.

Η τιμολόγηση νερού των Τουριστικών Αναπτύξεων τον Ιούνιο του 2015 είχε αλλάξει ριζικά από αυτή που υπήρχε μέχρι τότε. Από τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία προκύπτει ότι μέχρι τον Ιούνιο 2015, οι πρώτοι 90 τόνοι νερό⁶⁸ χρεώνονταν βάσει μικρότερων κλιμάκων με ξεχωριστές χρεώσεις από €0,35/τόνο που φθάνουν μέχρι και €3,40/τόνο, ενώ τον Ιούνιο 2015, η αλλαγή στην τιμολόγηση δημιούργησε μια ξεχωριστή κλίμακα από 1-90 τόνους νερό με €0,56/τόνο για ολόκληρη την κλίμακα. Με τον ίδιο τρόπο, οι πιο ψηλές κλίμακες πριν την αλλαγή του Ιουνίου 2015 ήταν οποιαδήποτε επιπρόσθετη χρήση πέραν των 90 τόνων σε χρέωση ύψους €5/τόνο, ενώ τον Ιούνιο 2015, η αλλαγή που έγινε ήταν οι επόμενοι τόνοι να χωριστούν σε κλίμακες που ξεκινούν από €5 μέχρι €20/τόνο. Οι Πίνακες που ακολουθούν αποτυπώνουν τούτο:

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

	<i>Τιμολόγηση νερού Τουριστικών Αναπτύξεων κατά τον Ιούνιο του 2015</i>	<i>Τιμολόγηση νερού Τουριστικών Αναπτύξεων κατά το Νοέμβριο του 2015</i>
Πάγιο	€7,00	€7,00
1-90 Τόνοι νερό	€0,56 / τόνο	€0,56 / τόνο
Επόμενοι 60 Τόνοι νερό	€5,00 / τόνο	€2,50 / τόνο
Επόμενοι 50 Τόνοι νερό	€10,00 / τόνο	€5,00 / τόνο
Επόμενοι 50 Τόνοι νερό	€15,00 / τόνο	€5,00 / τόνο
Επόμενοι	€20,00 / τόνο	€10,00 / τόνο

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Τιμολόγηση νερού Τουριστικών Αναπτύξεων κατά το 2014	
Πάγιο	€6,85
1 ^{ος} Τόνος νερού	€11,15 / τόνο
Επόμενοι 40 Τόνοι νερό	€0,35 / τόνο
Επόμενοι 20 Τόνοι νερό	€2,00 / τόνο
Επόμενοι 30 Τόνοι νερό	€3,40 / τόνο
Επόμενοι	€5,00 / τόνο

Η καταγγελία αναφέρει ότι: «Μετά τα έντονα παράπονα των κατοίκων του Aphrodite Hills Resort, το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών επανήλθε, Νοέμβριο 2015, μειώνοντας την τιμολόγηση [...]».

⁶⁸ Με βάση τα στοιχεία που απεστάλησαν από το ΚΣΚ υπάρχει σημείωση ότι η μέτρηση είναι σε κυβικά μέτρα, όπου ένα κυβικό μέτρο νερού είναι ένας τόνος, άρα 1000 Λίτρα νερού.

Διευκρινίζουμε ότι η αναθεωρημένη τιμολόγηση εξακολουθεί να είναι ψηλότερη από την αρχική τιμολόγηση.» Στην ουσία, με την αναθεωρημένη τιμολόγηση, τον Νοέμβριο 2015, το ΚΣΚ μείωσε την τιμολόγηση στις ψηλότερες κλίμακες, άνω των 90 τόνων.

Η νέα τιμολόγηση μέχρι 90 τόνους, σύμφωνα με την έρευνα, είναι χαμηλότερη από τις τιμολογήσεις του 2014. Και όπως παρουσιάζεται στον πιο κάτω πίνακα, μέχρι την κατανάλωση των 150 τόνων, η τιμολόγηση είναι διαφορετική, ενώ η χρέωση του 2014 είναι ακριβότερη από τη νέα χρέωση του 2015. Μετά τους 150 τόνους μέχρι τους 250, οι χρεώσεις και του 2014 και του 2015 γίνονται στο ίδιο ποσό, δηλαδή στα €5, αν και παραμένουν στο σύνολο ακριβότερες αυτές του 2014. Στη συνέχεια, πάνω από 250 τόνους κατανάλωσης, η χρέωση του 2015 αυξάνεται στα €10, ενώ του 2014 παραμένει στα €5, με αποτέλεσμα κατόπιν της σύγκλησης των χρεώσεων γύρω στους 300 τόνους, να ακολουθεί μεγαλύτερη απόκλιση στις χρεώσεις όσο αυξάνεται η κατανάλωση στις χρεώσεις του 2015.

ΠΙΝΑΚΑΣ 6

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ (τόνοι)	Ποσό χρέωσης 2014	Κόστος βάσει €1.10 ανά μ.τ.	% Πλεονάσματος /Κόστος για το 2014	Ποσό χρέωσης Νοέμβριος 2015	% Πλεονάσματος/ Κόστος για το Νοέμβρ. 2015	Κόστος βάσει €1.20 ανά μ.τ.	% Πλεονάσματος/ Κόστος για το 2014	% Πλεονάσματος/ Κόστος για το Νοέμβρ. 2015
90	€174	€99	75%	€50	-49%	€108	61%	-54%
150	[(60κ.μ. * €5)+174]= €474	€165	187%	[(60κ.μ. * €2,50)+50]= €200	21%	€180	163%	11%
200	(50*€5) €724	€220	229%	(50*€5) €450	105%	€240	202%	88%
250	(50*€5) €974	€275	254%	(50*€5) €700	155%	€300	225%	133%
300	(50*€5) €1224	€330	271%	(50*€10) €1200	264%	€360	240%	233%
350	(50*€5) €1474	€385	283%	(50*€10) €1700	342%	€420	251%	305%
400	(50*€5) 1724	€440	292%	(50*€10) 2200	400%	€480	259%	358%
500	(100*€5) 2224	€550	304%	(100*€10) 3200	482%	€600	271%	433%

Σημειώνεται πως ο Πίνακας 6 βασίζεται στον υπολογισμό του ΚΣΚ με κόστος €1.10 ανά μετρικό τόνο, αναφορικά με τα έτη 2011-2013. Ο ίδιος Πίνακας παρουσιάζεται στο πρακτικό συνεδρίας του ΚΣΚ με ημερομηνία 12/5/2014, ως πίνακας ανάλυσης κόστους νερού.⁶⁹ Ο αριθμοδείκτης «Ποσοστό Πλεονάσματος/Κόστος» του εν λόγω Πίνακα 6 δεικνύει ότι, ενώ αυξάνεται η κατανάλωση τόσο αυξάνεται και η απόκλιση (deviation) του πλεονάσματος (Ποσό χρέωσης μείον κόστος) ως προς το κόστος, γεγονός το οποίο αποδεικνύει ότι οι χρεώσεις ανά τόνο αυξάνονται με ρυθμό γρηγορότερο από ότι αυξάνεται το κόστος.

Περαιτέρω επισημαίνεται ότι, στην απαντητική επιστολή ημερομηνίας 12/7/2017 προς την Υπηρεσία της Επιτροπής, το ΚΣΚ αναφέρει ότι για τις Τουριστικές Αναπτύξεις έχει αρχική δαπάνη €0,56 ανά τόνο λόγω αγοράς από το ΤΑΥ με αποτέλεσμα το συνολικό κόστος, συμπεριλαμβανομένου των κοστών μεταφοράς, συντήρησης και γενικών εξόδων να ανέρχεται στο ποσό των €1.20 ανά μετρικό τόνο. Ο εν λόγω πίνακας δεικνύει επίσης Ποσοστό Πλεονάσματος/Κόστος με βάση το κόστος των €1.20. Λαμβανομένου υπόψιν τις ίδιες χρεώσεις, αλλά ψηλότερο κόστος €1.20, το Ποσοστό Πλεονάσματος/Κόστος σε όλες τις κλίμακες είναι μικρότερο από ότι αυτό που υπολογίστηκε με το κόστος €1.10.

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι το ΚΣΚ έλαβε συστάσεις από το ΤΑΥ, με επιστολή του ημερομηνίας 14/2/2014, στην οποία αναφέρεται στην παρατεταμένη ανομβρία και σε προσπάθεια όλων για εξοικονόμηση νερού και ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες με περιορισμό της κατανάλωσης. Στις συστάσεις που γίνονται, αναφέρεται ότι η χρέωση του νερού θα πρέπει να είναι κλιμακωτή, ενώ σε μεγάλες καταναλώσεις (πέραν των 30κ.μ./μήνα) να είναι ψηλή για να λειτουργεί αποτρεπτικά ως μέτρο εξοικονόμησης. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι όλα τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας και αρκετές Κοινότητες έχουν υιοθετήσει τέλος τουλάχιστον €5/κ.μ. για την κατανάλωση πέραν των 30κ.μ./μήνα.

Επομένως, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της τα πιο πάνω δεδομένα, ως καταγράφηκαν στον Πίνακα 6, καθώς και τις συστάσεις του ΤΑΥ, θεωρεί καταρχάς ότι ο ισχυρισμός των καταγγελλόντων ότι: «[...] η αναθεωρημένη τιμολόγηση εξακολουθεί να είναι ψηλότερη από την αρχική τιμολόγηση.» είναι βάσιμος δεδομένου ότι συνήθης κατανάλωση οικιακής χρήσης θεωρείται η κατανάλωση κάτω των 30κ.μ. ανά μήνα, δηλαδή 90κ.μ. την τριμηνία, ενώ πέραν αυτής θεωρείται υπερβολική. Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι η νέα τιμολόγηση του ΚΣΚ, όσον αφορά την αυξημένη χρέωση στις μεγάλες καταναλώσεις πέραν των 250 κ.μ., εξυπηρετεί ως μέτρο κατά της υπερκατανάλωσης νερού.

Παρά ταύτα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι υπάρχει μεγάλη απόκλιση στη χρέωση από τους 90 τόνους στις επόμενες κλίμακες και από €0,56 η χρέωση ανεβαίνει σε €2.50, δηλαδή κατά 346,4%.

⁶⁹ Βλ. σχετικά πρακτικό συνεδρίας του ΚΣΚ με ημερομηνία 12/5/2014, έχει επισυναφθεί ως παράρτημα αυτών πίνακας με: «Ανάλυση Κόστους Νερού/Υδατοπρομήθειας Κ.Σ. Κουκλιών (Το ΦΠΑ δεν είναι στις τιμές του Πίνακα) – Μέσος όρος ετών 2011/2012/2013).»

Επισημαίνεται ότι, στη βάση των στοιχείων που απέστειλε το ΚΣΚ, το κόστος του νερού για τις περιοχές Aphrodite Hills Resort & Harotami, είναι πολύ πιο ψηλό από το κόστος του νερού για τον πυρήνα της κοινότητας. Συγκεκριμένα, η Κοινότητα παίρνει νερό από δική της πηγή και το κόστος ρεύματος ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 αντιστοίχως σε €14.757,92, €15.257,93 και €15.864,94, ενώ για τις περιοχές Aphrodite Hills Resort & Harotami, το κόστος αγοράς νερού από το ΤΑΥ ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015, σε €228.065,94, €414.203,99 και €355.127,88, αντίστοιχα. Επιπλέον, το κόστος ρεύματος για τα έτη 2013, 2014 και 2015 είναι €113.245,46, €114.030,42 και €103.193,50, αντίστοιχα.

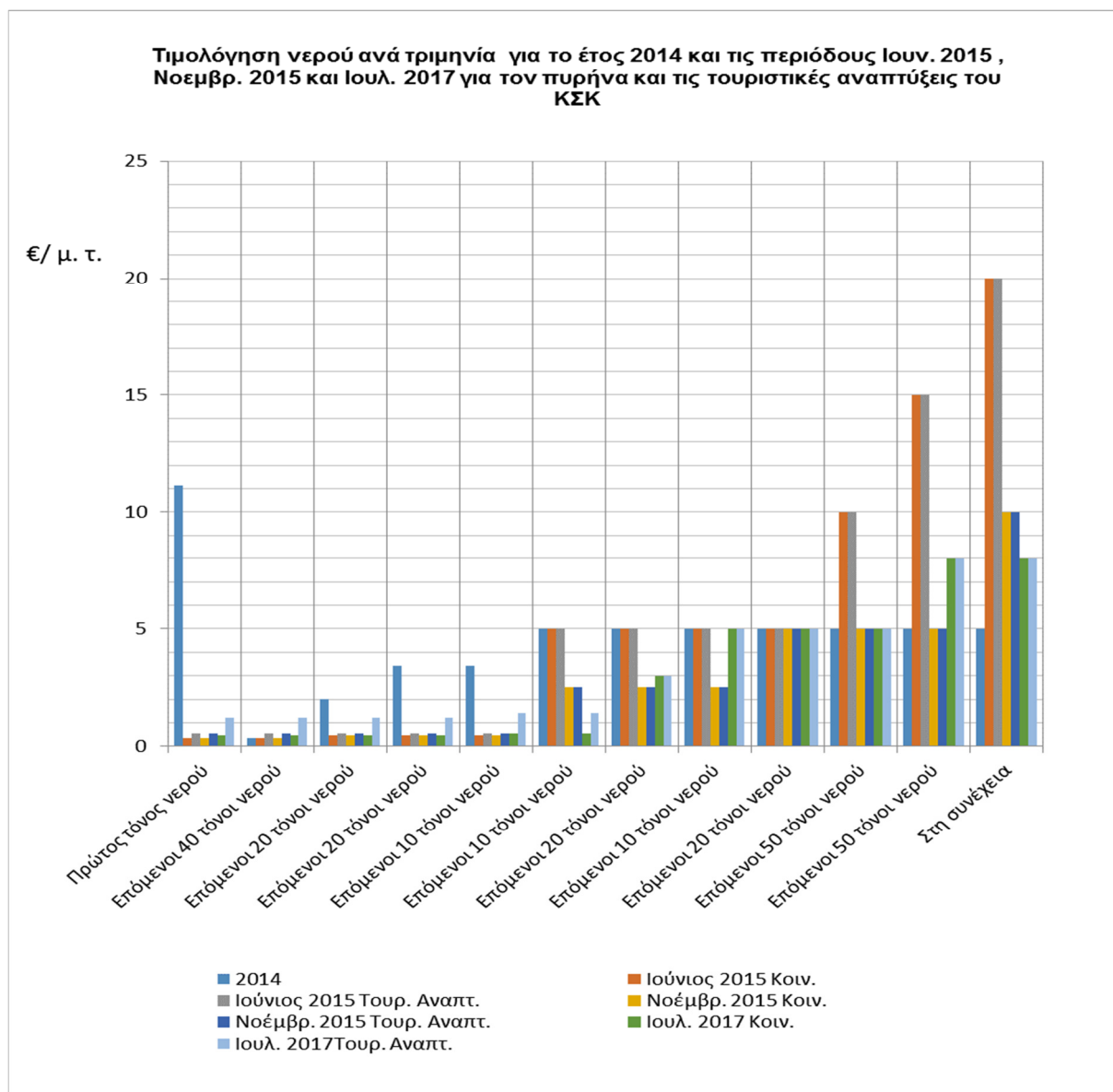
Για σκοπούς ομοιόμορφης σύγκρισης των κατά περιόδων αλλαγών στις χρεώσεις που επιβλήθηκαν στις δυο περιοχές, ετοιμάσθηκε ο πιο κάτω πίνακας με τρόπο ώστε η χρέωση μιας συγκεκριμένης κλίμακας να συγκρίνεται με χρεώσεις διαφορετικών ημερομηνιών, ώστε για την ίδια κλίμακα να επιτυγχάνεται σύγκριση χρεώσεων σε διάφορες ημερομηνίες.

ΠΙΝΑΚΑΣ 7

Τιμολόγηση νερού ανά τόνο για το έτος 2014 και τις περιόδους Ιουνίου 2015, Νοεμβρίου 2015 και Ιουλίου 2017⁷⁰ για το ΚΣΚ							
	2014	Ιούνιος 2015 Κοινότητα	Ιούνιος 2015 Τουριστική Αναπτ.	Νοέμβριος 2015 Κοινότητα	Νοέμβριος 2015 Τουριστική Αναπτ.	Ιούλιος 2017 Κοινότητα	Ιούλιος 2017 Τουριστική Αναπτ.
Κλίμακες	€/τόνο	€/τόνο	€/τόνο	€/τόνο	€/τόνο	€/τόνο	€/τόνο
Πρώτος τόνος νερού	11,15	0,35	0,56	0,35	0,56	0,45	1,2
Επόμενοι 40 τόνοι νερού	0,35	0,35	0,56	0,35	0,56	0,45	1,2
Επόμενοι 20 τόνοι νερού	2	0,45	0,56	0,45	0,56	0,45	1,2
Επόμενοι 20 τόνοι νερού	3,4	0,45	0,56	0,45	0,56	0,45	1,2
Επόμενοι 10 τόνοι νερού	3,4	0,45	0,56	0,45	0,56	0,55	1,4
Επόμενοι 10 τόνοι νερού	5	5	5	2,5	2,5	0,55	1,4
Επόμενοι 20 τόνοι νερού	5	5	5	2,5	2,5	3	3
Επόμενοι 10 τόνοι νερού	5	5	5	2,5	2,5	5	5
Επόμενοι 20 τόνοι νερού	5	5	5	5	5	5	5
Επόμενοι 50 τόνοι νερού	5	10	10	5	5	5	5
Επόμενοι 50 τόνοι νερού	5	15	15	5	5	8	8
Στη συνέχεια	5	20	20	10	10	8	8

⁷⁰ Ο Ιούλιος του 2017 συμπεριλήφθηκε στον πιο πάνω πίνακα για σκοπούς μόνο παρατήρησης, σύγκρισης και συνέχειας, καθώς δεν εμπίπτει στον ουσιώδη χρόνο της καταγγελίας.

ΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ 1

Τόσο ο Πίνακας 7 όσο και η γραφική παράσταση 1, δεικνύουν ότι όσο αυξάνεται η κατανάλωση νερού τόσο αυξάνονται και οι χρεώσεις αυτού. Επίσης, όπως φαίνεται, οι χρεώσεις στις μεγαλύτερες κλίμακες παρουσιάζουν ραγδαία αύξηση μεταξύ του έτους 2014 και της αλλαγής του Ιουνίου 2015, φθάνοντας μέχρι και €20/τόνο για τη ψηλότερη κλίμακα, ενώ για το 2014 αυτή ήταν μόνο €5/τόνο, δηλαδή, η χρέωση αυτή τετραπλασιάστηκε. Τον Νοέμβριο 2015, η αλλαγή στις χρεώσεις παρουσιάζει μία διαφορετική, πιο μειωμένη τιμολόγηση στις υψηλές κλίμακες, σε σύγκριση με αυτήν του Ιουνίου 2015, αφού για παράδειγμα η υψηλότερη κλίμακα μειώθηκε από €20/τόνο σε €10/τόνο. Η μειωτική αυτή τάση σημειώθηκε και στις χαμηλότερες κλίμακες. (Σημειώνεται ότι, τον Ιούλιο 2017 πραγματοποιήθηκε μεγάλη αλλαγή όσον αφορά τους πρώτους 80 τόνους νερού, αφού οι χρεώσεις αυξήθηκαν από €0,56 σε €1,2 ανά τόνο. Παρόμοιες αυξήσεις σημειώθηκαν και σε μεταγενέστερους τόνους χρήσης νερού. Η υψηλότερη κλίμακα όμως σημείωσε μείωση από €10 σε €8 ανά τόνο.)

Βάσει των στοιχείων που απέστειλε το ΚΣΚ, προκύπτει ότι η μέση τριμηνιαία κατανάλωση για τον πυρήνα/κοινότητα ανέρχεται σε 44,11 κ.μ. και για τις τουριστικές αναπτύξεις σε 67,33 κ.μ.. Όπως φαίνεται στη γραφική παράσταση 1, οι χρεώσεις της κλίμακας για τον πυρήνα (δηλαδή οι πρώτοι 40 τόνοι) δεν έχουν επηρεαστεί ιδιαίτερα από χρόνο σε χρόνο, αφού κυμαίνονται σε €0,35 ανά τόνο για τον πυρήνα, εκτός από τον Ιούλιο 2017, όπου οι χρεώσεις αυξήθηκαν σε €0,45 ανά τόνο, ενώ για τις τουριστικές αναπτύξεις κυμαίνονταν πριν τις αλλαγές του 2015 στην κλίμακα μέχρι 80 τόνους σε €3,4 ανά τόνο και με τις αλλαγές του 2015 μειώθηκε στις ίδιες κλίμακες σε €0,56 ανά τόνο, ενώ στις μεγάλες κλίμακες υπήρξε κατακόρυφη αύξηση.

ii. Ποσοστό πλεονάσματος προς Έσοδα / Κερδοφορία ΚΣΚ

Το ΚΣΚ έχει αποστείλει τα οικονομικά αποτελέσματα για τα έτη 2013-2015, τα οποία παρουσιάζονται στον πιο κάτω Πίνακα 8:

ΠΙΝΑΚΑΣ 8

ΕΣΟΔΑ - ΕΞΟΔΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΟΥΚΛΙΩΝ

	2013	2014	2015
ΕΣΟΔΑ	795.532,04	947.226,92	877.716,65
ΕΞΟΔΑ			
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ	228.055,00	414.353,00	355.128,00
ΑΗΚ ΚΟΣΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΛΙΕΣ	128.003,38	129.288,00	103.194,00
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ	13.207,71	40.130,74	30.369,00
ΑΓΟΡΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΞΟΔΑ	4.612,77	14.384,00	18.523,00
ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ	50.486,12	50.486,12	51.281,15
ΕΞΟΔΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ	6.736,38	8.781,77	8.290,09
ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	30.630,15	30.630,15	30.630,15
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	50.000,00	50.000,00	50.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	511.731	738.054	647.415
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	283.801	209.173	230.302
ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΕΣΟΔΑ	35,67%	22,08%	26,23%

Στη βάση των στοιχείων που απέστειλε το ΚΣΚ και που παρουσιάζονται στον πιο πάνω Πίνακα, είναι εμφανές ότι, η ρευστότητα του ΚΣΚ και το ποσοστό πλεονάσματος προς έσοδα, είναι υψηλό.

Συγκεκριμένα, για τα έτη 2013, 2014 και 2015 φαίνεται ότι το ποσοστό πλεονάσματος/ελλείματος προς εισπράξεις του ΚΣΚ ήταν 35,67%, 22,08% και 26,23% αντίστοιχα, ποσά τα οποία κρίνονται υψηλά λαμβανομένης υπόψη και της σχετικής νομοθεσίας δυνάμει της οποίας τα Κοινοτικά Συμβούλια, ως Αρχή δεν έχουν ως κύριο μέλημα την κερδοσκοπία ή τη συσσώρευση κερδών στο Αποθεματικό για μελλοντική χρήση ή για επένδυση, αλλά τουναντίον την εξυπηρέτηση της Κοινότητας.

Περαιτέρω, η Επιτροπή σημείωσε πως το ΚΣΚ απέστειλε πίνακα, ο οποίος παρατίθεται κατωτέρω, διαχωρίζοντας τα Έσοδα-Έξοδα του Πυρήνα με την Τουριστική Ανάπτυξη και ανέφερε ότι σε σύνολο 1600 υδρομετρητών, οι 400 βρίσκονται στον Πυρήνα και οι 1200 βρίσκονται στην τουριστική περιοχή:

ΠΙΝΑΚΑΣ 9

	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ
	2013 €	2013 €	2014 €	2014 €	2015 €	2015 €
ΕΣΟΔΑ	A596.649,03	A198.883,01	A710.420,19	A236.806,73	A658.287,48	A219.429,16
ΕΞΟΔΑ						
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ	228.065,00		414.353,00		355.128,00	
ΑΗΚ ΚΟΣΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΛΙΕΣ	113.245,46	14.757,92	114.030,42	15.257,93	87.328,56	15.864,94
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ	A9.905,78	A3.301,92	A30.098,25	A10.032,75	A22.776,75	A7.592,25
ΑΓΟΡΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΞΟΔΑ	A3.459,57	A1.153,19	A10.788,80	A3.596,00	A13.892,25	A4.630,75
ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ	A37.864,59	A12.621,53	A37.864,59	A12.621,53	A38.460,86	A12.820,28
ΕΞΟΔΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ	A5.052,28	A1.684,09	A6.586,32	A2.195,44	A6.217,56	A2.072,52
ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	A22.972,61	A4.657,53	A22.972,61	A4.657,53	A22.972,61	A4.657,53
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	A37.500,00	A12.500,00	A37.500,00	A12.500,00	A37.500,00	A12.500,00

Σύμφωνα με το ΚΣΚ: «όπου Α μπροστά από το ποσό, αυτό εξ υπακούει για μεν τον πυρήνα το ¼ του συνολικού ποσού, για δε την τουριστική τα ¾ του συνολικού ποσού. Το κόστος προσωπικού περιλαμβάνει τους μισθούς του υδραυλικού και του υπεύθυνου υδατοπρομήθειας που ασχολούνται αποκλειστικά γι' αυτό.»

Για σκοπούς ανάλυσης του Πίνακα 9 έγινε επεξεργασία των στοιχείων που δόθηκαν από το ΚΣΚ, σε Πίνακα, στον οποίο φαίνονται λογιστικές αναλογίες, αφού πρώτα επαναλαμβάνονται όσα κατέθεσε το ίδιο το ΚΣΚ. Ο Πίνακας 10 που ακολουθεί παρουσιάζει τη σχετική επεξεργασία των στοιχείων:

ΠΙΝΑΚΑΣ 10

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΑΝΑ ΠΥΡΗΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 2013-2015						
	2013		2014		2015	
	ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ
	€	€	€	€	€	€
ΕΣΟΔΑ:						
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΓΙΑ ΧΡΗΣΗ ΝΕΡΟΥ	596.649	198.883	710.420	236.807	658.287	219.429
ΕΞΟΔΑ:						
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΥΔΑΤΩΝ ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ	228.065		414.353		355.128	
ΑΗΚ ΚΟΣΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΛΙΕΣ	113.245	14.758	114.030	15.258	87.329	15.865
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ	9.906	3.302	30.098	10.033	22.777	7.592
ΑΓΟΡΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΞΟΔΑ	3.460	1.153	10.789	3.596	13.892	4.631
ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ)	37.865	12.622	37.865	12.622	38.461	12.820
ΕΞΟΔΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ	5.052	1.684	6.586	2.195	6.218	2.073
ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (αναλογία για συντήρηση, επιδιόρθωση οχημάτων και μηχανημάτων, καύσιμα, στολές προσωπικού, μηχανογράφηση, γραφικά και τηλέφωνα)	22.973	4.658	22.973	4.658	22.973	4.658
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	37.500	12.500	37.500	12.500	37.500	12.500
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	458.066	50.677	674.194	60.862	584.278	60.139

ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΣΚ ΑΠΟ ΠΑΡΟΧΗ ΝΕΡΟΥ	138.583	148.206	36.226	175.945	74.009	159.290
Ποσοστό πλεονάσματος προς Έσοδα	23%	75%	5%	74%	11%	73%
ΑΡΙΘΜΟΣ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ (βάσει του ΚΣΚ)	1.200	400	1.200	400	1.200	400
ΜΕΣΗ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΑΝΑ ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟ (κ.μ.) (βάσει του ΚΣΚ)	67,33	44,11	67,33	44,11	67,33	44,11
ΕΤΗΣΙΑ ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ (κ.μ.) (βάσει του ΚΣΚ)	556.130	124.140	497.582	109.711	546.218	115.537
Επαλήθευση Κατανάλωσης (Αριθμός υδρομετρητών x μέση τριμηνιαία κατανάλωση ανά υποστατικό x 4)	323.184	70.576	323.184	70.576	323.184	70.576
ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ	232.946	53.564	174.398	39.135	223.034	44.961

Καταρχάς, επισημαίνεται ότι ο διαχωρισμός των εξόδων, ο οποίος πραγματοποιήθηκε από το ΚΣΚ βάσει του αριθμού υδρομετρητών, με λογιστικές αναλογίες, στον Πυρήνα και στην Τουριστική Περιοχή, δεν αποτελεί ορθό τρόπο διαχωρισμού, καθώς δυνατό να οδηγήσει σε λανθασμένα αποτελέσματα για κάθε περιοχή. Παρόλα αυτά, αν και από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι υποδείχθηκε πολλές φορές το θέμα αυτό, κατά την προκαταρκτική έρευνα, με επιστολές από τις 14/2/2017 προς το καταγγελλόμενο ΚΣΚ και του ελέγχθη επίσης ότι, τα στοιχεία που ζητούνται δύνανται να καταγραφούν, αφού το ΚΣΚ κατέχει όλες τις εισπράξεις και τα έξοδα του κάθε έτους για κάθε περιοχή και μπορούν να δοθούν με απλή πρόσθεση όλων των εισπράξεων και όλων των πληρωμών, οι απαντήσεις που παραλήφθηκαν και βρίσκονται καταχωρισμένες στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, από το δικηγόρο του ΚΣΚ, περιορίστηκαν στα ακόλουθα:

- «οι διαπιστώσεις σας για κατ' ισχυρισμό εσφαλμένα και/ή αντιφατικά νούμερα και/ή στοιχεία δεν μπορούν επί του παρόντος να τύχουν οποιουδήποτε σχολιασμού ή απάντησης από την πλευρά των πελατών μας, καθώς ό,τι είχαν στην κατοχή τους σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα, τα έχουν ήδη από την πρώτη στιγμή διαβιβάσει στην Υπηρεσία σας.»
- «έχουν τοποθετηθεί κατά τρόπο ολοκληρωμένο και εξαντλητικό»

- «στην απουσία ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων, [...] εκφεύγει του πλαισίου της από μέρους σας δίκαιης μεταχείρισης των πελατών μας ως καταγγελλόμενων, η υποβολή σε αυτούς κατ' ισχυρισμό εσφαλμένων και/ή συγκεχυμένων και/ή ακατάλληλων μεθόδων και/ή υπολογισμών.».

Επίσης, προκύπτει μέσα από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου ότι, αν και ζητήθηκε περαιτέρω χρόνος προς απάντηση στο εν λόγω ερώτημα της Υπηρεσίας, καθότι όπως ελέχθη, «μελετάτε από τους πελάτες μας η δυνατότητα, να γίνει ένας τέτοιος υπολογισμός και να ενημερωθείτε αναλόγως.», στις 20/6/2017, παρελήφθη η απάντηση ότι: «[...] τα αρχεία που διατηρούν οι πελάτες μας σε σχέση με τα έσοδα και έξοδα του κάθε έτους για τις περιοχές του πυρήνα και της τουριστικής, αλλά και η πρακτική που εφαρμόζαν και εξακολουθούν να εφαρμόζουν μέχρι σήμερα για τον υπολογισμό τους, δημιουργεί μια πρακτική δυσκολία στους πελάτες μας για τον διαχωρισμό τους με τον τρόπο που ζητάτε στο αίτημα και/ή τις οδηγίες σας. Με τις υφιστάμενες οικονομικοτεχνικές υποδομές των πελατών μας, η δυσκολία αυτή εμφανίζεται δυστυχώς ανυπέρβλητη.»

Επομένως, δεδομένων των πιο πάνω, αναλύθηκαν τα στοιχεία που απεστάλησαν από το ΚΣΚ. Βάσει του πιο πάνω Πίνακα 10 προκύπτει ότι η ρευστότητα⁷¹ του ΚΣΚ και το ποσοστό πλεονάσματος προς έσοδα,⁷² είναι υψηλό. Συγκεκριμένα, για τα έτη 2013, 2014 και 2015 διαφαίνεται ότι η ρευστότητα του ΚΣΚ, όσον αφορά τις τουριστικές περιοχές, ήταν αντίστοιχα **€138.583**, **€36.226** και **€74.009**, ενώ για τον πυρήνα, τα ποσά αυτά ανέρχονταν σε **€148.206**, **€175.945**, και **€159.290**, αντίστοιχα. Το ποσοστό πλεονάσματος προς έσοδα του ΚΣΚ για τα έτη 2013, 2014 και 2015, όσον αφορά τις τουριστικές περιοχές, ήταν **23%**, **5%** και **11%**, αντίστοιχα, ενώ για τον πυρήνα, τα ποσοστά αυτά ανέρχονταν σε **75%**, **74%** και **73%**, αντίστοιχα. Όσον αφορά τα ποσοστά πλεονάσματος προς έσοδα για τις τουριστικές περιοχές, αυτά μπορεί να εμφανίζονται πολύ μικρότερα από αυτά του πυρήνα, αλλά ο λόγος γι' αυτό είναι τα αρκετά μεγαλύτερα έσοδα από χρεώσεις νερού, τα οποία δημιουργούνται στις τουριστικές περιοχές. Με άλλα λόγια, και οι δυο περιοχές συνολικά και για τις 3 χρονιές (2013-2014-2015), έχουν ως αποτέλεσμα αρκετά υψηλά πλεονάσματα για το ΚΣΚ της τάξης του **43,5%**.

Στη βάση των πιο πάνω αποτελεσμάτων, η Επιτροπή καταρχάς παρατηρεί ότι οι χρεώσεις στον πυρήνα σε σύγκριση με τις τουριστικές περιοχές είναι πολύ χαμηλότερες σε όλες τις κλίμακες. Επίσης, η κατανάλωση, στη βάση των στοιχείων που απέστειλε το ΚΣΚ, είναι κατά πολύ χαμηλότερη από αυτή των τουριστικών περιοχών και οι υδρομετρητές στην περιοχή του πυρήνα αντιστοιχούν

⁷¹ Σε περιπτώσεις όπου οι λογαριασμοί τηρούνται σε ταμειακή βάση (όπως στην περίπτωση του ΚΣΚ), η δυνατότητα του Συμβουλίου να δημιουργήσει πλεόνασμα λέγεται ρευστότητα και όχι κερδοφορία, όπως στις περιπτώσεις όπου οι λογαριασμοί τηρούνται σε δεδουλευμένη βάση.

⁷² Σε περιπτώσεις όπου οι λογαριασμοί τηρούνται σε ταμειακή βάση, η διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων λέγεται «πλεόνασμα» και όχι «κέρδος». Σε περίπτωση όπου τα έξοδα υπερβαίνουν τα έσοδα τότε η διαφορά λέγεται «έλλειμμα» και όχι «ζημιά». Οι όροι κέρδος και ζημιά αφορούν λογαριασμούς, οι οποίοι έχουν ετοιμαστεί σε δεδουλευμένη βάση. Επομένως, η σύγκριση του πλεονάσματος προς έσοδα δεν μπορεί να ονομαστεί «περιθώριο κέρδους», αλλά «ποσοστό πλεονάσματος προς έσοδα».

στο ¼ αυτών των τουριστικών περιοχών. Συγκεκριμένα, ο πυρήνας διαθέτει 400 υδρομετρητές, ενώ οι τουριστικές περιοχές 1200. Πέραν αυτών των δεδομένων, η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι συγκρίνοντας τις δύο περιοχές, στη βάση των στοιχείων που απέστειλε το ΚΣΚ για τα ολικά έξοδά του και την ετήσια κατανάλωση της κάθε περιοχής, εξάγονται τα ακόλουθα αποτελέσματα για το κόστος που προκύπτει ανά τόνο σε κάθε περιοχή:

ΠΙΝΑΚΑΣ 11

	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ 2013	ΠΥΡΗΝΑ 2013	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ 2014	ΠΥΡΗΝΑ 2014	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ 2015	ΠΥΡΗΝΑ 2015
ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΝΟ (ολικά έξοδα/ ετήσια κατανάλωση (στοιχεία από ΚΣΚ))	€0,82 (€458.066/ 556.130κ.μ.)	€0,41 (€50.677/ 124.140κ.μ.)	€1,35 (€674.194/ 497.582κ.μ.)	€0,55 (€60.862/ 109.711κ.μ.)	€1,07 (€584.278/ 546.218κ.μ.)	€0,52 (€60.139/ 115.537κ.μ.)

Συνεπώς, από τα πιο πάνω αποτελέσματα προκύπτει ότι στον πυρήνα, το κόστος ανά τόνο, ανέρχεται για το έτος 2013 σε €0,41 και για τις χρονιές που αφορά η υπό εξέταση καταγγελία, σε €0,52 με €0,55, ενώ την ίδια ώρα, οι χρεώσεις του ΚΣΚ για τον πυρήνα ήταν €0,35 για τους πρώτους 40 τόνους και για τους επόμενους 50 τόνους, €0,45. Παράλληλα, το ίδιο το ΚΣΚ δηλώνει ως μέση τριμηνιαία κατανάλωση για τον πυρήνα/κοινότητα 44,11 κ.μ.. Επομένως, η κοινότητα φαίνεται ότι εμπίπτει κατά το μεγαλύτερο μέρος της κατανάλωσης της, εντός της πρώτης κλιμακωτής χρέωσης των €0,35 και ελάχιστα εντός της δεύτερης χρέωσης των €0,45. Με βάση τα στοιχεία του ΚΣΚ για την κατανάλωση και την ύπαρξη 400 υδρομετρητών στην κοινότητα, έχει υπολογιστεί ότι η μέση τριμηνιαία κατανάλωση για το 2013 κυμαίνεται στα 77,59 κ.μ. (ετήσια ολική κατανάλωση σε κ.μ/υδρομετρητές): $\text{τριμηνιές} \Rightarrow (124.140/400):4$, για το 2014 σε 68,57 κ.μ. $((109.711/400):4)$ και για το 2015 σε 72,21 κ.μ. $((115.537/400):4)$.

Παρά ταύτα, το ερώτημα που προκύπτει, στη βάση των πιο πάνω στοιχείων, είναι πώς είναι δυνατό το ΚΣΚ να έχει ποσοστά πλεονασμάτων της τάξης των **75%**, **74%** και **73%** αντιστοίχως για τα έτη 2013, 2014 και 2015, ενώ η κοινότητα τιμολογείται με τιμές χαμηλότερες από το κόστος που έχει το ΚΣΚ; Συγκεκριμένα, τιμολογείται με €0,35 και €0,45 με κόστος άνω των €0,50. Στο παρόν σημείο, σημειώνεται ότι το κόστος όπως υπολογίσθηκε πιο πάνω, φαίνεται να επιβεβαιώνεται και από σχετικό ηλεκτρονικό μήνυμα που παρελήφθη από τους καταγγέλλοντες όπου επισυνάπτεται αλληλογραφία, η οποία περιλαμβάνει ηλεκτρονικό μήνυμα ημερομηνίας 29/7/2016. Σύμφωνα με τα όσα ανέφερε ο καταγγέλλων, το συγκεκριμένο ηλεκτρονικό μήνυμα απεστάλη από μέλος του Κοινοτικού Συμβουλίου⁷³ προς τους καταγγέλλοντες και άλλους κατοίκους και ιδιοκτήτες της τουριστικής περιοχής, οι οποίοι διαμαρτύρονται για τις χρεώσεις του νερού. Συγκεκριμένα, το εν

⁷³ Ηλεκτρονική επιστολή ημερομηνίας 2/8/2016 από κ. Γ. Μ. με επισυναπτόμενα ηλεκτρονικά μηνύματα.

λόγω μέλος φαίνεται να διευκρινίζει διάφορα θέματα αναφέροντας, μεταξύ άλλων, ότι το κόστος της παραγωγής νερού για το χωριό των Κουκλιών είναι €0.54 και για το Aphrodite Hills και Ha Potami, €1.36.

Παρενθετικά αναφέρεται ότι κατά την προκαταρκτική έρευνα, η Υπηρεσία υπέβαλε συγκεκριμένα ερωτήματα προς το ΚΣΚ, με τα οποία ζητήθηκε να εξηγηθεί ο τρόπος υπολογισμού των χρεώσεων για την κατανάλωση νερού στις κλίμακες από 91 τόνους και πάνω, εφόσον ως το ΚΣΚ είχε αναφέρει, το κόστος για την κοινότητα Κουκλιών ανερχόταν σε €0,45 και για τις δύο τουριστικές αναπτύξεις σε €0,56. Όπως και στις πρώτες κλίμακες των χρεώσεων κάτω από 90 τόνους, που φαίνεται ότι δεν ανακτά τα κόστη αγοράς και άντλησης νερού. Σημειώνεται πως η απάντηση του ΚΣΚ επί του ζητήματος ήταν ότι: «[...] Το Συμβούλιο στα πλαίσια εφαρμογής πολιτικής συνετούς χρήσης των υδάτων σε συνδυασμό με την κρατική πολιτική διαχείρισης του προβλήματος της λειψυδρίας, για την κατηγορία από 0 - 90 αποφάσισε όπως η τιμολόγηση, ως κίνητρο για την αντιμετώπιση του πιο πάνω προβλήματος, να μην υπερβαίνει το κόστος αγοράς του νερού από την υδατοπρομήθεια. [...] Συγκεκριμένα, το κόστος άντλησης του νερού ανέρχεται σε €0,56 σεντ/ m³. Το αντίστοιχο ποσό χρέωσης τόσο στην τουριστική περιοχή αλλά και στον πυρήνα, δεν υπερβαίνει το συγκεκριμένο ποσό. Σημειώνεται ότι για την κατανάλωση πέραν των 91 m³ η τιμολόγηση είναι η ίδια τόσο στον πυρήνα, όσο και στην τουριστική περιοχή.»

Επίσης, ζητήθηκε από το ΚΣΚ, κατά την προκαταρκτική έρευνα, να εξηγήσει πως η χρέωση μέχρι 40 τόνους κατανάλωσης νερού ανέρχεται σε €0,35 για την Κοινότητα. Το ΚΣΚ ανέφερε ότι: «[...] πολιτική του Συμβουλίου, στα πλαίσια συνετούς χρήσης των υδάτων, είναι η παραχώρηση του οικονομικού κινήτρου στην κατηγορία χαμηλής κατανάλωσης, σε αντίθεση με τις κατηγορίες στις οποίες υπάρχει αυξημένη κατανάλωση νερού προκειμένου ο τελικός καταναλωτής να εφαρμόσει από μόνος του και συνειδητά τους απαραίτητους μηχανισμούς διασφαλίζοντας την ορθολογική χρήση των υδάτων.»

Αντιστοίχως για την τουριστική περιοχή με 1200 υδρομετρητές, η χρέωση στους πρώτους 90 τόνους ανέρχεται σε €0,56 ανά τόνο, τιμή η οποία αντιστοιχεί στο κόστος αγοράς νερού από το ΤΑΥ, αλλά ακολούθως αυξάνεται στους επόμενους τόνους στα €2,50, €5 και €10, σύμφωνα με τις χρεώσεις του Νοεμβρίου 2015. Δηλαδή, η αύξηση από τη βασική χρέωση στην αμέσως επόμενη ανέρχεται σε περίπου 346%. Το ΚΣΚ ανέφερε ότι η μέση κατανάλωση των τουριστικών περιοχών ανέρχονται σε 67,33 κ.μ.. Επομένως, η χρέωση των καταναλωτών εμπίπτει στην κλίμακα των πρώτων 90 τόνων και τη χρέωση των €0,56. Για ακόμη μία φορά, το ερώτημα του, πώς είναι δυνατό να καλύπτονται τα επιπρόσθετα έξοδα του ΚΣΚ, εφόσον οι καταναλωτές χρεώνονται απλώς το κόστος αγοράς του νερού από το ΤΑΥ μένει μετέωρο και δεν μπορεί να απαντηθεί. Πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει ότι το ΚΣΚ θα έπρεπε, όχι να έχει πλεονάσματα, αλλά ζημιές στους λογαριασμούς του.

Με βάση τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, πραγματοποιήθηκε υπολογισμός του μέσου όρου κατανάλωσης για το κάθε έτος και ο μέσος όρος τριμηνιαίας κατανάλωσης για την τουριστική περιοχή στη βάση 1200 υδρομετρητών για το έτος 2013 ήταν 115,86 κ.μ. $((556.130/1200):4)$, για το 2014: 103,66 κ.μ. $((497.582/1200):4)$ και για το 2015: 113,79 κ.μ. $((546.218/1200):4)$. Άρα οι χρεώσεις των καταναλωτών εισέρχονται μετά την πρώτη κλίμακα των 90 τόνων και στην επόμενη κλίμακα για τους επόμενους περίπου 25 τόνους με την χρέωση των €2,50 για το Νοέμβριο του 2015. Βάσει του πιο πάνω Πίνακα 11, το κόστος ανά τόνο για την τουριστική περιοχή ανέρχεται σε €1,35 με €1,07 για τα έτη 2014 και 2015 αντιστοίχως. Δηλαδή, αν ληφθεί υπόψη το 2015, όπου το κόστος έχει υπολογιστεί στα €1,07 και η χρέωση ανέρχεται για το ίδιο έτος στα €2,50, το κέρδος του ΚΣΚ ανέρχεται σε €1,43• άρα, το ΚΣΚ έχει **57.2%** $((€2,50-€1,07): €2,50)$ περιθώριο κέρδους για το 2015.

Περαιτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι, όπως έχει υπολογιστεί και καταγραφεί από το ΚΣΚ για τη συγκεκριμένη περιοχή, η μέση κατανάλωση στη βάση τριμηνιαίας κατανάλωσης της χρήσης νερού για το έτος, είναι μικρή, ενώ αντίθετα τα δεδομένα δεικνύουν ότι στην εν λόγω τουριστική περιοχή, οι πλείστοι ιδιοκτήτες των υποστατικών, όπως οι καταγγέλλοντες, δεν διαμένουν ολόχρονα σ' αυτά, γιατί δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι αφού αυτά χρησιμοποιούνται ως εξοχικά καταλύματα. Στη βάση των ενώπιον της Επιτροπής στοιχείων φαίνεται ότι τα υποστατικά αυτά χρησιμοποιούνται κυρίως κατά τους θερινούς μήνες και διαθέτουν, ως επί το πλείστον, μεγάλους κήπους και πισίνες· γι' αυτό το λόγο, η ανάγκη για χρήση νερού αυξάνεται κατακόρυφα στους μήνες αυτούς. Εξού και τα στοιχεία που απέστειλαν οι καταγγέλλοντες, όπου στα αντίγραφα τιμολογήσεων για την τριμηνία Ιουλίου - Σεπτεμβρίου 2014, η κατανάλωση ανέρχεται σε 582 τόνους, για την ίδια περίοδο του επόμενου έτους σε 719 τόνους και μειώνεται σε 166 τόνους τους χειμερινούς μήνες του τριμήνου Ιανουαρίου-Μαρτίου 2015 και 110 τόνους του αντίστοιχου τριμήνου του 2016.

Τα εν λόγω δεδομένα φαίνεται να είναι γνωστά στο ΚΣΚ από τις απαντήσεις του και γι' αυτό το λόγο προέβη σε τροποποιήσεις στις χρεώσεις νερού κατά τους θερινούς μήνες, ήτοι από τον Ιούνιο 2015. Παρά ταύτα, αν και το γεγονός των αυξημένων χρεώσεων στις μεγάλες κλίμακες είναι λογικό και εύλογο, αφού το νερό είναι πολύτιμο αγαθό, απαραίτητο για τον άνθρωπο και σε χώρες με ανομβρία, όπως η Κύπρος, είναι αγαθό με περιορισμένη ποσότητα, το ΚΣΚ γνώριζε ότι οι τουριστικές περιοχές κατανάλωναν τους θερινούς μήνες νερό πέραν της κλίμακας των 90 κ.μ., λόγω των ιδιαιτεροτήτων της εν λόγω περιοχής και επομένως, ότι οι χρεώσεις τους ξεπερνούσαν κατά πολύ το κόστος νερού ανά τόνο. Την ίδια στιγμή, το ΚΣΚ γνώριζε ότι ο πυρήνας καταναλώνει, ως επί το πλείστον, πολύ λιγότερες ποσότητες νερού, οι οποίες εμπίπτουν κυρίως στην πρώτη κλίμακα χρέωσης των €0,35.

Ως αποτέλεσμα των εν λόγω χρεώσεων του ΚΣΚ προς την τουριστική περιοχή, το μεγαλύτερο μέρος του όγκου νερού που καταναλώθηκε εμπίπτει στην υψηλότερη κλίμακα χρεώσεων και η τελική τιμολόγηση στον καταναλωτή αυξάνετο υπερβολικά. Εάν ο ίδιος όγκος νερού, που καταναλώθηκε

κατά τη θερινή τριμηνία, χρεωνόταν αναλογικά για ολόκληρο το έτος, τότε η τιμολόγηση θα ήταν βεβαίως χαμηλότερη για τον καταναλωτή, ως και υπολογίστηκε από το ΚΣΚ, ώστε να εξαχθεί ο μέσος όρος κατανάλωσης των 67,33 κ.μ, που αναφέρθηκε ή ο μέσος όρος ως υπολογίστηκε ανωτέρω.

Περαιτέρω, όσον αφορά τη μέση τριμηνιαία κατανάλωση ανά υποστατικό που απέστειλε το ΚΣΚ, όπως έχει ήδη αναφερθεί, δεν αντιπροσωπεύει μια πραγματική τριμηνία καθώς, κατά τις χειμερινές τριμηνίες, η τριμηνιαία κατανάλωση είναι αρκετά χαμηλότερη από αυτή και κατά τη θερινή τριμηνία θα είναι πολύ υψηλότερη. Ως εκ τούτου, η μέση τριμηνιαία κατανάλωση δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο για σύγκριση με οποιοδήποτε πίνακα χρεώσεων ανά κλίμακα. Παρόλα αυτά, η μέση τριμηνιαία κατανάλωση μπορεί να αποτελέσει στοιχείο σε υπολογισμό της ολικής κατανάλωσης σε τόνους. Όπως προκύπτει από τον Πίνακα 10, η Επαλήθευση Κατανάλωσης (Αριθμός υδρομετρητών x μέση τριμηνιαία κατανάλωση ανά υποστατικό x 4 τριμηνίες), διαφέρει αρκετά από την ετήσια ολική κατανάλωση που υπέβαλε το ΚΣΚ, τόσο για τον Πυρήνα όσο και για την Τουριστική Περιοχή.

Η πιο πάνω διαφορά που προκύπτει υποδείχθηκε στο ΚΣΚ από την Υπηρεσία, κατά την προκαταρκτική έρευνα, σε επιστολή της με ημερομηνία 12/4/2017. Το ΚΣΚ σε απαντητική του επιστολή στις 12/7/2017 ανέφερε ότι: *«η ποσότητα του νερού το οποίο αγοράζεται από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων για την τουριστική περιοχή και διοχετεύεται στο δίκτυο υδατοπρομήθειας, καταναλώνεται για τα ποτίσματα των δημοσίων χώρων πρασίνων τα οποία δεν μπορούν να καταγραφούν επακριβώς και δεν καταγράφονται στους υδρομετρητές των καταναλωτών.»* Επίσης ανέφερε ότι μέρος της ποσότητας νερού δεν καταγράφεται από τους υδρομετρητές των καταναλωτών λόγω ανακρίβειών, λανθασμένων ενδείξεων των υδρομετρητών και απωλειών (διαρροές). Με άλλα λόγια, η ετήσια ολική κατανάλωση που δόθηκε από το ΚΣΚ και μάλιστα χωριστά για τον Πυρήνα και τις Τουριστικές αναπτύξεις, περιέχει ανακρίβειες και συμπεριλαμβάνει κατανάλωση για πότισμα δημοσίων χώρων πρασίνου, κατανάλωση η οποία δεν σχετίζεται καθόλου με οποιοδήποτε υποστατικό και η οποία θα έπρεπε να παρουσιάζεται ως έξοδο για το ΚΣΚ, πράγμα που δεν έγινε. Μέσα από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η Υπηρεσία είχε ξεκάθαρα ζητήσει την κατανάλωση υποστατικών του πυρήνα και της τουριστικής περιοχής.

Τα πιο πάνω αφήνουν αμφιβολίες για την ορθότητα των στοιχείων που παρουσιάστηκαν από το ΚΣΚ. Επομένως, δεν υπήρχε άλλη επιλογή παρά η ετοιμασία νέων υπολογισμών με βάση άλλες αναλύσεις, ώστε να παρουσιαστεί η πραγματική εικόνα του ΚΣΚ, στη βάση όμως πάντα των στοιχείων του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, που στάλθηκαν από το ίδιο το ΚΣΚ.

Συγκεκριμένα, όπως έχει αναφερθεί, από τα στοιχεία που υπέβαλε το ΚΣΚ στις 6/7/2016, οι τιμολογήσεις που επέβαλε στον Πυρήνα για την παροχή νερού ήταν κάτω του κόστους, αφού αυτό παρεχόταν στην τιμή των €0,35 για κατανάλωση μέχρι 40 τόνους, ενώ το κόστος άντλησης του νερού

ήταν €0,45, όπως αναφέρουν οι ίδιοι. Για τις τουριστικές αναπτύξεις, το κόστος αγοράς από το ΤΑΥ ήταν €0,56 και οι χρεώσεις ήταν €0,56 για κατανάλωση μέχρι 90 τόνους. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι το ΚΣΚ παρείχε το νερό στον Πυρήνα κάτω του κόστους αγοράς για καταναλώσεις από 0-40 τόνους, ενώ ήταν ίσο με το κόστος αγοράς για καταναλώσεις από 41-90 τόνους. Επίσης, όπως έχει αναφερθεί, η μέση τριμηνιαία κατανάλωση ανά υποστατικό, με βάση στοιχεία που παρέθεσε το ΚΣΚ, ήταν 44,11 κ.μ., αυτό σημαίνει ότι η βασική κλίμακα που επιβάλλεται είναι αυτή μεταξύ 0-40 τόνων κατά την οποία το νερό παρέχεται κάτω του κόστους. Ακόμη και αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι προκύπτει διαφορά στην κατανάλωση, και ως εκ τούτου θεωρηθεί ως ορθή η μέση τριμηνιαία κατανάλωση που υπολογίστηκε βάσει της ετήσιας κατανάλωσης, τότε η μέση τριμηνιαία κατανάλωση ανέρχεται μεταξύ 69 – 78 κ.μ.. Δηλαδή εμπίπτει στη δεύτερη κλίμακα με χρέωση €0,45, δηλαδή ακριβώς στο κόστος νερού.

Καθίσταται λοιπόν εμφανές ότι, τα αποτελέσματα που παρουσιάζονται στον Πίνακα 10, οδηγούν σε αντικρουόμενα συμπεράσματα, καθώς τα έσοδα έχουν διαχωριστεί με απλοϊκό τρόπο σε 1/4 για τον Πυρήνα και 3/4 για τις Τουριστικές Αναπτύξεις, οδηγώντας σε ποσοστό πλεονάσματος για τον Πυρήνα που κυμαίνεται από 73%-75% για τα έτη 2013-2015. Βάσει όμως των προαναφερόμενων στοιχείων ότι δηλαδή οι χρεώσεις στον Πυρήνα για την πρώτη κλίμακα είναι κάτω του κόστους και η δεύτερη κλίμακα είναι ίση με το κόστος άντλησης νερού, τότε θα έπρεπε να οδηγούν σε ζημιόγωνα αποτελέσματα για τον Πυρήνα. Η Επιτροπή, προβαίνοντας στην υπόθεση ότι στην καλύτερη περίπτωση τα έσοδα από χρεώσεις για τον Πυρήνα ισούνται με τα έξοδα, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, τα επιπλέον έσοδα που παρουσιάστηκαν για τον Πυρήνα, μεταφέρονται στην Τουριστική περιοχή. Επίσης, το έξοδο αγοράς νερού από το ΤΑΥ, απέχει σε μεγάλο βαθμό με τον υπολογισμό (ετήσια ολική κατανάλωση σε κ.μ. επί κόστος αγοράς νερού ανά κ.μ.) και έτσι χρησιμοποιήθηκαν ποσά που υπολογίστηκαν βάσει του πιο πάνω υπολογισμού. Ο πιο κάτω Πίνακας 12 παρουσιάζει τις πιο πάνω παρατηρήσεις:

ΠΙΝΑΚΑΣ 12

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΑΝΑ ΠΥΡΗΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 2013-2015						
	2013		2014		2015	
	ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ	ΤΟΥΡ. ΠΕΡΙΟΧΗ	ΠΥΡΗΝΑΣ
	€	€	€	€	€	€
ΕΣΟΔΑ:						
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΓΙΑ ΧΡΗΣΗ ΝΕΡΟΥ	744,855 (596.649+ 148,206)	50,677 (198.883 – 148,206)	885,915 (710,420+ 175,495)	60,862 (236.807- 175,945)	817,577 (658.287+ 159,290)	60,139 (219.429- 159,290)
ΕΞΟΔΑ:						
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ	311.433 (556,130 x 0,56)		278.646 (497,582 x 0,56)		305,882 (546,218 x 0,56)	

ΥΔΑΤΩΝ ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ						
ΑΗΚ ΚΟΣΤΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΛΙΕΣ	113.245	14.758	114.030	15.258	87.329	15.865
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ	9.906	3.302	30.098	10.033	22.777	7.592
ΑΓΟΡΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΕΞΟΔΑ	3.460	1.153	10.789	3.596	13.892	4.631
ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΣ)	37.865	12.622	37.865	12.622	38.461	12.820
ΕΞΟΔΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ	5.052	1.684	6.586	2.195	6.218	2.073
ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (αναλογία για συντήρηση, επιδιόρθωση οχημάτων και μηχανημάτων, καύσιμα, στολές προσωπικού, μηχανογράφηση, γραφικά και τηλέφωνα)	22.973	4.658	22.973	4.658	22.973	4.658
ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	37.500	12.500	37.500	12.500	37.500	12.500
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	541434	50.677	538.487	60.862	535.032	60.139
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΣΚ ΑΠΟ ΠΑΡΟΧΗ ΝΕΡΟΥ	203.421	0	347.428	0	282,545	0
Ποσοστό πλεονάσματος προς Έσοδα	27%	0%	39%	0%	35%	0%
ΑΡΙΘΜΟΣ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ (βάσει του ΚΣΚ)	1.200	400	1.200	400	1.200	400
ΜΕΣΗ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΑΝΑ ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟ (κ.μ.) (βάσει του ΚΣΚ)	67,33	44,11	67,33	44,11	67,33	44,11
ΕΤΗΣΙΑ ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ (κ.μ.) (βάσει του ΚΣΚ)	556.130	124.140	497.582	109.711	546.218	115.537
ΜΕΣΗ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΑΝΑ ΥΠΟΣΤΑΤΙΚΟ (κ.μ.) βάσει της Ετήσιας κατανάλωσης.	116	78	104	69	114	72

Επαλήθευση Κατανάλωσης (Αριθμός υδρομετρητών x μέση τριμηνιαία κατανάλωση ανά υποστατικό x 4)	323.184	70.576	323.184	70.576	323.184	70.576
ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ	232.946	53.564	174.398	39.135	223.034	44.961

Από τον Πίνακα 12, ο οποίος τροποποιήθηκε, όπως προαναφέρθηκε, για να παρουσιάζει την πραγματική εικόνα, φαίνεται ότι το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **27%**, **39%** και **35%**, αντίστοιχα.

Τα εν λόγω ποσοστά του Πίνακα 12, κρίνονται πολύ ψηλά λαμβανομένου υπόψη ότι πρόκειται για Κοινοτικό Συμβούλιο, καθότι τα Κοινοτικά Συμβούλια ως Αρχές, δεν έχουν ως κύριο μέλημα την κερδοσκοπία ή τη συσσώρευση κερδών στο Αποθεματικό για μελλοντική χρήση ή για επένδυση, αλλά για εξυπηρέτηση της Κοινότητας. Η σχετική νομοθεσία, ο περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος του 2004-2012 (Ν. 13(Ι)/2004), ως έχει τροποποιηθεί και οι Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 128/2014), αναφέρονται σε ανάκτηση του κόστους και όχι σε κερδοσκοπία όσον αφορά την παροχή νερού από το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Σημειώνεται, επίσης, ότι όσον αφορά το ποσό που συμπεριλήφθηκε στον Πίνακα 8 για αποσβέσεις ύψους €50.000, που ακολούθως στον Πίνακα 9 διαχωρίστηκε σε αποσβέσεις ύψους €37,500 για την Τουριστική ανάπτυξη και €12,500 για τον Πυρήνα, η Επιτροπή κρίνει ότι, εφόσον οι λογαριασμοί του ΚΣΚ τηρούνται σε ταμειακή βάση δεν θα έπρεπε να είχε συμπεριληφθεί, αφού βασική αρχή της λογιστικής σε ταμειακή βάση είναι η αναγνώριση οποιουδήποτε εξόδου την ημερομηνία πληρωμής αυτού χωρίς την κεφαλαιοποίηση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου για το οποίο να αναγνωρίζεται απόσβεση. Επ' αυτού, σημειώνεται ότι σε σχετική ερώτηση της Υπηρεσίας, κατά την προκαταρκτική έρευνα, προς το ΚΣΚ, να αναφέρει ποιο περιουσιακό στοιχείο αφορά η αναγνώριση απόσβεσης ύψους €50.000 και τη μέθοδο απόσβεσης που ακολουθείται αναφορικά με τα ποσά που παρουσιάζονται ως αποσβέσεις στους λογαριασμούς του, το ΚΣΚ στην επιστολή του με ημερομηνία 3/2/2017 αναφέρει τα εξής: *«Το υδρευτικό σύστημα το οποίο αποτελείται από αντλίες νερού, σωληνώσεις, ντεπόζιτα, φίλτρα και άλλο εξειδικευμένο εξοπλισμένο, προκειμένου να διασφαλίζει την ομαλή παροχή νερού στον τελικό καταναλωτή, συνιστά μεταξύ άλλων το σημαντικότερο πάγιο περιουσιακό στοιχείο του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων τις εξής παραμέτρους: (α) το αρχικό κόστος διαμόρφωσης του δικτύου ύδρευσης, (β) το κόστος αντικατάστασης του δικτύου ύδρευσης, (γ) το κόστος βελτίωσης του δικτύου ύδρευσης στα πλαίσια τεχνολογικής αναβάθμισης ή/και βέλτιστης εφαρμογής της ορθολογικής χρήσης των υδάτων,*

αποφάσισε όπως εφαρμόσει την πολιτική Μεθόδου Σταθερής Απόσβεσης συνολικού εκτιμώμενου σταθερού ετήσιου ποσού ύψους €50,000.00».

Όπως έχει αναφερθεί, οι λογαριασμοί του ΚΣΚ τηρούνται σε ταμειακή βάση, επομένως οι αποσβέσεις δεν θα έπρεπε να συμπεριληφθούν ως έξοδο, αφού βασική αρχή της λογιστικής σε ταμειακή βάση είναι η αναγνώριση οποιουδήποτε εξόδου την ημερομηνία πληρωμής αυτού χωρίς την κεφαλαιοποίηση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου για το οποίο να αναγνωρίζεται απόσβεση. Επομένως, εάν δεν ληφθούν υπόψη οι αποσβέσεις, τότε το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **32%**, **43%** και **39%**, αντίστοιχα• ποσοστά, τα οποία είναι ψηλά.

Επιπρόσθετα, παρατηρείται ότι ο τρόπος που το ΚΣΚ διαχωρίζει τα έξοδα, βάσει των υδρομετρητών είναι απλοϊκός και δεν γίνεται στη βάση επαγγελματικών ή λογιστικών προτύπων. Κάποια έξοδα μπορεί να ληφθούν αναλογικά, αλλά όχι όλα. Για παράδειγμα, μπορεί τα έξοδα ταχυδρομείου να διαχωριστούν ανάλογα με τον αριθμό των υδρομετρητών, αλλά το κόστος «*συντήρηση και βελτίωση*», δεν μπορεί να διαχωριστεί ανάλογα με τον αριθμό των υδρομετρητών.

Από στοιχεία που επισύναψε το ΚΣΚ σε επιστολή του με ημερομηνία 30/12/2016 και συγκεκριμένα, σε πρακτικό συνεδρίας του ΚΣΚ με ημερομηνία 12/5/2014, έχει επισυναφθεί ως παράρτημα αυτών πίνακας με: «*Ανάλυση Κόστους Νερού/Υδατοπρομήθειας Κ.Σ. Κουκλιών (Το ΦΠΑ δεν είναι στις τιμές του Πίνακα) – Μέσος όρος ετών 2011/2012/2013*». Στην ανάλυση αυτή φαίνεται ξεκάθαρα ο υπολογισμός στον οποίο προέβη το ΚΣΚ για να καταλήξει στην τιμολόγηση:

ΠΙΝΑΚΑΣ 13

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΟΣΤΟΥΣ	ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΤΟΣ ΣΕ €	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΟΣΤΟΣ ΣΕ €
ΑΓΟΡΑ ΝΕΡΟΥ (€0,56 +ΦΠΑ) ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ ΜΟΝΟ (€943,979.00/3 ΧΡΟΝΙΑ)	314,659.67	0.00
ΡΕΥΜΑ	120,000.00	20,000.00
{...}* (€28,588/4 = €7147*85% ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ & *15% ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ)	6,074.95	1,072.05
{...} (€22025/2 = €11012.5 * 85% ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ & *15% ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ)	9,360.63	1,651.87

* Οι αριθμοί και/ή τα στοιχεία που παραλείπονται και δεν εμφανίζονται τόσο σε αυτό το σημείο, όσο και στη συνέχεια καλύπτονται από επιχειρηματικό/επαγγελματικό απόρρητο. Ενδεικτικό της παράλειψης είναι το σύμβολο {...}.

ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ (€30903/4 = €7725.75*85% ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ &*15% ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ)	6,566.89	1,158.86
ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΒΟΗΘΟΣ (€24,990/4=€6247.5*85% ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ &15% ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ)	5,310.38	937.13
ΚΟΣΤΟΣ ΕΚΣΚΑΦΕΑ	4,630.00	370.00
ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ	3,468.00	532.00
ΚΑΥΣΙΜΑ	2,600.00	400.00
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ	6,935.00	765.00
ΧΛΩΡΙΝΕΣ	4,334.00	446.00
ΦΙΛΤΡΑ (€80,000 ΓΙΑ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ & €10,000 ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ) ΑΠΟΣΒΕΣΗ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ 2010	14,666.00	0.00
ΚΟΣΤΗ ΥΔΡΑΝΤΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗΣ	10,000.00	0.00
ΚΟΣΤΟΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ/ 120,804 ΤΟΝΟΙ ΓΙΑ Α. ΧΙΛ ΚΑΙ ΧΑΠΟΤΑΜΙ ΜΕ ΚΟΣΤΟΣ €0,91 & 27300 ΤΟΝΟΙ ΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕ ΚΟΣΤΟΣ €0.26	109,931.64	7,098.00
ΣΥΝΟΛΟ ΚΟΣΤΟΣ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ	618,537.15	34,430.91
ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΝΟΙ ΑΝΑ ΕΤΟΣ ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ	561,892.00	105,300.00
ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΝΟ	1.10	0.33

Εξ' όσων φαίνεται πιο πάνω, η ετήσια κατανάλωση που χρησιμοποιήθηκε συνάδει με αυτή που δόθηκε κατά την προκαταρκτική έρευνα στην Υπηρεσία από το ΚΣΚ και παρουσιάζεται στον Πίνακα 9. Το κόστος ανά τόνο, που υπολογίζεται στον πιο πάνω πίνακα ανέρχεται σε €1.10/τόνο για την Τουριστική Ανάπτυξη και σε €0,33/τόνο για τον Πυρήνα. Τα στοιχεία αυτά υποδηλώνουν το σκεπτικό του ΚΣΚ, το οποίο προέβη σε χρεώσεις €0,35/τόνο για την κλίμακα 0-40 για την Κοινότητα, καλύπτοντας το υπολογιζόμενο κόστος νερού από την πρώτη κιάλας κλίμακα. Όσον αφορά την τιμολόγηση στην Τουριστική Ανάπτυξη, παρόλο ότι οι πρώτες κλίμακες από 0-40 και 41-90 χρεώνονται 0,56/τόνο, εντούτοις το κόστος υπερκαλύπτεται από τη χρήση νερού που καταναλώνεται κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, η οποία φθάνει μέχρι και €10/τόνο (χρεώσεις Νοέμβριος 2015) για κλίμακες πέραν των 251 τόνων.

Είναι επίσης αξιοσημείωτο το γεγονός ότι, στην πιο πάνω ανάλυση, που ετοιμάστηκε από το ΚΣΚ, προκύπτει ότι ο διαχωρισμός των πλείστων εξόδων έγινε με το ποσοστό 85% για την Τουριστική Ανάπτυξη και 15% για τον Πυρήνα, ενώ στο διαχωρισμό που είχε ζητηθεί κατά την προκαταρκτική έρευνα, επισυνάφθηκαν πίνακες που διαχώριζαν τα έσοδα και τα έξοδα κατά 75% για την Τουριστική Ανάπτυξη και 25% για τον Πυρήνα στη βάση των υδρομετρητών.

Σύγκριση με τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων:

Σχετικά με τις τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων, οι καταγγέλλοντες αναφέρουν ότι οι χρεώσεις του ΚΣΚ είναι πέραν του 500% από τις τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων. Παράλληλα αναφέρουν ότι: «Ένας κάτοικος στην Κοινότητα Κουκλιών χρεωνόταν με €174 για κατανάλωση μέχρι 90 τόνους πριν την αλλαγή στην τιμολογιακή πολιτική της (Ιούνιος 2015) σε αντίθεση με μόλις €57,40 μετά την αύξηση. Οι παρόμοιες χρεώσεις μέχρι 90 τόνους στις υπόλοιπες Επαρχίες είναι πολύ πιο ψηλές: Κούκλια €57,4, Πάφος €156,3, Λεμεσός €137,5, Λευκωσία €228, Λάρνακα €148,5.»

Κατά την άποψη των καταγγελλόντων, το ΚΣΚ, εσκεμμένα έλαβε την απόφαση για αλλαγή των κλιμάκων και τιμολόγηση έτσι ώστε να μειώσουν/επιχορηγήσουν το κόστος τους εις βάρος των υπόλοιπων κατοίκων που έχουν κατανάλωση πέραν των 90 τόνων.

Περαιτέρω, οι καταγγέλλοντες παραθέτουν τις χρεώσεις του Δήμου Αραδίππου από 1/1/2014:

Πάγιο	€13,00
1-15 τόνοι:	€0,95
16-30 τόνοι:	€0,95
31-45 τόνοι:	€1,00
46-60 τόνοι:	€1,20
61-75 τόνοι:	€1,40
76-90 τόνοι:	€1,71
91-105 τόνοι:	€2,00
106-120 τόνοι:	€3,00
121 τόνοι -:	€3,42

Όσον αφορά άλλες περιοχές, σημειώνονται τα τέλη υδατοπρομήθειας του Κοινοτικού Συμβουλίου Μανδριών, Πάφου, καθώς πρόκειται για περιοχή γειτονική της κοινότητας Κουκλιών και για την οποία υπήρχαν διαδικτυακά δεδομένα και χρεώσεις της υδατοπρομήθειας:

ΠΑΓΙΟ =	€5.00
0-20	€0.50
21-40	€0.70
41-60	€1.00
61-80	€1.25
81-100	€2.00

100+ €4.00

Περαιτέρω, το ΚΣΚ στις θέσεις του υπέδειξε την πραγματοποίηση συγκρίσεων με όμοιες αγορές, ήτοι τουριστικές αναπτύξεις σε άλλες περιοχές της Κύπρου. Επ' αυτού, η Επιτροπή παρατηρεί, στη βάση έρευνας της ιστοσελίδας του Δήμου Αγίας Νάπας⁷⁴ εκδίδει τιμολόγια Υδατοπρομήθειας κάθε τριμηνία με τις ακόλουθες χρεώσεις:

ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ	
Κατανάλωση σε m3	Τιμή σε €
0-15	11.53 (πάγιο)
16-30	0.92 ανά m3
31-45	1.04 ανά m3
46-60	1.16 ανά m3
61-75	1.50 ανά m3
76 και άνω	1.96 ανά m3

Επίσης, και ο Δήμος Σωτήρας⁷⁵ φαίνεται ότι διαθέτει τις ακόλουθες χρεώσεις για την υδατοπρομήθεια:

Περιγραφή: ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ

Σταθερό Ποσό: €5.13

Κατανάλωση (κυβικά μέτρα)	Ποσό ανά τόνο €
20	1.20
20	1.28
10	1.45
10	1.62

⁷⁴ <http://www.ayianapa.org.cy/water-tariffs.php>

⁷⁵ <https://www.sotira.org.cy/el/ypiresies/tarifes-nerou>

10	1.79
9999	2.22

Αξιολογώντας τους πιο πάνω πίνακες, δυνάμει των στοιχείων που αφορούν το Δήμο Αραδίππου και την Κοινότητα Μανδριών Πάφου, η Επιτροπή σημειώνει ότι, σε αντίθεση με το ΚΣΚ, οι εν λόγω περιοχές έχουν καθορίσει πιο πολλές κλίμακες, με μικρότερο ποσοστό αύξησης της χρέωσης από τη μία κλίμακα προς την επόμενη. Και στις μεγαλύτερες κλίμακες, που ξεπερνούν τους 90 τόνους, η χρέωση παραμένει κάτω των €5.

Όσον αφορά τους Δήμους Σωτήρας και Αγίας Νάπας και αυτών οι χρεώσεις, σε αντίθεση με το ΚΣΚ, κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα ακόμα και στις μεγάλες καταναλώσεις. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν δύναται να αναλύσει περαιτέρω τις εν λόγω πιο πάνω χρεώσεις των διαφόρων δήμων λόγω του ότι δεν διαθέτει περαιτέρω πληροφορίες ως προς τους λογαριασμούς των εν λόγω Κοινοτήτων, του μεγέθους αυτών, των ιδιαιτεροτήτων τους και τον τρόπο που γίνεται η αγορά και προμήθεια νερού.

Εξάλλου, όπως ήδη προαναφέρθηκε και με βάση τη νομολογία που παρατέθηκε, η σύγκριση αποτελεί μία επιπλέον μέθοδο, και εφόσον τα ποσοστά πλεονάσματος που υπολογίστηκαν στη βάση οικονομικών αναλύσεων κόστους (ανωτέρω), είναι ήδη αρκετά υψηλά, δεν καθίσταται, μια τέτοια περαιτέρω ανάλυση, απαραίτητη. Παρά ταύτα, αυτή πραγματοποιήθηκε, καθότι τα εμπλεκόμενα μέρη στην υπόθεση παρέπεμψαν την Επιτροπή να προβεί σε συγκρίσεις των χρεώσεων άλλων όμοιων με το ΚΣΚ κοινοτήτων στην Κύπρο.

Συμπεράσματα/Αξιολόγηση θέσεων ΚΣΚ:

Η Επιτροπή, αφού μελέτησε ενδελεχώς τις γραπτές παρατηρήσεις του ΚΣΚ, καθώς και τις προφορικές του θέσεις, που τέθηκαν κατά την ενώπιόν της διαδικασία στις 9/10/2018, ομόφωνα καταλήγει στις κατωτέρω αξιολογήσεις όλων των ενώπιόν της στοιχείων και δεδομένων της υπόθεσης:

Η Επιτροπή, μέσα από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, παρατηρεί ότι η Υπηρεσία, για διαπίστωση του ποσοστού περιθωρίου κέρδους για τα έτη 2013 μέχρι 2015, ζήτησε από το ΚΣΚ την ετοιμασία των Οικονομικών Καταστάσεων βάσει Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (δηλαδή Λογαριασμών σε δεδουλευμένη βάση). Όμως, το ΚΣΚ ανέφερε ότι δεν υπήρχαν ελεγμένες ετήσιες εκθέσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου για τα έτη που ζητήθηκαν και ότι αυτά θα ελεγχθούν από το γραφείο του Γενικού Ελεγκτή και επίσης έγινε αναφορά σε «αποτροπή» του ΚΣΚ από του να μισθώσει υπηρεσίες λογιστή για να προβεί σε ετοιμασία οικονομικών καταστάσεων βάσει διεθνών λογιστικών προτύπων.

Επ' αυτού η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 71 του περί Κοινοτήτων Νόμου, Αρ. 86(I)/1999, αναφέρει τα κάτωθι:

«Έλεγχος λογαριασμών

71.-(1) Οι τελικοί λογαριασμοί, αφού πιστοποιηθούν από τον κοινοτάρχη ή το γραμματέα ή από άλλο εξουσιοδοτημένο από το Συμβούλιο υπάλληλο, παρουσιάζονται στο Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας για έλεγχο. Μετά τον έλεγχο ο Γενικός Ελεγκτής της Δημοκρατίας υποβάλλει τους ελεγμένους λογαριασμούς στον Έπαρχο μαζί με την έκθεση και τις παρατηρήσεις του. Οι ελεγμένοι λογαριασμοί αναρτώνται για περίοδο τριάντα ημερών σε περίοπτα μέρη της κοινότητας για ενημέρωση των κατοίκων.

(2) Τα έξοδα για τον έλεγχο των λογαριασμών καθορίζονται από το Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας και καταβάλλονται από το Συμβούλιο στο Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας.»

Γι' αυτό το λόγο, η οικονομική ανάλυση στηρίχτηκε στους λογαριασμούς που απεστάλησαν από το ΚΣΚ, οι οποίοι ετοιμάστηκαν σε ταμειακή βάση, δηλαδή εισπράξεις και πληρωμές.

Η Επιτροπή σημείωσε ότι, το ΚΣΚ, στις προφορικές του θέσεις δήλωσε ότι, το Συμβούλιο αποτελείται από άτομα διάφορων επαγγελματιών και περιλαμβάνει και άτομα χωρίς ιδιαίτερη μόρφωση, που σύμφωνα με το δικηγόρο του ΚΣΚ, «ούτε το Δημοτικό δεν το τελείωσαν». Επιπλέον σημείωσε ότι έστειλαν προς την Επιτροπή «οικονομικές καταστάσεις οι οποίες έχουν ετοιμαστεί πάντοτε κρατώντας αυτή την επιφύλαξη ότι δεν είναι ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις»

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τα όσα αναφέρθηκαν από το δικηγόρο του ΚΣΚ, παρά ταύτα επισημαίνει τις σχετικές διατάξεις του περί Κοινοτήτων Νόμου, Αρ. 86(Ι)/1999, ο οποίος προβλέπει τις υποχρεώσεις του Συμβουλίου για την ετοιμασία ετήσιου προϋπολογισμού και την τήρηση λογαριασμών:

«Ετήσιος προϋπολογισμός του Συμβουλίου

64.-(1) Για το κάθε οικονομικό έτος, το οποίο αρχίζει την 1η Ιανουαρίου, κάθε Συμβούλιο ετοιμάζει ετήσιο προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων του με βάση τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου.

(2) Ο ετήσιος προϋπολογισμός Συμβουλίου πρέπει να είναι ισοσκελισμένος: Νοείται ότι παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου δεν επιτρέπεται παρά μόνο ύστερα από σχετική έγκριση του Υπουργού.

(3) Ο ετήσιος προϋπολογισμός Συμβουλίου υποβάλλεται στον Έπαρχο για έγκριση μέχρι τις 30 Νοεμβρίου του έτους που προηγείται του οικονομικού έτους στο οποίο αναφέρεται. Ο Έπαρχος προβαίνει στον έλεγχο της νομιμότητας του προϋπολογισμού μέσα σε ένα μήνα από της υποβολής του από το Συμβούλιο:

Νοείται ότι ο Έπαρχος τότε μόνο απορρίπτει τον προϋπολογισμό αν αυτός αντιβαίνει στις πρόνοιες του παρόντος Νόμου:

Νοείται περαιτέρω ότι το Συμβούλιο μπορεί χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω έγκριση να δαπανά κάθε χρόνο ποσό το οποίο δεν υπερβαίνει το είκοσι τοις εκατόν (20%) οποιουδήποτε κονδυλίου των δαπανών που έχουν προϋπολογιστεί και εγκριθεί με τον όρο ότι το επιπρόσθετο αυτό ποσό

εξοικονομείται από οποιοδήποτε άλλο ή από οποιαδήποτε άλλα από τα κονδύλια που προβλέφθηκαν και εγκρίθηκαν στον ίδιο προϋπολογισμό.

(4) Αντίγραφο του εγκεκριμένου προϋπολογισμού Συμβουλίου αποστέλλεται στο Γενικό Ελεγκτή της Δημοκρατίας.

Τήρηση λογαριασμών

70.-(1) Το Συμβούλιο μεριμνά για την τήρηση ακριβούς λογαριασμού για όλα τα χρηματικά ποσά που εισπράττονται και πληρώνονται από το Ταμείο Κοινότητας.

(2) Το Συμβούλιο μεριμνά για την τήρηση των κατάλληλων λογαριασμών, βιβλίων και καταστάσεων λογαριασμών, που ετοιμάζονται σύμφωνα με τις ενδεδειγμένες λογιστικές αρχές και πρότυπα.

(3) Μετά τη λήξη του οικονομικού έτους και οπωσδήποτε όχι αργότερα από την 31η Μαρτίου του επόμενου έτους ετοιμάζονται από το Συμβούλιο οι τελικοί λογαριασμοί.»

Περαιτέρω, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το ΚΣΚ, βάσει της θέσης του ότι θα έπρεπε να γίνει διαχωρισμός της γεωγραφικής αγοράς του πυρήνα σε σχέση με την τουριστική περιοχή, υποστήριξε επί τούτου ότι: «η εκ πρώτης όψεως κατάληξη της ΕΠΑ για πιθανή παράβαση από το ΚΣΚ του Άρθρου 6(1)(α) του Νόμου εδράζεται σε εσφαλμένη και/ή μη δεόντως αιτιολογημένη οριοθέτηση της σχετικής αγοράς, με αποτέλεσμα η παρούσα καταγγελία, αντί να εξετάζεται με μόνη αναφορά τις αντικειμενικές καταναλωτικές συνθήκες στις τουριστικές αναπτύξεις,⁷⁶ να εκτείνεται σε αναφορές και μετρήσεις μίας άλλης (ανόμοιας) αγοράς κατά τρόπο που εσφαλμένα να μεγιστοποιούν ή να τείνουν να μεγιστοποιήσουν ως «αθέμιτες» τιμολογιακές αποκλίσεις αντικειμενικά και αναλογικά δικαιολογημένες. Αν όντως καθίσταται κατά την ΕΠΑ χρήσιμο και επωφελές να ληφθούν συγκριτικές μετρήσεις, αυτές κατά την άποψη μας πρέπει να ληφθούν από άλλες παρόμοιας τουριστικής ανάπτυξης περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας και όχι από τον πυρήνα της Κοινότητας των Κουκλιών.»

Επ' αυτού, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι στις οικονομικές αναλύσεις ουδέποτε έγιναν συγκριτικές μετρήσεις μεταξύ του πυρήνα της Κοινότητας και της Τουριστικής Ανάπτυξης. Τουναντίον, έγιναν ξεχωριστοί υπολογισμοί βάσει κοστολόγησης που δόθηκε από το ίδιο το ΚΣΚ και ως εκ τούτου, τα ποσοστά πλεονάσματος προς έσοδα που υπολογίστηκαν είναι βασισμένα στο κοστολόγιο αυτό και στις χρεώσεις χωριστά για κάθε περιοχή. Γι' αυτό εξάλλου είχαν ζητηθεί από το ΚΣΚ να διαχωριστούν τα κόστη ανά περιοχή, ώστε να γίνει αντιληπτή η χρέωση της τουριστικής περιοχής με βάση τη

⁷⁶ Ως «αντικειμενικές καταναλωτικές συνθήκες» νοείται εν προκειμένω το σύνολο των παραγόντων που επηρεάζουν ή δέον να επηρεάσουν μία τιμολογιακή πολιτική υδατοπρομήθειας, όπως το κόστος άντλησης ή μεταφοράς, το είδος χρήσης (π.χ. κάλυψη βιοτικών αναγκών ή/και πολυτελών δραστηριοτήτων), η χρονική διάρκεια σταθερής κατανάλωσης ή υπερκατανάλωσης κοκ.

ξεχωριστή τιμολόγηση που γίνεται από το ΚΣΚ, και βάσει του ξεχωριστού κόστους αυτής λόγω αγοράς του νερού από το ΤΑΥ και όχι από διατρήσεις, ως γίνεται για την περιοχή του πυρήνα.

Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει τους ισχυρισμούς του ΚΣΚ ότι προέβη σε συγκρίσεις ανόμοιων αγορών, παραβάλλοντας σχετικά τον Πίνακα 4 της Έκθεσης Αιτιάσεως της Επιτροπής, δηλαδή τον πιο πάνω Πίνακα 7. Επ' αυτών τίθενται οι ισχυρισμοί από το ΚΣΚ ότι η Επιτροπή κατέληξε σε επισφαλή και/ή εσφαλμένα συμπεράσματα για παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου στη βάση της θέσης της πως η ««μεγάλη αυτή απόκλιση», [...] πλήττει κατά τρόπο που συνιστά «κατάχρηση μέσω καθορισμού αθέμιτων τιμών αγοράς» τους καταναλωτές στις τουριστικές αναπτύξεις της Κοινότητας και όχι τους καταναλωτές στον πυρήνα της Κοινότητας.»

Παρά τους όποιους ισχυρισμούς του ΚΣΚ, για συγκρίσεις ανόμοιων αγορών, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι αυτοί δεν ανταποκρίνονται στην ανάλυση της και στα καταληκτικά της συμπεράσματα επί της Έκθεσης Αιτιάσεως. Το ότι στον Πίνακα 7 γίνεται αναφορά σε σύγκριση των κατά περιόδων αλλαγών στις χρεώσεις που επιβλήθηκαν στις δυο περιοχές από το ίδιο Συμβούλιο, δεν αποτελεί σύγκριση κόστους για στοιχειοθέτηση ή μη υπερβολικής τιμολόγησης. Ο Πίνακας 7 υποδεικνύει τις αλλαγές στις χρεώσεις που προέβη και στις δύο περιοχές το ΚΣΚ, καθώς και τη μεγάλη απόκλιση στη χρέωση από τους 90 τόνους στις επόμενες κλίμακες, όπου από €0,56 η χρέωση ανεβαίνει σε €2.50, δηλαδή κατά 346,4% και όσο αυξάνεται η κατανάλωση νερού τόσο αυξάνονται και οι χρεώσεις του ΚΣΚ.

Επί του ιδίου θέματος, η Επιτροπή σημειώνει ότι το ΚΣΚ στις γραπτές του παρατηρήσεις αναφέρθηκε στον Πίνακα 4 της Έκθεσης Αιτιάσεως της Επιτροπής που του κοινοποιήθηκε και συγκεκριμένα ισχυρίστηκε ότι η πολιτική κοστολόγησης για το 2014 ευνοούσε τις καταναλώσεις στις υψηλές κλίμακες, αφού τιμολογούσε με ανώτατη τιμή τα 5 ευρώ για κλίμακες άνω των 90 τόνων, και δεν ευνοούσε καθόλου τις χαμηλές κλίμακες συγκριτικά με τις τιμές που ακολούθησαν αργότερα. Το 2015, η αλλαγή στην τιμολόγηση ευνοούσε κατά πολύ τις χαμηλές κλίμακες προμηθεύοντας το νερό κάτω του κόστους, ενώ χρέωνε 5 ευρώ τον τόνο για τους πρώτους 60 τόνους άνω των 90 και έφτανε κλιμακωτά στα 20 ευρώ τον τόνο για καταναλώσεις άνω των 250 τόνων το τρίμηνο. Αλλαγή ακολούθησε και πάλι μετά από παράπονα των κατοίκων στις 9/7/2015, οπότε και η νέα τιμολόγηση για τον Νοέμβριο του 2015 ευνοούσε και πάλι τις χαμηλές κλίμακες αλλά οι υψηλότερες κλίμακες μειώθηκαν κατά 50%.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η τιμολόγηση του 2014 ευνοούσε τις χαμηλές κλίμακες, αφού προμήθευε το νερό στη τιμή των 0,35 ευρώ, η οποία ήταν κάτω του κόστους, λαμβανομένου υπόψη ότι το κόστος άντλησης του νερού για τον πυρήνα, όπως ανέφερε το ίδιο το ΚΣΚ στις 4/7/2016 ανέρχεται σε €0,45. Από στοιχεία που απέστειλε το ΚΣΚ στις 30/12/2016 και συγκεκριμένα σε πρακτικό συνεδρίας του ΚΣΚ με ημερομηνία 12/5/2014, έχει επισυναφθεί ως παράρτημα αυτών πίνακας με τίτλο: «Ανάλυση Κόστους Νερού/Υδατοπρομήθειας Κ.Σ. Κουκλιών (Το ΦΠΑ δεν είναι στις τιμές του Πίνακα) – Μέσος

όρος ετών 2011/2012/2013).», στην οποία φαίνεται ξεκάθαρα ο υπολογισμός στον οποίο προέβη το ΚΣΚ για να καταλήξει στην τιμολόγηση, αφού υπολογίζει ως κόστος τα 0,33 ευρώ. Με βάσει τον πίνακα αυτό, το ΚΣΚ καταλήγει σε πολύ χαμηλό κόστος για παροχή νερού και εάν βασιζόταν σε αυτό τότε όλες οι χρεώσεις θα ήταν χαμηλότερες. Είναι εμφανές ότι, όσον αφορά τις χρεώσεις για κατανάλωση πέραν των 90 τόνων, το ΚΣΚ δεν βασίστηκε στην κοστολόγηση αυτή. Όσον αφορά τις χρεώσεις στις υψηλότερες κλίμακες, οι οποίες όπως αναφέρθηκε αφορούσαν τις τουριστικές αναπτύξεις, οι οποίες κατανάλωναν τέτοιες ποσότητες, η Επιτροπή συμφωνεί ότι τον Νοέμβριο 2015 μειώθηκαν κατά 50%, παρόλα αυτά εξακολουθούσαν να είναι υπερβολικά υψηλές με πολύ υψηλά ποσοστά πλεονάσματος για το ΚΣΚ.

Τέλος, η Επιτροπή, αναφορικά με τη θέση του ΚΣΚ και τις αναφορές αυτού και στις παραγράφους 91 και 92 της Έκθεσης Αιτιάσεως, εκτός της παραγράφου 71 που ήδη σχολιάστηκε, σημειώνει πως κατ' ουδένα τρόπο δεν στηρίχθηκε μόνο στα όσα καταγράφονται στις εν λόγω παραγράφους για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι προκύπτει παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου από μέρος του καταγγελλόμενου Συμβουλίου. Αντίθετα, στη βάση των στοιχείων της έρευνας και των όσων απέστειλε το ΚΣΚ, καταρτίστηκε ολοκληρωμένη οικονομική έρευνα, στην οποία διαφαίνεται ότι υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ των δαπανών (κόστους) που έγιναν από το ΚΣΚ και της τιμής χρέωσης της υδατοπρομήθειας που ζητείται από τους καταναλωτές των τουριστικών περιοχών.

Όσον αφορά τις δηλώσεις του ΚΣΚ ότι το δίκτυο του πυρήνα αντλεί νερό δωρεάν από ιδιωτική γεώτρηση και του κοστίζει κατά μέσο όρο 0,49 ευρώ ανά τόνο για μεταφορά, συντήρηση και άλλα έξοδα, ενώ το δίκτυο της τουριστικής ανάπτυξης αγοράζει το νερό από το ΤΑΥ σε τιμή 0,56 ευρώ/τόνο και του κοστίζει 1,10 ανά τόνο μέχρι τον τελικό καταναλωτή, η Επιτροπή παραπέμπει στον Πίνακα 11, ο οποίος ετοιμάστηκε με βάση τα στοιχεία που απέστειλε το ΚΣΚ, ούτως ώστε να υπολογισθεί για κάθε έτος το κόστος ανά τόνο (ολικά έξοδα/ ετήσια κατανάλωση). Επομένως, τα προαναφερόμενα ποσά δεν αντικατοπτρίζουν με ακρίβεια τα ευρήματα του Πίνακα 11 αλλά αποτελούν ένα μέσο όρο των τριών ετών που έχουν καταγραφεί στον εν λόγω Πίνακα. Περαιτέρω, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι με αυτό τον τρόπο και συγκρίνοντας με τις χρεώσεις που υφίσταντο βάσει της μέσης τριμηνιαίας κατανάλωσης, το συμπέρασμα που εξάχθηκε ήταν ότι το ΚΣΚ σημειώνει περιθώριο κέρδους (ποσοστό πλεονάσματος προς τα έσοδα) και συγκεκριμένα για το 2015, όπου το κόστος έχει υπολογιστεί στα €1,07 και η χρέωση ανέρχεται για το ίδιο έτος στα €2,50, το κέρδος του ΚΣΚ ανέρχεται σε €1,43• άρα, το ΚΣΚ έχει 57.2% ((€2,50-€1,07): €2,50) περιθώριο κέρδους για το 2015.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι καταγγέλλοντες στην καταγγελία τους αναφέρονται στις υψηλές χρεώσεις νερού που επέβαλε το ΚΣΚ και σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσποζουσας θέσης

του ΚΣΚ στη βάση ότι, ως μοναδικός παροχέας νερού στην περιοχή, εκμεταλλεύεται τη θέση του και επιβάλλει υπερβολικές χρεώσεις στους κατοίκους τουριστικών αναπτύξεων.

Σημειώνεται επίσης ότι, οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι έχουν τύχει διπλοχρέωσης από μέρους του ΚΣΚ κάθε φορά που αλλάζει η κλίμακα χρέωσης. Μετά από μελέτη που έγινε στις χρεώσεις του ΚΣΚ που απέστειλαν, έχει διαπιστωθεί ότι αυτό δεν ισχύει. Οι πρώτοι 90 τόνοι χρεώθηκαν με €0.56/τόνο, σύνολο €50.40, οι επόμενοι 60 τόνοι χρεώθηκαν €5.00/τόνο, σύνολο €300, και ούτω καθ' εξής. Δεν φαίνεται, ως εκ τούτου καμία διπλοχρέωση.

Ως έχει ήδη αναφερθεί ανωτέρω, το ΔΕΕ στην υπόθεση *United Brands*⁷⁷ έκρινε ότι: «Πρέπει λοιπόν να εκτιμηθεί αν υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ των δαπανών που πράγματι έγιναν και της τιμής που πράγματι ζητήθηκε και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, να εξετασθεί αν επιβλήθηκε μη δίκαιη τιμή, είτε κατ' απόλυτη έννοια είτε σε σύγκριση με τα ανταγωνιστικά προϊόντα. Μπορούν να επινοηθούν και άλλες μέθοδοι —και η οικονομική επιστήμη δεν έχει παραλείψει να επινοήσει αρκετές — προκειμένου να καθοριστεί σε ποιες περιπτώσεις η τιμή ενός προϊόντος είναι μη δίκαιη».

Συνεπώς, το Δικαστήριο εφάρμοσε ένα τεστ δύο σταδίων για τον καθορισμό περιπτώσεων υπερβολικής τιμολόγησης. Το εν λόγω τεστ προβλέπει ότι για να στοιχειοθετηθεί υπερβολική τιμολόγηση απαιτείται:

(α) να καθοριστεί κατά πόσο υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ του κόστους της δεσποζουσας επιχείρησης και της τιμής που επιβλήθηκε από αυτή και,

(β) αν διαφανεί όντως μια τέτοια δυσαναλογία, εξετάζεται κατά πόσο η εν λόγω τιμή είναι μη εύλογη είτε από μόνη της ή κατόπιν σύγκρισης με ανταγωνιστικά προϊόντα.

Επίσης, η Επιτροπή σημειώνει ότι και το ΚΣΚ, επαναλαμβάνει το διπλό τεστ που επιβάλλει η *United Brands*, αναφέροντας ότι ακόμα και αν διαπιστωθεί υπερβολική χρέωση, απαιτείται σωρευτικά και η επιβολή μη δίκαιης τιμής. Αναφορικά με την υπερβολική χρέωση, το ΚΣΚ υποστηρίζει ότι η αξιολόγηση αυτής είναι άρρηκτα συνυφασμένη με την οικονομική αξία της υπηρεσίας που παρέχεται. Το ΚΣΚ ισχυρίζεται ότι το συνολικό κόστος νερού στις τουριστικές αναπτύξεις ανέρχεται σε 1,10 ευρώ/τόνο, ποσό που αντιστοιχεί στο ήμισυ περίπου του κόστους αγοράς του από το ΤΑΥ (0,56 ευρώ/τόνο) και «αντί να τιμολογούνται οι πρώτοι 90 τόνοι με τουλάχιστον 1,10 ευρώ/τόνο, το ΚΣΚ επέλεξε να καλύψει το πραγματικό του κόστος ανά τόνο με μετακύληση της εισπρακτέας διαφοράς από την χαμηλή κλίμακα στην υψηλότερη. Κατ' αυτό τον τρόπο, το κόστος διάθεσης και προμήθειας του νερού μπορεί φαινομενικά να παρουσιάζει απόκλιση με την τιμή χρέωσης στις υψηλότερες κλίμακες, ωστόσο σε καμία περίπτωση δεν προκύπτει από υιοθέτηση υψηλού περιθωρίου κέρδους

⁷⁷ Βλ. *supra* υποσ. 53, παρά. 249.

καθότι, ουσιαστικά, η υψηλότερη χρέωση σε αυτές τις κλίμακες καλύπτει τις απώλειες που επιφέρει η συνειδητή επιλογή/πολιτική της υπό του κόστους χρέωσης στις χαμηλότερες κλίμακες.» Καταλήγοντας, το ΚΣΚ ισχυρίζεται ότι δεν υπερτιμολογεί με την πολιτική του αυτή, ότι με αυτό τον τρόπο ενθαρρύνει και επιβραβεύει τις χαμηλές κλίμακες, προμηθεύοντας νερό ακόμη και κάτω του κόστους και με τις υψηλότερες κλίμακες ήθελε να αποτρέψει την κατανάλωση σε αυτές. Επίσης υποστηρίζει ότι, δεν παραβιάζει καμία αρχή του ανταγωνισμού αφού το ΚΣΚ είναι μονοπώλιο και δεν πληρείται η προϋπόθεση εκτοπισμού ανταγωνιστή από την σχετική αγορά.⁷⁸

Αναφορικά με τις πιο πάνω θέσεις, η Επιτροπή σημειώνει ότι η υπερτιμολόγηση βασίζεται όντως στη νομολογία που αναφέρεται από τον ΚΣΚ και βάσει αυτής και των οικονομικών δεδομένων που απεστάλησαν από το ίδιο το ΚΣΚ, έχει πραγματοποιηθεί κοστολογική ανάλυση της τουριστικής περιοχής. Εξ αυτών εξάχθηκε το αποτέλεσμα που καταγράφηκε, ότι δηλαδή το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **27%**, **39%** και **35%**, αντίστοιχα, και εάν δεν ληφθούν υπόψη οι αποσβέσεις, τότε το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **32%**, **43%** και **39%**, αντίστοιχα. Ποσοστά, τα οποία είναι ψηλά.

Το γεγονός ότι το ΚΣΚ παραθέτει τις χρεώσεις του ισχυριζόμενος ότι αυτές είναι χαμηλές στις πρώτες κλίμακες χωρίς να καλύπτονται τα κόστη του με σκοπό την επιβράβευση, ενώ στις ψηλές κλίμακες γίνεται υψηλή χρέωση με σκοπό την αποθάρρυνση, δεν αποτελεί οικονομική ανάλυση της κοστολόγησης του προϊόντος, αλλά απλώς απόψεις. Εξάλλου από τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία και βάσει των όσων έχουν αναφερθεί από τα εμπλεκόμενα μέρη, φαίνεται ότι οι οικίες στην τουριστική περιοχή χρησιμοποιούνταν κυρίως ως εξοχικές, θερινές οικίες με αποτέλεσμα η χρήση του νερού σε αυτές να γίνεται κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Επομένως, η οποιαδήποτε «επιβράβευση» στις χαμηλές κλίμακες θα ήταν άσκοπη, εφόσον ως διεφάνη αυτές έκαναν χρήση μόνο τις κλίμακες άνω των 90 τόνων.

Περαιτέρω, η Επιτροπή μελέτησε τη θέση του ΚΣΚ ότι δεν παραβιάζει καμία αρχή του ανταγωνισμού, αφού είναι μονοπώλιο και δεν πληρείται η προϋπόθεση εκτοπισμού ανταγωνιστή από τη σχετική αγορά, παραθέτοντας σχετικά την υπόθεση του ΔΕΕ, *Akzo Chemie BV κατά Επιτροπής*,⁷⁹ πλην όμως απορρίπτει αυτήν. Η Επιτροπή σημειώνει ότι το μονοπώλιο όντως δεν απαγορεύεται στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, τονίζει εμφαντικά όμως ότι αυτό που απαγορεύεται είναι η καταχρηστική εκμετάλλευση αυτής του της θέσης. Όσον αφορά την αναφορά του ΚΣΚ στην απόφαση του ΔΕΕ στην *Akzo Chemie*, η Επιτροπή σημειώνει ότι το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η εν λόγω εταιρεία είχε δεσπόζουσα θέση στην παραγωγή benzoyl peroxide και ότι μείωσε τις τιμές της σε επίπεδα κάτω

⁷⁸ Απόφαση του ΔΕΕ της 3^{ης} Ιουλίου 1991, C-62/86, *AKZO Chemie BV κατά Επιτροπής*, ECR I-3359.

⁷⁹ *Ibid.*

του κόστους με σκοπό να αποκλείσει την ανταγωνίστρια εταιρεία ECS από την αγορά. Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν εξέτασε κατά πόσο το ΚΣΚ χρεώνει τιμές κάτω του κόστους με αποτέλεσμα να θέτει εκτός ανταγωνισμού οποιαδήποτε ανταγωνιστική της εταιρεία, αλλά κατά πόσο οι τιμές που χρεώνει προς τους καταναλωτές του είναι υπερβολικά ψηλές.

Εξάλλου, ως είναι γνωστό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού επικεντρώνεται στις μορφές των συμπεριφορών που είναι περισσότερο επιζήμιες για τους καταναλωτές και καθοριστικό στοιχείο για τη δράση της είναι η διαφύλαξη του ουσιαστικού ανταγωνισμού και όχι απλώς η προστασία των ανταγωνιστών. Σύμφωνα με τη Γενική Εισαγγελέα J. Kokott, «*το δίκαιο ανταγωνισμού [...] δεν προορίζεται μόνο και πρωτίστως για να προστατεύει τα άμεσα συμφέροντα των ανταγωνιστών ή των καταναλωτών, αλλά τη δομή της αγοράς και, επομένως, τον ανταγωνισμό αυτόν καθ' εαυτόν (ως θεσμό), [...] Εμμέσως προστατεύεται με τον τρόπο αυτό και ο καταναλωτής 72. Πράγματι, οσάκις ο ανταγωνισμός ως τοιούτος ζημιώνεται πρέπει επίσης να φοβάται κανείς μειονεκτήματα και για τον καταναλωτή.*»⁸⁰

Περαιτέρω, η νομολογία αναγνωρίζει τη διάκριση μεταξύ εκμεταλλευτικών (exploitative abuse) και παρεμποδιστικών καταχρήσεων (exclusionary abuse). Σχετικά στην υπόθεση *Konkurrensverket κατά TeliaSonera Sverige AB*⁸¹ αναφέρθηκε: «*[...], το άρθρο 102 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αφορά μόνο την πρακτική που δύναται να προκαλέσει άμεση ζημία στους καταναλωτές (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 16ης Σεπτεμβρίου 2008, C-468/06 έως C-478/06, Σωτ. Λέλος και Σία κ.λπ. Συλλογή 2008, σ. I-7139, σκέψη 68, καθώς επίσης και Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 180), αλλά και τις πρακτικές που τους προκαλούν ζημία πλήττοντας τη λειτουργία του ανταγωνισμού. Μολονότι, πράγματι, το άρθρο 102 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύει σε επιχείρηση να κατακτά, με τις δικές της ικανότητες, τη δεσπόζουσα θέση σε μια αγορά και μολονότι, κατά μείζονα λόγω, η διαπίστωση της υπάρξεως μιας τέτοιας δεσπόζουσας θέσεως δεν συνεπάγεται καθεαυτή καμία μομφή έναντι της οικείας επιχειρήσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 1983, 322/81, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3461, σκέψη 57, καθώς και της 16ης Μαρτίου 2000, C-395/96 P και C-396/96 P, *Compagnie maritime belge transports* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-1365, σκέψη 37), κατά πάγια ωστόσο νομολογία, η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση υπέχει ειδική ευθύνη να μη θίγει, με τη συμπεριφορά της, τον αποτελεσματικό και ανόθευτο ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 2ας Απριλίου 2009, C-202/07 P, *France Télécom* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-2369, σκέψη 105 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).*»

⁸⁰ Υπόθεση C-95/04 P, *British Airways plc* κατά Επιτροπής, Συλλ. 2007 σ. I-2331, σκ. 68.

⁸¹ Υπόθεση C-52/09, *Konkurrensverket* κατά *TeliaSonera Sverige AB*, Συλλ. 2011, σ. I-00527, σκ. 24.

Περαιτέρω επισημαίνεται ότι, οι οποιοσδήποτε αναφορές στην πιο πάνω οικονομική ανάλυση στο ότι οι τιμές στις χαμηλές κλίμακες φαίνεται ότι είναι κάτω του κόστους αγοράς, προέκυψαν στη βάση των ενώπιόν της Επιτροπής στοιχείων και λόγω του ότι τα αποτελέσματα που παρουσιάζονται στον Πίνακα 9 και 10, τα οποία ήταν στοιχεία που δόθηκαν από το ίδιο το ΚΣΚ, οδηγούσαν σε αντικρουόμενα συμπεράσματα, καθώς, όπως αναφέρθηκε τα έσοδα του ΚΣΚ ως είχαν διαχωριστεί, οδηγούσαν σε ποσοστό πλεονάσματος για τον Πυρήνα που κυμαίνεται από 73%-75% για τα έτη 2013-2015. Βάσει όμως των προαναφερόμενων στοιχείων ότι, δηλαδή οι χρεώσεις στον Πυρήνα για την πρώτη κλίμακα ήταν κάτω του κόστους και η δεύτερη κλίμακα ήταν ίση με το κόστος άντλησης νερού, τότε θα έπρεπε να οδηγούν σε ζημιογόνα αποτελέσματα για τον Πυρήνα και όχι σε πλεονάσματα της τάξης του 73%-75%. Επομένως, για σκοπούς ανάλυσης αυτών ετοιμάσθηκαν νέοι υπολογισμοί με βάση άλλες αναλύσεις, ώστε να παρουσιαστεί η πραγματική εικόνα του ΚΣΚ, στη βάση πάντα των στοιχείων του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, που στάλθηκαν από το ΚΣΚ.

Όσον αφορά το κριτήριο της μη δίκαιης τιμής, το ΚΣΚ υποστηρίζει ότι αυτό είναι κάτι που εξαρτάται από το αν η τιμή είναι δυσανάλογη προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής. Η οικονομική αξία καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, αλλά και μη κοστολογικά στοιχεία, όπως η ζήτηση.

Επ' αυτού, το ΚΣΚ παραπέμπει στην υπόθεση *Scandlines Sverige*,⁸² στην οποία όπως αναφέρει, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεώρησε ότι: «όταν οι χρήστες είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν παραπάνω για κάτι που θεωρούν ότι αξίζει ιδιαίτερα, αυτό θα πρέπει να συνεκτιμάται στην αξιολόγηση της οικονομικής αξίας μιας παροχής.»

Η Επιτροπή, προτού επεκταθεί σε περαιτέρω ανάλυση της εν προκειμένω παρατεθείσας υπόθεσης, επαναλαμβάνει τα σημεία/στάδια που ακολουθεί η νομολογία αναφορικά με την υπερβολική τιμολόγηση και σημειώνει περαιτέρω την ανάπτυξη αυτών στις πρόσφατες Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Nils Wahl στην Υπόθεση C-177/16, στις οποίες αναφέρθηκαν τα εξής:⁸³

«16. Με την απόφαση *United Brands (2)*, καθώς και με πολλές μεταγενέστερες αποφάσεις (3), το Δικαστήριο έκρινε ότι η εφαρμογή τιμής που είναι υπερβολική ως δυσανάλογη προς την οικονομική αξία του προσφερόμενου προϊόντος αντιβαίνει στο νυν άρθρο 102 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, μόνο «δυσανάλογες» ή «υπερβολικές» τιμές μπορεί να συνιστούν παράβαση της εν λόγω διατάξεως (4). Η σχετική ανάλυση του Δικαστηρίου αναπτύσσεται σε δύο στάδια.

17. Κατά το πρώτο στάδιο της ανάλυσης, εξετάζεται εάν υπάρχει υπερβολική απόκλιση –ήτοι, σημαντική διαφορά– μεταξύ της τιμής που πράγματι χρεώνει η επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση στην

⁸² Βλ. σχετικά *supra* υποσ. 61.

⁸³ Προτάσεις Γενικού Εισαγγελέα NILS WAHL, της 6ης Απριλίου 2017, Υπόθεση C-177/16, *Biedrība «Autortiesību un komunikācijai konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība» κατά Konkurences padome*, ECLI:EU:C:2017:286.

οικεία αγορά και της τιμής που θα χρέωνε υποθετικά η ίδια επιχείρηση, εάν υπήρχε αποτελεσματικός ανταγωνισμός στην αγορά (στο εξής: τιμή αναφοράς) (5).

[...]

20. Απαξ και εξακριβωθεί, βάσει μίας ή περισσοτέρων από αυτές τις μεθόδους, ότι υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ της τιμής που χρεώνεται στην πράξη από την δεσπόζουσα επιχείρηση και της τιμής αναφοράς, πρέπει να προσδιοριστεί ο βαθμός κατά τον οποίο η εν λόγω πραγματική τιμή είναι μη δίκαιη, είτε αυτή καθ' εαυτήν είτε σε σύγκριση με ανταγωνιστικά προϊόντα (15).

21. Το δεύτερο αυτό στάδιο της ανάλυσης αποσκοπεί στη διερεύνηση του κατά πόσον η διαφορά στην τιμή είναι απλώς αποτέλεσμα της καταχρήσεως από τη δεσπόζουσα επιχείρηση της ισχύος της στην αγορά ή εάν οφείλεται σε άλλους θεμιτούς λόγους.

22. Μόνο αν δεν υπάρχει βάσιμη δικαιολογία για τη διαφορά μεταξύ της τιμής αναφοράς και της πραγματικής τιμής που επέβαλε η κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση στους πελάτες της μπορεί η τιμή να θεωρηθεί «μη δίκαιη» κατά την έννοια του άρθρου 102, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Η Επιτροπή έχει ήδη μελετήσει και αναφέρθηκε ανωτέρω στην υπόθεση που παρατέθηκε από το ΚΣΚ και επισημαίνει ότι σε αυτήν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ακολούθησε τα σημεία που καταγράφηκαν στην υπόθεση *United Brands* από το Δικαστήριο. Συγκεκριμένα, στην εν λόγω απόφαση θεωρήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή πως οι ενδείξεις για το «υπερβολικό» περιθώριο κέρδους δεν ήταν επαρκείς, ώστε να τεκμηριωθεί η κατάχρηση. Σύμφωνα με την απόφαση, ακόμη κι αν το περιθώριο κέρδους μιας δεσπόζουσας επιχείρησης είναι υψηλό ή ακόμη και υπερβολικό, αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη καταχρηστικό. Προκειμένου να θεωρηθεί καταχρηστικό θα πρέπει να πληρούται και το δεύτερο σκέλος του τεστ της *United Brands*, ώστε να αποδειχθεί πως οι επιβαλλόμενες από τη δεσπόζουσα επιχείρηση τιμές είναι «μη εύλογες»/μη δίκαιες, είτε αυτές καθεαυτές, είτε συγκρινόμενες με αυτές των ανταγωνιστών.⁸⁴

Αναλυτικά, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ακολούθησε τη μεθοδολογία που αναπτύχθηκε από το Δικαστήριο σε προηγούμενες υποθέσεις, και στην παράγραφο 252 αναφέρει τα εξής: «*The Commission will therefore assess the costs actually incurred by HHAB in providing the products/services in question (the costs of production) and make a comparison with the prices actually charged (section II.B.2.1). The Commission will then assess whether the prices are unfair*

⁸⁴ Βλ. σχετικά *supra* υποσ. 61, *Scandlines Sverige*: “158. In any event, even if it were to be assumed that the profit margin of HHAB is high (or even “excessive”), this would not be sufficient to conclude that the price charged bears no reasonable relation to the economic value of the services provided. The Commission would have to proceed to the second question as set out by the Court in *United Brands*, in order to determine whether the prices charged to the ferryoperators are unfair, either in themselves or when compared to other ports.”

when compared to prices charged to other users or by other ports (section II.B.2.2), or whether the prices are unfair in themselves (section II.B.2.3).»

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών της αγοράς των παρεχόμενων λιμενικών υπηρεσιών που περιλαμβάνει διαφορετικές χρεώσεις και κόστη, σύμφωνα με τον τύπο και το μέγεθος του πλοίου, τον χρόνο παραμονής του στην αποβάθρα κ.λπ., η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τροποποίησε το ανωτέρω περιγραφόμενο τεστ της *United Brands*. Για την εφαρμογή του πρώτου σκέλους του τεστ, υπολογίστηκαν τα συνολικά έσοδα της Λιμενικής Αρχής από την καταγγέλλουσα ακτοπλοϊκή εταιρεία και συσχετίστηκαν με τα συνολικά κόστη της λειτουργίας του λιμένος που θα μπορούσαν να αποδοθούν στην εξυπηρέτηση των ακτοπλοϊκών πλοίων. Εν συνεχεία, διενεργήθηκε ανάλυση κόστους και κερδοφορίας της επιχείρησης και συγκριτική ανάλυση αγοράς, κυρίως με αγορές με ομοειδή χαρακτηριστικά που λειτουργούν υπό συνθήκες ανταγωνισμού, αφού ληφθούν υπόψη όλοι οι ειδικότεροι παράγοντες (π.χ. η αύξηση του πληθωρισμού).

Ακολούθως, στην απόφαση *Scandlines Sverige*, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφού προέβη στη σχετική ανάλυση, κατέληξε ως εξής:

«222. First, it should be recalled that there are uncertainties, in this case, as regards the precise determination of the incurred costs (the production costs) that the Commission has taken into account. For the reasons explained above in Section II.B.2.1.b), the assessment of the incurred costs by the Commission is based on an approximate cost allocation. The Commission has proceeded based on assumptions (notably the key of repartition of the distributed costs), which naturally affect the level of the incurred costs by HHAB in providing services to the ferry-operators.»

Επομένως, η κατάληξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ήταν ότι υπήρχαν δυσκολίες, ώστε να εξαχθούν ακριβή συμπεράσματα για τα κόστη της παρεχόμενης υπηρεσίας. Επίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αναφορικά με το δεύτερο σκέλος της νομολογίας *United Brands*, όπου προκειμένου αυτό να πληρούται και να προσδιορισθεί εάν οι συγκεκριμένες τιμές που επιβάλλονται στα υπό εξέταση προϊόντα είναι εύλογες ή μη εύλογες, ήτοι υπερβολικά υψηλές, σημείωσε ότι θα πρέπει να διενεργηθεί ανάλυση κόστους και κερδοφορίας της επιχείρησης και συγκριτική ανάλυση αγοράς, κυρίως με αγορές με ομοειδή χαρακτηριστικά που λειτουργούν υπό συνθήκες ανταγωνισμού, αφού ληφθούν υπόψη όλοι οι ειδικότεροι παράγοντες. Το Δικαστήριο ανέφερε ότι η σύγκριση αυτή εμφανίζει ενίοτε κάποιες δυσκολίες, διότι προϋποθέτει αφενός μεν συγκρίσιμα προϊόντα ή υπηρεσίες και αφετέρου συγκρίσιμες δομές κόστους, πράγμα το οποίο δεν ίσχυε στην εν λόγω υπόθεση, με αναφορά στο Λιμάνι του Elsinore.

Συγκεκριμένες αναφορές γίνονται ιδίως στις παραγράφους 175, 183-185 και 200-201 της απόφασης, όπου αναφέρεται ότι οι δομές κόστους των δύο λιμένων που τέθηκαν υπό σύγκριση ήταν πολύ διαφορετικές: το κόστος στον υπό σύγκριση λιμένα του Elsinore ήταν σημαντικά χαμηλότερο σε

σχέση με τον εξεταζόμενο λιμένα του Helsingborg και δεν θα ήταν δυνατόν να επιβληθούν στους δύο λιμένες τα ίδια επίπεδα χρεώσεων, καθώς σε περίπτωση επιβολής στο λιμένα του Helsingborg των χρεώσεων του λιμένα του Elsinore, δεν θα μπορούσε να καλυφθεί το κόστος του λιμένα του Helsingborg για την παροχή των υπηρεσιών του.

Τέλος, όσον αφορά το δεύτερο στάδιο που εξετάζεται, δηλαδή το κατά πόσο η τιμή που χρεώνεται είναι μη δίκαιη, στην απόφαση *Scandlines Sverige* ελέγχθη ότι αυτό είναι κάτι που εξαρτάται από το αν η τιμή είναι δυσανάλογη προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής.⁸⁵

Βέβαια, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η έννοια «οικονομική αξία», δεν έχει καθοριστεί στη νομολογία του Δικαστηρίου, αλλά στη εν λόγω απόφασή της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προχώρησε σε δική της ερμηνεία, καταλήγοντας ότι η οικονομική αξία της υπό εξέταση υπηρεσίας δεν μπορούσε απλώς να προσδιοριστεί προσθέτοντας στα κατά προσέγγιση κόστη που συνεπάγονται με την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας, όπως εκτιμήθηκε από την Επιτροπή, ένα περιθώριο κέρδους που θα ήταν ένα προκαθορισμένο ποσοστό του κόστους παραγωγής.

Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε ότι, η οικονομική αξία του προϊόντος/υπηρεσίας, πρέπει να προσδιοριστεί λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, αλλά και μη κοστολογικά στοιχεία, όπως η ζήτηση για το εν λόγω προϊόν/υπηρεσία,⁸⁶ και συνέχισε αναφέροντας ότι: «233. *As a consequence, finding a positive difference between the price and the approximate production costs exceeding what Scandlines claims as being a reasonable margin, would not necessarily lead to the conclusion that the price is unfair, provided that this price has a reasonable relation to the economic value of the product/service supplied.*»

Επομένως, σύμφωνα με την πιο πάνω σκέψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οικονομική αξία καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, αλλά και μη κοστολογικά στοιχεία, όπως η ζήτηση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεώρησε ότι όταν οι χρήστες είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν παραπάνω για κάτι που θεωρούν ότι αξίζει ιδιαίτερα, αυτό θα πρέπει να συνεκτιμάται στην αξιολόγηση της οικονομικής αξίας μιας παροχής. Αυτό το συγκεκριμένο χαρακτηριστικό δεν σημαίνει απαραίτητα υψηλότερο κόστος παραγωγής για τον πάροχο των λιμενικών υπηρεσιών. Παρόλα αυτά, είναι πολύτιμο για τον πελάτη, αλλά και για τον πάροχο, αυξάνοντας έτσι την οικονομική αξία του προϊόντος/υπηρεσίας.⁸⁷

Αυτή την αξιολόγηση της οικονομικής αξίας της παροχής, έχει επικαλεστεί στις θέσεις του και το καταγγελλόμενο ΚΣΚ, αναπτύσσοντας την κατά την ενώπιον της Επιτροπής προφορική διαδικασία, ως εξής: «[...] το μη δίκαιο είναι άρρηκτα συνυφασμένο με το στοιχείο της δικαιολόγησης δηλαδή

⁸⁵ *Ibid*, σκ. 150 επ..

⁸⁶ *Ibid*, σκ. 232.

⁸⁷ *Ibid*, σκ. 227.

πρέπει να έχουμε τιμή αδικαιολόγητα δυσανάλογη προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής άρα έχουμε ένα στοιχείο και σε ό,τι αφορά το αδικαιολόγητο, αλλά και σε ό,τι αφορά να μου επιτρέψετε να πω την ισότητα. Διότι και στην Έκθεση Αιτιάσεων είδα αναφορές πολύ σωστά και για την αρχή της ισότητας γιατί όμως το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών κάθε άλλο παρά άνισα μεταχειρίστηκε τους πολίτες του. Αυτό το οποίο ανέφερα και προηγουμένως και σε ό,τι αφορά τη *Scandlines Sverige* είναι σχετικότερο αν αναλογιστούμε όλα αυτά τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν την εικόνα μας που αντικρίζουμε όταν πηγαίνουμε στις εν λόγω τουριστικές αναπτύξεις με τις πισίνες τα πράσινα να σας πω κάτι, μόλις πριν δύο μήνες προκηρύχθηκε προσφορά από το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών μόνο για το *Aphrodite Hills* 70.000 το χρόνο η συντήρηση των πρασίνων σε όλη την ανάπτυξη 70.000 ποσό, το οποίο αν απομονώσουμε το τι είναι τα Κούκλια δηλαδή, ο πυρήνας που είναι οι 800, ασύλληπτο ποσό. Με προϋπολογισμούς το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών που αγγίζουν ακριβώς και μόνο λόγω των τουριστικών αναπτύξεων τουλάχιστον μέχρι το πρόσφατο παρελθόν άγγιζαν τα 5 εκατομμύρια προϋπολογισμούς. Κοινότητα των 800 κατοίκων οι ανάγκες οπότε σε ό,τι αφορά το δίκαιο ή μη πρέπει να αντιληφθούμε και να διαχωρίσουμε ότι αυτοί για να απολαμβάνουν όπως οι καταγγέλλοντες αυτές τις υπηρεσίες στις εξοχικές τους κατοικίες είναι ένα μεγάλο κόστος για το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών, το οποίο αντιλαμβάνεται πλήρως ότι θα πρέπει να είναι η παροχή των υπηρεσιών του εφάμιλλη της πολυτέλειας την οποία θέλουν οι ίδιοι οι διαμένοντες στις τουριστικές αναπτύξεις να έχουν.»

Η Επιτροπή, αντιπαραβάλλοντας τα πιο πάνω με τα όσα κατέληξε επί του θέματος η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην απόφασή της *Scandlines Sverige*, σημειώνει ότι κατά την ανάλυση των μη κοστολογικών παραγόντων που πρέπει να ληφθούν κατά την αξιολόγηση της οικονομικής αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποστήριξε ότι οι εταιρείες εκμετάλλευσης πορθμείων επωφελοούνται από το γεγονός ότι η γεωγραφική θέση του λιμένα του Helsingborg ικανοποιεί απόλυτα τις ανάγκες τους. Προς επεξήγηση αυτού, ανέφερε ότι η απόσταση μεταξύ των λιμένων Helsingborg και Elsinore, η οποία είναι η μικρότερη μεταξύ Σουηδίας και Δανίας, τους επιτρέπει να λειτουργούν μια συχνή μικρής απόστασης υπηρεσία, η οποία είναι πιο αποδοτική (cost-efficient) και ελκυστική για την κυκλοφορία επιβατών και των οχημάτων. Στο λιμάνι, οι τερματικοί σταθμοί επιβατών και/ή οχημάτων τους είναι άμεσα προσβάσιμοι από το κέντρο του Helsingborg. Το λιμάνι έχει εξαιρετικές συνδέσεις με τις οδικές και σιδηροδρομικές μεταφορές (τερματικό σταθμό Knutpunkten, λεωφορείων και σιδηροδρόμων).⁸⁸

⁸⁸ *Ibid*, «b) Non-cost related factors that should be taken into account in assessing the economic value of the service provided by HHAB

234. The Commission argued in the Article 6 letter that the ferry-operators benefit from the fact that the location of the port of Helsingborg meets their needs perfectly. The sailing distance between Helsingborg and Elsinore, which is the shortest between Sweden and Denmark, allows them to operate a frequent short distance service, which is more cost-efficient and attractive for passenger and vehicle traffic. In the port itself, their passenger and/or vehicles terminals are directly

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε τα πιο πάνω, υποστηρίζοντας ότι, κατά την αξιολόγηση της οικονομικής αξίας της υπηρεσίας, δέουσα προσοχή πρέπει να δοθεί στην ανάγκη της επιχείρησης να ανακτήσει τις μεγάλες αρχικές επενδύσεις της, την άυλη αξία του προϊόντος, και οποιοδήποτε κόστος ευκαιρίας. Ως αποτέλεσμα, τα όσα αναφέρθηκαν από αυτήν για την υπεραξία, που αφορούσε την εξαιρετική για τους χρήστες των υπηρεσιών γεωγραφική θέση του συγκεκριμένου λιμανιού, αντανακλούν ακριβώς το μέγεθος της επένδυσής της και την ανάκτηση της άυλης αξίας αυτού.

Επομένως, το ότι από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στη συγκεκριμένη απόφασή της, αξιολογήθηκε και λήφθηκε υπόψη η οικονομική αξία της υπηρεσίας από την πλευρά των επιχειρήσεων που ήταν διατεθειμένες να πληρώσουν, πραγματοποιήθηκε, όπως αναφέρεται, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης και λόγω του ότι οι καταναλωτές είχαν ιδιαίτερα πλεονεκτήματα που συνδέονταν με οικονομικό όφελος κατά τη δραστηριοποίηση τους στο συγκεκριμένο λιμάνι. Όφελος, το οποίο έπρεπε να ληφθεί υπόψη, αλλά ως αξία δεν μπορούσε με οικονομικά μέτρα, αριθμητικά, να υπολογιστεί.

Επ' αυτού, η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι στις Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Nils Wahl στην Υπόθεση C-177/16, έχει αναφερθεί το εξής:

«63. Σε αντίθεση με την άποψη που εξέφρασε η ΑΚΚΑ/LAA, φρονώ ότι τα εν λόγω κριτήρια είναι αντικειμενικά και επαληθεύσιμα. Επίσης, φαίνεται να είναι λυσιτελή, στο μέτρο που διασφαλίζουν ότι οι αγορές είναι ομοιογενείς τόσο ως προς τη ζήτηση όσο και ως προς την προσφορά. Είναι πράγματι κρίσιμο, στο πλαίσιο αυτό, να λαμβάνονται υπόψη οι εξής δύο παράγοντες, οι οποίοι, κατά τη γνώμη μου, μπορεί να επηρεάσουν την οικονομική αξία της υπηρεσίας που παρέχει η ΑΚΚΑ/LAA: i) η ικανότητα και η βούληση των πελατών της ΑΚΚΑ/LAA να καταβάλουν πληρωμή για την υπηρεσία που λαμβάνουν και ii) το οικονομικό όφελος που μπορεί να αποκομίζουν οι πελάτες της ΑΚΚΑ/LAA από την εν λόγω υπηρεσία, όταν, με τη σειρά τους, παρέχουν προϊόντα ή υπηρεσίες προς τους πελάτες τους.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Περαιτέρω, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το Competition Appeal Tribunal του Ηνωμένου Βασιλείου στην υπόθεση *Albion Water Ltd, Albion Water Group Limited v Water Services Regulatory Authority and Dwr Cymru Cyfyngedig, United Utilities Water PLC*,⁸⁹ έκρινε ότι ο κατεστημένος προμηθευτής ύδρευσης Dwr Cymru καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση που κατείχε στην αγορά θέτοντας

accessible from downtown Helsingborg. The port has excellent connections with road and rail transport (bus and rail Knutpunkten terminal).»

⁸⁹ UK COMPETITION APPEAL TRIBUNAL, Judgment on 7 November 2008, Case Number: 1046/2/4/04 *Albion Water Ltd, Albion Water Group Limited v Water Services Regulatory Authority and Dwr Cymru Cyfyngedig, United Utilities Water PLC intervening*, [2008] CAT 31.

υπερβολικές χρεώσεις πρόσβασης στο δίκτυο προμήθειας νερού και έτσι αποδέχτηκε την προσφυγή του Albion Water Limited εναντίον της απόφασης του Γενικού Διευθυντή Υπηρεσιών Ύδατος.

Η απόφαση του Competition Appeal Tribunal καταδεικνύει τη διάκριση μεταξύ μιας "υπερβολικής" τιμολόγησης, όσον αφορά τη διάκριση μεταξύ της τιμής του κόστους προμήθειας (συμπεριλαμβανομένου του κόστους κεφαλαίου) και μιας τιμολόγησης που είναι "μη δίκαιη" και επομένως αποτελεί κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, με την έννοια ότι δεν συνδέεται εύλογα με την «οικονομική αξία» του παρεχόμενου προϊόντος ή υπηρεσίας. Περαιτέρω, το Competition Appeal Tribunal κατέστησε σαφές ότι σε ορισμένες περιπτώσεις η οικονομική αξία μπορεί να υπερβαίνει το κόστος προμήθειας, όταν υπάρχουν επιπρόσθετα οφέλη, τα οποία δεν αντικατοπτρίζονται στο κόστος προμήθειας (όπως στην υπόθεση *Attheraces v British Horseracing Board* [2007] EWCA Civ38).

Αναλυτικότερα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, το Competition Appeal Tribunal στην εν λόγω απόφασή του ανέφερε σχετικά τα εξής: «225. [...] *it is important to examine whether there are any non-cost related factors in a particular case. However this does not rule out the possibility that the costs of supplying a product or service (plus a reasonable return) would, in the absence of any relevant non-cost-related factors, represent its "economic value". Nor is there any suggestion that the Court of Appeal intended to rule out such a possibility by its judgment in Attheraces. [...] neither Scandlines nor Attheraces "excludes the possibility that, in the absence of relevant noncost-related factors, the very excessiveness of a price could be sufficient to establish that the price bears no reasonable relation to the economic value of the product/service being provided."* This approach is also consistent with that taken by the European Commission in *Deutsche Post* (see paragraph [203] above). »

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της τα όσα προαναφέρθηκαν, ομόφωνα θεωρεί ότι η θέση του ΚΣΚ ότι η αξιολόγηση της οικονομικής αξίας της υπηρεσίας θα πρέπει να πραγματοποιηθεί από την πλευρά του καταναλωτή, ώστε να εξαχθεί το συμπέρασμα κατά πόσο η τιμή είναι μη δίκαιη, βασιζόμενη και στο κατά πόσο αυτοί ήταν διατεθειμένοι να πληρώσουν, δεν ανταποκρίνεται ούτε στα δεδομένα της υπόθεσης, αλλά ούτε και στη νομολογία που αναλύθηκε. Καταρχάς, στην υπό εξέταση καταγγελία το παρεχόμενο προϊόν, ήτοι το νερό δεν υπέχει οποιοδήποτε οικονομικό όφελος προς τους πελάτες του ΚΣΚ, καθότι αυτό αποτελεί απαραίτητο αγαθό, αλλά και οι καταγγέλλοντες δεν έχουν σκοπό να το εκμεταλλευτούν αποκομίζοντας οποιοδήποτε τέτοιο όφελος. Ούτε και τα ιδιαίτερα πλεονεκτήματα, που αναφέρθηκαν από το δικηγόρο του ΚΣΚ, κατά την ενώπιον της Επιτροπής προφορική διαδικασία, ότι δηλαδή: «*αν αναλογιστούμε όλα αυτά τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν την εικόνα μας που αντικρίζουμε όταν πηγαίνουμε στις εν λόγω τουριστικές αναπτύξεις με τις πισίνες τα πράσινα [...] αυτοί για να απολαμβάνουν όπως οι καταγγέλλοντες αυτές τις υπηρεσίες στις εξοχικές τους κατοικίες είναι ένα μεγάλο κόστος για το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών, το οποίο*

αντιλαμβάνεται πλήρως ότι θα πρέπει να είναι η παροχή των υπηρεσιών του εφάμιλλη της πολυτέλειας την οποία θέλουν οι ίδιοι οι διαμένοντες στις τουριστικές αναπτύξεις να έχουν.» , δικαιολογούν την υπερβολικά υψηλή τιμή χρέωσης, ούτε και δεικνύουν ότι υπάρχει εύλογη σχέση της εν λόγω τιμής χρέωσης του νερού προς την οικονομική αξία του. Τουναντίον, η παράθεση από το ΚΣΚ της Κ.Δ.Π. 128/2014, η οποία, όπως αναφέρει, ενσωμάτωσε την Ευρωπαϊκή Οδηγία-Πλαίσιο (2000/60/ΕΚ) αναφέρεται σε ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος, πράγμα το οποίο πάλι δεν δικαιολογεί την υψηλή τιμή χρέωσης, εφόσον στην υπό εξέταση καταγγελία, όπως προκύπτει από την οικονομική ανάλυση ανωτέρω, αυτό υπερκαλύπτεται.

Επίσης, επί του ίδιου θέματος, το ΚΣΚ στους ισχυρισμούς του αναφέρει ότι, η τιμολογιακή του πολιτική, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας καταγγελίας, εμπίπτει καθ' ολοκληρία και με τη δέουσα συνοχή εντός των ορίων που καθορίζει η Κ.Δ.Π 128/2014, η οποία σύμφωνα με τον ίδιο, διασφαλίζει κατά τρόπο αναλογικό, συνολικό και δίκαιο την τιμολογιακή πολιτική τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος. Επ' αυτού, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν αμφισβητείται ότι το εν λόγω κανονιστικό πλαίσιο παρέχει στις υπηρεσίες ύδατος τη δυνατότητα να καθορίζουν την τιμολογιακή πολιτική τιμολόγησης τους.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του ΚΣΚ ότι δεν είναι εύλογο και δίκαιο υπό τις περιστάσεις να ληφθούν υπόψη υποκειμενικά κριτήρια, όπως αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 90 της Έκθεσης Αιτίας της Επιτροπής, η Επιτροπή διαφωνεί με τη θέση αυτή και τονίζει πως κατ' ουδένα λόγο τα όσα λήφθηκαν υπόψη κατά την εξαγωγή των συμπερασμάτων της και δη στην οικονομική ανάλυση για την εξέταση της υπόθεσης, αλλά και όσα αναφέρονται στη συγκεκριμένη παράγραφο, αποτελούν υποκειμενικά κριτήρια. Εν αντιθέσει, η Επιτροπή σημειώνει ότι όσον αφορά την παράγραφο 90 της Έκθεσης Αιτίας, σε αυτήν παραθέτει στοιχεία, τα οποία λήφθηκαν από τα εμπλεκόμενα μέρη της παρούσας καταγγελίας, συμπεριλαμβανομένου του ΚΣΚ και δεδομένα, τα οποία ουσιαστικά αποτελούν παραδοχές των μερών.

Για παράδειγμα, όπως μπορεί κανείς να διακρίνει διαβάζοντας την παράγραφο 90 της Έκθεσης Αιτίας, η Επιτροπή επαναλαμβάνει τις θέσεις του ΚΣΚ, όσον αφορά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των οικιών της τουριστικής ανάπτυξης, όπως ο ίδιος ουσιαστικά ανέλυσε και στις γραπτές και προφορικές του παρατηρήσεις. Συγκεκριμένα, η παράγραφος 90 της Έκθεσης Αιτίας αναφέρει μεταξύ άλλων ότι: «[...] στην εν λόγω τουριστική περιοχή, οι πλείστοι ιδιοκτήτες των υποστατικών, όπως οι καταγγέλλοντες, δεν διαμένουν ολόχρονα σ' αυτά, γιατί δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι ή γιατί αυτά χρησιμοποιούνται ως εξοχικά καταλύματα και όχι ως μόνιμες κατοικίες. Τα υποστατικά αυτά χρησιμοποιούνται κυρίως κατά τους θερινούς μήνες και διαθέτουν, ως επί το πλείστο, μεγάλους κήπους και πισίνες· γι' αυτό το λόγο, η ανάγκη για χρήση νερού αυξάνεται κατακόρυφα στους μήνες αυτούς».

Περαιτέρω, η Επιτροπή, προς υποστήριξη του ισχυρισμού της, παρέθεσε και στοιχεία που απέστειλαν οι καταγγέλλοντες, στα οποία διαφαίνεται ότι η χρήση του νερού κατά τους θερινούς μήνες είναι πολύ υψηλότερη από ότι τον υπόλοιπο χρόνο, ήτοι: «*Εξού και τα στοιχεία που απέστειλαν οι καταγγέλλοντες, όπου στα αντίγραφα τιμολογήσεων για την τριμηνία Ιουλίου - Σεπτεμβρίου 2014, η κατανάλωση ανέρχεται σε 582 τόνους, για την ίδια περίοδο του επόμενου έτους σε 719 τόνους και μειώνεται σε 166 τόνους τους χειμερινούς μήνες του τριμήνου Ιανουαρίου-Μαρτίου 2015 και 110 τόνους του αντίστοιχου του 2016.*»

Συνεπώς, στη βάση των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή απορρίπτει τους ισχυρισμούς του ΚΣΚ και τονίζει πως κατ' ουδένα λόγο, τα όσα αναφέρονται στην παράγραφο 90 της Έκθεσης Αιτίασης δεν αποτελούν υποκειμενικά κριτήρια και κατ' επέκταση δεν παραβιάζουν την Αρχή της Ισότητας, ως ο ισχυρισμός του. Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει και την αναφορά του ΚΣΚ σε απόσπασμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Παγκύπρια Οργάνωση Πολυτέκνων εναντίον του Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας*,⁹⁰ στην οποία υπογραμμίζει τα κάτωθι: «*Ενώπιον μας οι Εφεσείοντες προωθούν ουσιαστικά την επιχειρηματολογία [...] Για πολύτεκνες οικογένειες, εισηγούνται, η χρέωση θα έπρεπε να είναι στη βασική τιμή για μεγαλύτερη κατανάλωση της συνήθους με κλιμακωτή αύξηση πέραν εκείνης.*

*Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η εισηγήση αυτή, η οποία, επεκτεινόμενη στη λογική της κατάληξη, θα οδηγούσε στο εντελώς ανεφάρμοστο κριτήριο της χρέωσης ανάλογα με κάθε υποκειμενικό κριτήριο που θα αφορούσε την κάθε οικογένεια. Κατ' αρχάς, δεν μπορεί να εκλαμβάνεται ως δεδομένη η βάση στην οποία καθορίστηκαν οι κλιμακωτές χρεώσεις, αφού αυτές συνιστούν ένα σύνθετο αποτέλεσμα παραγόντων και επιδιώξεων διοικητικής πολιτικής (ίδε και **Constantinides v. E.A.C. (1982) 3 C.L.R. 798**) [...] ο αδελφός μας Δικαστής, η αρχή της ισότητας διατηρεί στη διοίκηση τη δυνατότητα επιλογής και στάθμισης παραγόντων και στοιχείων και δεν εξυπακούει μαθηματικά τέλειες διακρίσεις, που εκ των πραγμάτων και αδύνατες θα ήσαν.»*

Η Επιτροπή καταρχάς θεωρεί ότι τα όσα αναφέρονται στην εν λόγω απόφαση δεν ανταποκρίνονται στα δεδομένα που εξετάζονται στο πλαίσιο του ανταγωνισμού και εν πάση περιπτώσει, ουδέποτε στη συγκεκριμένη περίπτωση η Επιτροπή έθεσε θέμα προς το ΚΣΚ ότι θα έπρεπε οι κλιμακωτές καταναλώσεις/χρεώσεις του να είχαν υπολογισθεί στη βάση υποκειμενικών κριτηρίων ή/και των λογικών αναγκών μίας οικογένειας ή αναλόγως περιοχής κτλ. Εξάλλου, η εν προκειμένω υπό εξέταση καταγγελία αφορά υπερβολική τιμολόγηση, η οποία βασίζεται σε καθαρά οικονομικές αναλύσεις και δεδομένα. Όσον αφορά την υπογράμμιση του ΚΣΚ στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι «*οι κλιμακωτές χρεώσεις συνιστούν ένα σύνθετο αποτέλεσμα παραγόντων και επιδιώξεων διοικητικής πολιτικής*», η Επιτροπή δεν διαφωνεί με αυτό το συμπέρασμα. Η Επιτροπή

⁹⁰ *Παγκύπρια Οργάνωση Πολυτέκνων v. Συμβούλιο Υδατοπρομήθειας Λευκωσίας* (2007) 3 Α.Α.Δ. 456.

επισημαίνει όμως τις προσήκουσες νομοθεσίες, οι οποίες προνοούν περί ανάκτησης κόστους. Ο Κανονισμός 14 της Κ.Δ.Π. 128/2014 προβλέπει ότι: «14. Το ύψος των τελών του νερού ύδρευσης, περιλαμβανομένης της σταθερής και της ογκομετρικής χρέωσης, που εφαρμόζεται από κάθε πάροχο νερού ύδρευσης, ο οποίος προμηθεύεται νερό από κυβερνητικά υδατικά έργα, καθορίζεται έτσι ώστε τα συνολικά έσοδα του παρόχου από τα τέλη του νερού ύδρευσης να καλύπτουν το σύνολο του χρηματοοικονομικού κόστους του συγκεκριμένου παρόχου συν τα έξοδα του παρόχου για την αγορά νερού από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων.»

Επομένως, το ΚΣΚ δύναται να ασκεί την οποιαδήποτε πολιτική του, οφείλει όμως να ασκεί αυτή στο πλαίσιο της σχετικής νομοθεσίας.

Συνεπώς, η Επιτροπή, αναφορικά με το θέμα του κατά πόσο η «υπερβολική» τιμή χρέωσης, που επιβλήθηκε από το καταγγελλόμενο ΚΣΚ είναι «μη δίκαιη»,⁹¹ βασίζεται στην προαναφερθείσα νομολογία, τις σκέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του ΔΕΕ, το οποίο γενικά περιγράφει την υπερβολική τιμολόγηση ως μία τιμή, που δεν έχει καμία λογική σχέση με την οικονομική αξία. Ως υπερβολική τιμολόγηση περιγράφεται μια τιμή που είναι «υπερβολικά» πάνω από την τιμή που θα υφίστατο αν στην ίδια αγορά υπήρχε ανταγωνισμός (ανταγωνιστική αγορά). Σχετικά, το Δικαστήριο στην υπόθεση *United Brands* έθεσε το θέμα ως εξής: «*It is advisable therefore to ascertain whether the dominant undertaking has made use of the opportunities arising out of its dominant position in such a way to reap trading benefits which it would not have reaped if there had been normal and sufficiently effective competition.*»⁹²

Πέρα τούτου, η Επιτροπή, λαμβάνοντας καθοδήγηση από τη σχετική νομολογία, καταλήγει ότι ενδείξεις υπερβολικής τιμολόγησης συνιστούν η συστηματική διατήρηση των τιμών σε σημαντικά υψηλότερα του κόστους επίπεδα και η μη ύπαρξη μεγάλης πιθανότητας νεοεισερχόμενου ανταγωνιστή, που θα οδηγήσει στη μείωση των τιμών. Περαιτέρω, συνεξετάζονται τα χαρακτηριστικά της εκάστοτε αγοράς προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η υπό εξέταση επιχείρηση υπόκειται σε αποτελεσματικούς περιορισμούς λόγω ανταγωνιστικών πιέσεων και εάν προκαλείται ή όχι από τη συγκεκριμένη συμπεριφορά της, βλάβη στους καταναλωτές.⁹³

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ του πραγματικού κόστους από τη δραστηριότητα παροχής νερού για τις τουριστικές αναπτύξεις και των χρεώσεων που επιβλήθηκαν. Επομένως, έχει ανευρεθεί, στη βάση των πιο πάνω αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν μέσα από στοιχεία της έρευνας ότι, τα

⁹¹ Βλ. σχετικά *supra* υποσ. 61, *Scandlines Sverige AB/Port of Helsingborg* (COMP/A.36.568./D3), παρά. 158.

⁹² Βλ. *supra* υποσ. 53, παρά. 249.

⁹³ Απόφαση Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού, Αριθμ. απόφ. 528/VI/2011* επί της από 07.06.2007 διαβιβασθείσας καταγγελίας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, του Γενικού Επιτελείου Στρατού / 4ο Επιτελικό Γραφείο/2στ κατά των Ναυτικών Εταιρειών «ΝΙΚΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και «ΜΑΡΕ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ».

ποσοστά πλεονάσματος/ελλείματος προς εισπράξεις του ΚΣΚ είναι «υπερβολικά», ως αυτό έχει χαρακτηριστεί από τη σχετική νομολογία που καταγράφηκε ανωτέρω, καθώς αυτά ανέρχονται σε **27%**, **39%** και **35%** για τα έτη 2013, 2014 και 2015, αντιστοίχως και ακόμα ψηλότερα, αφού αφαιρεθούν οι αποσβέσεις που προστέθηκαν στους λογαριασμούς του ΚΣΚ.

Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, η Επιτροπή παρατηρεί ότι το ΚΣΚ χρησιμοποιεί χαμηλές χρεώσεις για χαμηλή κατανάλωση νερού, αλλά οι χρεώσεις αυξάνονται κατά πολύ δυσανάλογα, από τη μία κλίμακα στην επόμενη, με αποτέλεσμα να τίθενται πολύ ψηλές χρεώσεις στις τελευταίες κλίμακες, αφού αυτές φτάνουν τα €20.00/τόνο (Ιούνιος 2015) και αργότερα όταν έγινε διόρθωση αυτών, η χρέωση φτάνει τα €10.00/τόνο (Νοέμβριος 2015). Επίσης, τα στοιχεία που έχουν αναλυθεί δείχνουν ότι υπάρχει χαμηλή χρέωση κάτω του κόστους στον πυρήνα, όπου η κατανάλωση αυτών κυμαίνεται κατά βάση στην πρώτη κλίμακα, ενώ για τις τουριστικές περιοχές, όπου κατά βάση αναμένεται ότι τους καλοκαιρινούς μήνες η κατανάλωση ξεπερνά τις χαμηλές κλίμακες και φτάνει μέχρι την τελευταία κλίμακα, η χρέωση ανεβαίνει κατακόρυφα στο 345% και στη συνέχεια διπλασιάζεται.

Εξάλλου, ως η Επιτροπή έχει ανωτέρω επισημάνει, η Κ.Δ.Π. 128/2014 (οι περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης Κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος κανονισμοί του 2014) στο άρθρο 14 ορίζει ότι: «*Το ύψος των τελών του νερού ύδρευσης, περιλαμβανομένης της σταθερής και της ογκομετρικής χρέωσης, που εφαρμόζεται από κάθε πάροχο νερού ύδρευσης, ο οποίος προμηθεύεται νερό από κυβερνητικά υδατικά έργα, καθορίζεται έτσι ώστε τα συνολικά έσοδα του παρόχου από τα τέλη του νερού ύδρευσης να καλύπτουν το σύνολο του χρηματοοικονομικού κόστους του συγκεκριμένου παρόχου συν τα έξοδα του παρόχου για την αγορά νερού από το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων.*» Ακολούθως, το άρθρο 15(4) που αφορά τα τέλη για οικιακή χρήση για την παροχή νερού ύδρευσης από κυβερνητικά υδατικά έργα καθορίζει ότι: «*Κάθε πάροχος, κατά την κρίση του, δύναται να προτείνει ένα ή περισσότερα κλιμάκια τιμών με ψηλότερες τιμές από την κύρια τιμή (p1), προκειμένου να αποτρέπεται η υπερβολική κατανάλωση, με πολύ υψηλότερες τιμές για τα κλιμάκια μεγάλων καταναλώσεων.*» Στο ίδιο άρθρο όμως στην παράγραφο (8) διευκρινίζεται ότι: «*Το σταθερό τέλος, καθώς και η κύρια τιμή (p1) μονάδας νερού ορίζονται έτσι ώστε να εφαρμόζονται στη μεγάλη πλειοψηφία των καταναλωτών και να δημιουργούν την καθοριστική μάζα των εσόδων.*» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Επομένως, λαμβάνοντας τα πιο πάνω υπόψη, η Επιτροπή ομόφωνα θεωρεί καταρχάς ότι, τα ποσοστά του Πίνακα 9, κρίνονται πολύ ψηλά λαμβανομένου υπόψη ότι πρόκειται για Κοινοτικό Συμβούλιο, καθότι τα Κοινοτικά Συμβούλια ως Αρχές, δεν έχουν ως κύριο μέλημα την κερδοσκοπία ή τη συσσώρευση κερδών στο Αποθεματικό για μελλοντική χρήση ή για επένδυση, αλλά για εξυπηρέτηση της Κοινότητας. Το μη κερδοσκοπικό του χαρακτήρα έχει αναφέρει αρκετές φορές και το ίδιο το ΚΣΚ στις θέσεις του. Η σχετική νομοθεσία, ο περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων

Νόμος του 2004-2012 (Ν. 13(Ι)/2004), ως έχει τροποποιηθεί και οι Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 128/2014), αναφέρονται σε ανάκτηση του κόστους και όχι σε κερδοσκοπία όσον αφορά την παροχή νερού από το Κοινοτικό Συμβούλιο. Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη των πιο πάνω, τα ποσοστά πλεονάσματος του ΚΣΚ κρίνονται υπερβολικά και μη εύλογα για Κοινοτικά Συμβούλια, ως το ΚΣΚ.

Συν τοις άλλοις, ο προαναφερθέν Κανονισμός προβλέπει ότι το ΚΣΚ θα έπρεπε να εφαρμόζει τις κλίμακες των χρεώσεων των τουριστικών περιοχών με τέτοιο τρόπο ώστε, εφόσον γνωρίζει ότι η κατανάλωση αυτών των περιοχών κυμαίνεται σε υψηλά επίπεδα κατά τους θερινούς μήνες -που τα σπίτια κατοικούνται και οι μεγάλοι κήποι που διαθέτουν χρειάζονται αυξημένο πότισμα- να δημιουργεί την καθοριστική μάζα των εσόδων του στην πλειοψηφία των καταναλωτών. Αντιθέτως, οι καταναλωτές των τουριστικών περιοχών υπερτιμολογούνται, ενώ οι καταναλωτές του πυρήνα, από τα ενώπιον της Επιτροπής στοιχεία, φαίνεται να τιμολογούνται κάτω του κόστους.

Δεδομένων των πιο πάνω, η Επιτροπή, αναφορικά με τις χρεώσεις του ΚΣΚ ομόφωνα καταλήγει ότι είναι «μη δίκαιες», δυσανάλογες προς την οικονομική αξία της προσφερόμενης παροχής, λαμβάνοντας υπόψη τα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω και την οικονομική ανάλυση που πραγματοποιήθηκε, στην οποία φαίνεται ότι οι χρεώσεις προς τις τουριστικές αναπτύξεις ήταν πολύ ψηλές στις μεγάλες κλίμακες, όπου γίνεται η κατά κύριο λόγο κατανάλωση των τουριστικών περιοχών, με αποτέλεσμα την ύπαρξη υπερβολικά μεγάλων πλεονασμάτων στους λογαριασμούς του ΚΣΚ ιδιαίτερα για τα έτη 2014 -2015 για τα οποία εξετάζεται η καταγγελία. Επίσης, η εν λόγω αύξηση των τιμών θεωρείται αυθαίρετη και δεν αντικατοπτρίζεται σε αύξηση του κόστους. Επιπλέον, από τη σύγκριση των τιμών που χρεώνει το ΚΣΚ, με αυτές που χρεώνουν άλλα Κοινοτικά Συμβούλια και Δήμοι που η Επιτροπή μελέτησε, φαίνεται ότι το ΚΣΚ διατηρεί τις πιο χαμηλές χρεώσεις στη χαμηλή κατανάλωση και την πιο ψηλή χρέωση στη ψηλή κατανάλωση (251 κ.μ. - €10).

Στη βάση των πιο πάνω, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υφίσταται υπερβολική δυσαναλογία μεταξύ των δαπανών (κόστους) που έγιναν από το ΚΣΚ και της τιμής χρέωσης της υδατοπρομήθειας που επιβάλλεται στους καταναλωτές των τουριστικών περιοχών. Επομένως, φαίνεται, στη βάση των πιο πάνω αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν μέσα από τα στοιχεία της έρευνας ότι, το ποσοστό πλεονάσματος προς εισπράξεις του ΚΣΚ είναι «υπερβολικό», ως αυτό έχει χαρακτηριστεί από τη σχετική νομολογία που καταγράφηκε ανωτέρω.

Επομένως, στη βάση των όσων αναλύθηκαν, των στοιχείων που βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης και τη νομολογία που παρατέθηκε, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει ότι οι τιμές χρέωσης του ΚΣΚ προς τις τουριστικές αναπτύξεις δεν είναι εύλογες. Συνεπώς, η Επιτροπή ομόφωνα διαπιστώνει ότι η χρέωση του ΚΣΚ για την αγορά παροχής νερού στην περιοχή Κουκλιών, είναι υπερβολική και ως εκ τούτου διαπιστώνεται παράβαση από μέρους του ΚΣΚ του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το ΚΣΚ εκμεταλλεύεται τη δεσπόζουσα του θέση στην αγορά παροχής νερού προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην περιοχή Κουκλιών μέσω της συμπεριφοράς του και των πρακτικών του με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς προς τους καταγγέλλοντες με στόχο την καταχρηστική εκμετάλλευση των κατοίκων τουριστικών αναπτύξεων στα Κούκλια, κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου.

Τέλος, αναφορικά με την αντικειμενική δικαιολόγηση που παρέθεσε το ΚΣΚ για τις χρεώσεις του προς τους κατοίκους των τουριστικών αναπτύξεων, ως έχουν αναλυθεί ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν δόθηκαν οποιαδήποτε αντικειμενικά στοιχεία που να την δικαιολογούν. Συγκεκριμένα, το ΚΣΚ δεν έχει παρουσιάσει λεπτομερή και αδιαμφισβήτητα στοιχεία σχετικά με το κόστος παροχής νερού στις τουριστικές αναπτύξεις Κουκλιών και τον τρόπο με τον οποίο κατέληξε στις χρεώσεις προς τους κατοίκους αυτούς. Οι αναφορές του σε πολιτική του Συμβουλίου με επιβραβεύσεις και την «*παραχώρηση οικονομικού κινήτρου στην κατηγορία χαμηλής κατανάλωσης, σε αντίθεση με τις κατηγορίες στις οποίες υπάρχει αυξημένη κατανάλωση νερού.*», δεν αποτελούν αντικειμενική δικαιολόγηση που βασίζεται σε οποιαδήποτε οικονομικά ή άλλα στοιχεία. Και επιπρόσθετα, το ότι το ΤΑΥ στην επιστολή του ημερομηνίας 14/2/2014 πρότεινε αποτρεπτικά μέτρα για την εξοικονόμηση του νερού και αναφέρει ενδεικτικά την υιοθέτηση τέλους €5 τουλάχιστον στις καταναλώσεις πέραν των 90 κ.μ. την τριμηνία, δεν εκφεύγει του συνήθους πλαισίου λόγω της ανομβρίας στην Κύπρο. Όπως έχει αναλυθεί, το ΚΣΚ έλαβε υπόψη αυτή την παρότρυνση περισσότερο από ένα χρόνο μεταγενέστερα, ανεβάζοντας τις χρεώσεις των τουριστικών περιοχών με υπερβολικές αυξήσεις μεταξύ των κλιμάκων και φθάνοντας μέχρι €20. Αργότερα όμως λόγω των αντιδράσεων των κατοίκων της περιοχής απεδέχθη την αναπροσαρμογή αυτών καθορίζοντας τις κλίμακες μέχρι τα €10. Σημειώνεται ότι από τον κατάλογο των χρεώσεων των Δήμων Λεμεσού, Λευκωσίας, Λάρνακας Πάφου και Αραδίππου, που απεστάλη στην καταγγελία και σε μεταγενέστερη επιστολή των καταγγελλόντων, καθώς και των άλλων Δήμων που καταγράφηκαν ανωτέρω, δεν έχει διαφανεί χρέωση πέραν των €5.

7.7.4 Πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου

Η Επιτροπή εξετάζει στη συνέχεια την κατ' ισχυρισμό καταγγελλόμενη συμπεριφορά στο πλαίσιο του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, ως ο ισχυρισμός των καταγγελλόντων στην καταγγελία τους, για εφαρμογή από μέρους του ΚΣΚ ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, αναφέροντας ότι στην περίπτωση τους, οι αυξήσεις στην τιμολόγηση άρδευσης έγιναν μόνο για τις περιοχές Aphrodite Hills Resort & Harotami και όχι σε ολόκληρη την κοινότητα Κουκλιών.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι καταγγέλλοντες δεν τοποθετήθηκαν περαιτέρω επ' αυτού του θέματος, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή τους κοινοποίησε την προκαταρκτική της θέση με επιστολή 3/9/2018 με την οποία τους δόθηκε προθεσμία είκοσι μία (21) ημερών.

7.7.4.1 Εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση – Άρθρο 6(1)(γ) του Νόμου

Στο άρθρο 6(1)(γ) του Νόμου ορίζεται ότι, μια επιχείρηση, η οποία έχει δεσπόζουσα θέση, καταχράται τη θέση της εάν προβαίνει σε πράξη, η οποία έχει ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα την εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις να τίθενται σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό. Η καταχρηστική εκμετάλλευση μπορεί να έχει τη μορφή διακριτικής μεταχείρισης εντός της ίδιας αγοράς ή την υιοθέτηση διαφορετικής τιμολογιακής ή άλλης πολιτικής ανάλογα με την αγορά, στην οποία διατίθενται τα προϊόντα ή υπηρεσίες.

Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ, διακριτική μεταχείριση δεν θεωρείται μόνο η διακριτική τιμολόγηση, αλλά και οποιαδήποτε πρακτική ή συμπεριφορά. Σε παλαιότερες αποφάσεις του, το Δικαστήριο έκρινε ότι είτε πρόκειται για εφαρμογή της παραγράφου (α) είτε της παραγράφου (γ) του άρθρου 102 της ΣΛΕΕ, υπάρχει παράβαση λόγω διακριτικής μεταχείρισης ή επιβολής μη θεμιτών όρων συναλλαγής. Σχετικά, στην υπόθεση *GVL v. Commission*, το Δικαστήριο απεφάνθη ότι: «*Refusal by an undertaking having a de facto monopoly to provide its services for all those who may be in need of them but who do not come within a certain category of persons defined by the undertaking on the basis of nationality or residence must be regarded as an abuse of a dominant position within the meaning of the first paragraph of article 86 of the Treaty.*»⁹⁴

Σύμφωνα με την πιο πάνω διάταξη του Νόμου, βασική προϋπόθεση για τη διαπίστωση ή μη της διακριτικής μεταχείρισης είναι η προηγούμενη αξιολόγηση της ισοδυναμίας ή μη των αντιπαροχών των επιχειρήσεων που δύνανται να συμβληθούν με τη δεσπόζουσα επιχείρηση. Είναι προφανές ότι απαγορευμένη διακριτική μεταχείριση δεν μπορεί να υπάρξει στην περίπτωση κατά την οποία οι αντιπαροχές των αντισυμβαλλόμενων της επιχείρησης με δεσπόζουσα θέση δεν είναι ισοδύναμες.

Επομένως, βασιζόμενη η Επιτροπή και στη νομολογία του ΔΕΕ, σημειώνει ότι ένα από τα συστατικά στοιχεία που πρέπει να διαπιστωθούν, ώστε να εξακριβωθεί παράβαση του άρθρου 102 στοιχ. γ' της ΣΛΕΕ, αντίστοιχο του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, δια της διακριτικής μεταχείρισης, είναι η αξιολόγηση της ισοδυναμίας ή μη των αντιπαροχών των αντισυμβαλλομένων της δεσπόζουσας επιχείρησης.⁹⁵

Με βάση τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, σημειώνεται ότι η τιμολόγηση της υδατοπρομήθειας από το ΚΣΚ προς τον πυρήνα και προς την τουριστική ανάπτυξη των περιοχών Aphrodite Hills Resort και Harotami, διαφέρουν.

⁹⁴ Υπόθεση 7/82, *GVL v. Commission*, [1983] ECR 483. Βλ επίσης, Απόφαση της Επιτροπής 2000/12/EC, 1998 *Football World Cup*, (IV/36.888) [2000] OJ L 5/55.

⁹⁵ Υπόθεση T-65/89, *BPB Industries and British Gypsum Ltd v. Commission*, [1993] ECR II-389.

Οι καταγγέλλοντες στους ισχυρισμούς τους αναφέρουν ότι: «η αγορά αφορά ΜΟΝΟ τους κατοίκους των περιοχών *Aphrodite Hills Resort & Harotami* και δεν συμπεριλαμβάνει όλους τους κατοίκους της Κοινότητας Κουκλιών (επιλεκτική διάκριση).» Είναι γεγονός ότι το ΚΣΚ έχει προχωρήσει σε διαφορετικές χρεώσεις νερού για την κοινότητα και διαφορετικές χρεώσεις για την τουριστική ανάπτυξη *Aphrodite Hills Resort & Harotami*. Η διαφορά αυτή όμως αφορά τις χρεώσεις για τις κλίμακες 1-90 τόνων. Ενώ στην Κοινότητα, οι χρεώσεις είναι για 1-40 τόνοι=€0,35 και για 31-90 τόνοι =€0,45, οι χρεώσεις για την τουριστική ανάπτυξη είναι 1-90 τόνοι=€0,56.

Ο ισχυρισμός του ΚΣΚ για το θέμα αυτό ήταν ότι αποφάσισε να τροποποιήσει τα τέλη, ώστε να γίνεται: «με φειδώ η κατανάλωση» και να μειωθεί η σπατάλη και ότι: «τα τέλη αυτά καλύπτουν ολόκληρη την περιοχή η μόνη διαφορά είναι για την κοινότητα το κόστος άντλησης ήταν €0,45 και για τις Τουριστικές Αναπτύξεις αγορά από (ΤΑΥ) 0,56 και γι' αυτό μέχρι τους 90 τόνους χρεώνοντο και οι δύο μόνο με το κόστος άντλησης και αγοράς. Για τις χρεώσεις πέραν των τόνων όλοι χρεωνόντουσαν το ίδιο.»

Επ' αυτού, η Επιτροπή επισημαίνει την επιστολή της Επαρχιακής Διοίκησης Πάφου ημερομηνίας 4/3/2014 στην οποία σημειώνεται ότι: «πρόκειται για δύο περιοχές με ξεχωριστές πηγές ύδρευσης με τεράστια διαφορά κόστους μεταξύ τους» και γι' αυτό συστήνει αφού το ΚΣΚ: «[...] σταθμίσει και/ή συνυπολογίσει όλα τα δεδομένα και όλες τις παραμέτρους (αγορά νερού, συντηρήσεις, ρεύματα, λειτουργικά έξοδα κλπ.), κατά τέτοιο τρόπο που θα τεκμηριώνει και ή θα αποδεικνύει πέραν κάθε αμφιβολίας τη διαφορετική/ξεχωριστή τιμολόγηση, να καταλήξει σε ποια τιμολόγηση θα προβεί στην κάθε μια από τις πιο πάνω αναφερόμενες δύο περιοχές.»

Παρόλα αυτά, οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται ότι: «Η νέα τιμολόγηση ξεπερνά το 300% από τα αντίστοιχα περσινά επίπεδα και πέραν των 500% από τις τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων.» Αυτό είναι εμφανές από τις χρεώσεις. Εάν συγκριθεί η πιο ψηλή κλίμακα του 2014 με αυτή του Ιουνίου 2015, τότε είναι εμφανές ότι πράγματι οι νέες κλίμακες έχουν τετραπλασιαστεί (δηλαδή αυξήθηκαν κατά 300%). Η μέγιστη χρέωση που ήταν €5 /τόνο έγινε €20/τόνο. Σε ποσοστά: $(20-5)/5 = 300\%$. Όμως, όπως αναλύθηκε, για κατανάλωση 180 τόνων τα τέλη είναι πιο ψηλά το 2014.

Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση τίθεται θέμα διαφοράς στην αντιπαροχή εφόσον, τα κόστη της μίας περιοχής με την άλλη φαίνεται όντως να διαφέρουν. Το πιο σημαντικό είναι ότι στην περιοχή του πυρήνα/Κοινότητα, το νερό αντλείται από πηγή της κοινότητας που την υδροδοτεί ενώ στις τουριστικές περιοχές το ΚΣΚ αγοράζει νερό από το ΤΑΥ με κόστος μεγαλύτερο της άντλησης από ιδιόκτητη πηγή και συν τοις άλλοις η υδροδότηση των τουριστικών περιοχών περιλαμβάνει ένα έξτρα κόστος αφού το νερό μεταφέρεται μέσω ειδικών εγκαταστάσεων (αντλητικό σύστημα) που κατασκευάστηκε επ' αυτού του σκοπού.

Δεδομένου του διαφορετικού κόστους των δύο περιοχών, δικαιολογείται η ύπαρξη διαφορετικής τιμολόγησης. Πέραν τούτου όμως η οποιαδήποτε διαφοροποίηση στις αυξήσεις αποτελεί θέμα που

εξετάσθηκε κάτω από το πρίσμα του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου και η Επιτροπή έχει σχετικά καταλήξει.

Οπότε, όσον αφορά τους πιο πάνω ισχυρισμούς, η Επιτροπή ομόφωνα θεωρεί ότι από τα ενώπιον της στοιχεία, που βρίσκονται καταχωρισμένα εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, δεν στοιχειοθετούνται οι εν λόγω ισχυρισμοί των καταγγελλόντων, αλλά ούτε και έχουν αποσταλεί οποιαδήποτε αποδεικτικά που να υποστηρίζουν αυτούς.

Επομένως, στη βάση των όσων αναλύθηκαν και των στοιχείων του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, ο ισχυρισμός των καταγγελλόντων περί διακριτικής μεταχείρισης από μέρους του ΚΣΚ με τη διαφορετική τιμολόγηση των τουριστικών περιοχών από τον πυρήνα, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. Επομένως, όσον αφορά την κατ' ισχυρισμό παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, η Επιτροπή ομόφωνα θεωρεί ότι, δεν έχει στοιχειοθετηθεί από μέρους αυτών.

7.8 Άρθρο 6(2) του Νόμου

Οι καταγγέλλοντες, στην καταγγελία τους ισχυρίζονται ότι το ΚΣΚ «έχει *Μονοπωλιακή δυνατότητα και οι κάτοικοι των περιοχών έχουν οικονομική εξάρτηση έναντι τους.*»

Αναφορικά με την παράβαση του άρθρου 6(2) του Νόμου, οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται αιφνίδια διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων αναφέροντας ότι στην περίπτωση τους, η αύξηση της τιμολόγησης του νερού ήταν αιφνίδια, διότι είχε άμεση εφαρμογή, ανακοινώθηκε τον Ιούνιο με άμεση εφαρμογή και αδικαιολόγητη διακοπή γιατί στην περίπτωση τους, η αύξηση της τιμολόγησης ήταν αδικαιολόγητη για δύο λόγους:

«α) δεν δικαιολογείται η τεράστια διαφορά μεταξύ του κόστους του αγαθού €0.56/ κ.μ. από το ΤΑΥ σε σύγκριση με την πώληση του €0,56-€20/κ.μ. στους καταναλωτές·

β) την ίδια ώρα, με βάση [...] (Κ.Δ.Π. 128/2014), το χρηματοοικονομικό κόστος των υπηρεσιών ύδατος αποτελείται από τα εξής στοιχεία: κόστος κεφαλαίου, λειτουργικό κόστος, κόστος συντήρησης και κόστος διοίκησης. Η Κοινότητα κουκλιών δεν δικαιολογεί πως διαφοροποιήθηκαν τα υπό αναφορά κόστη έτσι ώστε να προκύψει η τεράστια αύξηση στην τιμολόγηση από τις προηγούμενες περιόδους.»

Δεδομένων αυτών των ισχυρισμών, η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 6(2) του Νόμου έχει ως κάτωθι:

«(2) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη, προμηθευτή, παραγωγού, αντιπροσώπου, διανομέα ή εμπορικού συνεργάτη τους,

ακόμη κι ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών, και δε διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση.

Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδιαίτερα στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης, ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων.»

Η Επιτροπή σημειώνει ότι με το άρθρο 6(2) του Νόμου για την «Απαγόρευση καταχρηστικής εκμετάλλευσης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης», γίνεται καταρχήν μία παρέκκλιση από το ενωσιακό δίκαιο του ανταγωνισμού και παρέχεται αποτελεσματική προστασία στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που είναι ευάλωτες σε σχέσεις εξάρτησης από επιχειρήσεις, οι οποίες, λόγω του επιχειρηματικού τους εύρους και της δυναμικότητας, μπορούν να επιβάλλουν καταχρηστικούς όρους συναλλαγών.

Προϋπόθεση για την εφαρμογή της, είναι η ύπαρξη σχέσης οικονομικής εξάρτησης μεταξύ των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, (και όχι δεσπόζουσας θέσης), σε σημείο που η μονομερής διακοπή της σχέσης αυτής να καθιστά αδύνατη την εξεύρεση από την εκμεταλλεύμενη επιχείρηση ισοδύναμων εναλλακτικών λύσεων εμπορικών επιλογών και συναλλαγών. Η αυθαίρετη και καταχρηστική μονομερής διακοπή τέτοιων συμβάσεων από τον «ισχυρό» αντισυμβαλλόμενο μπορεί να δημιουργήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στην επιχείρηση, η οποία έχει οργανωθεί και βασιστεί με γνώμονα τις συμβάσεις που έχει πετύχει. Η εφαρμογή του εν λόγω άρθρου προσθέτει μία ακόμα νομική βάση για τις μικρές κυρίως επιχειρήσεις ενάντια σε τυχόν αυθαιρεσίες των «ισχυρών», όταν η απρόσκοπτη τήρηση συγκεκριμένων όρων και συνθηκών συναλλαγών αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητάς τους.

Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει το λεκτικό του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στην Υπόθεση αρ. 2498/2010, όπου έκρινε αναφορικά με την εφαρμογή του αντίστοιχου άρθρου 6(2) του Νόμου, το άρθρο 2α του Ν. 703/1977, ο οποίος εφαρμόζεται από την Ελληνική Αρχή Ανταγωνισμού ότι: «Επειδή, με την επέκταση του ελέγχου καταχρηστικότητας με τις διατάξεις του άρθρου 2α του ν. 703/1977 σε επιχειρήσεις, που δεν κατέχουν δεσπόζουσα θέση, αποκλείεται το παράδοξο αποτέλεσμα να υπόκειται σε έλεγχο καταχρηστικότητας η πρακτική των επιχειρήσεων με μεγάλο μερίδιο αγοράς ενώ αυτή των εξίσου ισχυρών αλλά με μικρό μερίδιο να εκφεύγει αυτού καθόσον η καταχρηστική εκμετάλλευση τόσο της δεσπόζουσας θέσης όσο και της οικονομικής εξάρτησης εκλύει όμοια αντιανταγωνιστικά αποτελέσματα αφού δεν διασφαλίζει την πρόσβαση της εξαρτώμενης επιχείρησης στην αγορά, η οποία πρέπει να διατηρείται ανοικτή και να διασφαλίζεται ισότητα ευκαιριών στις επιχειρήσεις που συμμετέχουν σ' αυτήν. Επομένως η τελολογική προσέγγιση της εν λόγω διάταξης του άρθρου 2α του ν. 703/1977 πρέπει να υπολαμβάνει ότι δεν δύναται να διαφέρουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης αυτής με τις αντίστοιχες του άρθρου 2 του ίδιου νόμου.»

Στη βάση της πιο πάνω αναφοράς, η Επιτροπή καταλήγει ότι η διάταξη του άρθρου 6(1) και η διάταξη του άρθρου 6(2) του Νόμου κάνουν αναφορά σε όμοιες περιστάσεις, με διακριτή όμως τη διαφορά στην πρώτη περίπτωση, όπου η εταιρεία αποδεδειγμένα κατέχει δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά, ενώ στη δεύτερη περίπτωση, πρόκειται για ισχυρή επιχείρηση, χωρίς όμως την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης από μέρους της, αλλά με σχέση οικονομικής εξάρτησης με τον πελάτη της ή/και προμηθευτή της κτλ.

Συμπερασματικά, η Επιτροπή θεωρεί ότι, οι δύο αυτές διατάξεις του Νόμου τέθηκαν με σκοπό να αλληλοκαλύπτουν η μία την άλλη και σε περιπτώσεις που δεν εφαρμόζεται η διάταξη 6(1) να προστατεύονται οι μικρές επιχειρήσεις από ισχυρές μεν επιχειρήσεις, που όμως στην ευρύτερη αγορά δεν κατέχουν δεσπόζουσα θέση. Ως εκ τούτου, στην παρούσα υπό εξέταση καταγγελία, η παράλληλη εφαρμογή και των δύο διατάξεων του Νόμου, για τις ίδιες κατ' ισχυρισμό καταχρηστικές πρακτικές από μέρους μίας επιχείρησης, που αναφέρονται στα ίδια γεγονότα και δεδομένα έχουν ήδη εξετασθεί και στοιχειοθετήθηκε ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ, επομένως η εξέταση του εν λόγω άρθρου παρέλκει.

Η Επιτροπή σημειώνει σχετικά ότι οι καταγγέλλοντες δεν τοποθετήθηκαν περαιτέρω επί των εν προκειμένω ισχυρισμών τους, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή τους κοινοποίησε την προκαταρκτική της θέση επ' αυτών με επιστολή 3/9/2018 με την οποία τους δόθηκε προθεσμία είκοσι μία (21) ημερών.

Επομένως, η Επιτροπή, έχοντας λάβει υπόψη της τα πιο πάνω και δεδομένου ότι οι καταγγέλλοντες στους ισχυρισμούς τους για εφαρμογή του άρθρου 6(2) του Νόμου επαναλαμβάνουν απλώς τα όσα ανέφεραν για να τεκμηριώσουν τους ισχυρισμούς τους για καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης του ΚΣΚ στη σχετική αγορά, ομόφωνα κρίνει ότι οι ισχυρισμοί για καταχρηστικές πρακτικές έχουν ήδη εξετασθεί κάτω από το Κεφάλαιο της Κατάχρησης της Δεσπόζουσας θέσης.

Ως εκ τούτων, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εξέταση των εν λόγω ισχυρισμών των καταγγελλόντων περί καταχρηστικής εκμετάλλευσης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης από το ΚΣΚ προς αυτούς, παρέλκει.

8. ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Υπό το φως όλων των πιο πάνω αναλυθέντων στοιχείων και μέσα από την αξιολόγηση και συνεκτίμηση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, η Επιτροπή έχει καταλήξει ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι στοιχειοθετείται παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου από μέρους του καταγγελλόμενου Κοινοτικού Συμβουλίου, καθώς το ΚΣΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά της παροχής νερού προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου, την οποία εκμεταλλεύτηκε καταχρηστικά με τη συμπεριφορά του και τις πρακτικές του με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης, που επιβάλλει προς τους

καταγγέλλοντες, για την παροχή νερού για οικιστικούς σκοπούς εντός των τουριστικών αναπτύξεων στην περιοχή Κουκλιών.

Όσον αφορά την κατ' ισχυρισμό παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, η Επιτροπή ομόφωνα θεωρεί ότι, στη βάση των όσων αναλύθηκαν, δεν έχει στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε παράβαση από μέρους του καταγγελλόμενου ΚΣΚ.

Επίσης, όσον αφορά την κατ' ισχυρισμό παράβαση του άρθρου 3(1) του Νόμου, η Επιτροπή ομόφωνα θεωρεί ότι, στη βάση των όσων αναλύθηκαν, οι ισχυρισμοί των καταγγελλόντων, που αναφέρονται σε παραβάσεις του άρθρου 3(1) του Νόμου όπου «συμφωνία» αναφέρεται στη νομοθεσία για τα ύδατα και ως μέρη της συμφωνίας αυτής, ήτοι επιχειρήσεις, θεωρούνται το ΚΣΚ, η Κυβέρνηση, το ΤΑΥ και ο Έπαρχος, δεν δύναται να εξετασθεί καθότι, σύμφωνα και με τους ορισμούς που δίνονται στο άρθρο 2 του Νόμου, η σχετική με τα ύδατα νομοθεσία δεν αποτελεί συμφωνία στο πλαίσιο του ανταγωνισμού. Εξάλλου, καταγγελλόμενο μέρος στην καταγγελία αποτελεί το ΚΣΚ και όχι το ΤΑΥ, η Κυβέρνηση και ο Έπαρχος. Περαιτέρω, στη βάση των όσων αναφέρθηκαν για την έννοια της «Επιχείρησης», τα δύο τελευταία αναφερόμενα μέρη, ήτοι η Κυβέρνηση και ο Έπαρχος, δεν δύναται να θεωρηθούν επιχείρηση αναφορικά με τις αποφάσεις τους και τις εγκρίσεις που δίδουν για θέματα υδατοπρομήθειας, εφόσον αυτές οι λειτουργίες και δραστηριότητές τους αποτελούν μέρος της δημόσιας εξουσίας και εξυπηρετούν σκοπούς δημοσίου συμφέροντος.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς των καταγγελλόντων για παράβαση του άρθρου 6(2) του Νόμου, η Επιτροπή ομόφωνα έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παράλληλη εφαρμογή και εξέτασή του με το άρθρο 6(1) του Νόμου, για τις ίδιες κατ' ισχυρισμό καταχρηστικές πρακτικές από μέρους μίας επιχείρησης, που αναφέρονται στα ίδια γεγονότα και δεδομένα και που το καταγγελλόμενο ΚΣΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά, παρέλκει.

9. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟ

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Νόμου, για κάθε παράβαση των άρθρων 3 και/ή 6 και/ή των Άρθρων 101 ΣΛΕΕ και/ή 102 ΣΛΕΕ την οποία διαπράττουν επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της, να λαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα:

«(α) να επιβάλλει διοικητικά πρόστιμα ανερχόμενα, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης-

(i) μέχρι το δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών της επιχείρησης, ή

(ii) μέχρι το άθροισμα του δέκα τοις εκατόν του κύκλου εργασιών κάθε επιχείρησης που είναι μέλος της παραβαίνουσας ένωσης επιχειρήσεων,

ο οποίος κύκλος εργασιών πραγματοποιήθηκε κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.»

Επίσης, ως αναφέρεται στο άρθρο 42(1) του Νόμου: «*Τα διοικητικά πρόστιμα για παραβάσεις του παρόντος Νόμου [...] επιβάλλονται από την Επιτροπή με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, κατόπιν διεξαγωγής δέουσας έρευνας και αφού ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης σε κάθε περίπτωση*».

Η Επιτροπή προς τούτο, στις 21/12/2018, ενεργώντας στη βάση του άρθρου 42 του Νόμου, απέστειλε σχετική επιστολή στο καταγγελλόμενο ΚΣΚ, ειδοποιώντας το σχετικά με την πρόθεσή της να του επιβάλει διοικητικό πρόστιμο και ενημερώνοντάς το για τους λόγους για τους οποίους προτίθεται να ενεργήσει τοιούτοτρόπως, παρέχοντας του το δικαίωμα υποβολής παραστάσεων εντός της προθεσμίας 30 ημερών.

Το καταγγελλόμενο ΚΣΚ απέστειλε τις γραπτές του παρατηρήσεις στις 14/2/2019 και κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής με επιστολή της στις 25/2/2019, παραλήφθηκαν την 1/3/2019, οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του ΚΣΚ για το οικονομικό έτος 2018.

9.1 Θέσεις του ΚΣΚ

Η Επιτροπή μελέτησε ενδελεχώς τις γραπτές παραστάσεις που απέστειλε ο δικηγόρος του ΚΣΚ, ως προς την πρόθεση της να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο και εξέτασε ένα προς ένα όλα τα σημεία που εγέρθηκαν και αναπτύχθηκαν λεπτομερειακά, τα οποία καταγράφει συνοπτικά κατωτέρω:

1. Ο δικηγόρος του ΚΣΚ ανέφερε ότι η απόφαση της Επιτροπής, στην οποία προβάλλονται οι λόγοι επιβολής διοικητικού προστίμου, βρίσκει αντίθετο το ΚΣΚ και ότι: «*δεν πρέπει να επιβληθεί κανένα διοικητικό πρόστιμο, αφενός διότι δεν έχουν ληφθεί υπόψη ουσιώδη στοιχεία τα οποία συνηγορούν υπέρ των καταγγελλόμενων, και αφετέρου, η ισχυριζόμενη παράβαση τερματίστηκε οικειοθελώς πριν την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, δηλαδή, πολύ πιο πριν και από την έκδοση καταδικαστικής Απόφασης [...]*». Πρόσθεσε δε ότι, αν τελικώς αναγνωριστεί η κατ' ισχυρισμό παράβαση, θα πρέπει να εφαρμοστεί η πρόνοια του Νόμου προς έκδοση αναγνωριστικής απόφασης και μόνο περί της καταγγελλόμενης παραβάσεως, για την οποία όμως το ΚΣΚ επιθυμεί όπως διατηρήσει κάθε επιφύλαξη και δικαίωμα περί της νομιμότητας της εκδιδόμενης Απόφασης.
2. Το ΚΣΚ παρέθεσε συνοπτικά το άρθρο 24(α) και (β) του Νόμου αναφορικά με τις «*εξουσίες της Επιτροπής επί διαπίστωσης παραβάσεων των άρθρων 3 και/ή 6*». Επιπλέον, το ΚΣΚ προέβη σε αναφορά του άρθρου 1 των Κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «*για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο (α) του Κανονισμού (ΕΚ) Αριθ. 1/2003*» (2006/C 210/02), όπως επίσης και των άρθρων 15(4), 15(9α) (ii) και 26 (4) του Κ.Δ.Π. 128/2014, του «*Περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος*».
3. Το ΚΣΚ σημείωσε ότι αξίζει να αξιολογηθεί μεταξύ άλλων, η πρόθεση της αντί-ανταγωνιστικής

συμπεριφοράς και η ratio του προστίμου. Προς τούτο, το ΚΣΚ ανέφερε ότι «η μη ύπαρξη πρόθεσης παράβασης, σε συνδυασμό με την πρόωρη και οικειοθελή παύση αυτής αποτελούν, βάσει των οδηγιών του 2006/C 210/02 και της νομολογίας, λόγοι ενεργοποίησης της πρόνοιας του άρθρου 24(β) του «Νόμου» για έκδοση αναγνωριστικής απόφασης.»

4. Σχετικά, παρέθεσε απόσπασμα από την υπόθεση T-286/09-*Intel Corporation κατά Επιτροπής*, αναφορικά με το κατά πόσο η παράβαση τελέστηκε εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, οπότε και μπορεί να επιβληθεί πρόστιμο κατά το άρθρο 23(2), του Κανονισμού 1/2003. Επιπλέον, το ΚΣΚ παρέθεσε απόσπασμα από το βιβλίο του Λάμπρου Ε. Κοτσίρη, «*Δίκαιο Ανταγωνισμού ελεύθερου και αθέμιτου*», σε σχέση με την ύπαρξη ανταγωνιστικής πρόθεσης, όπως επίσης και απόσπασμα από την εκδοθείσα στις 9/1/2018 γνωμοδότηση σχετικά με το άρθρο 49 του Ν. 3959/2011 περί της Ρύθμισης προστίμων της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού, σχετικά με τη ratio της επιβολής προστίμου, που είναι η συμμόρφωση των εμπλεκόμενων μερών και όχι η οικονομική εξόντωση τους.
5. Ακολούθως, το ΚΣΚ στις θέσεις του παρέθεσε ότι: «έπαυσε, ευθύς μόλις περιήλθαν εις γνώση του τα παράπονα των κατοίκων και οι διάφορες επί του θέματος συζητήσεις την υπό διαπίστωση παράβαση. Η παραπάνω ενέργεια του «ΚΣΚ» δεν θα πρέπει να θεωρηθεί επουδενί ή συμπερασματικά πως υπήρχε προγενέστερη γνώση της διαπιστωθείσας παράβασης εκ μέρους του «ΚΣΚ» (εξ' ου και υπήρξε τρόπον τινά «συμμόρφωση» αλλά ούτε και ότι υπήρξε οποιαδήποτε επιτηδευμένη ή συντονισμένη πρόθεση να παραβούν τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου. Η αυστηρή πολιτική τιμολόγησης από μέρους του «ΚΣΚ» είχε τερματισθεί από το Νοέμβριο του 2015, σε χρονικό διάστημα πολύ πριν την υποβολή της υπό κρίση καταγγελίας.» Πρόσθεσε δε ότι: «ειδικότερα, λαμβάνοντας σοβαρά κατά νου τις έντονες διαμαρτυρίες των κατοίκων των τουριστικών περιοχών, προχώρησαν σε μείωση των τιμών για το πόσιμο νερό έως και 50% στις υψηλές κλίμακες, καθώς συνειδητοποίησαν την πιθανή υπερβολή από μέρους του ΤΑΥ και του Επάρχου περί της τιμολόγησης με τουλάχιστον 5 ευρώ τον τόνο για μετρήσεις που υπερβαίνουν τους 90 τόνους. Εύλογα λοιπόν οι επιστολές τόσο του Επάρχου, όσο του και του Τμήματος Ανάπτυξης Υδάτων με τις οδηγίες-παρακλήσεις αύξησης των τιμολογήσεων του νερού, ώθησε το «ΚΣΚ» στην πεπλανημένη αντίληψη ότι θα έπρεπε να ενεργοποιηθούν οι πρόνοιες των άρθρων **15(4) και 26(4) του Κ.Δ.Π. 128 2014** με την δημιουργία περισσότερων κλιμακίων και τον καθορισμό αποτρεπτικών τιμών για τις πολύ υψηλές κλίμακες με στόχο τον περιορισμό της κατασπατάλησης του πολύτιμου αυτού αγαθού εν μέσω περιόδου πολυετούς ξηρασίας.»
6. Περαιτέρω, το ΚΣΚ ανέφερε ότι, «εξ' όσων φαίνεται, ούτε οι ποινικές κυρώσεις για την χρήση λάστιχου για το πότισμα των κήπων, αλλά ούτε και η αυστηρή πολιτική ευδοκίμησαν ώστε να αποτραπούν οι καταγγέλλοντες από την κατάχρηση του δικαιώματος πρόσβασης σε πόσιμο

νερό, καθότι προέβησαν σε κατανάλωση που υπερβαίνει κατά πολύ τους 500 τόνους τη δεδομένη τριμηνία.»

7. Επιπρόσθετα, το ΚΣΚ στις θέσεις του επικαλέστηκε την πρόνοια του άρθρου 24(β) του Νόμου, «αφενός γιατί η παράβαση διήρκησε από τον Ιούνιο του 2015 μέχρι τον Οκτώβριο του 2015, αφετέρου επειδή η παράβαση δεν πραγματοποιήθηκε ούτε εξ' αμελείας ούτε εκ δόλου δεδομένου ότι λόγω της έντονης ξηρασίας, της επιστολής του Επάρχου αλλά και της επιστολής και των ανακοινώσεων του Τμήματος Ανάπτυξης Υδάτων, το «ΚΣΚ» έδρασε καλόπιστα τιμολογώντας με τρόπο αποτρεπτικό για τις υψηλές κλίμακες· παράβαση για την οποία δεν θα εγείρονταν ζήτημα σε περίπτωση κατανάλωσης εντός λογικών πλαισίων.» Συναφώς, όπως περαιτέρω σημείωσε το ΚΣΚ, «το «ΚΣΚ» συμμορφώθηκε πολύ πριν την εξέταση της παράβασης ενώπιον της ΕΠΑ το οποίο επιτάσσει αν όχι την κατάληξη υπέρ της μη υπάρξεως παράβασης από μέρος του «ΚΣΚ», τουλάχιστον την έκδοση αναγνωριστικής απόφασης περί της καθ' ισχυρισμό παράβασης, καθότι η σύντομη διάρκεια, η οικειοθελής και αυτόβουλη συμμόρφωση καθώς και το ιστορικό της υπόθεσης δεν μπορεί, αφενός να θεμελιώσει αντιανταγωνιστική πρόθεση, αφετέρου να τιμωρήσει αυτήν καθ' εαυτή την τιμολόγηση καθώς ελέγχθηκε και εγκρίθηκε από τον Έπαρχο. Δεν τίθεται συνεπώς λόγος συμμόρφωσης υφιστάμενης παραβατικής συμπεριφοράς που να δικαιολογεί βεβαίως την επιβολή προστίμου. Το «ΚΣΚ» υποστηρίζει πως συνιστά μονάχα μια αστοχία στην τιμολόγηση του πόσιμου νερού η οποία πάντως είναι πέραν του δέοντος δικαιολογημένη.»
8. Επ' αυτού, το ΚΣΚ σημείωσε επίσης την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση *CallSat Telecom Ltd εναντίον της Α.ΤΗ.Κ.* ημερομηνίας 17/4/2013, στην οποία η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διακριτικής της ευχέρειας, καταδίκασε την ΑΤΗΚ με αναγνωριστική απόφαση, μη επιβάλλοντας πρόστιμο, καθώς η παράβαση είχε τερματισθεί πριν την κρίσιμη περίοδο.
9. Το ΚΣΚ επίσης έκανε αναφορά στο άρθρο 23, παράγραφος 3, του Κανονισμού 1/2003, για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου και παρέθεσε απόσπασμα από τις παραγράφους 1622-1625 της υπόθεσης *T-286/09 Intel κατά Επιτροπής*.
10. Επιπρόσθετα, το ΚΣΚ υποστήριξε ότι τόσο η φύση, όσο και οι περιστάσεις υπό τις οποίες τελέσθηκε η καθ' ισχυρισμό παράβαση, μειώνουν σημαντικά τη σοβαρότητα αυτής, αναφέροντας ότι *το πόσιμο νερό είναι ένα κοινωνικό αγαθό το οποίο ανάγεται σε δικαίωμα υπό του Κράτους δικαίου και δεν πρέπει να στερείται από κανένα.*
11. Το ΚΣΚ πρόσθεσε ότι κρίνεται επίσης σημαντικό το γεγονός ότι: «η καθ' ισχυρισμό παράβαση εμφανίζεται μόνο στις υψηλές κλίμακες, όπως άλλωστε προστάζει και το σκεπτικό της αποτροπής. Η υψηλή τιμολόγηση, δηλαδή, δεν εμποδίζει ή θέλει να εμποδίσει την κάλυψη των βασικών αναγκών [...] αλλά (θέλει να εμποδίσει- εμποδίζει) τις υψηλές κλίμακες που στοιχειοθετούν κατάχρηση του δικαιώματος πρόσβασης στο πόσιμο νερό αλλά και

συμπεριφορές κατασπατάλησης που σε τελική ανάλυση προσανατολίζονται εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος, δεδομένης της περιβαλλοντικής κατάστασης της δεδομένης περιόδου. Υπενθυμίζεται ότι η κατανάλωση στην οποία προέβησαν οι καταγγέλλοντες ανέρχεται άνω των 500 τόνων για την τριμηνία Ιούνιος, Ιούλιος, Αύγουστος (2015) αλλά και τα επόμενα έτη και γίνεται αποδεκτό από τους ίδιους ότι το κόστος θα ήταν υψηλό ανεξαρτήτως τιμολόγησης αφού ξεπερνούσαν κατά πολύ το λογικό μέτρο.»

12. Περαιτέρω, ενισχύοντας την πιο πάνω θέση, το ΚΣΚ, υποστήριξε πως η σύντομη διάρκεια της παράβασης αποδυναμώνει ακόμη περισσότερο το μέγεθος της παράβασης και δέον να αναγνωρισθεί ως ελαφρυντική περίπτωση.
13. Ακολούθως, ο δικηγόρος του ΚΣΚ υποστήριξε ότι δεν υπήρξε νόθευση του ανταγωνισμού σημειώνοντας τα εξής: «έχοντας υπόψη, αφενός, ότι το «ΚΣΚ» αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου επιφορτισμένο με την αρμοδιότητα της παροχής πόσιμου νερού στη Κοινότητα των Κουκλιών, και αφετέρου, ότι οι καταγγέλλοντες αποτελούν φυσικά πρόσωπα και όχι επιχειρήσεις, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν πραγματοποιήθηκε ουσιαστική νόθευση του ανταγωνισμού. Αυτό βέβαια ενισχύεται τόσο από την διάρκεια η οποία λόγω της βραχύτητας της δεν θα ηδύνατο να προκαλέσει οποιαδήποτε στρέβλωση του ανταγωνισμού, όσο και από τις συνέπειες της παράβασης, της οποίας αποτέλεσε μόνον η οικονομική επιβάρυνση των καταγγελλόντων, η οποία (επιβάρυνση), όμως, δρα σε συνάρτηση με την καταναλωτική τους συμπεριφορά.»
14. Επιπλέον, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ ισχυρίστηκε ότι οι Δημόσιες Αρχές ενθάρρυναν την αντιανταγωνιστική συμπεριφορά. Συγκεκριμένα, το ΚΣΚ υποστήριξε ότι η συμπεριφορά του, δεν ήταν ούτε αδικαιολόγητη ούτε αυθαίρετη. Επ' αυτού το ΚΣΚ προέβη σε αναφορά στον *Περί Τιμολόγησης Νόμο*, ο οποίος ορίζει ότι η πρόταση του Διευθυντή του Συμβουλίου ελέγχεται από τον Έπαρχο (15(9α(ii)) του Κ.Δ.Π. 128/2014. Το ΚΣΚ σημείωσε ότι: «εν προκειμένω όχι μόνο ενέκρινε, αλλά παρότρυνε μαζί και το ΤΑΥ, να προχωρήσει το «ΚΣΚ» σε αυστηρή τιμολόγηση των μεγάλων κλιμακίων σύμφωνα με την διακριτική τους ευχέρεια δεδομένης της πολυετούς ξηρασίας, της χαμηλής στάθμης νερού στα φράγματα και της αποτροπής των συνηθειών υπερκατανάλωσης που υιοθετούνται από τους κάτοικους των τουριστικών περιοχών οι οποίοι επιδιώκουν την διατήρηση μιας πράσινης και ζωντανής όασης σε μια χώρα όπου η ξηρασία δημιουργεί προβλήματα ακόμη και στην κάλυψη των βασικών αναγκών.»
15. Επιπλέον, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ παρέθεσε απόσπασμα από το βιβλίο του Λάμπρου Ε. Κοτσίρη, με τίτλο «*Δίκαιο του Ανταγωνισμού*», σε σχέση με τις αρχές της αναγκαιότητας και του αντικειμενικώς δικαιολογημένου. Το ΚΣΚ πρόσθεσε ότι κρίνει σκόπιμο όπως η εξεταζόμενη διοικητική πράξη εξεταστεί διαμέσου της αρχής της αναλογικότητας προκειμένου να διαπιστωθεί εάν πληρούνται σωρευτικά τα επιμέρους στάδια ελέγχου. Συγκεκριμένα, το ΚΣΚ

αναφέρει ότι: «κατά την προκαταρκτική εξέταση της αρχής αναλογικότητας μιας διοικητικής πράξης, πρέπει, πρωτίστως, να υφίσταται βλάβη κάποιου δικαιώματος υπέρ του δημοσίου συμφέροντος. Στο δεδομένο ιστορικό υφίσταται περιορισμός του θεμελιώδους δικαιώματος του ανθρώπου για πρόσβαση σε καθαρό και πόσιμο νερό προκειμένου όλοι οι κάτοικοι της Πάφου, αν όχι της Κύπρου να έχουν και οι ίδιοι πρόσβαση σε καθαρό και πόσιμο νερό. Αυτό βεβαίως ισχύει μόνον αν αποδεχτούμε πως η κατανάλωση άνω των 250 τόννων σε διάρκεια τριών μηνών δεν καταχράται αυτό το δικαίωμα.»

16. Πρόσθεσε δε ότι: «στο Πρώτο στάδιο, αφού γίνει δεκτό ότι πληρείται το προκαταρκτικό στάδιο, αξιολογείται ο σκοπός της πράξης. Η αποτροπή της υπερκατανάλωσης και η προάσπιση της πρόσβασης όλων των κατοίκων της Κύπρου στο νερό αποτελεί κοινωνικό σκοπό άμεσα συνδεδεμένο με την υποχρέωση του κράτους να παρέχει ικανή ποσότητα καθαρού και πόσιμου νερού για την κάλυψη των βασικών τους αναγκών. Χωρίς να απαιτείται περαιτέρω ανάλυση δεδομένης της αναντίρρητης αξίας του σκοπού, κρίνεται δυνατή η πρόοδος στο δεύτερο στάδιο του ελέγχου της αναγκαιότητας της επιβολής της αυστηρής διοικητικής πράξης. Το ΚΣΚ υποστηρίζει πως η θέσπιση υψηλών τιμών σε υψηλές κλίμακες αποτελεί αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που είναι η προστασία της τότε μειωμένης ποσότητας νερού δια μέσω της αποτροπής των υπερκαταναλώσεων. Στο τρίτο και κρισιμότερο στάδιο της στάθμισης, το ΚΣΚ ισχυρίζεται πως η οικονομική επιβάρυνση των κατοίκων που προβαίνουν σε υπερκατανάλωση, πράξη κατακριτέα από τις Δημόσιες αρχές αλλά και από τη κοινωνική και περιβαλλοντική συνείδηση, σε σχέση με το ευρύτερο αποτέλεσμα της μείωσης της κατανάλωσης του νερού, δύναται να υπερκεράσει τις αρνητικές επιπτώσεις που επέρχονται σε ορισμένο κοινωνικό σύνολο.» Ως εκ τούτου, το ΚΣΚ κατέληξε ότι η διοικητική πράξη πληροί τις αρχές της αναγκαιότητας και του αντικειμενικώς δικαιολογημένου.
17. Συνεπώς, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ εισηγήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα υποβληθέντα, σε συνδυασμό με τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση καταγγελίας, ότι η απόφαση της Επιτροπής, θα πρέπει να περιοριστεί στην έκδοση αναγνωριστικής απόφασης και μόνο.
18. Το ΚΣΚ υποστήριξε ακόμα ότι σε περίπτωση επιβολής προστίμου, αυτό θα πρέπει να περιοριστεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό για τους λόγους που ανέφερε. Ωστόσο, όπως περαιτέρω σημειώνεται, επιφυλάσσεται η άσκηση κάθε νόμιμου δικαιώματος του ΚΣΚ, σχετικά με τη νομιμότητα της απόφασης της Επιτροπής.

9.2 Αξιολόγηση της Επιτροπής

Πριν η Επιτροπή προχωρήσει στην εξέταση των προϋποθέσεων που θέτει ο Νόμος, για την επιβολή διοικητικού προστίμου σημειώνει ότι, μελέτησε ενδελεχώς όλες τις θέσεις του ΚΣΚ. Κατ' αρχήν

υπογραμμίζει ότι, η διαδικασία επιβολής διοικητικού προστίμου αποτελεί διοικητική διαδικασία και δεν πρέπει για κανένα λόγο να συγχέεται με άλλες διαδικασίες.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του καταγγελλόμενου ΚΣΚ ότι δεν πρέπει να επιβληθεί κανένα διοικητικό πρόστιμο, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι δεν έχουν ληφθεί υπόψη ουσιώδη στοιχεία, τα οποία συνηγορούν υπέρ του ΚΣΚ, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν μπορεί να συμφωνήσει με τη θέση αυτή. Στο πλαίσιο εξέτασης της καταγγελίας, η Επιτροπή διεξήλθε με προσοχή όλα τα στοιχεία, το υλικό και τις πληροφορίες που συλλέχθηκαν κατά τη δέουσα προκαταρκτική έρευνα και μελέτησε όλες τις δηλώσεις και τα στοιχεία που απεστάλησαν από τα εμπλεκόμενα μέρη της παρούσας υπόθεσης. Συνεπώς, η Επιτροπή, προτού καταλήξει σε συμπεράσματα, αξιολόγησε όλα τα στοιχεία του Διοικητικού Φακέλου, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις θέσεις των εμπλεκόμενων μερών, χωρίς να προσδίδει σ' αυτές άνιση βαρύτητα. Η Επιτροπή επισημαίνει ακόμα ότι αν και ο δικηγόρος του ΚΣΚ στηρίζει την παρούσα δήλωσή του για μη επιβολή διοικητικού προστίμου σε «ουσιώδη στοιχεία» που δεν λήφθηκαν υπόψη, παρά ταύτα δεν διευκρινίζει ποια ήταν αυτά, τα οποία θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη από την Επιτροπή κατά την εξέταση της ουσίας της παράβασης και τα οποία θα «συνηγορούσαν» υπέρ του ΚΣΚ στην κατάληξη για τη στοιχειοθέτηση ή μη παράβασης από μέρους του. Εξάλλου, στο εν προκειμένω σημείο εξετάζεται η επιβολή ή μη διοικητικού προστίμου, και «ουσιώδη στοιχεία», αν υπάρχουν, θα αφορούν αυτή τη διαδικασία και μόνο καθώς η Επιτροπή έχει ήδη αποφασίσει επί της στοιχειοθέτησης παράβασης από μέρους του ΚΣΚ.

Περαιτέρω, αναφορικά με το δεύτερο σημείο που θίγει το ΚΣΚ για μη επιβολή διοικητικού προστίμου από την Επιτροπή, διότι η ισχυριζόμενη παράβαση τερματίσθηκε οικειοθελώς πριν την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής, η Επιτροπή, κρίνει σκόπιμο, προτού ακόμα προβεί σε εξέταση και κατάληξη επί της διάρκειας της παράβασης, να αναφέρει ότι, σύμφωνα με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *Amann & Söhne GmbH & Co. KG και Cousin Filterie SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής*, «η Επιτροπή ουδαμώς είναι υποχρεωμένη να προβεί, στο πλαίσιο της εξουσίας της εκτιμήσεως, σε μείωση ενός προστίμου λόγω πρόδηλου τερματισμού μιας παραβάσεως, ανεξαρτήτως αν ο τερματισμός αυτός έλαβε χώρα πριν ή μετά τις παρεμβάσεις της.»⁹⁶

Στην ίδια απόφαση αναφέρεται ότι: «Επίσης, προέχει η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, ο τερματισμός των θιγουσών τους κανόνες του ανταγωνισμού παραβάσεων ήδη από τις πρώτες παρεμβάσεις της Επιτροπής, όπως προβλέπει το σημείο 3, τρίτη περίπτωση, των κατευθυντηρίων γραμμών, δύναται ευλόγως να συνιστά ελαφρυντική περίσταση μόνον αν συντρέχουν λόγοι ώστε να υποτεθεί ότι οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις παροτρύνθηκαν να θέσουν τέρμα στις θίγουσες τον

⁹⁶ Βλ. Υπόθεση T-446/05, *Amann & Söhne GmbH & Co. KG και Cousin Filterie SAS κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής*, Συλλογή της Νομολογίας 2010 II-01255, σκέψη 259. Βλ. επίσης Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, *Tokai Carbon Co. Ltd (T-71/03)*, *Intech EDM BV (T-74/03)*, *Intech EDM AG (T-87/03)* και *SGL Carbon AG (T-91/03)* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, [2005] Συλλογή της Νομολογίας 2005 II-00010.

ανταγωνισμό συμπεριφορές τους λόγω των συγκεκριμένων παρεμβάσεων. Πράγματι, σκοπός της ανωτέρω διατάξεως είναι προφανώς η ενθάρρυνση των επιχειρήσεων να παύσουν τις θίγουσες τον ανταγωνισμό συμπεριφορές τους ευθύς αμέσως μόλις η Επιτροπή κινήσει σχετική έρευνα. Είναι αδύνατη συναφώς τυχόν μείωση του ύψους του προστίμου στην περίπτωση κατά την οποία η ακλόνητη απόφαση να τεθεί τέρμα στην παράβαση είχε ήδη ληφθεί από τις επιχειρήσεις πριν από την ημερομηνία των πρώτων παρεμβάσεων της Επιτροπής ή σε περίπτωση κατά την οποία η παράβαση είχε ήδη τερματιστεί πριν από την ως άνω ημερομηνία.»⁹⁷

Το ΚΣΚ υποστηρίζει περαιτέρω ότι, η παράβαση διήρκησε από τον Ιούνιο του 2015 μέχρι τον Οκτώβριο του 2015 και πως αυτή έπαυσε μόλις περιήλθαν εις γνώση του τα παράπονα των κατοίκων. Επιπρόσθετα υποστηρίζει ότι, για την ενέργειά του αυτή δεν υπήρχε προγενέστερη γνώση της διαπιστωθείσας παράβασης εκ μέρους του, αλλά υπήρξε τρόπον τινά «συμμόρφωση» και δεν υπήρξε επίσης συντονισμένη πρόθεση να παραβούν τις πρόνοιες του Νόμου.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η καταγγελία υποβλήθηκε από τους καταγγέλλοντες στις 23/12/2015 και σ' αυτήν περιλαμβάνεται παράβαση του Νόμου που αφορά και τις δύο τιμολογιακές πολιτικές του ΚΣΚ για τον Ιούνιο του 2015 και τον Νοέμβριο του 2015, συμπεριλαμβανομένων ισχυρισμών για μονοπωλιακή συμπεριφορά του ΚΣΚ με αυθαίρετες τιμολογήσεις. Επιπρόσθετα, σημειώνεται ότι αυτό επιβεβαιώνεται και από τις διάφορες μετέπειτα της καταγγελίας επιστολές που απέστειλαν ή κοινοποίησαν προς την Επιτροπή οι καταγγέλλοντες, οι οποίοι ακόμα και τον Μάιο του 2016 συνέχισαν να διαμαρτύρονται για τις χρεώσεις του ΚΣΚ του Νοεμβρίου 2015.

Επομένως, η Επιτροπή, στη βάση και της προαναφερόμενης υπόθεσης του ΔΕΕ δεν δύναται να προβεί σε μείωση ενός προστίμου λόγω «οικειοθελούς παύσης» της παράβασης, ανεξαρτήτως αν ο τερματισμός αυτός έλαβε χώρα πριν ή μετά τις παρεμβάσεις της. Βάσει των όσων αναφέρθηκαν ανωτέρω, η Επιτροπή απορρίπτει τη θέση του ΚΣΚ για μη επιβολή διοικητικού προστίμου στην υπό εξέταση παράβαση λόγω του ότι αυτή τερματίσθηκε οικειοθελώς πριν την έναρξη της καταγγελίας ενώπιον της.

Επιπρόσθετα, αναφορικά με τους ισχυρισμούς του ΚΣΚ, ότι σε περίπτωση που αναγνωρισθεί τελικώς η κατ' ισχυρισμό παράβαση θα πρέπει να εκδοθεί αναγνωριστική απόφαση, η Επιτροπή, αφού εξέτασε το εν λόγω θέμα, σημειώνει ότι βάσει του άρθρου 24(β) του Νόμου προβλέπεται ότι: «σε περίπτωση που η παράβαση τερματισθεί πριν από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής, η Επιτροπή δύναται να καταδικάσει με αναγνωριστική απόφασή της την παράβαση» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

⁹⁷ *Ibid*, σκέψη 260.

Με βάση το λεκτικό του σχετικού άρθρου, καθίσταται ξεκάθαρο πως η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια δράσης. Συνεπώς, δεν προκαθορίζεται επακριβώς η οποιαδήποτε ενέργεια της Επιτροπής από το Νομοθέτη, αλλά η Επιτροπή αφήνεται να λειτουργήσει με ελευθερία δράσης και έχει επί τούτου διακριτική ευχέρεια• γι' αυτό και στη διαπίστωση του σχετικού άρθρου χρησιμοποιήθηκε η λέξη «*δύναται*» και όχι υποχρεούται. Επομένως, η Επιτροπή, κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας, ενεργεί εντός του πλέγματος της νομιμότητας, και αποφαίνεται υπό το πρίσμα της σκοπιμότητας εκάστης των πιθανών λύσεων, δηλαδή της προσφορότερης, κατά την κρίση της, εξυπηρέτησης των σκοπών που επιδιώκονται με τον κανόνα δικαίου που της παρέχει τη σχετική αρμοδιότητα. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή μπορεί να επιλέξει οποιαδήποτε από τις νόμιμες λύσεις.

Αναφορικά με τη θέση του ΚΣΚ ότι: «*η μη ύπαρξη πρόθεσης παράβασης σε συνδυασμό με την πρόωρη και οικειοθελή παύση αυτής αποτελούν, βάσει των οδηγιών του 2006/C 210/02 και της νομολογίας, λόγοι ενεργοποίησης της πρόνοιας του άρθρου 24(β) του Νόμου για έκδοση αναγνωριστικής απόφασης*», η Επιτροπή κρίνει σκόπιμο αρχικά να σημειώσει ότι οι εν λόγω Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 στις οποίες ο δικηγόρος του ΚΣΚ αναφέρεται ως «Οδηγία», δεν έχουν δεσμευτική ισχύ, αλλά ουσιαστικά αποτελούν «ήπιο δίκαιο» (soft law), δηλαδή κανόνες που θεσπίζονται σε πράξεις στις οποίες δεν έχει χορηγηθεί δεσμευτική νομική ισχύς. Περαιτέρω, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η αναφορά που γίνεται από τον καταγγελλόμενο σε Γνωμοδότηση της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού περί της Ρύθμισης των προστίμων της, παραθέτοντας απόσπασμα αυτής που αναφέρει ότι: «*...ratio της επιβολής προστίμου είναι η συμμόρφωση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και όχι η οικονομική αυτών εξόντωση*», δεν βρίσκει την Επιτροπή αντίθετη. Παρόλα αυτά, η κάθε εθνική αρχή οφείλει να εφαρμόσει τη σχετική της νομοθεσία, πάντα στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών κανόνων ανταγωνισμού και της νομολογίας και αυτό εξάλλου πράττει και η Επιτροπή.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή επιθυμεί να διευκρινίσει αναφορικά με το θέμα που θέτει το ΚΣΚ για τη μη πρόθεση του για αντιανταγωνιστική συμπεριφορά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1/2003 και τις παραγράφους 1 και 4 των προαναφερόμενων Κατευθυντήριων γραμμών 2006/C 210/02, η Επιτροπή μπορεί με απόφασή της να επιβάλλει πρόστιμα σε επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων, οι οποίες, είτε εκ προθέσεως είτε εξ αμελείας, διαπράττουν παράβαση των διατάξεων των άρθρων 101 ΣΛΕΕ ή 102 ΣΛΕΕ. Επομένως, δεν απαιτείται η απόδειξη σκοπού ή πρόθεσης από μέρος του ΚΣΚ κατά την εφαρμογή της πρακτικής και συμπεριφοράς που οδήγησε στον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης. Περαιτέρω, λαμβάνεται υπόψη η σχετική νομολογία του ΔΕΕ από την οποία προκύπτει ότι: «η εν λόγω προϋπόθεση πληρούται όταν η επιχείρηση δεν μπορεί να αγνοεί ότι η συμπεριφορά της είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, ανεξάρτητα από το αν είχε ή όχι επίγνωση της παραβάσεως των κανόνων της Συνθήκης περί ανταγωνισμού. [...] Επομένως, το γεγονός ότι η εμπλεκόμενη επιχείρηση

προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς της, επί της οποίας στηρίχθηκε η διαπίστωση της παραβάσεως, δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια την απαλλαγή της από την επιβολή προστίμου, αν δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά της ήταν αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού.[...] Επομένως, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 101 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπεται να μην επιβάλλεται πρόστιμο σε επιχείρηση η οποία έχει παραβεί τη διάταξη αυτή, όταν η εν λόγω παράβαση οφείλεται σε πλάνη στην οποία τελούσε η επιχείρηση σχετικά με τη νομιμότητα της συμπεριφοράς της λόγω του περιεχομένου νομικής συμβουλής δικηγόρου ή λόγω του περιεχομένου αποφάσεως εθνικής αρχής ανταγωνισμού.»⁹⁸ (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Περαιτέρω, η Επιτροπή παραθέτει την υπόθεση *Intel Corp. v European Commission*⁹⁹ στην οποία κάνει αναφορά και το ΚΣΚ στις θέσεις του, όπου το ΔΕΕ επαναλαμβάνει τα όσα καταγράφηκαν πιο πάνω και επιπρόσθετα αναφέρει τα εξής:

«1601 [...] Η επιχείρηση θεωρείται ότι γνωρίζει ότι η συμπεριφορά της είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού εφόσον γνωρίζει τα πραγματικά στοιχεία που δικαιολογούν τόσο τη διαπίστωση της υπάρξεως δεσπόμενων θέσεων στην αγορά όσο και την εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής ότι υπάρχει κατάχρηση της θέσεως αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση *Michelin I*, σκέψη 74 ανωτέρω, σκέψη 107, και απόφαση *Raiffeisen Zentralbank Österreich* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 1586 ανωτέρω, σκέψεις 207 και 210· βλ., επίσης, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα *J. Mazák* στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση *Deutsche Telekom* του Δικαστηρίου, σκέψη 98 ανωτέρω, Συλλογή 2010, σ. I-9567, σκέψη 39).

1602 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα ότι οι υπό όρους εκπτώσεις δεν είναι πάντα παράνομες και ότι οι αποκάλυπτοι περιορισμοί αποτελούν νέα κατηγορία καταχρηστικών πρακτικών, αρκεί η διαπίστωση ότι η επιχειρηματολογία αυτή αποσκοπεί μόνο στο να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα αγνοούσε τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτόμενης με την προσβαλλόμενη απόφαση συμπεριφοράς κατά το άρθρο 82 ΕΚ. Είναι, συνεπώς, απορριπτέα βάσει της νομολογίας που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση *Deutsche Telekom* του Δικαστηρίου, σκέψη 98 ανωτέρω, σκέψη 127). Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά της είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Τα δικαστήρια της Ένωσης έχουν επανειλημμένως κρίνει παράνομη την εφαρμογή, από κατέχουσα δεσπόμενα θέση επιχείρηση, πρακτικών που συνίστανται στη χορήγηση οικονομικών κινήτρων υπό όρους

⁹⁸ Υπόθεση C-681/11, *Bundeswettbewerbsbehörde και Bundeskartellanwalt κατά Schenker & Co. AG* κ.λπ., της 18ης Ιουνίου 2013, σκ. 37-38, 43. Βλ. επίσης Υπόθεση 96/82 έως 102/82, 104/82, 105/82, 108/82 και 110/82, *IAZ International Belgium* κ.λπ. κατά Επιτροπής, [1983] Συλλογή 1983, σ. 3369, σκέψη 45. Υπόθεση 322/81, *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin* κατά Επιτροπής, [1983] Συλλογή 1983, σ. 3461, σκέψη 107, και Υπόθεση C-280/08 P, *Deutsche Telekom* κατά Επιτροπής, [2010] Συλλογή 2010, σ. I-9555, σκέψη 124.

⁹⁹ Υπόθεση T-286/09, *Intel* κατά Επιτροπής, [2014] Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 245/8, 28/7/2014.

αποκλειστικότητας. Συναφώς, αρκεί η παραπομπή στις αποφάσεις Hoffmann-La Roche, σκέψη 71 ανωτέρω, και BPB Industries και British Gypsum του Δικαστηρίου, σκέψη 89 ανωτέρω. Όσον αφορά τους αποκάλυπτους περιορισμούς, με τις σκέψεις 219 και 220 ανωτέρω διαπιστώθηκε ότι ο χαρακτηρισμός τέτοιων πρακτικών ως καταχρηστικών δεν μπορεί να θεωρηθεί καινοφανής και, εν πάση περιπτώσει, το γεγονός ότι συμπεριφορά εμφανίζουσα τα ίδια χαρακτηριστικά δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο εξετάσεως με προγενέστερες αποφάσεις δεν απαλλάσσει την επιχείρηση από την ευθύνη που τη βαρύνει.

[...]

1604 [...] Ακόμη και αν η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να προβλέψει τα αποτελέσματα στα οποία θα κατέληγε η Επιτροπή με την εφαρμογή του εν λόγω κριτηρίου, τούτο δεν σημαίνει ότι μπορούσε να αγνοεί τα πραγματικά στοιχεία που δικαιολογούν τη διαπίστωση της Επιτροπής περί καταχρήσεως της δεσπόζουσας θέσεώς της βάσει των κριτηρίων που διαμόρφωσε η νομολογία με την απόφαση Hoffmann-La Roche, σκέψη 71 ανωτέρω.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Εν προκειμένω, η Επιτροπή κρίνει ότι πληρούται η εν λόγω προϋπόθεση καθόσον, αφενός, το ΚΣΚ δεν μπορούσε να αγνοεί τις σχετικές νομοθεσίες για την υδατοπρομήθεια, που έπρεπε να εφαρμόζει και οι οποίες αναφέρονται στον προσδιορισμό των τελών και την ανάκτηση του κόστους του νερού, όταν ήδη γνώριζε το κόστος της κοινότητας και τιμολογούσε αυτήν με τιμές χαμηλότερες από το κόστος που είχε, δηλαδή με €0,35 και €0,45 στις πρώτες κλίμακες, ενώ το κόστος του ΚΣΚ ήταν μεγαλύτερο. Επίσης, το ΚΣΚ δεν μπορούσε να αγνοεί ότι στους λογαριασμούς του προκύπταν μεγάλα πλεονάσματα από έσοδα στο νερό χωρίς να ξέρει από πού προέρχονταν. Αφετέρου το ΚΣΚ δεν μπορούσε να αγνοεί ότι οι ψηλές χρεώσεις στην τουριστική περιοχή ήταν επιζήμιες για τους καταναλωτές και έπλητταν τον ανταγωνισμό, λαμβανομένης υπόψη ειδικότερα της μονοπωλιακής θέσεώς του στη σχετική αγορά.

Επομένως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το ΚΣΚ, στη βάση των γεγονότων της παρούσας υπόθεσης, όφειλε να γνώριζε ότι οι ενέργειες του και η δραστηριοποίηση κατά το συγκεκριμένο τρόπο θα είχε ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα την καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχει στην υπό εξέταση αγορά ανεξάρτητα από το αν άλλες Δημόσιες Αρχές, ως ο ισχυρισμός του, ενθάρρυναν την αντι-ανταγωνιστική συμπεριφορά. Ειδικότερα, εφόσον το ΚΣΚ γνώριζε τη θέση ισχύος, το μονοπωλιακό καθεστώς που κατείχε στην αγορά, καθώς και τους φραγμούς εισόδου που υπάρχουν για την ένταξη νέων ανταγωνιστών στην αγορά. Είναι η θέση της Επιτροπής ότι οι χρεώσεις στις μεγάλες κλίμακες θα αποτελούσαν ένα μέτρο λογικό και εύλογο, νοουμένου ότι η αύξηση σε αυτές είναι λογική και αντικειμενικά δικαιολογημένη, αφού το νερό είναι πολύτιμο αγαθό, απαραίτητο για τον άνθρωπο και σε χώρες με ανομβρία, όπως η Κύπρος, είναι αγαθό με περιορισμένη ποσότητα, παρόλα αυτά παραμένει το γεγονός ότι το ΚΣΚ, γνώριζε από τη μια ότι οι τουριστικές περιοχές κατανάλωναν τους θερινούς μήνες νερό πέραν της κλίμακας των 90 κ.μ., λόγω

των ιδιαιτεροτήτων της εν λόγω περιοχής και επομένως, ότι οι χρεώσεις τους ξεπερνούν κατά πολύ το κόστος νερού ανά τόνο, ενώ από την άλλη γνώριζε ότι ο πυρήνας καταναλώνει, ως επί το πλείστον, πολύ λιγότερες ποσότητες νερού, οι οποίες εμπίπτουν κυρίως στην πρώτη κλίμακα χρέωσης των €0,35, δηλαδή σε τιμή χρέωσης κάτω του κόστους του (την οποία αυτό καθόρισε).

Συνεπώς, η Επιτροπή, συνεκτιμώντας τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και επαναλαμβάνοντας τα όσα απορρέουν από την προπαρατεθείσα νομολογία, καταλήγει ότι το καταγγελλόμενο ΚΣΚ δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά του είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, καθώς τόσο η Επιτροπή όσο και τα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια έχουν επανειλημμένως κρίνει καταχρηστική την εφαρμογή, από κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση, πρακτικών που συνιστούν καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης προς τους καταγγέλλοντες.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, η θέση του ΚΣΚ για μη επιβολή προστίμου, κατά την οποία η παράβαση δεν διαπράχθηκε εκ προθέσεως ή, εξ αμελείας, δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτή από την Επιτροπή.

Πέραν τούτων, δεδομένου ότι το άρθρο 6(1) του Νόμου αναφέρεται σε πράξεις, οι οποίες έχουν ως «αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα» την παράβαση του Νόμου, η παράβαση του εν λόγω άρθρου του Νόμου συντελείται και στην απουσία απόδειξης της τυχόν πρόθεσης ή σκοπού του καταγγελλόμενου. Ως εκ τούτου, η ισχυριζόμενη μη ύπαρξη πρόθεσης από πλευράς του ΚΣΚ, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί λόγο ενεργοποίησης της πρόνοιας 24(β) του Νόμου για έκδοση αναγνωριστικής απόφασης.

Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί πρόωρης και οικειοθελούς παύσης της παράβασης από μέρος του ΚΣΚ, η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι η έκδοση αναγνωριστικής απόφασης, εναπόκειται στη διακριτική της ευχέρεια να αποφασίσει τον τρόπο με τον οποίο θα καταδικάσει μια επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων, σε περίπτωση που μια παράβαση τερματισθεί πριν από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής.

Περαιτέρω, ως έχει ήδη λεχθεί ανωτέρω, στην παρούσα υπόθεση εξετάστηκαν διάφορα θέματα που τέθηκαν από τους καταγγέλλοντες στην καταγγελία τους κάτω από το άρθρο 6(1)(α) του Νόμου περί καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης και αφορούν τη μονοπωλιακή θέση του ΚΣΚ που «αποφασίζει αυθαίρετα και καταχρηστικά», «αδικαιολόγητη αύξηση της τιμολόγησης», «επιλεκτική τιμολόγηση στις περιοχές του Aphrodite Hills Resort & Harotami», διευκρινίσεις όπως «η αναθεωρημένη τιμολόγηση εξακολουθεί να είναι ψηλότερη από την αρχική τιμολόγηση.»

Επομένως, εξετάστηκε από την Επιτροπή και η τιμολογιακή πολιτική του ΚΣΚ τον Ιούνιο του 2015, αλλά και τον Νοέμβριο του 2015 και το αποτέλεσμα αυτής της οικονομικής ανάλυσης βάσει κοστολογικής ανάλυσης των στοιχείων που απεστάλησαν από το ΚΣΚ για την τουριστική περιοχή ήταν η υπερτιμολόγηση της από μέρους του ΚΣΚ. Εξάχθηκε το αποτέλεσμα που καταγράφηκε ήδη

λεπτομερειακά και που δεικνύει, ότι το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **27%**, **39%** και **35%**, αντίστοιχα, και εάν δεν ληφθούν υπόψη οι αποσβέσεις, τότε το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **32%**, **43%** και **39%**, αντίστοιχα. Ποσοστά, τα οποία είναι ψηλά. Ως αποτέλεσμα αυτών των χρεώσεων, οι κάτοικοι των περιοχών Aphrodite Hills & Harotami υπερτιμολογούνται, ενώ η τιμολόγηση των κατοίκων του πυρήνα είναι στις πρώτες κλίμακες, τις οποίες κάνουν χρήση, κάτω του κόστους και αυτό παρατηρήθηκε τόσο στις οικονομικές καταστάσεις του ΚΣΚ για το 2013 όσο και για το 2014 και το 2015.

Βάσει αυτών των δεδομένων, η Επιτροπή δεν συμπεραίνει ότι υπήρξε πρόωρη και οικειοθελή παύση της παράβασης από μέρος του ΚΣΚ, ως οι ισχυρισμοί του. Από τα στοιχεία δε του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης προκύπτει ότι η επόμενη τιμολογιακή του πολιτική εφαρμόστηκε την 1/7/2017, καθόσον η καταγγελία ήταν ακόμη υπό διερεύνηση από την Υπηρεσία. Συγκεκριμένα, στις 22/5/2017, λήφθηκε ηλεκτρονικό μήνυμα από τους καταγγέλλοντες, οι οποίοι ανέφεραν την αλλαγή στις τιμές του ΚΣΚ με ισχύ από 1/7/2017 και ότι κατά τη δική τους γνώση, η υψηλότερη χρέωση που υπάρχει για οποιοδήποτε Κοινοτικό Συμβούλιο στη Δημοκρατία είναι €5 ανά μετρικό τόνο σε σύγκριση με €10 και τώρα €8 ανά μετρικό τόνο για το ΚΣΚ. Επίσης, οι καταγγέλλοντες έθεσαν και τον ισχυρισμό ότι: «2. *Kouklia municipality adopts a new pricing that indirectly admits the subsidization of the lower tiers from the higher tiers. That is, it increases the pricing for the lower two tiers and decreases the pricing for the top tiers. 3. Kouklia municipality also fails to justify its new pricing and why its pricing is higher than any other municipality in Cyprus.[...]*».

Εντούτοις, η νέα τιμολόγηση του ΚΣΚ τον Ιούλιο του 2017 δεν εμπίπτει στον ουσιώδη χρόνο της καταγγελίας, ούτε και λήφθηκαν οποιαδήποτε οικονομικά στοιχεία από το ΚΣΚ, ώστε να εξαχθούν οποιαδήποτε σχετικά συμπεράσματα πέραν των όσων καταγράφηκαν στον Πίνακα 7 και την Γραφική Παράσταση 1 για σκοπούς και μόνο παρατήρησης και σύγκρισης.

Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το θέμα του καθορισμού του προστίμου, προβλέπεται ρητά και με σαφήνεια στο Νόμο, δη στα άρθρα 24(α) και 42(1). Η Επιτροπή ενεργεί στη βάση των προνοιών αυτών σταθμίζοντας τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης. Υπό τις περιστάσεις αυτές, και εφόσον ο Νόμος και δη τα άρθρα 24(α) και 42(1) καταγράφουν με σαφήνεια το τι πρέπει να λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του προστίμου προς μία επιχείρηση, η οποία έχει παραβεί το άρθρο 6(1) της εθνικής νομοθεσίας, τότε το ζήτημα τούτο δεν επιδέχεται οποιασδήποτε άλλης ερμηνείας.

9.2.1 Σοβαρότητα της Παράβασης

Όπως συνάγεται από το Νόμο και δη τα άρθρα 24(1) και 42(1), τα βασικά κριτήρια καθορισμού του ύψους του διοικητικού προστίμου είναι η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης. Ομοίως και το

άρθρο 23(3) του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 προνοεί ότι: «Ο καθορισμός του ύψους του προστίμου γίνεται με βάση τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παράβασης.»

Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκτίμησης και αξιολόγησης της σοβαρότητας της παράβασης, λαμβάνει υπόψη της ιδίως το είδος της παράβασης, ενώ λαμβάνει παράλληλα υπόψη τις συνθήκες της κάθε υπόθεσης, κατά περίπτωση και το ειδικό βάρος της συμμετοχής της κάθε επιχείρησης στην παράβαση, όπου υπάρχουν πλέον της μίας εμπλεκόμενες επιχειρήσεις.

Επιπλέον, η Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση της σοβαρότητας της παράβασης, λαμβάνει υπόψη το χαρακτήρα και τον αντίκτυπο που αυτή είχε ή/και συνεχίζει να έχει στην αγορά, τα αντι-ανταγωνιστικά αποτελέσματα που προκλήθηκαν ή δυνατό να προκληθούν στην αγορά, δεδομένης και της οικονομικής δύναμης των επιχειρήσεων που παραβιάζουν τους κανόνες ανταγωνισμού στη σχετική αγορά και την έκταση αυτής. Οπότε συνυπολογίζεται επίσης και το οποιοδήποτε οικονομικό ή άλλο όφελος που αποκόμισαν ή επιδίωξαν να αποκομίσουν οι επιχειρήσεις.

Η Επιτροπή, αφού συνεκτίμησε όσα υποβλήθηκαν από το ΚΣΚ και μελέτησε όλα τα πιο πάνω, καθώς και τη σχετική νομολογία, αποφάσισε ότι, η συμπεριφορά και οι πρακτικές που εφάρμοσε το ΚΣΚ αποτελούν καταχρηστική συμπεριφορά στο πλαίσιο του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου. Συγκεκριμένα, το ΚΣΚ, κατέχει δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου, την οποία εκμεταλλεύτηκε καταχρηστικά με τη συμπεριφορά του και τις πρακτικές του με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης, που επέβαλλε προς τους καταγγέλλοντες, για την παροχή νερού για οικιακούς σκοπούς εντός των Τουριστικών Αναπτύξεων στην περιοχή Κουκλιών.

Περαιτέρω, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις αναφορές του ΚΣΚ στην υπόθεση *Intel*¹⁰⁰ και σημειώνει κατωτέρω όσα έχουν αναφερθεί από το Δικαστήριο:

1622 Κατά το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, για τον καθορισμό του προστίμου λαμβάνεται υπόψη, εκτός της σοβαρότητας, και η διάρκεια της παραβάσεως. Κατά τη νομολογία, για τη διαπίστωση της σοβαρότητας των παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ικανός αριθμός στοιχείων όπως είναι, μεταξύ άλλων, οι ιδιομορφίες της υποθέσεως, το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και ο αποτρεπτικός χαρακτήρας των προστίμων, χωρίς όμως να υφίσταται δεσμευτική ή εξαντλητική απαρίθμηση κριτηρίων που πρέπει υποχρεωτικώς να λαμβάνονται υπόψη. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, οι συγκεκριμένες επιπτώσεις της παραβάσεως στην αγορά δεν αποτελούν, καταρχήν, σύμφωνα με τα κριτήρια της νομολογίας, υποχρεωτικό στοιχείο, αλλά απλώς ενδεικτικό, μεταξύ άλλων, στοιχείο για την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως και τον καθορισμό του πρόστιμου (βλ., συναφώς και

¹⁰⁰ Βλ. *supra* υποσ. 99.

κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, [C-534/07 P, Prym και Prym Consumer κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-7415](#), στο εξής: απόφαση Prym, σκέψεις 54 και 55). Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι στοιχεία που άπτονται του σκοπού μιας συμπεριφοράς δύνανται να αποδεικνύονται σημαντικότερα κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου από εκείνα που σχετίζονται με τις επιπτώσεις της (απόφαση AstraZeneca, σκέψη 64 ανωτέρω, σκέψη 902).

1623 Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού αριθ. 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης [ΑΧ] ([ΕΕ 1998, C 9, σ. 3](#), στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 1998), για να αξιολογηθεί η σοβαρότητα της παραβάσεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη «ο πραγματικός της αντίκτυπος επί της αγοράς, εφόσον αυτός είναι δυνατό να εκτιμηθεί» (υπό τον τίτλο 1.Α). Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, τουλάχιστον όσον αφορά τις παραβάσεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πολύ σοβαρές λόγω της φύσεώς τους και μόνον, ο συγκεκριμένος αντίκτυπος της παραβάσεως επί της αγοράς αποτελεί ένα μόνο στοιχείο μεταξύ άλλων, το οποίο, εφόσον είναι δυνατό να μετρηθεί, μπορεί να δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αυξήσει το αρχικό ποσό του προστίμου πέραν του ελάχιστου δυνατού ποσού των 20 εκατομμυρίων ευρώ (βλ., συναφώς, απόφαση Prym, σκέψη 1622 ανωτέρω, σκέψη 75). Είναι αληθές ότι από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι, εφόσον η Επιτροπή κρίνει επιβεβλημένο, για τον υπολογισμό του προστίμου, να λάβει υπόψη της το προαιρετικό αυτό στοιχείο του συγκεκριμένου αντίκτυπου της παραβάσεως στην αγορά, δεν μπορεί να περιοριστεί στη διατύπωση ενός απλού τεκμηρίου, αλλά πρέπει να προσκομίσει, συγκεκριμένες, αξιόπιστες και επαρκείς ενδείξεις, βάσει των οποίων να μπορεί να εκτιμηθεί η πραγματική επίδραση της παραβάσεως επί του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αγοράς (απόφαση Prym, σκέψη 1622 ανωτέρω, σκέψη 82).

1624 Ωστόσο, στην υπό κρίση υπόθεση, ο καθορισμός του προστίμου δεν έγινε βάσει των κατευθυντήριων γραμμών του 1998, αλλά των κατευθυντήριων γραμμών του 2006. Σε αντίθεση με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1998, οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 δεν προβλέπουν πλέον τη συνεκτίμηση του «συγκεκριμένου αντίκτυπου επί της αγοράς, εφόσον αυτός είναι δυνατό να εκτιμηθεί» κατά την αξιολόγηση της σοβαρότητας μιας παραβάσεως. Κατά την παράγραφο 22 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, για να αποφασιστεί εάν το ποσοστό της αξίας των πωλήσεων, το οποίο θα λαμβάνεται υπόψη σε μια συγκεκριμένη υπόθεση θα πρέπει να είναι χαμηλά ή υψηλά στην κλίμακα με όριο το 30 %, η Επιτροπή συνεκτιμά διάφορους παράγοντες, όπως το είδος της παραβάσεως, το συνολικό μερίδιο αγοράς όλων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, τη γεωγραφική έκταση της παραβάσεως και το εάν η παράνομη συμπεριφορά έχει εκδηλωθεί στην πράξη ή όχι.

1625 Επομένως, κατά τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006, η Επιτροπή όντως δεν υποχρεούται εν γένει να λαμβάνει υπόψη τον συγκεκριμένο αντίκτυπο της παραβάσεως στην αγορά κατά τον καθορισμό του ποσοστού επί της αξίας των πωλήσεων σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα της

παραβάσεως. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι οι κατευθυντήριες γραμμές δεν απαγορεύουν να λαμβάνεται υπόψη ο συγκεκριμένος αντίκτυπος της παραβάσεως στην αγορά προκειμένου το ποσοστό αυτό να αυξηθεί. Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι, εφόσον η Επιτροπή κρίνει σκόπιμο να συνεκτιμήσει τον συγκεκριμένο αντίκτυπο της παραβάσεως στην αγορά, προκειμένου να αυξήσει το ποσοστό αυτό, η νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 1623 ανωτέρω ισχύει και για τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006, οπότε η Επιτροπή οφείλει να προσκομίσει συγκεκριμένες, αξιόπιστες και επαρκείς ενδείξεις βάσει των οποίων να μπορεί να εκτιμηθεί η πραγματική επίδραση της παραβάσεως επί του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αγοράς. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν πρέπει οπωσδήποτε να λάβει υπόψη την απουσία συγκεκριμένου αντικτύπου ως ελαφρυντική περίπτωση κατά την αξιολόγηση της σοβαρότητας, σύμφωνα με την παράγραφο 22 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006. Αρκεί το καθορισμένο από την Επιτροπή ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων που λαμβάνονται υπόψη να δικαιολογείται από άλλα στοιχεία ικανά να επηρεάσουν την αξιολόγηση της σοβαρότητας της παραβάσεως.» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Βάσει των πιο πάνω, η Επιτροπή καταρχάς παρατηρεί ότι δεν είναι υποχρεωμένη να λάβει υπόψη το αντίκτυπο της παραβάσεως στην αγορά. Περαιτέρω παρατηρείται ότι, στοιχεία που άπτονται του σκοπού μιας συμπεριφοράς δύνανται να αποδεικνύονται σημαντικότερα κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου από εκείνα που σχετίζονται με τις επιπτώσεις της. Για το τελευταίο επισημαίνεται ότι στην υπόθεση *AstraZeneca*¹⁰¹ το Δικαστήριο επισήμανε τα ακόλουθα:

«902 Μολονότι οι επικρινόμενες στο πλαίσιο της πρώτης καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως πρακτικές δεν επέφεραν σε όλες τις περιπτώσεις τα αποτελέσματα στα οποία προσέβλεπε η AZ και παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει με ακρίβεια τον βαθμό κατά τον οποίο η δεύτερη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως επέδρασε δυσμενώς επί του ανταγωνισμού στις οικείες αγορές, είναι αδιαμφισβήτητο ότι οι εν λόγω πρακτικές ήταν σε σημαντικό βαθμό αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού, καθόσον ηδύναντο να επιφέρουν σε αυτόν ισχυρό πλήγμα. Επιβάλλεται, συναφώς, η επισήμανση ότι στοιχεία που άπτονται του σκοπού μιας συμπεριφοράς δύνανται να αποδεικνύονται σημαντικότερα κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου από εκείνα που σχετίζονται με τα αποτελέσματά της (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 1999, T 141/94, *Thyssen Stahl* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II 347, σκέψη 636, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 334 απόφαση *Michelin* κατά Επιτροπής, σκέψη 259).» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι το ΚΣΚ υποστηρίζει σχετικά στις θέσεις του ότι η φύση και οι περιστάσεις που τελέσθηκε η καθ' ισχυρισμό παράβαση μειώνουν σημαντικά τη σοβαρότητά της, αναφέροντας ότι: «Είναι γενικός παραδεκτό ότι το πόσιμο νερό είναι ένα κοινωνικό αγαθό το οποίο ανάγεται σε

¹⁰¹ Υπόθεση T-321/05, *AstraZeneca AB και AstraZeneca plc* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, [2010] Συλλογή της Νομολογίας 2010 II-02805, σκ. 902.

δικαίωμα υπό του Κράτους δικαίου και εξ' αυτού όχι μόνο δεν πρέπει να στερείται από κανένα αλλά και το κράτος με θετικές ενέργειες να συντελεί στην ανεμπόδιστη πρόσβαση σε αυτό.»

Η Επιτροπή, συμφωνεί με τη συγκεκριμένη δήλωση του ΚΣΚ, δηλαδή το γεγονός ότι το πόσιμο νερό είναι κοινωνικό αγαθό στο οποίο όλοι πρέπει να έχουν ανεμπόδιστη πρόσβαση, πλην όμως, δεν αντιλαμβάνεται πώς η φύση και οι περιστάσεις της παράβασης μειώνουν σημαντικά τη σοβαρότητα της; Ακολούθως, το ΚΣΚ ισχυρίζεται ότι η υψηλή τιμολόγηση εμφανίζεται μόνο στις ψηλές κλίμακες με το σκεπτικό της αποτροπής κατανάλωσης. Η Επιτροπή, επαναλαμβάνει ότι οι περί Τιμολόγησης και Μηχανισμών Ανάκτησης Κόστους των Υπηρεσιών Ύδατος Κανονισμοί του 2014, αρ. Κ.Δ.Π. 128/2014, αναφέρονται σε ανάκτηση του κόστους του νερού από το Κοινοτικό Συμβούλιο, και όχι στη δημιουργία πλεονάσματος και αποθεμάτων στα Ταμεία του, ούτε σε υπερβολικές χρεώσεις της μίας περιοχής και σε κάτω του κόστους χρεώσεις στην άλλη περιοχή, ήτοι στον πυρήνα, ώστε να καλύπτεται το κόστος αυτού από τις υπερχρεώσεις των άλλων. Εξάλλου όπως έχει ήδη λεχθεί, δεν έχει δοθεί από το ΚΣΚ ούτε οποιαδήποτε άλλη δικαιολόγηση των εν λόγω ενεργειών του, πέραν της αποτροπής, αλλά ούτε και υπήρξαν συγκεκριμένα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη από το ΚΣΚ κατά τη λήψη της απόφασής του για τις χρεώσεις, ώστε να υπάρχει υπολογισμός δίκαιων και ορθών χρεώσεων για όλους τους καταναλωτές της περιοχής των Κουκλιών. Επίσης, από την εξέταση της ουσίας της καταγγελίας και με βάση τις οικονομικές αναλύσεις από τα ενώπιόν της Επιτροπής στοιχεία, φάνηκε ότι ο σκοπός που εξυπηρέτησε η υπερβολικά ψηλή (και όχι απλά ψηλή), χρέωση των καταγγελλόντων και γενικά των κατοίκων της τουριστικής περιοχής, δεν ήταν απλά η αποτροπή κατανάλωσης.

Η Επιτροπή, βάσει και των όσων αναφέρθηκαν και αναλύθηκαν ανωτέρω, έχει καταλήξει ότι, το καταγγελλόμενο ΚΣΚ δεν κατάφερε να αποδείξει την οποιαδήποτε αντικειμενική δικαιολόγηση αυτής της συμπεριφοράς του και των πρακτικών που ακολούθησε στην τιμολόγηση του νερού.

Σημειώνεται ότι το ΚΣΚ στις θέσεις του ανέφερε ότι η συμπεριφορά του δεν ήταν αδικαιολόγητη ούτε αυθαίρετη, αλλά υπήρξε ενθάρρυνση αντι-ανταγωνιστικής συμπεριφοράς από τον Έπαρχο και το ΤΑΥ. Επιπλέον, το ΚΣΚ ισχυρίστηκε ότι ο Έπαρχος «*όχι μόνο ενέκρινε, αλλά παρότρυνε μαζί και το ΤΑΥ, να προχωρήσει το «ΚΣΚ» σε αυστηρή τιμολόγηση των μεγάλων κλιμακίων σύμφωνα με την διακριτική τους ευχέρεια δεδομένης της πολυετούς ξηρασίας, της χαμηλής στάθμης νερού στα φράγματα και της αποτροπής των συνηθειών υπερκατανάλωσης που υιοθετούνται από τους κατοίκους των τουριστικών περιοχών οι οποίοι επιδιώκουν την διατήρηση μιας πράσινης και ζωντανής όασης σε μια χώρα όπου η ξηρασία δημιουργεί προβλήματα ακόμη και στην κάλυψη των βασικών αναγκών».*

Επ' αυτού, η Επιτροπή έχει σημειώσει την ύπαρξη λειψυδρίας λόγω της παρατεταμένης ανομβρίας αλλά και την επιστολή που απέστειλε το ΤΑΥ προς το ΚΣΚ, ημερομηνίας 14/2/2014, στην οποία επισημαίνεται η ανάγκη για περιορισμό της κατανάλωσης νερού λόγω της εξαιρετικά μειωμένης

εισροής στα φράγματα στην οποία συστήνεται: «*Η χρέωση του νερού πρέπει να είναι κλιμακωτή ενώ σε μεγάλες καταναλώσεις (πέραν των 30κ.μ./μήνα) να είναι ψηλή για να λειτουργεί αποτρεπτικά ως μέτρο εξοικονόμησης. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι όλα τα Συμβούλια Υδατοπρομήθειας και αρκετές Κοινότητες έχουν υιοθετήσει τέλος τουλάχιστον €5/κ.μ. για την κατανάλωση πέραν των 30κ.μ./μήνα*»

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η επιστολή της Επαρχιακής Διοίκησης προς ΚΣΚ, ημερομηνίας 4/3/2014, αναφέρεται σε δύο περιοχές υδροδότησης, δηλαδή της Παραθεριστικής Περιοχής και του υπόλοιπου τμήματος της κοινότητας και ότι οι απαιτούμενες ποσότητες νερού για τη μεν πρώτη αγοράζονται από το ΤΑΥ προς €0,56/κ.μ. νερού, ενώ η δεύτερη υδροδοτείται από την κοινοτική διάτρηση με κόστος το ηλεκτρικό ρεύμα άντλησης του νερού, συντήρηση και συναφή λειτουργικά έξοδα. Στην ίδια επιστολή ο Έπαρχος αναφέρει ότι: «*Συνεπώς με βάση τη γενικότερη Αρχή ότι τουλάχιστον θα πρέπει σε οποιαδήποτε ανταποδοτική ενέργεια του Συμβουλίου, το εισπραττόμενο τέλος/ποσό θα πρέπει να είναι τουλάχιστο όχι λιγότερο από το απαιτούμενο κόστος, το Κοινοτικό Συμβούλιο θα πρέπει να μελετήσει και καθορίσει τέτοια τέλη ώστε να ανταπεξέρχεται στα έξοδα της προσφοράς του νερού προς τους καταναλωτές του.*

Προς τον πιο πάνω σκοπό και από τη στιγμή που πρόκειται για δύο περιοχές με ξεχωριστές πηγές ύδρευσης με τεράστια διαφορά κόστους μεταξύ τους, έχω τη γνώμη ότι:

Το Κοινοτικό Συμβούλιο θα μπορούσε, αφού σταθμίσει και/ή συνυπολογίσει όλα τα δεδομένα και όλες τις παραμέτρους (αγορά νερού, συντηρήσεις, ρεύματα, λειτουργικά έξοδα κλπ), κατά τέτοιο τρόπο που θα τεκμηριώνει και ή θα αποδεικνύει πέραν κάθε αμφιβολίας τη διαφορετική/ξεχωριστή τιμολόγηση, να καταλήξει σε ποια τιμολόγηση θα προβεί στην κάθε μια από τις πιο πάνω αναφερόμενες δύο περιοχές.»

Η Επιτροπή έχει αξιολογήσει τα εν λόγω στοιχεία από τις επιστολές, που βρίσκονται εντός του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, και έχει καταλήξει κατά την ανάλυσή της ότι:

- Το κόστος του νερού στην Παραθεριστική Περιοχή είναι η τιμή αγοράς από το ΤΑΥ €0,56/κ.μ. νερού συν συντηρήσεις, ρεύματα, λειτουργικά έξοδα, ενώ στο υπόλοιπο μέρος της κοινότητας το κόστος είναι €0,45/κ.μ. νερού. Οι χρεώσεις του ΚΣΚ είναι για τα πρώτα 90 κ.μ. νερού για μεν την Παραθεριστική Περιοχή €0,56/κ.μ. νερού και για το υπόλοιπο μέρος της κοινότητας €0,35/κ.μ. νερού. Επομένως, σε καμία περιοχή οι χρεώσεις δεν αντικατοπτρίζουν το κόστος.
- Το ΚΣΚ παρουσιάζει ψηλά πλεονάσματα από το 2013-2015, επομένως υπερκαλύπτει τα κόστη του.
- Σε καμία περίπτωση το ΚΣΚ δεν δικαιολόγησε τις τιμολογήσεις του σε οποιαδήποτε περιοχή, αλλά χρησιμοποίησε ψηλές τιμές με τη δικαιολογία της αποτροπής της υπερκατανάλωσης.

Συνεπώς, η Επιτροπή ομόφωνα θεωρεί ότι οι τιμολογήσεις του ΚΣΚ στην ουσία δεν ακολουθούν τις οδηγίες του Επάρχου και του ΤΑΥ, και κατά συνέπεια απορρίπτει τους ισχυρισμούς του ότι υπήρξε ενθάρρυνση από Δημόσιες αρχές για την αντανταγωνιστική του συμπεριφορά.

Επομένως, η Επιτροπή, έχοντας πιο πάνω αναφερθεί στη σχετική νομολογία, βάσει της οποίας στοιχεία που άπτονται του σκοπού μιας συμπεριφοράς δύνανται να αποδεικνύονται σημαντικότερα κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου από εκείνα που σχετίζονται με τα αποτελέσματά της, και αφού παρέθεσε τα ευρήματά της αναφορικά με το σκοπό της συμπεριφοράς του ΚΣΚ, επανέρχεται στα όσα αναφέρθηκαν στη νομολογία και για το αντίκτυπο της παραβάσεως στην αγορά.

Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ στην υπόθεση *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV*,¹⁰² από την οποία η Επιτροπή αντλεί καθοδήγηση, κατά πάγια νομολογία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξετάζει τον πραγματικό αντίκτυπο επί της αγοράς μόνον εφόσον προκύπτει ότι ο αντίκτυπος αυτός δύναται να εκτιμηθεί. Για να εκτιμήσει τον αντίκτυπο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να χρησιμοποιήσει ως μέτρο τον ανταγωνισμό που θα υφίστατο υπό κανονικές συνθήκες αν δεν είχε διαπραχθεί η παράβαση.

Αν και στη συγκεκριμένη περίπτωση, η παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου προκύπτει από τις υπερχρεώσεις, ήτοι τις αθέμιτες τιμές πώλησης του ΚΣΚ προς τους καταναλωτές της τουριστικής περιοχής της Κοινότητας των Κουκλιών, ενώ το ΚΣΚ αποτελεί παράλληλα μονοπώλιο και δεν υπήρχαν άλλες εναλλακτικές λύσεις προμήθειας νερού για τους καταναλωτές και επίσης η παράβαση δεν αφορούσε σύμπραξη μεταξύ επιχειρήσεων ή οποιοδήποτε, π.χ. αποκλεισμό ανταγωνιστή ή άρνηση πώλησης, ώστε το αντίκτυπο στην αγορά να είναι άμεσα φανερό, παραμένει ως γεγονός και βάσει των οικονομικών αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν από την Επιτροπή, ότι οι καταναλωτές και δη οι καταγγέλλοντες, υπερχρεώνονταν, πληρώνοντας χρηματικά ποσά που δεν αναλογούσαν σε δίκαιη τιμολόγηση και παράλληλα δεν είχαν οποιαδήποτε εναλλακτική επιλογή. Επομένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι οικονομικές αναλύσεις της δεικνύουν ξεκάθαρα ότι υπό κανονικές συνθήκες, ήτοι της μη υπερχρέωσης των καταγγελλόντων, δεν θα υπήρχαν τόσο μεγάλα πλεονάσματα στους λογαριασμούς του ΚΣΚ και συνεπεία αυτού ευνοϊκή μεταχείριση των κατοίκων του πυρήνα με χρεώσεις κάτω του κόστους. Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει και το μονοπωλιακό χαρακτήρα της υπό εξέταση παρεχόμενης υπηρεσίας στην περίπτωση όπου υπήρχε ανταγωνισμός στη σχετική αγορά, δηλαδή άλλη επιχείρηση προμήθειας, τότε το ΚΣΚ δεν θα μπορούσε να προβεί με ευκολία στις προαναφερόμενες παραβαίνουσες το Νόμο συμπεριφορές και πρακτικές της υπερχρέωσης και των σχετικών σκοπών του.

¹⁰² Υποθέσεις T-144/07, T-147/07 έως T-150/07 και T-154/07, *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκή Επιτροπή*, [2011] Συλλογή της Νομολογίας 2011 II-05129, σκέψεις 193, 208-211, 215-216, 218-220, 226-230, 239-240, 243.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το ΚΣΚ υποστηρίζει ότι δεν πραγματοποιήθηκε ουσιαστική νόθευση του ανταγωνισμού, έχοντας υπόψη ότι αφενός το ΚΣΚ αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου επιφορτισμένο με την αρμοδιότητα της παροχής πόσιμου νερού στα Κούκλια και αφετέρου ότι οι καταγγέλλοντες αποτελούν φυσικά πρόσωπα και όχι επιχειρήσεις. Επί του ιδίου θέματος, το ΚΣΚ ισχυρίζεται ακόμα ότι, αυτό υποστηρίζεται και από τη διάρκεια της παράβασης που ήταν βραχεία και δεν ηδύνατο να προκαλέσει οποιαδήποτε στρέβλωση του ανταγωνισμού και από τις συνέπειες της παράβασης που ήταν μόνο η οικονομική επιβάρυνση των καταγγελλόντων, η οποία όμως δρα σε συνάρτηση με την καταναλωτική τους συμπεριφορά.

Η Επιτροπή, καταρχάς κρίνει σκόπιμο να αναφέρει πως το αν πραγματοποιήθηκε νόθευση του ανταγωνισμού ή όχι δεν έχει να κάνει με το γεγονός ότι το ΚΣΚ αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και το ότι οι καταγγέλλοντες είναι φυσικά πρόσωπα και όχι επιχειρήσεις. Κατά την εξέταση και κατάληξη της Επιτροπή επί της ουσίας της καταγγελίας έχει αναφέρει ότι, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού επικεντρώνεται στις μορφές των συμπεριφορών που είναι περισσότερο επιζήμιες για τους καταναλωτές και καθοριστικό στοιχείο για τη δράση της είναι η διαφύλαξη του ουσιαστικού ανταγωνισμού και όχι απλώς η προστασία των ανταγωνιστών. Επίσης, η νομολογία αναγνωρίζει τη διάκριση μεταξύ εκμεταλλευτικών (exploitative abuse) και παρεμποδιστικών καταχρήσεων (exclusionary abuse), καθότι «*το άρθρο 102 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αφορά μόνο την πρακτική που δύναται να προκαλέσει άμεση ζημία στους καταναλωτές αλλά και τις πρακτικές που τους προκαλούν ζημία πλήττοντας τη λειτουργία του ανταγωνισμού.*»¹⁰³ Περαιτέρω, η Επιτροπή έχει αναφερθεί στο ότι, βάσει και της νομολογίας, είναι αδιάφορο στο πλαίσιο εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού κατά πόσον ο φορέας που ασκεί δραστηριότητες οικονομικής φύσης υπάγεται στον ιδιωτικό ή τον δημόσιο τομέα ή σε τομέα μεικτής οικονομίας.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι στην Ανακοίνωση της Επιτροπής περί χειρισμού των καταγγελιών από την Επιτροπή βάσει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ¹⁰⁴ στην παράγραφο 37 αυτής αναφέρονται τα κάτωθι:

«Καταγγελίες στην Επιτροπή μπορούν να υποβάλουν και ενώσεις καταναλωτών. Ακόμη, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι μεμονωμένοι καταναλωτές των οποίων τα οικονομικά συμφέροντα επηρεάζονται άμεσα και αρνητικά, ενόσω είναι αγοραστές αγαθών ή υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο παράβασης, είναι δυνατόν να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον.»

Επομένως, τούτων λεχθέντων, η Επιτροπή διαφωνεί με τους ισχυρισμούς του ΚΣΚ για μη νόθευση του ανταγωνισμού και δεν θεωρεί ότι στο πλαίσιο του υγιούς ανταγωνισμού η ευθύνη της υπερχρέωσης του καταναλωτή και δη των καταγγελλόντων, είναι συναφής ούτε και συνεπεία της

¹⁰³ Υπόθεση C-52/09, *Konkurrensverket κατά TeliaSonera Sverige AB*, Συλλ. 2011, σ. I-00527, σκ. 24.

¹⁰⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής περί χειρισμού των καταγγελιών από την Επιτροπή βάσει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (2004/C 101/05).

«καταναλωτικής τους συμπεριφοράς», ούτε ότι «οι συνέπειες της παράβασης» στην προκειμένη περίπτωση, είναι «μόνον η οικονομική επιβάρυνση των καταγγελλόντων», ως έχει ισχυριστεί το ΚΣΚ.

Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει ότι σε ό,τι αφορά την παροχή νερού για οικιακούς σκοπούς έχει δημιουργηθεί ένα νομικό πλαίσιο, το οποίο στην ουσία καθιστά το ΚΣΚ ως το μοναδικό προμηθευτή νερού για την Κοινότητα των Κουκλιών. Συγκεκριμένα, το άρθρο 82(α) του περί Κοινοτήτων Νόμου 86(Ι)/1999 προβλέπει ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο οφείλει να παρέχει ή να φροντίζει για την παροχή κατάλληλης και επαρκούς υδατοπρομήθειας για οικιακούς σκοπούς. Παράλληλα, ο Κανονισμός 211 των περί Διοίκησης των Τοπικών Υποθέσεων (Γενικών) Κανονισμών του Κοινοτικού Συμβουλίου Κοκκινότριμιθιάς αρ. Κ.Δ.Π. 294/2002 απαγορεύει σε οποιοδήποτε ιδιοκτήτη οποιουδήποτε υποστατικού που βρίσκεται μέσα στην Περιοχή Υδατοπρομήθειας της Κοινότητας να προμηθεύει ή να συντελεί ώστε να προμηθεύεται, ή να επιτρέπει ή ανέχεται να εφοδιάζεται το υποστατικό αυτό με οποιοδήποτε νερό άλλο από το κοινοτικό πόσιμο νερό, χωρίς την προηγούμενη σχετική άδεια από το Συμβούλιο.

Βάσει τούτων, το γεγονός ότι το καταγγελλόμενο ΚΣΚ κατέχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου, την επιβαρύνει με ιδιαίτερη ευθύνη (special responsibility) ως επιχείρηση κατέχουσα μονοπώλιο στην εν λόγω αγορά. Σε σχέση δε με την παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, η ιδιαίτερη αυτή ευθύνη έχει ιδιαίτερη σημασία λόγω της αναγκαιότητας και σημαντικότητας του παρεχόμενου προς τους καταναλωτές αγαθού, καθώς και λόγω του ότι το ΚΣΚ αποτελεί Κοινοτικό Συμβούλιο, που βασίζει την παροχή της υπηρεσίας του σε προσήκουσα νομοθεσία, ενώ ασκεί παράλληλα με την επιχειρηματική του δράση και δημόσια εξουσία βασιζόμενο σε θεμελιώδης αρχές της δημόσιας διοίκησης (αρχή ισότητας, χρηστής διοίκησης, καλής πίστης και δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου).

Η παράβαση του Νόμου από το ΚΣΚ, το οποίο έχει ιδιαίτερη ευθύνη, καθιστά τη φύση της παράβασης σοβαρότερη λόγω των προαναφερόμενων δεδομένων και λόγω του φυσικού/νομικού του μονοπωλίου που δεν επιτρέπει άλλες λύσεις προς τους επηρεαζόμενους από την παράβαση καταγγέλλοντες/καταναλωτές, αλλά και όλους τους καταναλωτές στην τουριστική περιοχή τους οποίους προμηθεύει το ΚΣΚ. Επίσης, όπως ήδη λέχθηκε, σημαντικό ως προς τη σοβαρότητα της παράβασης είναι το γεγονός ότι, στην εν λόγω αγορά δραστηριοποίησης του ΚΣΚ, ήτοι της παροχής υπηρεσιών υδατοπρομήθειας προς τους καταναλωτές για οικιακή χρήση στην κοινότητα Κουκλιών της επαρχίας Πάφου, το συγκεκριμένο προϊόν/υπηρεσία αποτελεί συγχρόνως κοινό αγαθό, που θα πρέπει να είναι διαθέσιμο και προσβάσιμο σε όλους τους κατοίκους, καθότι είναι απαραίτητο στη διαβίωσή τους και στη διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος, επομένως τυγχάνει μεγάλης ζήτησης από τους καταγγέλλοντες, αλλά και γενικά τους καταναλωτές.

Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, η σοβαρότητα της παράβασης είναι τέτοια, ώστε η ιδιαίτερη αυτή ευθύνη της δεσπόζουσας επιχείρησης, ως ο μοναδικός προμηθευτής νερού, εντείνεται λόγω του προϊόντος και εφόσον αυτή επιβάλλει ψηλές χρεώσεις προς τους κατοίκους των τουριστικών αναπτύξεων, σε αντίθεση μάλιστα με τις χρεώσεις του πυρήνα της κοινότητας, που δεν βασίζονται σε αντικειμενικά στοιχεία που να τις δικαιολογούν. Πρόσθετα το ΚΣΚ δεν έχει παρουσιάσει λεπτομερή και αδιαμφισβήτητα στοιχεία σχετικά με το κόστος παροχής νερού στις τουριστικές αναπτύξεις Κουκλιών και τον τρόπο με τον οποίο κατέληξε στις χρεώσεις προς τους κατοίκους αυτούς. Επίσης, όπως κρίθηκε και ανωτέρω, οι αναφορές του ΚΣΚ σε πολιτική του Συμβουλίου με επιβραβεύσεις και την «*παραχώρηση οικονομικού κινήτρου στην κατηγορία χαμηλής κατανάλωσης, σε αντίθεση με τις κατηγορίες στις οποίες υπάρχει αυξημένη κατανάλωση νερού.*», δεν αποτελούν αντικειμενική δικαιολόγηση που βασίζεται σε οποιαδήποτε οικονομικά ή άλλα στοιχεία.

Περαιτέρω, επαναλαμβάνεται ότι από την εξέταση της υπόθεσης διαφάνηκε ότι οι χρεώσεις προς τις τουριστικές αναπτύξεις ήταν πολύ ψηλές στις μεγάλες κλίμακες, όπου γίνεται η κατά κύριο λόγο κατανάλωση των τουριστικών περιοχών, με αποτέλεσμα την ύπαρξη υπερβολικά μεγάλων πλεονασμάτων στους λογαριασμούς του ΚΣΚ ιδιαίτερα για τα έτη 2014-2015. Επαναλαμβάνεται επίσης ότι, ο περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμος του 2004-2012 (Ν. 13(Ι)/2004), ως έχει τροποποιηθεί και οι Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 128/2014), αναφέρονται σε ανάκτηση του κόστους και όχι σε κερδοσκοπία όσον αφορά την παροχή νερού από το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Επομένως, οι καταγγέλλοντες, οι οποίοι επιζητούν τις υπηρεσίες υδατοπρομήθειας του ΚΣΚ για την ομαλή λειτουργία της οικίας τους και τη διαβίωσή τους, εξαρτούνται από τις χρεώσεις που επιβάλλει το ΚΣΚ, το οποίο κατέχει μονοπώλιο/δεσπόζουσα θέση στην εν λόγω σχετική αγορά. Με βάση όλα τα δεδομένα, η Επιτροπή ομόφωνα κρίνει την παράβαση ως σοβαρή.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι, κρίσιμο στοιχείο για το χαρακτηρισμό μιας συμπεριφοράς ως καταχρηστικής αποτελεί η ίδια η συμπεριφορά της δεσπόζουσας επιχείρησης «αντικειμενικώς λαμβανόμενη» και όχι τα κίνητρα ή ο σκοπός της,¹⁰⁵ που συνιστούν απλώς ελαφρυντικό ή επιβαρυντικό παράγοντα. Αρκεί δε η συμπεριφορά αυτή να τείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό ή, με άλλα λόγια, αρκεί να είναι ικανή ή να ενδέχεται να έχει ένα τέτοιο αποτέλεσμα.¹⁰⁶ Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της παράβασης του άρθρου 6(1) του Νόμου δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί ότι η καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης μίας επιχείρησης είχε συγκεκριμένο αποτέλεσμα, αλλά αρκεί να αποδειχθεί ότι αυτή η καταχρηστική συμπεριφορά κατατείνει να

¹⁰⁵ Υπόθεση T-65/89, *BPB Industries Plc και British Gypsum Ltd κατά Επιτροπής*, Συλλ. 1993 σ. ΙΙ- 389, παρ. 69-70.

¹⁰⁶ Υπόθεση T-203/01, *Manufacture française des pneumatiques Michelin κατά Επιτροπής* (Michelin ΙΙ), Συλλ. 2003 σ. ΙΙ- 4071, παρ. 239.

περιορίσει τον ανταγωνισμό, δηλαδή, ότι μπορεί να έχει τέτοιο αποτέλεσμα ανεξαρτήτως του αν αυτό δεν επήλθε τελικά.¹⁰⁷¹⁰⁸

Αναφορικά με τη ζημία των καταγγελλόντων και τη βλάβη στον ανταγωνισμό, η Επιτροπή παραπέμπει στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπου στο πλαίσιο της πολιτικής ανταγωνισμού επισημαίνει ότι βρίσκεται στο πλευρό του καταναλωτή αναφέροντας τα εξής: «Όταν επικρατούν συνθήκες ανταγωνισμού, οι επιχειρήσεις βρίσκονται συνεχώς υπό την πίεση να προσφέρουν τα καλύτερα δυνατά προϊόντα στην καλύτερη δυνατή τιμή, διότι, διαφορετικά, οι καταναλωτές θα αγοράσουν τα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων. Σε μια ελεύθερη αγορά, οι επιχειρήσεις πρέπει να δρουν ανταγωνιστικά γιατί αυτό είναι προς όφελος των καταναλωτών.»

Επομένως, ο υγιής ανταγωνισμός συμβάλει όχι μόνο στην οικονομική ανάπτυξη, αλλά και στην κοινωνική ανάπτυξη, εφόσον απώτερο στόχο έχει, μεταξύ άλλων, την προστασία εκτός συγκεκριμένων επιχειρήσεων (κυρίως των μικρομεσαίων) και των καταναλωτών. Η δε στρέβλωση ή και νόθευση του ανταγωνισμού περιορίζει την ένταση του και συνεπάγεται σημαντικό κόστος/ζημία για τους καταναλωτές, τις επιχειρήσεις και την κοινωνία.

Τούτων λεχθέντων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ζημία των καταγγελλόντων στην προκειμένη υπόθεση γίνεται φανερή μέσα από τις μεγάλες αναιτιολόγητες και «μη δίκαιες» χρεώσεις που τους επέβαλλε το ΚΣΚ, οι οποίες γίνονται εξάλλου φανερές και μέσα από τις οικονομικές αναλύσεις των οικονομικών του καταστάσεων, βάσει των οποίων φαίνεται η ύπαρξη συσσώρευσης κερδών στο Αποθεματικό του και το μεγάλο ποσοστό πλεονάσματος σε σχέση με τις εισπράξεις του για υπηρεσίες υδατοπρομήθειας στις τουριστικές περιοχές για τα έτη 2013, 2014 και 2015, που αναλύθηκαν.

Τέλος, μία δεσπόζουσα εταιρεία με ιδιαίτερη ευθύνη, ως το ΚΣΚ, οφείλει να μην προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης του, εφαρμόζοντας αθέμιτες τιμές, πρακτικές και συμπεριφορές, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα αρνητικό αντίκτυπο στην ευημερία του καταναλωτή, παρεμποδίζοντας την παροχή προς τους καταναλωτές καλύτερης ποιότητας υπηρεσιών/προϊόντων σε βέλτιστες τιμές. Αυτές οι συμπεριφορές έχουν ως αποτέλεσμα αρνητικό αντίκτυπο στην ευημερία του καταναλωτή, είτε με τη μορφή υψηλότερου επιπέδου τιμών σε σχέση με εκείνο που θα επικρατούσε διαφορετικά ή με κάποια άλλη μορφή, όπως είναι η κατώτερη ποιότητα και ο περιορισμός των επιλογών του καταναλωτή.¹⁰⁹

Επομένως, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν απαιτείται η απόδειξη σκοπού ή πρόθεσης από μέρους του ΚΣΚ κατά την εφαρμογή της πρακτικής και συμπεριφοράς που οδήγησε στον καθορισμό ψηλών

¹⁰⁷ Υπόθεση T-219/99, *British Airways plc κατά Επιτροπής*, Συλλ. 2003 σ. II- 5917, παρ. 293 και 297.

¹⁰⁸ Βλ. σχετικά, Απόφαση της Ελληνικής Αρχής Ανταγωνισμού Αρ. 502*/VI/2010.

¹⁰⁹ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθύνσεις σχετικά με τις προτεραιότητες της Επιτροπής κατά τον έλεγχο της εφαρμογής του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ σε καταχρηστικές συμπεριφορές αποκλεισμού που υιοθετούν δεσπόζουσες επιχειρήσεις (2009/C 45/02).

χρεώσεων. Δεδομένου ότι το άρθρο 6(1) του Νόμου αναφέρεται σε πράξεις, οι οποίες έχουν ως «αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα» την παράβαση του Νόμου, η παράβαση του εν λόγω άρθρου του Νόμου συντελείται και στην απουσία απόδειξης της τυχόν πρόθεσης ή σκοπού της εταιρείας.

Πέραν των πιο πάνω, η Επιτροπή μελέτησε τις αναφορές του ΚΣΚ από το βιβλίο του Λάμπρου Ε. Κοτσίρη, Δίκαιο Ανταγωνισμού, οι οποίες αναφέρονται κυρίως στο ότι: «*Συμπεριφορά δεσπόζουσας θέσης στην αγορά τότε διαφεύγει της εφαρμογής του απαγορευτικού κανόνα, εφόσον είναι εύλογη και αντικειμενικά δικαιολογημένη (reasonable, raisonable) και σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας δηλαδή κατά το μέτρο που είναι αναγκαία και μόνον.*» και ότι: «*εξετάζει την εξεταζόμενη διοικητική πράξη διαμέσου της αρχής της αναλογικότητας προκειμένου να διαπιστωθεί εάν πληρούνται σωρευτικά τα επιμέρους στάδια ελέγχου.*»

Η Επιτροπή μελέτησε τη θέση αυτή του ΚΣΚ, στην οποία επαναλαμβάνει στην ουσία τη θέση του ότι ο σκοπός της υπερχρέωσης των καταγγελλόντων, ήταν η αποτροπή της υπερκατανάλωσης και η προάσπιση της πρόσβασης όλων των κατοίκων της Κύπρου στο νερό, καταλήγοντας ότι η «*οικονομική επιβάρυνση των κατοίκων [...] σε σχέση με το ευρύτερο αποτέλεσμα της μείωσης της κατανάλωσης του νερού, δύναται να υπερκεράσει τις αρνητικές επιπτώσεις που επέρχονται σε ορισμένο κοινωνικό σύνολο.*»

Ως έχει σημειωθεί ανωτέρω και έχει ήδη επαναληφθεί αρκετές φορές, η Επιτροπή θα επικροτούσε τις ενέργειες του ΚΣΚ, εφόσον τούτες είχαν αποκλειστικά αυτόν το σκοπό, που το ΚΣΚ ισχυρίζεται, χωρίς να υπερχρεώνει τους καταγγέλλοντες με αποτέλεσμα τα μεγάλα πλεονάσματα στους οικονομικούς του λογαριασμούς. Ένα Κοινοτικό Συμβούλιο μπορεί να παροτρύνει, αλλά και να υπαγορεύει εξοικονομήσεις με διάφορους τρόπους, όχι όμως με επιβολή υπερχρεώσεων στους καταναλωτές. Το ότι το ΚΣΚ εφαρμόζει την αρχή της αναλογικότητας, με τον τρόπο και το συλλογισμό που την εφαρμόζει ως καταγράφει στις θέσεις του, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο εν λόγω συλλογισμός δεν ανταποκρίνεται στην παράβαση που του καταλογίζεται, δηλαδή της υπερχρέωσης των καταγγελλόντων. Εξάλλου λαμβάνοντας υπόψη και το προαναφερόμενο απόσπασμα που παρέθεσε το ΚΣΚ από το βιβλίο του Λάμπρου Ε. Κοτσίρη, Δίκαιο Ανταγωνισμού, η συλλογιστική που ακολουθεί φαίνεται να μην αποδίδει το ότι «*η συμπεριφορά δεσπόζουσας θέσης στην αγορά διαφεύγει της εφαρμογής του απαγορευτικού κανόνα, εφόσον είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας δηλαδή κατά το μέτρο που είναι αναγκαία και μόνον.*» Επομένως, το ότι «*υφίσταται βλάβη*», ως ισχυρίζεται το ΚΣΚ, «*κάποιου δικαιώματος υπέρ του δημοσίου συμφέροντος*» και ότι «*υφίσταται περιορισμός του θεμελιώδους δικαιώματος του ανθρώπου για πρόσβαση σε καθαρό και πόσιμο νερό*» δεν αφορά την παρούσα εξετασθείσα παράβαση εφόσον όλοι ανεξαιρέτως οι κάτοικοι της περιοχής έχουν πρόσβαση στο νερό. Ακολούθως το ΚΣΚ κάνει αναφορά «*στην αναγκαιότητα της επιβολής της αυστηρής διοικητικής πράξης. [...] που είναι η προστασία της τότε μειωμένης*

ποσότητας νερού δια μέσω της αποτροπής των υπερκαταναλώσεων.» Ούτε όμως η εν λόγω συλλογιστική δικαιολογεί την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας.

Επ' αυτού η Επιτροπή σημειώνει ότι σκοπός της αρχής της αναλογικότητας είναι να αποδειχθεί ότι η διαπραχθείσα παράβαση δεν είναι δυσανάλογη προς την επίτευξη του τιθέμενου σκοπού, πράγμα το οποίο δεν υπέδειξε με το συλλογισμό του κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας το ΚΣΚ για την παράβαση της υπερχρέωσης των καταγγελλόντων. Εν προκειμένω, αυτό που θα έπρεπε να υποδειχθεί από το ΚΣΚ, εφαρμόζοντας την αρχή της αναλογικότητας, είναι ότι η υπερχρέωση που επιβλήθηκε στους καταγγέλλοντες και γενικά στους κατοίκους των τουριστικών περιοχών από το ΚΣΚ, δεν είναι δυσανάλογη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό,¹¹⁰ ο οποίος όμως, όπως προαναφέρθηκε, δεν αποδείχθηκε ότι ήταν αποκλειστικά η αποτροπή της υπερκατανάλωσης. Ούτε όμως και στην περίπτωση που ήταν αυτός ο επιδιωκόμενος σκοπός, ήτοι η αποτροπή υπερκατανάλωσης, μπορεί να θεωρηθεί ανάλογος με τις υπερχρεώσεις των καταγγελλόντων, για τις οποίες το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **32%**, **43%** και **39%**, αντίστοιχα και η παράλληλη κάτω του κόστους χρέωση των κατοίκων του πυρήνα.

9.2.2 Διάρκεια της παράβασης

Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η διάρκεια της παράβασης είναι ένας παράγοντας που διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στον υπολογισμό του κατάλληλου ύψους του διοικητικού προστίμου, καθότι οι επιπτώσεις της παράβασης στην αγορά και στους καταναλωτές συναρτώνται με τη διάρκεια της παράβασης.

Επομένως, αυτό που λαμβάνεται υπόψη είναι το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο η ανταγωνιστική συμπεριφορά έχει εκδηλωθεί στην πράξη.

Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή εξέτασε τα στοιχεία και δεδομένα, που με βάση την καταγγελία, αφορούν την υπερτιμολόγηση στη χρέωση του νερού από τον ΚΣΚ για οικιακή χρήση στην Τουριστική Ανάπτυξη στη βάση της αλλαγής της τιμολόγησής αυτής, που επιβλήθηκε τον Ιούνιο του 2015 και το Νοέμβριο του 2015. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, πραγματοποιήθηκε οικονομική ανάλυση στη βάση των στοιχείων, που συλλέχθηκαν με σκοπό να εξακριβωθούν τα διάφορα θέματα που τέθηκαν από τους καταγγέλλοντες στην καταγγελία τους κάτω από το άρθρο 6(1)(α) του Νόμου περί καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης και αφορούν τη μονοπωλιακή θέση του ΚΣΚ.

¹¹⁰ Υπόθεση C-468/06 και C-478/06, Σωτ. Λέλος και Σία ΕΕ και λοιποί κατά GlaxoSmithKline, [2008] Συλλογή της Νομολογίας 2008 I-07139, σκ. 50. Υπόθεση C-27/76, United Brands κατά Επιτροπής, [1978] English special edition 1978 00075, σκ. 189-191.

Επομένως, εξετάσθηκαν από την Επιτροπή τόσο οι νέες χρεώσεις του ΚΣΚ για την τουριστική περιοχή τον Ιούνιο του 2015, όσο και η αλλαγή που έγινε κατόπιν διαμαρτυρίας των κατοίκων της τουριστικής περιοχής, τον Νοέμβριο του 2015. Βάσει της κοστολογικής ανάλυσης των στοιχείων που απεστάλησαν από το ΚΣΚ για την τουριστική περιοχή, η Επιτροπή κατέληξε ότι υπάρχει υπερχρέωση από μέρους του ΚΣΚ.

Επιπλέον, για σκοπούς ομοιόμορφης σύγκρισης των κατά περιόδων αλλαγών στις χρεώσεις που επιβλήθηκαν στις δυο περιοχές από το ΚΣΚ, ετοιμάσθηκε ο Πίνακας 7 με τρόπο ώστε η χρέωση μιας συγκεκριμένης κλίμακας να συγκρίνεται με χρεώσεις διαφορετικών ημερομηνιών, ώστε για την ίδια κλίμακα να επιτυγχάνεται σύγκριση χρεώσεων σε διάφορες ημερομηνίες. Συγκεκριμένα, καταδείχθηκε ότι όσο αυξάνετο η κατανάλωση νερού τόσο αυξάνονταν και οι χρεώσεις αυτού. Επίσης, όπως φαίνεται, οι χρεώσεις στις μεγαλύτερες κλίμακες παρουσίαζαν ραγδαία αύξηση μεταξύ του έτους 2014 και της αλλαγής του Ιουνίου 2015, φθάνοντας μέχρι και €20/τόνο για τη ψηλότερη κλίμακα, ενώ για το 2014 αυτή ήταν μόνο €5/τόνο, δηλαδή, η χρέωση αυτή τετραπλασιάστηκε. Το Νοέμβριο 2015, η αλλαγή στις χρεώσεις παρουσίασε μία διαφορετική, πιο μειωμένη τιμολόγηση στις υψηλές κλίμακες, σε σύγκριση με αυτήν του Ιουνίου 2015, αφού για παράδειγμα η υψηλότερη κλίμακα μειώθηκε από €20/τόνο σε €10/τόνο. Η μειωτική αυτή τάση σημειώθηκε και στις χαμηλότερες κλίμακες.

Η Επιτροπή έκρινε σκόπιμο να συγκρίνει τις νέες τιμολογήσεις εντός του 2015 με τις τιμολογήσεις προηγούμενων ετών, εφόσον σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, η τιμολόγηση για το έτος 2015 ξεπερνούσε το 300% από τα αντίστοιχα επίπεδα του 2014 και πέραν των 500% από τις τιμολογήσεις άλλων κοινοτήτων. Επιπρόσθετα, προς απόδειξη των ισχυρισμών τους, οι καταγγέλλοντες επισύναψαν το λογαριασμό τιμολόγησης νερού για την περίοδο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2014, που ανέρχεται στις 2,555.7 Ευρώ (με το ΦΠΑ) για κατανάλωση 582κ.μ. και την αντίστοιχη περίοδο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2015, που ανέρχεται στις 11,536.77 Ευρώ (με το ΦΠΑ) για κατανάλωση 719κ.μ..

Επιπρόσθετα, η καταγγελία αναφέρει ότι: «*Μετά τα έντονα παράπονα των κατοίκων του Aphrodite Hills Resort, το Κοινοτικό Συμβούλιο Κουκλιών επανήλθε, Νοέμβριο 2015, μειώνοντας την τιμολόγηση [...]. Διευκρινίζουμε ότι η αναθεωρημένη τιμολόγηση εξακολουθεί να είναι ψηλότερη από την αρχική τιμολόγηση.*» Στην ουσία, με την αναθεωρημένη τιμολόγηση, τον Νοέμβριο 2015, το ΚΣΚ μείωσε την τιμολόγηση στις ψηλότερες κλίμακες, άνω των 90 τόνων.

Ακολούθως, η Επιτροπή έχει σημειώσει τη σχετική νομολογία περί καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης με την επιβολή/χρέωση υπερβολικής τιμής, και βασιζόμενη σε αυτήν προχώρησε σε ανάλυση των οικονομικών δεδομένων που απεστάλησαν από το ίδιο το ΚΣΚ, με την πραγματοποίηση κοστολογικής ανάλυσης για την τουριστική περιοχή. Επομένως, κρίθηκε αναγκαίο, πέραν της σύγκρισης της αύξησης των χρεώσεων του ΚΣΚ για την τουριστική περιοχή, όπως

εξεταστεί το κόστος και τα κέρδη του ΚΣΚ βάσει των τιμολογήσεων του για το 2015 καθώς και για τα έτη πριν από την νέα τιμολόγηση του 2015 προς εξακρίβωση των ισχυρισμών των καταγγελλόντων για υπερχρεώσεις.

Εξ αυτών εξάχθηκε το αποτέλεσμα που καταγράφηκε, ότι δηλαδή το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **27%**, **39%** και **35%**, αντίστοιχα· και εάν δεν ληφθούν υπόψη οι αποσβέσεις, τότε το ποσοστό πλεονάσματος από την Τουριστική περιοχή ανέρχεται για τα έτη 2013, 2014 και 2015 σε **32%**, **43%** και **39%**, αντίστοιχα. Ποσοστά, τα οποία είναι ψηλά. Ως αποτέλεσμα αυτών, η Επιτροπή ομόφωνα έχει καταλήξει ότι, οι κάτοικοι των περιοχών Aphrodite Hills & Harotami υπερ-τιμολογούνται, ενώ η τιμολόγηση των κατοίκων του πυρήνα είναι στις πρώτες κλίμακες, τις οποίες κάνουν χρήση, κάτω του κόστους και αυτό παρατηρήθηκε τόσο στις οικονομικές καταστάσεις του ΚΣΚ για το 2013 όσο και για το 2014 και το 2015.

Δεδομένων αυτών, η Επιτροπή καταλήγει ομόφωνα ότι, από τα ενώπιόν της στοιχεία και δεδομένα, προκύπτει ότι οι νέες τιμολογήσεις του ΚΣΚ το 2015, ήταν κατά πολύ ψηλότερες των προηγούμενων χρόνων, αλλά μέσα από την οικονομική ανάλυση των στοιχείων του, προς εφαρμογή της προσήκουσας νομολογίας για τη στοιχειοθέτηση ή μη καταχρηστικών αθέμιτων τιμών πώλησης, προέκυψε περαιτέρω, ότι το ΚΣΚ υπερτιμολογούσε την τουριστική περιοχή όχι μόνο με τις τιμολογήσεις του 2015, αλλά και του 2013 και του 2014, δηλαδή και με την προηγούμενη τιμολόγηση που ίσχυε, εφόσον το ποσοστό πλεονάσματος του ΚΣΚ για την Τουριστική περιοχή ήταν ιδιαίτερος ψηλό, δηλαδή ανερχόταν σε **32%**, **43%** και **39%** για τα έτη 2013, 2014 και 2015, αντίστοιχα.

Βάσει αυτών των δεδομένων, προκύπτει ότι το ΚΣΚ δεν ξεκίνησε την παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, στην οποία έχει καταλήξει η Επιτροπή, τον Ιούνιο του 2015 και συνεχίστηκε με τη νέα αναθεωρημένη τιμολόγηση το Νοέμβριο του 2015 μόνο, αλλά, στη βάση της οικονομικής ανάλυσης, φαίνεται ότι ο καθορισμός αθέμιτων τιμών πώλησης γινόταν και τις χρονιές 2013 και 2014 που ελέγχθηκαν. Περαιτέρω, η Επιτροπή σημειώνει ότι, από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης φαίνεται ότι η επόμενη τιμολογιακή του πολιτική εφαρμόστηκε την 1/7/2017, καθόσον η καταγγελία τελούσε υπό διερεύνηση από την Υπηρεσία. Εντούτοις, η νέα τιμολόγηση του ΚΣΚ τον Ιούλιο του 2017 δεν εμπίπτει στον ουσιώδη χρόνο της καταγγελίας, ούτε και λήφθηκαν οποιαδήποτε οικονομικά στοιχεία από το ΚΣΚ, ώστε να εξαχθούν οποιαδήποτε σχετικά συμπεράσματα αναφορικά με τη συνέχιση της παράβασης πέραν του 2015.

Η Επιτροπή, βάσει των ενώπιόν της στοιχείων, που αναλύθηκαν ανωτέρω, και από τα οποία προέκυψε ότι η τιμολόγηση του Νοεμβρίου του 2015, ήταν υπερβολικά υψηλή, ακόμα και σε σύγκριση με αυτήν που ίσχυε κατά το 2014, παρατηρεί ότι η νέα τιμολόγηση του 2015 συνέχισε να υφίσταται μέχρι την αλλαγή της την 1/7/2017, δηλαδή για ακόμη ενάμιση έτος.

Δεδομένων αυτών, η Επιτροπή λαμβάνει καθοδήγηση από τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ και δη την υπόθεση *Automobiles Peugeot*¹¹¹ στην οποία ελέγχθηκαν τα κάτωθι:

«220. Περαιτέρω, η διάρκεια της παραβάσεως αποτελεί συστατικό στοιχείο της έννοιάς της, βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, το βάρος αποδείξεως του οποίου φέρει, κυρίως, η Επιτροπή. Συναφώς, η νομολογία απαιτεί ότι, όταν δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν άμεσα τη διάρκεια μιας παραβάσεως, η Επιτροπή στηρίζεται, τουλάχιστον, σε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά χωρίς μεγάλη χρονική απόσταση μεταξύ τους, ώστε να μπορεί λογικά να γίνει δεκτό ότι η παράβαση συνεχίστηκε αδιάλειπτα μεταξύ δύο συγκεκριμένων ημερομηνιών (αποφάσεις *Dunlop Slazenger* κατά Επιτροπής, σκέψη 171 ανωτέρω, σκέψη 79, και *Peróxidos Orgánicos* κατά Επιτροπής, σκέψη 219 ανωτέρω, σκέψη 51).» (η υπογράμμιση είναι της Επιτροπής)

Αν και η εν λόγω νομολογία φαίνεται να αφορά και να τυγχάνει άμεσης εφαρμογής σε περιπτώσεις συμπτάξεων, αυτό δεν υπαγορεύει ότι δεν μπορεί αναλογικά να εφαρμοστεί και σε περιπτώσεις παραβάσεων καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης, εφόσον τα περιθώρια ασφάλειας δικαίου (legal certainty) προς τον διοικούμενο, το επιτρέπουν.

Παρά τα όσα έχουν αναφερθεί ανωτέρω, η Επιτροπή, αναφορικά με τη διάρκεια της διαπιστωθείσας παράβασης, βασιζόμενη στην ενώπιόν της καταγγελία που εξετάστηκε και η οποία εστιάστηκε από τους καταγγέλλοντες στις νέες τιμολογήσεις της τουριστικής περιοχής τον Ιούνιο του 2015 και την αναθεωρημένη του Νοεμβρίου του 2015, ομόφωνα διαπιστώνει ότι αυτή αφορά το 2015 και λόγω της παραμονής σε ισχύ της ίδιας τιμολόγησης μέχρι την αλλαγή της την 1/7/2017, βάσει των ενώπιον της Επιτροπής στοιχείων, τεκμαίρεται ότι η παράβαση της επιβολής αθέμιτων τιμών πώλησης προς τους καταγγέλλοντες συνεχίστηκε μέχρι τότε.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει ομόφωνα, από τα ενώπιόν της στοιχεία και δεδομένα, ότι υπήρχε διάρκεια πέραν των δύο ετών της καταχρηστικής εκμετάλλευσης από το ΚΣΚ της δεσπόζουσας του θέσης με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης στους καταγγέλλοντες, για την παροχή νερού για την τουριστική περιοχή Κουκλιών.

9.2.3 Ελαφρυντικές Περιστάσεις

Το ΚΣΚ, ως παρατέθηκε, προέβαλε λόγους για την ύπαρξη ελαφρυντικών περιστάσεων, τους οποίους η Επιτροπή μελέτησε ενδελεχώς και συνεκτίμησε κατά την επιβολή του προστίμου.

¹¹¹ Υπόθεση T-450/05, *Automobiles Peugeot SA και Peugeot Nederland NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, [2009] Συλλογή της Νομολογίας 2009 II-02533, σκ.220.

Συγκεκριμένα, το ΚΣΚ θεωρεί ότι «δεν θα πρέπει να θεωρηθεί επουδενί ή συμπερασματικά πως υπήρχε προγενέστερη γνώση της διαπιστωθείσας παράβασης εκ μέρους του ΚΣΚ [...] αλλά ούτε και ότι υπήρξε οποιαδήποτε επιτηδευμένη ή συντονισμένη πρόθεση να παραβούν τις σχετικές πρόνοιες του Νόμου. Η αυστηρή πολιτική τιμολόγησης από μέρους του «ΚΣΚ» είχε τερματιστεί από το Νοέμβριο του 2015, σε χρονικό διάστημα πολύ πριν την υποβολή της υπό κρίση καταγγελίας». Επίσης, αναφέρει ότι οι επιστολές που λάμβανε τόσο από τον Έπαρχο, όσο και το ΤΑΥ με τις «οδηγίες-παρακλήσεις αύξησης των τιμολογήσεων του νερού», ώθησε το «ΚΣΚ» στην «πεπλανημένη αντίληψη» για δημιουργία περισσότερων κλιμάκων και καθορισμό αποτρεπτικών τιμών για τις πολύ ψηλές κλίμακες «με στόχο τον περιορισμό της κατασπατάλησης του πολύτιμου αυτού αγαθού εν μέσω περιόδου πολυετούς ξηρασίας». Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η εν λόγω τιμολόγηση έτυχε του ελέγχου και της έγκρισης του Επάρχου.

Επιπλέον, το ΚΣΚ υποστηρίζει ότι η παράβαση «δεν πραγματοποιήθηκε ούτε εξ' αμελείας ούτε εκ δόλου», αλλά τιμολόγησε με τρόπο αποτρεπτικό τις ψηλές κλίμακες κατανάλωσης.

Επ' αυτών των θέσεων, η Επιτροπή σημειώνει ότι έχει ήδη τοποθετηθεί. Περαιτέρω όμως, επαναλαμβάνει ότι και μετά τη μείωση της τιμολόγησης του Ιουνίου του 2015, το Νοέμβριο του 2015, οι τιμές για τις ψηλές κλίμακες συνέχισαν να παραμένουν ψηλές και επίσης, πιο πάνω έχει ήδη τεθεί η θέση της Επιτροπής και τα ευρήματά της αναφορικά με το σκοπό της συμπεριφοράς του ΚΣΚ, όπου έχει καταλήξει ότι το καταγγελλόμενο ΚΣΚ δεν μπορούσε να αγνοεί ότι η συμπεριφορά του είναι αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού.

Η Επιτροπή, βασιζόμενη στα όσα υπεβλήθησαν από το καταγγελλόμενο ΚΣΚ κατά την εξέταση του ύψους του προστίμου, έλαβε επιπρόσθετα υπόψη ότι δεν έχει εξετασθεί και διαπιστωθεί από την Επιτροπή οποιαδήποτε άλλη περίπτωση παράβασης του Νόμου από μέρους του ΚΣΚ και επίσης τις αναφορές του ΚΣΚ ότι η παρατεταμένη περίοδος ανομβρίας οδήγησε τα αποθέματα νερού σε εξαντλητικά επίπεδα και επέβαλλε την άμεση λήψη μέτρων. Επομένως, εν μέρει τούτο συνέτεινε στην απόφαση του ΚΣΚ να προβεί σε νέα τιμολόγηση.

Τούτων λεχθέντων, η Επιτροπή ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια, προχώρησε στην αξιολόγηση όλων των δεδομένων και στοιχείων του διοικητικού φακέλου, τα οποία και συνεκτίμησε μαζί με όλους τους άλλους παράγοντες που αναφέρθηκαν πιο πάνω και τέθηκαν από το καταγγελλόμενο ΚΣΚ.

10. ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ

Η Επιτροπή σημειώνει ότι στο πλαίσιο του Νόμου και δη του άρθρου 24(α)(i) του Νόμου προβλέπεται ως βάση υπολογισμού του διοικητικού προστίμου, που θα επιβληθεί σε κάθε επιχείρηση ο κύκλος εργασιών της που πραγματοποιήθηκε κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος της απόφασής της.

Επ' αυτού, η Επιτροπή σημειώνει ότι βάσει και της σχετικής νομολογία φαίνεται ότι και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την επιβολή προστίμου λαμβάνει υπόψη της τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος από την έκδοση της απόφασής της.¹¹²

Η Επιτροπή σημειώνει ότι, στη βάση της υποβληθείσας καταγγελίας και των ενώπιόν της στοιχείων, προκύπτει ότι οι δύο νέες τιμολογήσεις του ΚΣΚ που εφαρμόστηκαν εντός του έτους 2015 στις οποίες επικεντρώνεται η καταγγελία, ήταν κατά πολύ ψηλότερες των προηγούμενων χρόνων. Αυτό επιβεβαιώθηκε και μέσα από την οικονομική ανάλυση των στοιχείων του ΚΣΚ, προς εφαρμογή της προσήκουσας νομολογίας για τη στοιχειοθέτηση ή μη καταχρηστικών αθέμιτων τιμών πώλησης, ότι δηλαδή το ΚΣΚ υπερτιμολογούσε την τουριστική περιοχή. Συνεπώς, έχει διαφανεί ότι η παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου με την επιβολή από μέρους του ΚΣΚ αθέμιτων τιμών πώλησης προς τους καταγγέλλοντες, αφορά το 2015 και λόγω της παραμονής σε ισχύ της ίδιας τιμολόγησης μέχρι την αλλαγή της την 1/7/2017, βάσει των ενώπιον της Επιτροπής στοιχείων, τεκμαίρεται ότι συνεχίστηκε μέχρι τότε.

11. ΔΙΑΤΑΚΤΙΚΟ

Υπό το φως αυτών των δεδομένων, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις πρόνοιες του άρθρου 24 του Νόμου, ομόφωνα καταλήγει ότι υπήρχε διάρκεια πέραν των δύο ετών της καταχρηστικής εκμετάλλευσης από το ΚΣΚ της δεσπόζουσας του θέσης με τον καθορισμό αθέμιτων τιμών πώλησης στους καταγγέλλοντες, για την παροχή νερού για την τουριστική περιοχή Κουκλιών.

Η Επιτροπή, συνεκτιμώντας όλους τους πιο πάνω λόγους, ως αυτοί έχουν αναλυθεί στο αιτιολογημένο σκεπτικό της απόφασης, έλαβε ιδίως υπόψη της, τη σοβαρότητα της παράβασης, τη διάρκεια της, καθώς και τις ελαφρυντικές περιστάσεις, ως ορίζουν τα άρθρα 42(1) και 24(α)(i) του Νόμου και ομόφωνα:

(Α) Υποχρεώνει το ΚΣΚ, να αποφύγει οποιαδήποτε επανάληψη της εξετασθείσας παράβασης του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου στο μέλλον.

(Β) Επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο στο ΚΣΚ αναφορικά με τη διαπιστωθείσα στο ως άνω σκεπτικό παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, λαμβάνοντας υπόψη τον κύκλο εργασιών του, ο οποίος σύμφωνα με τις οικονομικές καταστάσεις, που απέστειλε, για το οικονομικό έτος που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου του 2018 — ήταν της τάξης των €{...}{...} Ευρώ), ανερχόμενο σε **€ 78,889,28** (εβδομήντα οκτώ χιλιάδες οκτακόσια ογδόντα εννέα Ευρώ και είκοσι οκτώ σεντ), το οποίο αντιστοιχεί σε ποσοστό **{...}%** επί του κύκλου εργασιών του για το έτος 2018.

¹¹² Βλ. Υπόθεση T-410/09, *Almamet v Commission*, [2012], EE C 32 της 2.2.2013, σ. 17. Υπόθεση C-76/06 P, *Britannia Alloys & Chemicals v Commission*, [2007] Reports of Cases 2007 I-04405. Υπόθεση T-33/02, *Britannia Alloys & Chemicals Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, Συλλογή της Νομολογίας 2005 II-04973.

Η Επιτροπή καλεί το ΚΣΚ όπως, μέσα σε τριάντα (30) ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης καταβάλει στην Επιτροπή, το πιο πάνω διοικητικό πρόστιμο που του επεβλήθη.

.....
Λουκία Χριστοδούλου
Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού